

*Grammaticam linguæ Iaponicæ .
Dictionarium Iaponicum duplex.*

IOANNES FERNANDEZ DE ABARCA, Philippo Hispaniarum Regi III. à rationibus tormentariæ rei Portugalliæ regni, scripsit -

Discursos de las partes y calidades, con que se forma un buen Secretario, con una recopilacion del numero que ai de cartas misivas para su exercicio. Olissipone 1618. in 4.

IOANNES FERNANDEZ DEL CASTILLO, Veredorum Carthaginensis urbis & provinciæ Magister, (*Correo maior* vocant) scripsit -

Tratado de Ensayadores. Matriti anno 1623. in 4.

IOANNES FERNANDEZ DE LA GAMA, qui Bachalaurum se & Iurifconsultum seu Adsefforem D. Alphonfi de Cardenas Equestris Ordinis D. Iacobi Magistri profectetur, Catholicorum Regum iussu compilationem Hispanicâ Constitutionū ejus ordinis confecit. Ea in comitiis anni MDI. & MDII. partim Hispali, partim Astigi celebratis publicata est, præloque tradita Hispali apud Ioannem Pegnier de Nuremberg 1503. fol. hac inscriptione -

De las Leyes y establecimientos de la Orden de SantIago.

D. IOANNES FERNANDEZ DE HEREDIA, Valentinus, scripsit vernaculo carmine -

Obras en verso espirituales y temporales. Valentia apud Ioannem Mey 1562. in 8. Laudat eum Escolanus lib. V. Hist. Valent. cap. ultimo s. 10.

IOANNES FERNANDEZ IDIAQUEZ, interpretatus est vulgari Castellæ linguâ pro-faicâ -

Las Eclogas de Virgilio con anotaciones. Barcinone 1574. in 8. apud Didacum Malum.

IOANNES FERNANDEZ DE LEDEMA, vertit in vulgarem sermonem Baptistæ Mantuani *Parthenia* hoc titulo,

Historia virginal del insigne Poeta Baptista Mantuano traducida de verso heroico latino.

D. IOANNES FERNANDEZ DE MEDRANO, *Valdosera* Toparcha, nomine suo edidit id, quod parens olim panxerat, opus scilicet -

Republica mixta. Matriti 1602. 4. Thomas Fernandez de Medrano verus istius operis author Sabaudia Ducibus Emma-nuëli Philiberto, Catherinæque Austriacæ

uxori à secretis fuit belli, statúsque, cui signatè opus adjudicat regium diploma editioni prævium,

D. IOANNES FERNANDEZ DE VELASCO, Magnus Castellæ Comestabilis, Ducatus Mediolanensis semel atque iterum Gubernator, Philippo III. Regi Catholico ab status, bellique consiliis, ejusdémque Archicamerarius, Præses Italicarum rerum Senatus, ad egregias animi, corporisque dotes, nobilissimæque & excellentissimæ domus ornamenta, propriæ industriæ merito, adjunxit literarum studia, Historiæque sacre & profanæ cognitionem; quarum amore, ductus refertissimam omnis generis librorum Bibliothecam Matriti formavit, literatorumque egregius fuit Mecænas. Scripsit insuper -

Dos Discursos, en que se defiende la venida y predicacion del Apostol SantIago en España. Pincia 1605. in 4. iterumque, aut tertium Mediolani, quibusdam additis aut mutatis. Latinum fecit opus Erius Puteanus hoc titulo, Vindicia Hispaniarum Tutelares, Lovaniique edidit 1608.

Relacion a la Magestad del Rey D. Felipe II. sobre las diferencias de jurisdicciones ecclesiastica y real del Estado de Milan: adjunctis instrumentis cujusque rei authenticis, 1597. in folio.

Orationem, quam habuit Romæ nomine Philippi II. Regis Hispaniarum ad Sixtum V. Rom. Pont. laudat Ludovicus Iacobus à S. Carolo in Bibliotheca Pontificia. Quæ eadem, fortasse cum ea est, quam Iosepho Stephano idem author attribuit. Præterea Hispanè -

Observaciones contra Fernando de Herrera M. SS. vidimus.

Obiit clarissimus omni memoria vir XV. Martii an. MDCXIII. relicto filio Bernardino impubere domus hærede.

IOANNES FERRER, Catalanus ex opido Tremp diocesis Vrgelensis, presbyter Societatis Iesu, Doctor Theologus Gandien-sis, scripsit Hispanicè -

Memoriale aliquot Tractatum Spirituum. Itémque -

Libellos duos pios, sub nomine Fructuosi Vitalis, præter -

Concionem Calari habitam in Exequiis Philippi Regis III. Hispaniarum.

F. IOANNES DE FIGVERAS CARPI, Valentinus gente, instituto ex ordine Sanctissimæ Trinitatis redemptionis captivorum, Sacre Theologiæ Magister, ministrusque Provincialis, ac Vicarius Generalis per Angliam, Scotiam & Hiberniam, diligens rerum domesticarum excussor & enarrator, dum Annales sui ordinis maturaret, præmisit quasi Epitomen eorum sic inscriptam,

Chronicon Ordinis Sanctissimæ Trinitatis

tatis de redemptione captivorum. Verone apud Franciscum de Rubeis 1645. in 4.

IOANNES DE FLORES quidam scripsit fabulosam Historiam hujus inscriptionis, *Historia de Grisely Mirabel con la disputa de Torrellas y Brazaida. in 4.*

Quæ est in Bibliotheca Sapientie Romanæ.

IOANNES DE FOGVEDA, Medicæ artis ac Philosophiæ Doctor, Joanni Tello Gironio Comiti Vreniæ dedicavit olim libellum -

De Pustulis, quæ Saaphati nominantur.

F. IOANNES FOIX, Dominicanus in urbe Cæsaraugusta, S. T. Magister, edidit, teste Lanuza in *Historia Ecclesiastica Aragonensi*,

La Condicion del maior del Cielo, con las alabanzas de San Diego fraile menor sobre el Evangelio de su Fiesta. Cæsaraugustæ apud Ioannem de Lanuza an. 1615. 8.

IOANNES DE FONSECA, Theologus Doctor amplissimi Granatensis Archiepiscopi D. Petri Guerrero, habuit -

Orationem ad Patres Tridenti congregatos Feria VI. in Parasceve an. MDCLXII. Quæ unâ cum aliis vidit lucem Lovanii & Parisiis.

D. IOANNES DE FONSECA & FIGUEROA, N. Marchionis de Orellana germanus frater, Hispalensis almæ Ecclesiæ Canonicus, item & Scholasticus, Catholico Regi nostro Philippo IV. à Cortinæ ministerio (*Summiller de Cortina* nos eum appellamus, qui conopæi regii, sub quo in publico sedet, vela moderatur) vir, (ut verba Gundisalvi Corree primarii linguarum Orientalium, Professoris Salmantini in nuncupatione cuiusdam operis ei directæ usurpem) *inter literatos literatissimus, inter nobiles nobilissimus, inter utrosque præstantissimus.* Delicium fuit suo tempore & amor eorum omnium, qui literarum, à quibus humani dicimur, studiis delectarentur. Nec tamen ejus quidquâ typorum lucem vidit. Nos colligimus aliqua ex iis, quorum nomine apud varios laudatur, aut quæ ipsi vidimus.

De veteri Pictura librum scripsisse, quem penes se perfectum habebat, retulit ad Petronium suum D. Iosephus de Salas pag. 15. fragmentaque exinde nonnulla adduxit. Qui & ipem fecit vivo authore daturum eum aliquando ad Plinii Historiam notas perpetuas.

Pro D. Laurentio Ramirez de Prado adversus Mussambertium, seu Theodorum Marsilium. Meminit hujus libri D. Laurentius ipse in *Pentecontarcho. cap. XLIV.*

In P. Terentii Andriam notas M. SS. vidimus cum *Epistola ad D. Ioannem Solorzanum*

postridie Kal. Decembris MDCVI. Item -

Ad Claudiani de Raptu Proserpine notulas inceptas.

In Senecæ Epistolam XVIII. lib. II. December est mensis; ad eundem Solorzanum.

De Criticis Disputatiuncula inter Neotericum Scriptorem & *** Quæ incipit, *Contra Claudum insurgo Scriptorem.* Defensionem continet quarundam Lipsii correctionum, quas Claudus ille (D. Franciscus de Quevedo forsan) reprehenderat. Scripsisse etiam nescio quid ad *Pseudo-Dextri*, & *Pseudo-Maximi*, quibus ille forsan præstabat fidem, *Chronica*, Thomæ Tamajo credimus in præfatione *Novitarum antiquarum*, seu *Dextri defensione.* In cujus exemplo quodam, quo noster utebatur, reperi scriptum ad interpretationem harum Notarum PP. O. scilicet *Præf. Præf. Orientis significantium; vide observationes nostras adversus Gutherium.* Qui nescio an sit Gutherius de Officiis domus Augustæ scriptor, an Gruterus *Inscriptionum veterum collector.* Ad Fonsecam scripsit *Epistolam* quamdam elegantissimam Ioannes Baptista Suarez Gaditanæ Ecclesiæ Portionarius vir eruditissimus Ianuario mense anni MDCX. paulo post ejus adventum in Hispalensem Ecclesiam, qua consulit eum de emendatione loci Catulliani in *Coma Berenices* eo versu, *Obrulit Arsinoes Chloridos ales equus; quem sic legit Suarezius, Cypridos ales equus.* Præterea nuncupavit nostro Gundisalvus Correa laudatam illustrationem cuiusdam libri Genesis testimonii, quæ excusa fuit. Italiam lustrasse dicitur, Regis sui nomine ad Parmensem Ducem extra ordinem Legatus, Matritique ante tempus obiisse magno bonorum omnium dolore & luctu.

IOANNES FRAGOSVS, Toletanus, Medicæ artis, maximè ejus; quæ à manuariis opera humanis corporibus sanandis impensa Græco vocabulo Chirurgicalia audit, peritissimus, Philippo II. Regi Catholico propter excellentem hujus cognitionem, ac felicissimam exequutionem, ab utroque fuit munere, & quod medicamentis, & quod manu plurimum agris opitulatur, ediditq; foras utilissima & quæ in manibus omnium sunt, hæc sui studii monumenta;

De Chirurgia, librum, Hispanè: simulque, *De las evacuaciones;* nec non & *Antidotario:* omnia Hispanicè. Matriti apud N. Gomezium an. 1581. in folio. *Chirurgia universal enmendada y añadida.* Compluti 1601. in folio.

De succedaneis medicamentis; cum Animadversionibus in quamplura medicamenta composita, quorum est usus in Hispanis officinis. Ibidem apud Petrum Cofio anno 1575. in 8. & apud Gomezium ann. 1583. in 4. Adjungit *Vanderlindius -*

De

De Medicamentorum compositione. Ibidem in 4. an. 1575. Nisi idem sit cum superiore.

Discursos de las cosas aromaticas, arboles, frutas y medicinas simples de la India; ad Ioannem Principem. Matriti apud Franciscum Sanchez ann. 1572. in 8. Quod opus Latine reddidit Israël Spachius Argentinensis, atque edidit Argentinæ apud Ioannem Martinum an. 1601. 8.

Erotemas Chirurgicos, en que se enseña lo mas principal de la Cirurgia, con su glosa. Matriti apud Petrum Cossio 1570.

IOANNES FRANCISCUS ANDREAS DE VSTARROZ, Cæsaraugustanus, Balthasare Andrea parente editus, qui *Genealogiam regie domus Aragonensis* à se ductam inschedis reliquit, *Historicæ totius rei* atque in primis patriæ cognitionem sic attentè ac sedulò in veteribus & novis quibuscumque monumentis perquisivit, atque ad manum habuit, eaque antiquitatis & liberalium artium notitiâ studio isti viam munivit, ut nemo alius in Aragoniæ regno sic paratus ad Historiam ejus conscribendam accedere posset videretur, quandocumque id munus Zuritæ, Blancæ, Argensolarum fratrum nominibus grande olim consequutum famæ ac dignitatis lumen, idoneo alicui conferendum esset. Quod factum tandem fuit anno hujus sæculi XLVI. subrogantibus eum regni Statibus in Francisci de Vrrea viri nobilis atque eruditi, qui fato functus fuerat, vicem. Quâ susceptâ nullus unquam persuaderi potuit, ut Sacerdotia collegii sacri Cæsaraugustanæ Ecclesiæ aliarumve ambiret, quò magis aliis vacuus domestica studia & opus sui muneris persequeretur. Is enim totus labor & industria erat. Ac nisi immatura abrupisset mors lucubrationum progressionem, dubio procul multa absolvisset; quæ quidem affecta relicta eo magis desiderantur, quò perfecta & in vulgus edita doctis & curiosis non mediocriter placent. Horum hic nomenclaturam damus;

Mausoleo a la memoria del Doctor Baltasar Andres su Padre. Cæsaraugustæ anno 1636.

Defensa de la Patria de San Lorenzo. Ibidem 1638. in 4. adversus quosdam, qui vel Valentia Edetanorum, vel Cordubæ, vel tandem Colonia Augustæ Patriciæ hunc honorem falsò adjudicaverunt.

Descripcion de la Iusta en campo abierto, que mätuvo en el cofo de Çaragoza D. Raimundo Gomez de Mendoza. eodem anno.

Antiguedad de la Villa de Malen. 1641.

Elogio a la memoria de D. Geronimo Ximenez de Vrrea. an. 1642.

Panegirico sepulcral a la memoria posthuma del Dotor D. Thomas Tamaio

de Vargas Coronista Maior de las Indias. eodem anno.

Historia de S. Domingo de Val Martyr Cæsaraugustano Infante de la Santa Iglesia de Çaragoza. 1643. in 4.

Chronologia de las Imágenes aparecidas de Nuestra Señora en el reino de Aragon. eodem anno.

Monumento de los Santos martyres Iusto y Pastor en la ciudad de Huesca, con las antigüedades que se hallaron fabricando una capilla para trasladar sus santos cuerpos. Oscæ 1644. 8.

Diseño de la insigne y copiosa Biblioteca de Francisco Filhol presbitero y hebdomadario en la Santa Iglesia Metropolitana de S. Estevan de la ciudad de Tolosa; versibus confectum, opus, atque editum Oscæ 1644. in 8.

Iuramento del Principe Don Baltasar Carlos en la Seo de Çaragoza. Cæsaraugustæ anno 1645.

Discurso de las medallas antiguas Españolas, que publicó D. Vincencio Iuan de Lastanosa en su Museo. Ibidem eodem anno.

Obelisco Historico y honorario del Principe D. Baltasar Carlos, que erigió la ciudad de Çaragoza. 1646.

Vida de S. Orencio Obispo de Aux. anno 1648.

Segunda Parte de la Vniversidad de Amor. Hanc scripsit in Academia Anhelantium, de non commiscendo sacras res profanis, cum argumenta profana pertractantur: eaque sæpius edita est.

In lucem edidit ex schedis M. SS. Hieronymi de Blancas.

Las Coronaciones de los Serenissimos Reies de Aragon. simulque, *Dos Tratados del modo de tener Cortes,* de Geronimo de Blancas y de Geronimo Martel Coronistas del mismo reino. Cæsaraugust. 1641. in 4.

Multò majoris operæ sunt, quæ editurus erat, partim affecta, partim perfecta. Ex ultimis est.

La vida de Geronimo de Çurita y de los demas Coronistas del reino de Aragon. Cujus publicationem quare nobis ultra invideant regni Status, qui curam sibi hanc assumpsisse dicuntur, verè nescio.

El Parnaso Aragonés: sive de Poëtis ejus regni ad imitationem *Lauri Appollinis Lupi de Vega Carpio:* de quo me per epistolam fecit ipse certior.

Annaliū Regni Aragoniæ continuationem, veluti potiorē sui muneris partem, sic formaverat, ut Çurita filium ad mortem Ferdinandi Catholici Regis usque ductum, in manus sumens telam suam exordiretur; seposito quadriennio ejusdem Historiæ, quod uno volumine, Çuritæ & ipse prosequutus, Bartholomæus Leonardus elegantissimè descripserat; cuique desperavit prudens noster ea subicere, quæ superiorum comparatione laudem aliquam illustris atque elaborata

ta dictionis referre possent: quod ipse alicubi modestè fatetur.

Parabat & alia quorum ipse spem fecit, *Caragoza antiqua*: sive hujus regiae urbis antiquitates.

La Fundacion del Hospital Real de Nuestra Señora de Gracia.

Bibliotheca de los Escritores del Reino de Aragon.

Sucesos del Principado de Cataluña.

D. IOANNES FRANCISCUS DEL CASTILLO, Panhormi editus parente Balthasare del Castillo Hispano Instructore (*Sargento maior* appellant) Legionis militum Hispanorum, qui in Sicilia stipendia merent; dum Philibertus Emmanuel Serenissimus Sabaudica domus Princeps moderabatur Siculos Regis vice, Auditorem generalem terræ, marisque exercuit; deinde Iudex Consistorii semel, regiae Magnæ Curiae ter, demumque Magister rationalis seu Senator fuit Concilii, quod regii patrimonii curam habet; vir multâ juris doctrinâ & integritate; cujus pronepos ex filio Didaco & nepote Isidoro D. Petrus del Castillo Eques ordinis Alcantaræ & *Sancti Isidori* Marchio Panhormi nunc commoratur. Scripsit Ioannes Franciscus noster -

Decisiones legales regni Sicilia; tribus voluminibus in folio. Panhormi anno 1613.

Obiitque diem suum sexagenarius tertio die Ianuarii MDCXLIII.

F. IOANNES FRANCISCUS COLLANTES, Aragonus, ex oppido *Belchite*, ordinis S. Francisci, S. T. Lector emeritus, Cæsaraugustanæ utriusque domus aliquando Præfectus, ac provinciae suæ Minister, verbi Dei eximius præco, edidit -

Divina predicacion del Soberano Rey constituido sobre el monte Santo de Sion: hoc est, conciones, sive sermones pro Adventu & Quadragesima, tribus tomis. Cæsaraugustæ apud Petrum Cabarte 1617. 1618. & 1620.

Didacus Murillus tribuit ei opus aliud, sed ineditum,

De los Estados de l'Alma.

D. IOANNES FRANCISCUS DE CVENCA, Iurifconsultus, in Cæsaraugustana urbe commorabatur scribens -

Ad Commandæ sive Depositum Instru- mentum scholium; cui accedunt *Additiones D. Iosephi Niño*. Item -

Ad ejusdem D. Iosephi Niño Analysin ad Chirographum Mercatoris additiones auctoris. Cæsaraugustæ 1644.

Pentateuchon quæsitâ pendaetlylia continens de sui personalique defensione. Ibidem, anno 1645. in 4.

D. IOANNES FRANCISCUS FERNANDEZ DE IXAR, Dux quartus de *Ixar*, Comes de *Belchite* in Aragoniæ regno, manu tantum exaratum reliquit -

Catalogo de los Santos de España. Adservari hunc in Bibliotheca D. Francisci de Vrræa Aragoniæ Chronographi testatus olim fuit Ioannes Franciscus Andreas de Vistarroz in *Defensione Patriæ S. Laurèntii* fol. 134. Laudat quoque Ioannes Tamajus in *Martyrologio Hispano* tom. IV. ad diem VII. Iulii, & tom. V. ad diem V. Septembris.

El Cortesano puesto en pratica, tribuit quoque nostro Duci Basilius Baren in *Appendice ad Petri Mexiæ Hispalensis Cæsarij Historiam*, ubi de temporibus Ferdinandi II. Imperatoris, Scriptoribusque tunc florentibus agit.

IOANNES FRANCISCUS DE GRACIA, Aragonius, Balbastrensis, Curiae Balearium Insularum Senator, olim cum Philippo Regis iussu Vallem Aranensem in Gallico limite Aragoniæ regni lustrasset, in reditu edidit -

La Historia de la Val de Aran in 4.

Meminit Vincentius Blascus volum. II. *Hist. Aragon.* lib. V. cap. XLVI.

IOANNES FRANCISCUS DE GVEVARA, ex oppido *Lepe* Hispalensis diocesis, scripsit -

Avisos de la diligencia que un Señor debe usar en criar sus hijos. Neapoli apud Ioann. Carlinum 1602. 4.

IOANNES FRANCISCUS ROSSEL, Barcinonensis Medicus magnæ inter suos existimationis, publicavit -

In sex libros Galeni de differentiis & causis febrium & symptomatum Commentariorum volumen primum. Accesserunt *Epistolæ* duæ, altera ad *Andream Laurentium* in Monspelienfi Academia, altera ad *Ioannem de Caravajal* in Lyceo Hispalensi publicos Medicinæ Professores. Barcinone apud Sebastianum & Iacobum Mathevad 1627. fol.

Pater fuit Iosephi Rossell Carthusiani monachi, qui *Praxim* scripsit cōscientiæ deponendi.

IOANNES FRANCISCUS SVAREZ, scripsit -

Enchiridion casuum conscientiæ. Laudatur à P. Diana in *Catalogo authorum*, quibus usus fuit in formatione primi voluminis suorum operum.

IOANNES FRANCISCUS DE VILLA-VA, Beacienfis, Theologus, Prior seu Parochus de *Cabra*, quod oppidum in medietate Bæticæ Sueffano Duci subest, deinde *Iavalquinti* Giennensis diocesis, quod Marchionatus honore censetur; pie adinvenit atque ingeniosè admodum -

E m-

Empresas espirituales y morales, cum iconibus. Beatæ 1613. in 4. Tripartiti operis prima & secunda pars centum continet huiusmodi symbola. Tertia autem maioris operæ argumentum tractans hanc notâ insignitur, nempe -

Tercera Parte de las empresas espirituales y morales, en que el Autor prosigue la explicacion de la primera contra la secta de los Agapetos ò Alumbados. Beatæ apud Ferdinandum Diaz 1618. in 8. Laudatum opus eruditionis ac pietatis nomine à Ludovico Muñozio in *Vita venerabilis viri Ioann. Avila*. Edidit item -

Relacion sumaria de la veneracion y estima en que debe estar la Santa Cruz de las Navas de Tolosa. Beatæ 1613. 8.

Discurso de la antigüedad y Invencion de la sagrada Imagen de Nuestra Señora de la Peña, que se guarda en el convento de los frailes Minimos de la ciudad de Baeza: teste mihi Ioanne de Morales in Epitome Hispanica Foundationis Baticæ Minimorum provincia.

F. IOANNES DE S. FRANCISCO, in *Veas*, quod oppidū Murciæ regni natus, habitum Minoriticum Salmanticæ induit: unde in Novam Hispaniam se cum grege illo sanctorum sodalium duodecim, annunciaturus incolis Evangelium, transiit; operatúsque id est magno profectu, & quidem infusâ sibi à Deo, ut fertur, per extemporale donum sermonis Mexicani cognitione, quo scripsit -

Concionum librum perfectissimum: *Orationes* varias: *Collationes* multas, testimonio futuras accepti à Deo beneficii, ut ait Franciscus Gonzaga IV. parte *Histor. in provincia sancti Evangelii*, multa de illo mirabilia referens. Denatus est anno MDLVI.

IOANNES FRANCO BARRETO, Lusitanus laudari solet in -

Bibliotheca Lusitana, manuscriptâ, ut credimus, dolemúsque ad hunc diem. Daret quippe ea tenebris nostris & ignorantia, de Lusitanis maximè rebus, ingens lumen. Hujus meminit Cardosus in *Agiologio* die iv. Maji.

IOANNES FREIRE, Olisipponensis, in collegio Societatis, cujus familiæ fuit, Conimbricensi divinarum Scripturarum interpres, reliquit scriptum, quod à morte illius prodiit, opus, nempe -

In *Septem priora capita Libri Iudicij* Commentarios, tum in Lusitania anno 1640. tum Matriti 1642. 4. typis editos.

IOANNES DE FRIAS, Francisci Ximenii Cardinalis Toletani Vicarius in Complutenſi oppido, & cum comitatus fuisset Patronum ad Oranicam expeditionem, in

reditu factus ab eo Toletanæ Ecclesiæ Canonicus, divinarum atque humanarum literarum peritus, eloquentiæque, & probitate morum eo tempore commendatus, vulgò existimatur scripsisse -

Relationem Latinam de Oranico hoc bello, breviorē quidem eam, sed certam: quam Anonymo tribuere solet Alvarus Gomezus de *Rebus Ximenii* scribens. Ei tamen, ex conjectura famæ tribuit Petrus de Quintanilla Franciscanus, qui *Relationem* hanc edidit in *Orano suo Catholico* Romæ apud Franciscum Monetam 1658. in 4.

IOANNES FRIDERICVS GELDRE, Almagrensis ex patre Germano, Iesuitarum sodalis, quem insignem Theologum & in rebus moralibus doctissimum Alegambius nuncupavit, prelo commisit -

Consideraciones breves para ganar devotamente las Indulgencias. 1615. in 8. Latine quoque -

Commentarios in Ecclesiastem: quos morte occupatus typis committere non potuit.

F. IOANNES DE LA FVENTE, Toletanus, ordinis Seraphici provinciæ Castellæ, variis locis, *Turri-lacune*, *Escalona* sodales rexit, notus posteris editione operum doctrinâ & pietate commendatorum. Scripsit namque Latine scientibus -

In *Evangelium secundum Marcum*, libros XV. Compluti apud Ioannem Gratianum 1582. in folio.

In *Psalmum L. Homilias XXVI*. Salmant. 1566. fol. & Parisiis 1576.

Nec non Hispanicè -

De la esperanza y temor, que debe tener el Christiano. Compluti 1570. Sequens opus tertii voluminis nota inscribitur;

Arbol de la vida. Ibidem 1572. 8. Nescio an alius, diversúsque ab hic liber sit *Norte del alma*, inscriptus, quem nostro attribuit, *Arboris* hujus vite non recordatus, Petrus Salazarius in *Historia* istiusmet Castellane Franciscanorum provinciæ. Lucas Vvaddingus certè hujus libri non meminit, qui superiorum meminit.

F. IOANNES DE LA FVENTE, alius à superiore, ut fertur, ejusdemque instituti sodalium Minorum & provinciæ, in Gallia apud Monpessulanos Theologiam docens edidisse illic *super Sententiarum libros* dicitur, quod opus invisum fuit nobis hæcenus. Petrus tamen Salazarius Castellæ hujus provinciæ Chronographus de illis testis est. Vidimus quidem nos Ioannis Fontani Minoritæ Hispani provinciæ Castellæ, domus de la Esperanza Præfecti nomine -

Orationem pæneticam pro pura & sincera predicatione Evangelii ad omnes ministros

X x x

nistros divini verbi. Lugduni apud Guilielmum Rovillum 1584. in 4. Falsus fuit Vvadingus professione Monspefulana, qui *Orationem hanc, & in Sententiarum libros conclusiones* Ioanni de Fonte Gallo attribuit.

IOANNES DE LA FVENTE, Doctor Hispanus (ait Petrus de Alva in *Militia Conceptionis*) edidit suo nomine (licet alterius sit opus integrum)

Compendium fufioris Tractatus circa declarationem Decreti Romani de Titulo Immaculate Conceptionis. Conchæ 1647. in 4. Item *Indicem Sententiarum Petri de Perea Augustiniani Episcopi Arequipensis in Libro de Conceptione juxta editionem Limensem anni MDCXXIX*. Conchæ 1647. in 4. Item *Indicem Doctrinarum pro Deipara Petri Galatini Minorita, maxime circa Immaculatam Conceptionem in opere de Arcanis, &c.* Ibidem eodem anno in 4. Hæc Alva.

IOANNES DE FVNES, qui se vexilliferum centuriæ peditum sub Alphonso a Cosgaia merentium appellat, edidit -

Arte militar, en que se declara qual sea el oficio del Sargento maior.

F. IOANNES DE GABASTON, Dominicanus, in Valentia regno censebatur suo tempore, cum in sacrarum dictionum expediendo ritè officio, generalis Concionatoris adimplens munus, tum etiam historiæ domesticæ monumenta pervolvens, atque in literas vernaculo tradens sermone. Cujus nempe extant -

Vida de S. Vicente Ferrer. Valentia 1614. in 4.

La Regla que professan las Beatas de la tercera orden de Predicadores: vida de Santa Catalina de Sena y otras muchas deste estado, que an muerto con opinion de Santidad: simúlque -

Vna Apologia, que S. Domingo fue el primer Inquisidor. Valentia apud Chrysoft. Garriz 1621. 4.

Dedit etiam ex Latino Hispanum -

El Tratado de la Vida espiritual de S. Vicente Ferrer declarado y comentado. Ibidem ex eadem officina 1616. 4.

Parabat, cum hæc scriberet, tum de *Privilegiis à Sede Apostolica ejusdem Tertiæ regulæ assecis pridem cõcessis*, tum de *Laboribus, & persecutionibus à Dominicanis fratribus pre-tatis causâ perpeffis*, alterum & alterum librum: tum deinde *Florem Sanctorum* ejusdem ordinis; omnia Hispanicè.

F. IOANNES A S. GABRIELE, natus in oppido San Lucar de Barrameda ad ostium Bætis fluvii, ordinis Mercenariorum reformati provinciæ Bætici, literarum divinarum atque humanarum bene peritus, ingenioque excellenti, edidit ingeniosè & eleganter -

Sermones sobre los Evangelios de Domingos, Miercoles y Viernes de Quaresma; duobus tomis. Hispali apud Andreæm Grande anno 1648. & 1649. in 4. tandem ex quinta editione, Compluti 1662. in 4. Posthumi quoque prodierunt ejusdem Operis *Quadragesimalis* duo alii tomi, Matriti in 4.

Decessit virilem adhuc ætatem agens ante annum MDCLV.

IOANNES GALLEGO, Artium & utriusque Iuris Doctor, Theologiæque (ita vocant) Licentiatus, in Catalonia Senatu primarius Iudex, frequenter laudatur ex conscripto atque edito -

Responso in causa Syndicatus, in 4. Ioannes Petrus Fontanella variis locis, Gabriel Berart in *Speculo Visitatorum*; Aula Regentis Cancellariam Senatorem clarissimum, omniumque doctrinarum studiosum vocant.

IOANNES GALLEGO DE LA SERNA, Malacitanus, Doctor Medicus, & à cubiculo Regum nostrorum Philippi III. & IV. pro-dire in publicum fecit -

Opera Physica, Medica, Ethica, quinque Tractatibus comprehensa; scilicet -

De Generationis principiis omnium viventium.

De Conserve Infantis in utero, & de bono & malo pariendi modo, ac de summo nature artificio, quod servat in partu: necnon de Obstetricis officio.

De Puerorum alendi ratione, & sanitate tuenda, ubi & de calculi & epilepsie præcautione & curatione.

De communis Puerorum educandi ratione. Lugduni apud Iacobum & Petrum Prost. 1634. in fol. Post hæc edidit -

De Naturali Animarum origine Invektivam adversus Danielem Sannertum. Bruxellis 1640. in 4. Displicuerant Sennerto quædam ex priore libro illo *De Generationis principiis*, quorum in opere suo de *Hypomnematibus Physicis* meminerat.

Extat nuncupatus Ioanni nostro *Aemilii Parisini Romani De Principiis generationis* alius Tractatus in *Exercitationum* ejusdem de subtilitate parte III. Venetiis 1638.

F. IOANNES GALLO, Burgensis, Dominicanus, Gregorii, Salmantini Bibliorum Interpretis sæculo superiore clarissimi, germanus frater, acerrimi ingenii, raræque doctrinæ vir; quem ob præclaras animi dotes (ait Leo Castrius, in Prologo *Commentarii super Esaiam*) virum unum delegit hæc Academia, quem ad Regem Philippum & Pontificem Maximum Romam legatum de rebus magnis mitteret. Extitisse scio in Bibliotheca Olivariensi, cujus catalogum in Barberina Romæ vidimus,

De Ratione suscepta legationis pro Academia Salmantina. M.S.

Ora-

Orationem quoque Ioannis Galli De laudibus S. Thomæ, Tridenti ad PP. habitam. Brixieque editam anno 1563. novimus.

Interfuit enim Concilii Tridentini ultimis sessionibus unus ex Theologis à Philippo II. Rege Catholico eò destinatis; obiitque Salmantica anno MDLXXVII. In schedis reliquit *Lecturam super Quartum Sementiarum*, aliâque.

F. IOANNES GALLO, diversus à superiore, eoque recentior, idemque Burgenfis, & ordinis Prædicatorum, edidit -

Tom o I. de Sermones para las festividades de los Santos. Pincia 1648. in 4. De aliis nescio -

F. IOANNES GALVARRO & ARMEN-
TA, Hispalensis, Gundisalvi de Armenta
& Annæ Galvarræ filius, in cœnobio hujus
urbis professus Augustinianam regulam an-
no MDLXXVII. S. Theologiæ magisterio,
atque studiorum præfecturâ in domo Gra-
natenfi spectatus, edidit Latine -

Homilias in Dominicas Adventus & Festa occurrentia. Granatæ 1617. in 4. Hispanice verò post aliquot annos -

Glosa moral sobre los Evangelios de Quaresma. Luciferi fano. 1622. in folio.

D. Philippo Tassio Antistiti Granatenfi fuit à confessionibus.

IOANNES GAMIS, ut videtur, Valenti-
nus, vertit ex Latino Æneæ Silvii, ut præ se
fert,

Vision deleitable de la casa de la Fortuna. Valentia apud Petrum Patricium Mey 1611. in 8.

F. IOANNES DE GAONA, Burgenfis, Minorita, Lutetiæ in Gallia sub doctissimo illo ejusdè instituti Doctore à Cornibus Theologiam, sub aliis singularem idiomatis Latini, Rhetoricæ artis, & Græcæ linguæ cognitionem percepit. In patriam remeans, Pincia, quæ tunc Aula erat Caroli Cæsaris, easdem sacras lecturus literas adscribitur, insignis verbi divini præco, & quod præcipuum est, morum integritate conspicuus. Hunc Elisabetha Augusta, viro alibi agente, inter alios delegit, qui ad faciendam Christo Servatori frugem in Americanam Novæ Hispaniæ transfretaret provinciam. Ibi decem annis addiscendo illius gentis sermoni per aliarum omnium disciplinarum jure otium vacavit, quem & perfectissimè apprehendit. Extant ab eo editi hac linguâ & jam excusi -

Dialogi de rebus spiritualibus; omnia illius idiomatis scripta, ut ajunt, superantes, cum elegantia & sermonis puritate excellant, res verò ipsæ authoris eruditionem testentur, ut inquit in libro *De Origine, & progressu familie suæ* Franciscus Gonzaga Mi-

norum generalis Minister. Tribuit quoque ei Ludovicus à Rebolledo in *Catalogo Scriptorum hujus ordinis* -

Sermones Dominicales, eadem Mexicanâ linguâ.

Dialogum de Christi passione, nondum editum, laudat inter hujus opera Lucas Vvaddingus. Scripsisse etiam Latine ajunt Gonzaga & idem Vvaddingus -

Apologiam adversus famigeratissimum quendam Theologum, aliâque temporis iniquitate deperdita. Diem obiit suum an. MDLIX. jacetque in cœnobio Mexicano.

IOANNES DE GARAY, Oscensis civis, & Professor, edidit -

Vida de S. Vrbicio, o Vrbey.

Fiestas, que hizo la S. Iglesia de Huesca en el recebimiento de las reliquias de S. Orencio.

Historia de la fundacion y antiguedades de Huesca, M. S. fuit penes Martinum Carrillo Montis Aragonis Abbatem, ut refert ipse principio *Catalogi Episcoporum Aragonensium*.

IOANNES DE GARNICA, Iurisperitus, & Professorque in Academia Oscensi, edidit -

Exposicion de la Bula de Cruzada, Difuntos y Composicion. Matriti 1578. in 8.

IOANNES GARZIA, ex oppido Becerril diocesis Palentinæ, in regio Laurentino collegio laicus sodalis, scripsit, cum eloquentiæ Latine linguæ præstaret,

Philippi Hispaniarum Principis exercitationem Grammaticam. Compluti apud Ioannem Iniguez 1589. in 4. Antverpiæ apud Plantinum 1590. in 8.

Orationem Panegyricam coram Philippo II. Rege habitam. Compluti 1588. 8.

F. IOANNES GARZIA, Franciscanus, provinciæ Aragoniæ, in urbe principe natus, divinarum atque humanarum artium benè gnarus, quo tempore Didacus Murillo scribebat *Cæsaraugustanam Historiam*, totus erat in absolvendo opere hujus tituli,

Collectanea Biblica ex Hieronymi miscellaneis, sive expositiones S. Scripturæ ex ejus operibus collectæ, adhibitis interdum propriis notationibus.

Quod immensi laboris opus, doctisquæ viris laudatissimum, intelligendisquæ pluribus istius Sancti Doctoris locis obscuris utilissimum futurum ait Murillus.

F. IOANNES GARZIA, diversus à superiore, at ejusdem ordinis in provincia XII. Apostol. Peruani regni, edidit -

Explicacion de los misterios de la Miffa y de sus ceremonias. Limæ 1641.

Breve Recopilacion de las indulgencias. Vvaddingus.

F. IOANNES GARZIA, in oppido *Almagro* Castellæ novæ ortus, Dominicanus, sanctimoniâ vir spectatus, unâ cum Francisco Diaz ejusdem familiæ inter Sinas scripsit atque edidit.

Ki Mung; sive hujus tituli volumen eâdem linguâ Sinicâ, de quo vide sis in *Francisco Diaz*.

IOANNES GARZIA, Canonicus Ecclesiæ Oriolensis in Valentino regno, edidit.

De la vida exemplar de los Ecclesiasticos. Valentia apud Patritium Mey an. 1611. Reperio quoque, forsan prioris editionis, hunc alium titulum; *Institucion de los hijos, que se inclinan a ser ecclesiasticos*. Valentia in hac eadem officina 1609. in 8.

IOANNES GARZIA DE BAHAMONDE, S. Theologiæ Doctor, in Sanctæ Crucis collegio Pinciæ olim sodalis, à concionibus inde Canonicus in Ecclesia Pacensi, tandem in Hispalensi Prior, ut vocant, seu Præfectus sacrorum locorum omnium, qui ab Eremitis laicis custodiuntur; conscripsit, sed non edidit, à Benedictinis ejusdem urbis monachis, quos sibi hæredes suarum lucubrationum, nuncupaverat, post authoris mortem publicatum opus valde pium; scilicet -

Centum Homilias in sacrosanctam Christi passionem. Hispali 1621. folio.

Obiit is anno salutis MDCXV.

IOANNES GARZIA OLIVAN, Vrgelensis Episcopus, scripsisse dicitur, sed non edidisse -

Historia de Aragon; quam Petrus Cenedo laudat in *Collectanea ad Cap. Beatus XXII. Questione secunda*.

IOANNES GARZIA POLANCO, scripsit -

Memorial de las Misas de S. Amador.

IOANNES GARZIA DE RENGIFO, vide *Didacus Garzia de Rengifo*.

IOANNES GARZIA DE SAAVEDRA, gente atque etiam nomine GALLECVS, Tudenfis, ius civile olim Salmanticæ ab optimis præceptoribus Emmanuele Costa & Atia Pinelo Lusitanis, atque Antonio Padilla Menesio famigeratissimis prudentiæ Iuris Professoribus excepit. In Prætorio dein provinciæ suæ, moxque Matriti in regia Curia, Castellæque Senatu amplissimo Relatorem, ut vocant, sive recitatorem causarum exercuit. Quo tempore *De Expensis & meliorationibus* commentatus est. Tandem eum fructum ante acti laboris, & digniorum, quam ut in munus non multum liberale impenderentur, studiorum percepit, ut *Fisci Pa-*

tronus ad Pincianos iret, vir multâ doctrinâ, forensique exercitatione, majoribus quoque honoribus aptus. Duo ejus libri extant docti planè atque elegantes -

De Expensis & meliorationibus. Compluti apud Andreæm Sancium, anno 1578. fol. Antverpiæ 1614. Marpurgique in Germania eodem an. in 4. Amstelodami 1655. 8.

De Hispanorum nobilitate & exemptione Tractatus, sive ad Legem pragmaticam Cordubensem, quæ est L. VIII. Tit. XI. Lib. II. Novæ Compilationis. At hunc licet absolverit, regiûmque editioni prævium diplomâ, circa annum MDLXXXVII. impetraverit, cum Fiscalem ageret Pinciæ Advocatum, non nisi post decem integros annos à calumniis vindicatum Ioannes authoris jam defuncti filius, atque idem Prætor Guadalaxarenfis, à se etiam locupletatum foras emisit Compluti anno 1597. folio.

Item Tractatus breviores quatuor,

De Donatione remuneratoria.

De Fideicommissio tacito.

De Hypotheca post contractum vivente, aut moriente rescisso contractu.

De Conjugali acquæstu: qui omnes simul prodierunt. Præter hæc -

Apologiam de Successione regni Portugallia, se scripsisse annotat ipse in Tractatu *De Expensis* cap. XVI. num. 29.

IOANNES GASCON, Artium Magister, Professorque in Schola Oscensis urbis publicus, edidit -

In Logicam Aristotelis Commentaria. Oscæ 1576. in 4.

IOANNES GASPAR ORTIGAS, Cæsaraugustanus Legum Doctor, civile jus in ejus urbis gymnasio interpretabatur, cum edidit -

Patrocinium pro inclito ac potentissimo Cæsaraugustano Gymnasio adversus contradictiones Academiæ Oscensis, propugnaculumque Oscensis Scholæ. Cæsaraugustæ 1586. in 4. Oscensi antiquissimæ scholæ præjudicium ne fieret, erectâ Cæsaraugustæ aliâ, Oscenses sollicitabat cura, in hisque Martinum Monter à Cueva ejus urbis civem, gymnasiique Professore primarium, hujus partis propugnatorem.

Judicem postea Curia regie civilis Cæsaraugustæ egit.

F. IOANNES GAZO, Cæsaraugustanus, sodalis Minorita, quem Vvaddingus minus rectè Catalanum credidit contra id, quod domestici de eo referunt, & inter alios Vincentius Blascus Lib. ultimo *Aragon. Hist.* c. XLVII. Certè Catalonia provinciæ fuit Præfectus. Scripsit -

Institutiones sacras Evangelicas y morales para las mas principales jornadas del discursu

scursus del Año, y Sermones duplicados para Quaresma; duobus tomis. Barcinone apud Sebastianum Mathevad & Laurentium Deu 1610. & 1612. in fol. & 1614.

IOANNES GELIDA, Valentinus ex urbe regni principe, in Parisiensi Schola Philosophiæ Professor clarissimus, quacum literarum omnium & Græcæ linguæ peritiam, non vulgarem conjunxit. Lutetiæ primum ludo præfuit, quem à Cardinale fundatore, vulgò appellant, deinde Burdigalæ Aquitanico, quem Andreas Goveanus in Lusitaniam & Conimbricensem Academiam à Ioanne III. Rege vocatus successori vacuum reliquerat. Obiit hoc munus agens sexagenario major XI. Kal. Martias MDLVI. *alter nostri temporis Aristoteles* à Ioanne Ludovico Vive appellari dignus. Hic tantus vir, cuius elogium edidit luculentum Andreas Schotus, nil aliud reliquit posteris, quam -

Epistolas aliquot, Rupellis editas 1571. quæ quidem (ait idem Schotus) Latine ita perscriptæ sunt, nihil ut supra videatur fieri posse; sed scholasticas omnes, præcipue ad Ioanuem Tastæum Medicum Parisiensem & Eliam Vinetum Santonem, qui ei postea in Gymnasiarchiæ munere successit.

IOANNES GENESIVS DE SEPULVEDA, Cordubensis, quomodo audire ipse ab urbe amabat inclyta, & quod ejus ditionis sit Putalbanum (*Pozo blanco* vernaculâ linguâ) patrium, ut credimus, ejus oppidum in tractu illo, quem à propinquitatē laudatæ urbis, & propter lapidum copiam, *Los Pedrosches de Cordova*, vulgus appellat; cui quidem tractui suis ipse in scriptis, præcipueque in *Epistola XLV. ad Ferdinandum Nonium Pincianum* non obscure natales suos debere proficitur; circa annum MCCCCXC. honestis parentibus editur, studiorum, quæ excoluit, nomine haud minus civibus suis, quam exteris sublimi quodam loco semper habendus. Compluti operam Xanto seu Sancio Mirandæ Philosopho ac Theologo eximio in Physicis dedisse, postquam Grammaticis fuisset in patria imbutus, dicitur. Nec contentus in Seguntinæ urbis & Academiæ collegio aperuisse sibi, sodales inter illius, ad majora aditum, Bononiense illud, ex quo Magni Albornozi Cardinalis munificentia Hispani adolescentes celebris toto orbe Academiæ partem haud contemnendam constituunt, cogitavit, delegitque pro mercatu omnium bonarum artium; ad quas cum ingenii nervos, tum actiones omnes, sine ulla prorsus deductione, contulisse toto vitæ suæ tempore videri voluit. In gymnasii istius luce sacrarum literarum & Philosophiæ graviora studia Græcè atque Latine, quod paucissimis contigit, æquè excoluit; nec minus ab eloquentia vigorem illis & cultum, decus

verò sibi ac præsidium, celebritatēque comparavit. Adeptus est ibi præceptorem Petrum Pomponatium inter alios Professore Philosophiæ egregium, quod in *Autopologia* refert pro Alberto Pio *Carporum Principe*. Cui summo literarum, quas natalium splendori adjunxerat, famâ viro Genesius post aliquod in eâ vrbe & sodalitate transactum tempus adhæsit, Romam ab eo ad domum suam, seu potius studiorum ac in studiis præstantissimorum hominum verè gymnasium, honorificè invitatus, benignissimèque apud eum deinceps habitus. Pro quo & adversus Erasmus Roterodamum laudatam paulò antè defensionem scripsit grati sui erga benefactorem animi perpetuum monumentum futurum. Frequentes erant in ea domo Aldus Manutius Philologus, Petrus Pomponatius laudatus nuper, Ioannèsque Montescodoca Hispalensis Philosophi, Marcus Musurus Cretensis, Triphónque Bizantius Græci, Latine quoque docti, præter alios Theologos. Quorum consuetudine totus exarsit ad Philosophi principis doctrinam in ipsis Græcæ linguæ adytis perscrutandam, pluresque ejus libros, atque ejusdem enarratorum fideliter ac philosophicè, non Ciceronianè, vertendos; in quo sibi plus æquo Alcyonius ac Perionius indulserunt. Idque Clementis VII. Papæ auspiciis, cui in eo obsequium exhibere se, atque aliis summâ dignitate viris, in eisque Matthæo Guiberto Præfuli Veronensium amplissimo, non semel datis ad hunc literis proficitur. Quæ ejus cura fructus paulò post referendos in communem utilitatem protulit. Cum Erasmo etiam Roterodamo reciprocavit aliquando literarum commercium, ut constat ex ejus ad *Erasmum* tertia super quodam Pauli ad Galatas difficili testimonio de Sina monte Arabiæ à se ex Græci textus recta interpretatione restituto, Erasmi quoque ad eum quinta, quæ inter alias Genesii sunt, *Epistolis*. Atque ille quidem in *Ciceroniano* suo vix quidem alium à Genesio Sepulveda in Tullianâ facundiæ imitatorum albo admisit; iis tamen non adhuc solidæ laudis verbis, quæ causam dederunt nostro ne quidem plenas ei habendi gratias, nil retardatus quin optimum & literatissimum Principem sibi ita benevolū ab ejus impugnationibus defendendum susciperet. Contulit quoque operam cum Didaco Neyla, Salmantinæ postea Ecclesiæ Canonico, in conficiendo *Breviario* illo, quod Franciscus Quiñones S. R. E. Cardinalis jussu Clementis Pontificis à se & aliis elaboratum in lucem edidit; de quo ei ad Neylam scribenti centesimam ex suis *Epistolis* fidem habemus. Attamen cum jam ab aliquo tempore reditum cogitaret in patriam, eo quod, quantumvis, (ut idem ait directâ ad Enecum Mendozam Burgensium Antistitem XIV. epistolâ) magna esset *Romæ optimorum*
 & re-

& vetustissimorum librorum copia, frequensque doctorum hominum concursus, quibus rebus studia literarum aluntur, difficile tamen sibi videretur in *Fortune* quasi officina vel suis vel alienis cupiditatibus non inservire, atque aliis ex aliis nascentibus negotiis inextricabilibus non implicari. Commodum huic ejus voto accidit, post XXII. annos Italicæ suæ peregrinationis, adventus Romam Caroli Cæsaris, qui eum regii Chronographi titulo cohonestatum sequi aulam jussit. In transitu Bononiense visitavit collegium ex alumno Censor factus Pontificiâ autoritate à Quirîonio jam memorato Cardinali collegii Protectore sibi procuratâ; nempe anno MDXXXVI, ut ex *Epistola* ejus octava ad Matthæum Guibertum apparet. Sub finem ejusdem anni Genuæ dedit *Epistolam* XXIII, sequentique tricesimam Pinciæ Vacæorum in Hispania, atque inde alias usque ad annû illius sæculi LVII, vel in eo oppido, vel Cordubæ, vel Matriti, vel in hibernis suis Putalbanis, quò ad vitandum Castellæ aëris rigorem, seu potius gratiâ studiorum, annuâ consuetudine secedebat. Medio hoc tempore in Hispaniam redierat Indorum causam propugnaturus Bartholomæus Casas Dominicanus, Chiapensis Episcopus, contra quem disputavit contentissimè coram virorum doctissimorum cœtu Pinciæ evocato regiis auspiciis, necnon & pluribus editis scriptis noster, licet Hispaniæ Regibus in ditionem Indos non herilem, sed civilem & regiam lege belli redigere. Quæ magnis utrimque animis decertata causa est; in qua sibi adversos habuit Dominicanos cum Cala eorum sodali, imò & Complutensem Academiam, uti *De rebus gestis Ximenii Cardinalis* libro VIII. Gomezii refert. Quare & à Melchione Canolib. XI. *De Locis Theologicis* cap. II. non omnino probatur. Anno LVII. Carolus adiit ex Cæsare jam privatum, & Canobitarum Ordinis S. Hieronymi contubernalem; accessitque per occasionem Salmanticam, atque Bletisam, cujus Ecclesiæ Archipresbyteratu quodam fuerat nuper ornatus. Ab eo tempore, cum annum jam ageret sexagesimum septimum, abstinuisse videtur Curia tumultu, in proprioque frequens esse tractus Cordubensis prædio, quod ad convallem Mariani montis, quâ Cordubæ imminet, situm graphicè is atque eleganter in *Epistolis* LXIV. LXVII & LXXXIV. descripsit. Quo in loco, aut Cordubæ, aut Putalbani, ut credere par est (nam & Cordubensis Ecclesiæ Sacerdotio ditatum eum fuisse apud Bernardum Alderetur libri primi *Antiquitatum Hispanarum & Africanarum* capitis IV. sine legitur) anno MDLXXII. vno major octogenario diem vidit extremum. Hujus clarissimi mortalis famam divulgaverunt olim, ac nunc tuentur, non quidem magnæ molis, sed ad Cleanthis lucernam evigilata opera,

vulgarèque amplissimorum hominum de eo judicium. In quorum numero sunt Ambrosius Morales, Paulus Iovius, Lilius Giralduus, Iosephus Scaliger, Michaël Medina, Martinus Doctor Navarrus, Didacus Gratianus, Antonius Possevinus, Gaspar Barrerius, Alphonsus Garfias Matamoros, aliique hujus ordinis. Morales nempe Lib. VIII. *Historiæ suæ Hispaniæ* cap. II. excellentis doctrinæ ac singularis utriusque lingue eruditionis merito Cordubæ urbis ingeniorum sapientiæque altricis veterem gloriam instaurasse eum, clarioremque reddidisse ait. Iovius in *Elogiis*. Sed hodie procul dubio (inquit) Ioannes Sepulveda Cordubensis ipsam eximia laudis arcem obtinet, qui Græcæ peritus linguae, & scientiarum prope omnium validis instructus præditiis, dum assidue atque ideo feliciter stylum exercet, eloquentissimus evadit. Ab Scaligero de *Eminatione temporum* Lib. V. dum de Era agit Hispanorum, vir doctissimus audit; quo super argumento scribens Antonius Possevinus in *Bibliotheca selecta* Lib. XVI. cap. XIV. virum præstantem & doctissimum appellat. Consule sis Barrerium in *Chorographia* sua, quo loco de Pace urbe tractat, Didacum Gratianum in proæmio translationis Hispaniæ *Plutarchi moralium operum*, Martinum Asplicuetam in *Repet. ad Cap. Inter verba* XI. q. III. Melchiorem Canum loco proximè adducto. Abstineo nunc Michaëlis Medinæ testimonio paulò post referendo, & aliis, contentus subjungere pro omnibus unum Alphonsi Matamorosi elogium eminentissimo quolibet Scriptore dignissimum. Mox adest (ille ait in *Apologerica* sua de doctis Hispaniæ viris narratione) *Genesius Sepulveda Cordubensis, in quem intuenti crebrò in mentem mihi venit vereri ecquod sit habitura curriculum illa & natura admirabilis, & exquisita doctrina, & singularis industria; qui, cum multis in rebus excellat, sic in omnibus tamen eminet, ac si totum suum otium in singulis reposuisset. Latine vertit Aristotelem; & quæ à doctis accepit Græcis, si digna existimaret, in quibus elaboraret, multò quàm in ipsis fuerant explicata authoribus, meliora reddit. Genus orationis habet fustum, tractum & cum lenitate quadam profluens, quale Historia (autore Cicero) postulare videtur. Hinc quibusdam error natus est, modò errore illi ac non verâ potius certâque sententiâ trahantur) ut in tam admirabili, aureoque eloquentia flumine, quantum in *Genesio Sepulveda* attoniti intuemur, spiritum aliquem ampliolem desiderent, calorem intensiorem querant, & flammam majoris incendii postulent; non intelligentes fusioribus numeris placidam, quietamque orationem reddi. Sit igitur hoc Genesii proprium perpetuumque elogium, laudatum fuisse ab Erasmo, celebratum encomiis à Paulo Iovio, sublatum in cælum à Lilio Giraldo Ferrariensi; neminemque virum esse ex his, qui de claris doctriâ viris ætate nostrâ conscripserunt, qui non Hispanorum primum Genesium Sepulvedam me-*

mi-

minisset. Satiſque jam eſſet de aucta ejus dignitate loqui, quàm de artibus & ſtudiis, de quibus nemo, modò eruditus eſſet, unquam dubitavit. Hæc Matamorus. Ad opera jam devenimus.

Interpretatus eſt feliciffimè in Latinam linguam è Græco -

Aristotelis Meteororum lib. IV. cum nuncupatione ad Carolum Cæſarem, cui eos Placentiæ obtulit, uſus ſummi Philoſophi enarratoribus Alex. Aphrodiſenſi, Ioanne Philopono & Olympiodoro.

Ejuſdem de Ortu & Interitu libros duos, ad Hadrianum VI. Papam.

De Senſu & ſenſibilibus. De Memoria. De Somno & Vigilia. De Inſomniis. De Divinatione per ſomnium. De Vitæ longitudine ac brevitate. De Iuventa ac Senectâ. De Vita & Morte. De Spiratione ac motu animalium, ac de eorumdem inceſſu: quos omnes Parvorum Naturalium nomine appellant; ad Albertum Pium Carporum Principem, adjutus Alexandri, Simplici, Philoponi ac Michaëlis Epheſii Commentariis.

De Mundo Libellum ad Alexandrum, (cujuſcumque ille ſit) Latinum fecit in gratiam Mantuani Principis. Quos omnes libros denuo ab ipſo Interprete recognitos, quini- mo (ut præ ſe fert editionis inſcriptio) alios factos ex fide veterum exemplarium & expoſitione Græcorum enarratorum ſubjecit iterum prelo ſuo Pariſino Ioannes Parvus anno 1532. in fol.

Ejuſdem Aristotelis Politicorum libros VIII. cum interpretatione & ſcholiis. Pariſiis apud Vaſcoſanum in 4. Colonię 1601 in 4. *Quam verſionem & notas, ut quiſque erit ingenioſior, ita pluriſ ſemper æſtimabit*, Gabriel Naudæus ait in *Bibliographia Politica*. Probat- vitque adeò interpretationem vir Græcè pe- ritiſſimus Daniel Henſius, ut eam in editione ſua hujus operis aliis omnibus, tanquam op- timam, prætulit.

Ejuſdem Ethicorum libros para- phraſticè interpretari debuit, ut Clementi VII. Papæ obſequeretur, ſive Ioannis Argy- ropoli Latinam verſionem recognoscere: quã quidem paraphraſim ſe perduxiffe ad ſecun- dum uſque librum ſcribit in *Epiftola VII. ad Mattheum Guibertum*.

Præter hæc Philoſophorum Principis ope- ra -

Alexandri Aprodifæi Commenta- ria in eius libros XII. de Prima Philoſophia, ſeu *Ἐν τῷ πρώτῳ* *Quoniam* interpretatus eſt, atque edidit Romæ anno 1527. in folio typis Marcelli Silber, Clementi Pontifici nuncupatos. *Quibus* (ait ille in *Epift. XX. ad Rodericum Manricum*) nihil eruditius, nihil ipſo- rum auctore, vel gravius, vel ſubtilius, teſte non ſolùm Averroe circe meo, qui ipſum eſt plerique in locis ſequuntur, ſed etiam Hieronymo, qui ſe com-

mentarios ejus vertiſſe in *epiſtola quadam glo- riatur*.

Sequentia verò jam ex penu deprompſit propria;

De Vita & rebus geſtis Aegidii Cardi- nalis Albornoſii, libros III. ex veteribus ſche- dis Ioannis Garzonis Bononiensis cujuſdam, qui eas olim collegerat nullo temporum or- dine ſervato. Romæ 1521. fol. Bononiæque anno ſequenti, & iterum 1559. apud Anto- nium Giaccarellum. Simulque -

Descriptionem Collegii Hiſpanorum Bononiensis. Hæc Hiſtoria Italicè verſa eſt à Franciſco Stephano, Murciano, ejusdem col- legii Rectore, atque ibidem edita à Ioanne, Roſſi 1590. atque item Hiſpanicè ab Anto- nio Vela, apud Ioannem de Aiala Toletanum Typographum 1566. in 8.

De Regno & Regis officio; cujuſ ope- ris meminit ipſe in *Epift. LXXXIV. ad Leo- poldum de Aſtria Cordub. Episcopum*.

De Correctione Anni & Menſium Romanorum. Pariſiis apud Nicolaum Divitem 1547. Hoc opus laudat Iacobus Auguſtus Thuanus, recordaturque ejus Geneſius ipſe in *Scholiis cap. XII. Lib. V. Politicorum*.

Dialogum de appetenda gloria, qui dicitur Gonzalus.

De Honestate rei militaris, qui inſcri- bitur Democrates, tribus libris, Romæ 1535. ſive *de Convenientia militiæ cum Chriſtiana re- ligione*; quo modo inſcribitur in codice manu exarato Bibliothecæ Franciſci Card. Barbe- rini. Hos in linguam noſtram convertit An- tonius Barba Franciſco Card. Quiſonio à ſecretis, atque edidit Hiſpali apud Crom- berger 1541. in 4. cum hoc titulo. *De como el eſtado de la milicia no es ageno de la religion Chriſtiana*.

Apologia pro libro de Juſtis belli cau- ſis contra Indos ſuſcepti. Romæ 1550. in 8. De quo opere infra nobis agendum eſt.

Orationem ad Carolum V. ut bellum ſu- ſciperet in Turcas: cujuſ ipſe meminit ad Al- bertum Pium ſcribens *Epift. XII*.

Dialogum de ratione dicendi teſtimonium in cauſis occultorum, qui inſcribitur *Theophy- lus*. Pariſiis apud Colinæum 1541.

De Ritu nuptiarum & diſpenſatione, ad Cardin. Quiſonium. Romæ 1531. in 4.

De Fato & libero arbitrio, lib. III. in quibus dogma nefarium Martini Lu- theri de cunctarum actionum, eventorumque neceſſitate, cum naturalibus, cum Theologi- cis rationibus doctiſſimè conſutavit. Romæ 1526. in 4. ad Ioannem Toletanum Episco- pum Cordubensem. In quo opere (ait alicu- bi Michaël Medina) & *Ciceronis eloquentiam, & Aristotelis Philoſophiam, & quod prius eſt, Chriſtiani pectoris integritatem invenias*.

Antopologia pro Alberto Pio Comite Carpenſi in Erasmum. Romæ 1532.

Epistolarum libros VII. ad Ludovi- cum

cum de Mendoza Marchionem Mondexaris, Indiarum Senatus Præsidem, Didaci à Mendoza summi viri fratrem. Quæ quidem unâ cum superioribus omnibus in unum volumen conjectæ prodierunt Colonia 1602. 4. Credo & Parisiis edidisse hoc idem operum, systema Simonem Colinaum 1581. in 8. Certe in his epistolis de rebus gravissimis & utilissimis plerumque agit: uti ad Gasparem Cardinalem Contarenum de emendatione anni; ad Joannem Valdezium de cometis & ostentis; ad Ant. de Corduba de vita activæ aut speculativæ majore præstantia; ad Gasparem Cardil lū, de Aristotelis scētētia super *πολιτικὴ νομία* animarum Pythagorica; ad Alph. Stunicam Gibræleonis Marchionem & ad Franciscum Argotem, de quaestione illa, an liceat habere columbas, quæ sese agrestibus aliorum seminibus pascant; ad Gonzalum Perezium, de arborum umbris ubique terrarum inter se parallelis, super Plinii quemdam locum; ad Petrum Serranum Theologum de salute Ethnicorum, qui secundum rationis regulas vixerint, & consequenter de laudibus Aristotelis; ad Michaëlem Medinam, de interpretatione ejusdem Aristotelis dicētis laudabile esse inimicos ulcisci potius quàm iis reconciliari; ad eundemque, an liceat homini Christiano, ut amici consulat salutem, mortem, quam vitare possit, oppetere; ad Ferdinandum tandem Pincianum, de motu Solis, & Orospe dæ montis situs; ac de duobus Bæris fluvii ostiis ad L. Quiñonium.

Præter hos liber ille jam supra memoratus. De Iustis belli causis contra Indos suscepti, sive Democrates alter, editus olim fuit Romæ paucis admodum exemplaribus, procurante Antonio Augustino Romanæ tunc Rotæ Auditore, ut author ipse ait Epist. LXIX. & LXX. qui & ante hanc editionem multis descriptis exemplaribus Complutum, Salmanticamque missis evulgatus fuerat, referente ipso Epist. XCI. qui & sequenti ad Petrum Serranum, contentam in eo sententiam adversarii ipsi invidiosissimis non solum Romæ & per omnem Hispaniam, sed etiam per omnem Christianam orbem doctis omnibus non pertinacibus se probavisse gloriatur; scriptâ scilicet eâ, quam habemus vulgarem inter alia opera, Apologiâ pro hoc libro. In collegio Granatensi Iesuitarum adservari scimus Dialogisticum opus De Iure belli adversus Indos, quo respondet Casæ Episcopi argumentis. Diversumne id sit ab eo opere, quod jam laudavimus, dicere non ausim. Planè diu, ferioque hunc contentionis funem ab nostro cum Antistite illo Chiapensi tractum satis apparebit legentibus quæ nos in hujus mentione prolixè annotavimus.

De Solis per Signiferum motu, & terræ transitu, libellum se scripsisse ait ad L. Quiñonium Salmanticæ Gymnasiarcham. Epistola XLVIII. super quaestione à se cum

Ferdinādo Pinciano Epistolis XLVI. & XLVII. disceptata.

Pro matrimonio Regis Angliæ Henrici VIII. cum Catherina conjuge decertasse, scripto eum apparet ex Nicolai Sanderi lib. I. Schismatis Anglicani referentis de hoc argumento Scriptores. Apud Hispanos verò (ait) Franciscus Rojas, Alphonsus Viruësius, Alphonsus de Castro & Sepulveda.

De Rebus gestis Caroli V. Imperatoris, quos debuit ex munere, commentarios, ut summâ fide, diligentiaque, sic & pari elegantia conscriptos, à Regibus nostris asservari Andreas Schotus tradit; Latinos ut suspicor, decuitque Latinè eloquentissimum. Nam partem eorum aliquam, quæ attingeret res Britannas, remisit olim ad Reginaldum Polum Cardinalem corrigendam, supplendamque, ut constat ex data ad eum XC. Epistola: deque sua hac Historia ad Zenetti Marchionissam scribit in vigesima nona: nosque habemus ejusdem veluti *Ἀποσπασματιον*,

De Bello Africo à Cæsare gesto, hoc est, de Tunetana expeditione commentarium, ex codice collegii S. Pauli Granatensis Societatis Iesu manu exarato.

Iacet in primario Ecclesiæ præcipuæ Putalbanæ sacello, quod sibi & Bartholomæo fratri plurium stipendiorum militi, ac suis construxerat ipse vivus, sepulchro sic volens inscribi;

D. X. S.

IOANNES GENESIVS SEPVLVEDA

Qui se ita gerere studebat,

Vt ipsius & mores probis, piisque viris,

Et doctrina, scriptique de Theologia

Et Philosophiâ Historiarumque

Libri

Doctis & aequis probarentur.

S. V. E.

Adjunctum postea fuit,

Vixit Ann. LXXXI.

Ob. MDLXXI.

F. IOANNES GERMES, Catalanus, ordinis fratrum Prædicatorum, vernaculâ conscripsit linguâ S. Mauriti legionis Thebæ militis, S. Agnetis Virginis & Martyris, S. Fructuosi Tarraconensis Episcopi, Diaconorumque ejus Augurii & Eulogii Historiam, deque eorum sacris reliquiis in Manresam urbem translatis. Titulus hic libro Catalanicus;

Historia dels gloriosos Martirs Sant Maurici, Sancta Agnes y Sant Fructuos ab sos Diaques Augur y Eulogi, y de la Translacio dels seus cofos sants à la ciutat de Manresa. Barcinone 1607. in 8.

F. IOANNES GIL, Franciscanus, provincie suæ Aragonensis Chronographus, scripsit -

Hi -

Historia de la Provincia de Aragon del Orden de los Menores: quâ M. S. usus fuit Lucas Vvaddingus.

F. IOANNES GINTVS, ordinis Minorum, scripsit -

Vida prodigiosa y felicissima muerte de la Madre Soror Maria Salinas de la Orden de Santa Clara de la provincia de Aragon. Cæsaraug. 1660. in 4.

F. IOANNES DE GODOY, Bæticus, Mercenariorum fratrum sodalis, scripsit, cum S. Th. Magister esset, Latinum -

Commentarium super Psalmum L. Hispali.

IOANNES DE GODOY, aut Hispanus, aut Hispanæ originis, Italicâ linguâ scripsisse dicitur -

Commentario della Guerra d'Alemania fatta per l'Imperator Carlo V. Venetiis editum 1548. in 8. Fuit inter libros Olivariensis Bibliothecæ; Interpretatio, ut suspicor, Italica Hispanorum Ludovici Avilæ Commentariorum de hoc bello.

IOANNES GOMEZ BRAVO, Emeritensis, Sacerdos almæ Hispalensis Ecclesiæ ex corpore eorum, quos à vicenariis appellant numero, canendis in choro horis canonicis ex munere adscriptos, dedit foras ex locuplete fatis, quam possidebat, Bibliotheca, minus sibi placens in Barnabæ Moreni civis sui patria Historia,

Advertencias a la Historia de Merida de Bernabe Moreno de Vargas. Hispali 1638. 4. Item -

Explicacion de la Inscriptio sepulchral de Saturnino. Repertus est Emeritæ lapis, cui hoc hominis nomen inscriptum, erat. in 4.

Obiit ex pestilenti lue Majo mense MDXLIX.

IOANNES GOMETIVS FERREIRA, Lusitanus, scripsit -

Fasciculum trium florum, & de triplici nomine Iesu, Mariæ & Iosephi. Olisipone 1625. in 8.

IOANNES GOMEZ DE MORA, regius fabricarum Magister, edidit -

Relacion del juramento, que hizieron los reinos de Castilla al Serenissimo D. Balthasar Carlos Principe de España; simulque -

Relacion del Auto de la Fee celebrado en Madrid el año de MDCXXXII. Matriti 1632.

IOANNES GONDINVS, Aragonensis, domo ex oppido Munebrega, insignis suæ ætate verbi Dei præco, animarumque salutis

procurator, de quo multa in *Bibliotheca Societatis*, cujus institutum fuit professus; scripsit sub nomine *Laurentii Gondini* fratris -

Guia espiritual para vivir y morir en gracia y amistad de Dios y servirle perfectamente Quod opus authori suo restitutum voluit editio seu translatio Italica, Romæ anno 1629. in 16. apud Franciscum Cavallum.

Obiit Toleti secundâ die Iulii MDCXXIX, ætatis suæ LX.

F. IOANNES GONZALEZ DE ALVELDA, ordinis Prædicatorum, Theologus Magister, primariusque Theologorum scholæ Complutensis, per plures annos copiam, sui hoc in munere utilem valde præstitit, cum & studia domestica in collegio Sancti Thomæ simul moderaretur. Foras edidit -

Commentariorum & Disputationum in Primam Partem Summæ Sancti Thomæ Aquinatis, volumina duo. Compluti apud Ioannem Gratianum 1621. folio. Primum comprehendit XXV. priores quæstiones, alterum sequentes usque ad XLIII. Recusi sunt typis Neapolitanis anno 1637. sol.

F. IOANNES GONZALEZ DE CRITANA, domo ex *Villarubia* diocesis Toletanæ oppido, Augustinianus ex Castellæ provincia & Matritensi cœnobio, scripsit Latine -

Silvam comparisonum vel similium per Alphabetum locorum communium Prædicatoribus utilissima ex Sanctis Patribus, atque Doctoribus. Pinciæ 1608, in 4. Coloniaeque per Ioann. Crithium 1611. 8.

Et vernaculè ascetica hæc,

El Perfecto Christiano. Pinciæ 1601. 8. Gadibus 1648. 8.

Manual de Iesus Maria, para orar en alabanza de estos santissimos nombres, y de la limpia Concepcion de Nuestra Señora; con una carta de Christo nuestro Señor al alma devota. Pinciæ apud Andream Mendez 1604. in 12.

Despertador del alma dormida para orar a Dios, y despertar el hombre del sueño en que está. Matriti apud Michaëlem Serrano, 1613. in 16. Historicæque, quibus tamen veritatem potius obscurasse, quam illustrasse visus est, uti ait Thomas de Herrera in Alphabeto Augustiniano pag. 488. scilicet.

De la Archicofradia de la Cinta de San Agustín y Santa Monica, y sus Indulgencias; con un compendio historial de como San Agustín hizo vida heremitica y fundò su orden de los Ermitaños. Pinciæ apud Ludovicum Sanchez 1604. in 8. Compendium Latine vertit Gregorius Dainefus Leodius ejusdem instituti sodalis, ediditque Antverpiæ 1612. Video quoque ei tributum -

Vn Tratado contra las Comedias. Obiit ad S. Philippum Eremitarum cœnobium Matritense.

Yyy

IO.

IOANNES GONZALEZ DE LOSADA, patriâ ex opp. *la Puebla de Zenabria* Castellæ veteris in Galleciæ confinio, Sodalis Iesuitarum, in Salmanticensi collegio multa cum pietatis exultatione floruit, scripsitque -

Tratado de la Devocion que se a de tener con las almas de Purgatorio. Salmantica 1617. in 16.

Doctrina Christiana, pro institutione puerorum.

IOANNES GONZALEZ MARTINEZ, Burgenfis patriâ, Complutensis autem Doctor, sodalis togatus, & Professor Theologus, Artium cursum, ut vocant, ter repetito munere ibidem docuit, & jam emeritus, inque Ecclesia SS. Iusti & Pastoris Canonicus edidit -

Fabricam Syllogisticam Aristotelis in dilucidis admodum Summulas digestam. Compluti 1628. 8.

F. IOANNES GONZALEZ DE MENDOZA, Toletanus, bellicâ militiâ relicta, Eremitarum S. Augustini castra sequutus fuit, sacræque Theologiæ magisterialem pileum, nec non munus Pœnitentiarii Apostolici consequutus. Anno MDLXXX. Philippi II. Hispaniarum Regis iussu, legationem quamdam obiturus ad Sinarum regnum navigavit, unde reversus edidit -

Historia de las cosas mas notables, ritos y costumbres del gran reino de la China. Matriti 1586. in 8. Medinæ apud SantIagum del Canto 1595. 8. Antverpiæ typis Petri Belle-ri 1596. Simul excusum fuit - *El Itinerario del Nuevo Mundo*, auctore F. Martino Ignatio Franciscano, qui ejusdem Regis auspiciis ad Sinas & ipse penetravit, reditum suum per Indiam Orientalem, aliâsque regiones stylo dein consignaturus.

Postea Liparenfis Præsul creatus noster, constituto in hac Ecclesia, quæ *Liparâ* juxta Siciliam Insula continetur, Vicario, ad Occidentales Indos trās fretavit, apud quos anno MDCVII. Chiapensis, sequenti vero Popaianensis per translationem fuit renunciatus Episcopus. Quo in munere obiit. Rochus Pyrrhus in *Notitia Ecclesiarum Siciliæ*, Aegidius Gonzalez Davila in *Theatro Indico-ecclesiastico* authores sunt.

F. IOANNES GONZALEZ DE LA TORRENTE, domo ex oppido illo, cui *la Torrecilla de los Cameros* nomen est, Augustinianum ordinem Mexici apud Indos ingressus, vulgavit.

La Historia de S. Agustín de la provincia de Mechoacan. 1624.

IOANNES GONZALEZ DE LA TORRE, post militiam armatam, cui ante annos XX. sub Carolo Hispaniarum Rege nomen

dederat, urbanæ adplicitus, regium in Curia Philippi II. successoris Apparitorem exercebat, quo tempore publicavit Hispano versu brevior -

El Dialogo llamado Nuncio legato mortal: sive Mortis ad authorem ipsum monita, authoris que ad universos mortales. Matriti 1586. in 8.

Docientas preguntas y respuestas, en verso. Ibidem 1590. 8.

Dialogo llamado Consuelo de afligidos y encarcelados &c. en verso. M. S. in Bibliotheca regia Escorialensi.

IOANNES GONZALEZ VARELA, typis commisit -

La Pyra religiosa, que consagrò la S. Iglesia de Toledo en la muerte del Sereniss. Cardenal D. Fernando su Arçobispo. Matriti 1641. in 4.

IOANNES GRACIAN FALCONI, scripsit librum hujus tituli, qui erat in Bibliotheca D. Laurentii Ramirez de Prado,

Quingenta Regula Juris. Matriti 1581.

F. IOANNES DE GRANADA, Dominicanorum fratrum ad Bilbilim (si ea est *Calataind* Aragoniæ regni) sodalis, mox gymnasii Cæsaraugustani Professor Bibliorum Theologus, commisso sibi ex instituti regula concionandi de rebus sacris munere, functus maxima cum laude dicitur: cujus quidem meriti voluit extare hoc testimonium, scilicet -

Parabolas Evangelicas, quotquot ab Ecclesia proponuntur, moralibus discursibus explicatas: ad D. Antonium Augustinũ Tarraconensem Præsulem. Cæsaraug. 1585. in 4. Item -

Parabolarum, quæ ab Ecclesia proponuntur, alteram partem: hoc est, de Sanctis. Ibidem 1587.

Linguâ etiam vernaculâ -

Discursos sobre el Psalmo L. Misere mei Deus, &c. Cæsaraug. apud Laurent. Robles 1594. in 8.

Ad plures ivit Cæsaraugustæ. De quo adeundus est Ioannes Lopez in *Historia Ordinis Prædic.* IV. par. lib. III. cap. IV. & lib. III. c. II. & V. par. lib. II. cap. XXI.

D. IOANNES GRAV, scripsit -

Iustificacion de la conservacion de las Filipinas. Madriti 1640.

F. IOANNES A SANCTO GREGORIO, Franciscanus provinciæ Beticæ, Theologiam profitebatur Hispali inter domesticos, cum scripsit -

Tratado sobre las dificultades, que se proponen acerca de la mission de los Religiosos a tier- ras de Infieles: y si los Provinciales pueden impedirles que no vayan a ellas. Hispali 1635.

F. IOAN-

F. IOANNES GREGORIUS DE SATORRE, Valentinus, ordinis Eremitarum, sacre scientiæ rudimentis excultus Salmantica, Professor jam ipsiusmet Theologiæ in Valentina erat schola, provinciæque totius Præfectus vertente anno MDLXXXIII. Instruētissimam hic Bibliothecam in domo ejusdem urbis formavit: cujus & est liber ille pietatis ac doctrinæ plenus -

De las Alabancas y excelencias del Nombre de IHS. Tarracone apud Philippum Mey 1583. in 8.

IOANNES GRIAL, Calagurritanæ Ecclesiæ Canonicus, vir humaniorum disciplinarum, totiusque Ecclesiasticæ ac sæcularis Historiæ peritissimus, in Sanctorum Patrum lectione non mediocriter exercitatus; Philippi II. Regis Catholici auspiciis inter alios viros Hispaniæ doctissimos incubuit perpurandis & pro dignitate, quam accuratissime potuit, edendis ex fide plurium manuscriptorum S. Isidori Antistitis Hispalensis operibus: quod tandem præstitit ipse collectis in unum omnibus aliorum lucubrationibus, correctionibus, notis; quorum operam operâ quoque propriâ in multis adjuvit, locupletavit. Eminent certè in editione Martiniensi ab eo procurata anni MDXCIX. duobus voluminibus.

Notæ in S. Isidori Archiepiscopi Hispalensis in Originum, seu Etymologiarum libros. Quas minimè ambitiosas, tamen eruditissimas, appellat Gaspar Barthius in *Comm. ad Guilielmi Britonis Philippidos* librum V. versu 558. Sed hæc magna ex parte sunt Alvari Gomezii à Castro; quod nec ipse Grialis diffitetur in præfatione hujus editionis, aut Petri Ciaconii, quocum, uti in Alvaro diximus, hanc Spartam ille adornavit. At contextum ipsum Isidori, cujus gratiâ labor omnis notarum fuerat susceptus, inemendatum à se inventum, veteribus libris de novo consultis atque evolutis, noster correxit, bonamque notarum partem adjecit: de quo ipse modestè voluit lectores suos facere certiores in præfatione laudata.

In Librum ejusdem de Natura rerum ad Sisebutum notæ, ejusdem sunt; uti & in -

De Ecclesiasticis officiis libros duos.

In Virgilii nescio quam partem operum *Commentarius* Grialis fuit manuscriptus in Bibliotheca Santii Hurtado de la Puente, Iudicis Curia Hispalensis. Poësim felicissime excoluit; cujus industriæ testimonio sunt distycha in Ludovici Legionensis Augustiniani summi viri laudem præfixa hujus primo volumini *Enarrationum ad Sacram Scripturam*: cujus & inter Poëtica vulgaria opera, ad *Grialem* extat *Epistola* amicè suadentis cum studiis ad famam & immortalitatem niti.

F. IOANNES DE GRIJALVA, Augustinianus Mexicanæ Indiæ provinciæ, ejusdemque Diffinitor, & monasterii, quod in principe urbe sodales habitant, aliquando Præfectus, dedit foras -

Historia de San Guillermo. Mexici 1620.

Coronica de la Orden de San Agustin en Nueva España. 1624. in fol.

F. IOANNES GVASCO, cui superaddit Lucas Vvaddingus, DE MVRCIA, patriæ ut exprimeret nomē, edidit Mexicanâ linguâ *Sermones.*

IOANNES GVERRERO DE ESPINAR, Bæticus, *Olvera* natus, I. C. in schola Vrsanenſi legum notitiâ perceptâ, Hispali agitavit causas; unde à Bejaris Regulo accersitus, cum Ducali huic oppido, tum *Belalcázaris* Comitatus, vice illius præfuit. Interim ex animi propensione, quâ in Conceptionis Deip. mysterium ferebatur, scripsit. *Informacion de Concordancias y discursos de derechos con lugares Theologos y de Escritura en favor de la limpia Concepcion de Nuestra Señora.* Matriti 1620. in 4.

F. IOANNES GVERRERO MESSIA, Granatensis, ordinem Prædicatorum in Sanctæ Crucis cœnobio ejusdem urbis professus, scripsit -

Question moral sobre el quinto precepto de la Iglesia.

F. IOANNES GVERRERO DE SARBIA, sodalis Redemptorum Sanctæ Mariæ de Mercede, S. T. Magister Hispalensis gymnasii, provinciæ Bæticæ ordinis sui Chronographus, scripsit -

Vida, virtudes y muerte del Venerable Siervo de Dios Fr. Iuan Monte religioso lego y fraile profeso de la misma orden y provincia. Hispali 1642. 4.

F. IOANNES DE GVEVARA, domo Toletanus, Eremitarum instituto se in patria addixit, singulari vir memoriâ & doctrinâ deinde clarus, cum apud Salmanticenses Theologiæ cathedræ ordinariæ, quæ pomeridiani temporis pensum est, à quo & nomen habet, integris triginta sex annis præfuerit. Scripsit -

In Quatuor Libros Sententiarum doctissimos Commentarios. Vnde sibi magna ex parte, Petrus Aragon ejusdem ordinis suos in *Secundam Secundæ Partis D. Thomæ*, quod ipse non diffitetur, extruxit.

De Sacramentis in genere, Relectionem. Excessit è vivis quatuor tantum annis minor centenario XI. Kalendas Septembris anno MDC. postquam administrasset cum domus Salmantinæ, tum provinciæ totius

Præfecturam, censoriamque per ejusdem provinciam monasteria in sodales jurisdictionem. Iacet in Sacello Laurentii Martyris templi Augustinianorum Salmanticensis.

IOANNES GVILLEN DE CERVANTES, Hispalensis, in hujus urbis Academia Canonum Doctorali titulo ac Vespertino professorio munere cohonestatus, Procurator ivit patriæ urbis nomine ad comitia regni, quæ sub Philippo Rege II. anno superioris sæculi sexto & octogesimo Matriti habita sunt. Meditabatur in *Leges*, vulgò *Tauri* à loco promulgationis dictas, post plurimum Interpretum labores solidum commentarium tribus partibus absolvendum; quarum priorem dumtaxat in sexdecim, priores leges ornatè magis, quàm vulgò solet, in publicum emisit, hoc titulo,

Prima Pars Commentariorum in leges Tauri. Matriti 1594. in folio.

F. IOANNES DE SANCTO GVILIELMO, in oppido diœcesis Conchenfis, cui *Pliego* nomen est, natus, sodalis nudipes Eremitarum, vitæ innocentiam & sanctitatem morum hoc ævo eximius: quippe qui superiore anno MDCXLIII. desit in vivis esse. Reliquisse eum inter alios Studiorum fructus *Moralia* plura *Opuscula* propriâ manu exarata, refert *Augustiniani Alphabeti* author.

IOANNES GVNDISALVVS, Lusitanus, aut Gallæcus, scripsit librum hoc titulo,

De las Cannias de Nuestra Señora, vel, Tesoro General de Historia. Qui in duobus voluminibus extat in Bibliotheca regia Scurialensi, pluteo VI. lit. . . . num. 5. ut refert Fr. Petrus Alva in *Militia Conceptionis*.

IOANNES GVTIERREZ, Placentinus, Iuriconsultus, in amplissima Salmantina Academia civilibus & canonicis studiis datâ operâ, inque urbe patria exercito aliquot annis Advocatiæ munere, ad collegium tandem sacrum Ecclesiæ Civitatis, ut ibi Theologiam doceret, quæ Canonici Doctoralis, ut vocant, partes sunt, admitti, magno ejusdem collegii, Ecclesiæque bono atque honore promeruit. Sede enim vitæ atque studiorum, quæ pertinaci quodam labore sectabatur, eo loco fixa, lucubrationibus doctissimis atque utilissimis, quibus tam Ius canonicum totius Ecclesiæ, quàm civile regnorum Castellæ illustratur egregiè atque illustratur, horas suas ac vitæ reliquum constantissimè impendit, & inter insignes Hispaniæ nostræ, seu veriùs Europæ totius Iuris Consultores nomen suum honorificentissimo loco posterorum memoriæ consecravit; Ingeniosissimi elogio jure ornatus à Gaspare Antonio Thesaurario in principio Tractatus de *Augmento mone-tæ*. Opera ejus sæpe, nec uno loco prelis

subjecta Antverpiæ ex officina Bellerorum prodierunt, hoc ordine, novem scilicet partibus,

I. *Repetitiones* sex: nimirum I. *Ad Leg. Nemo potest. D. De legatis*, primo II. *ad Paragraph. Sui, Institutionum De Hæred. qual. & differ.* III. *Ad Leg. Pater filium*, *De Inofficioso Testamento*. IV. *Ad Leg. vn. Cod. Quando non petentium partes &c.* V. *Ad Auth. Sacramenta puberum. C. Si adversus venditionem &c.* VI. *Ad Cap. Quamvis pactum, De Pactis VI. Lib. Decretalium*; Salmanticæ olim excusæ an. 1592. in folio.

II. *Allegationes* X. variis in causis.

III. *De Iuramento cõfirmatorio Tractatus* tripartitus, cuius I. pars circa cõtractus. II. circa ultimas voluntates. III. circa judicia versatur: Ad Antonium Padillam Menesium, militarium ordinum Senatus Præsidem, Iuriconsultum atque scriptorem egregium.

IV. *Consilia varia* LII. Salmanticæ primum 1587. in folio, deinde 1595.

V. *Practicarum Questionum civilium libri quatuor super Novæ Collectionis Hispanæ leges*. Hi non omnes simul prodierunt. Primus namque & secundus Philippi II. Catholici Regis nomen, at IV. Ioannis Acuña, qui rerum jam domino Philippo III. Castellæ supremo Concilio præfuit, in fronte gerunt. Priores editi sunt Salmanticæ 1589. Matritique 1593. omnes simul Matriti 1611. folio.

VI. *De Tutelis & curis minorum, deque officio & obligationibus Tutorum ac Curatorum, ipsorumque mercede*, *Tractatus ad Leges regias Tit. XVI. Partitæ VI.* Salmanticæ olim 1602. in fol. Quod quidem opus ut ederet, ceptum illustrandæ Novæ Collectionis leges pensum intermisit. Sequitur namque-

VII. *De Gabellis Tractatus*; sive *Practicarum Questionum liber V.* Matriti ann. 1612. Francof. in collegio Paltheniano anno 1615. in folio.

VIII. *Canonicarum Questionum utriusque fori, tam interioris, quàm exterioris liber primus & secundus*. Matriti 1597.

IX. *Canonicarum Questionum liber III.* qui circa sponsalia de futuro, & Matrimonia versatur. Salmanticæ 1617. in folio.

Omnia hæc, ut diximus, apud Belleros edita sunt Antverpiæ anno 1618. in folio. Tractatus *De Tutelis* excusus fuit etiam cum *Pauli Montani & Borgnini Cavalcanti* ejusdem argumenti aliis, Taurini 1611. in fol. Item omnia opera octo tomis, seu partibus, Lugduni apud Laurentium Anisson 1661. in fol. Scripsisse dicitur noster etiam, quem non vidimus, nec cæteris operibus adjungi solet, *De Delictis Tractatum*.

F. IOANNES GVTIERREZ DE ESTREMERÀ, domo ex oppido cognomine diœcesis Toletanæ, Mercenariorum fratrum sodalis,

alis, Castellæque provinciæ, familiari verbo, Diffinitor, scripsit -

Libro de las grandezas del Nombre de JHS. Compluti apud Ludovicum Martinez anno 1614. in 4.

IOANNES GVTIERREZ DE GODOY, Doctor Complutensis Philosophiæ ac Medicæ artis, primariûsque Professor, in collegio Dei-paræ Virginis Theologorum olim sodalis; plures annos fecit medicinam in urbe Giennensi, deinde Mariti in cubiculo regio. Varia scripsit opuscula, quorum hæc ad notitiam nostram pervenerunt;

Quæstio medica non vulgaris, an possibile sit in rabientiûr urinis canes parvos generari. Item -

Quæstio medica practica de ministranda aqua nive refrigerata ægroto die expurgationis.

Disputationes Philosophicæ & Medicæ super libros Aristotelis De memoria & remiscencia; duobus libris. Giennii 1629. 4.

Hispanica hæc -

Advertencias y preceptos generales, con los quales pueden facilmente los Medicos tasar qualesquier recetas de las boticas. Giennii 1632. in 4.

Tres Discursos para probar que estan obligadas a criar a sus hijos a los pechos todas las madres, quando tienen buena salud, fuerzas, buen temperamento, buena leche y suficiente para alimentarlos. Giennii 1629. in 4.

IOANNES GVTIERREZ DE GVALDA, oppidi Villarejo de fuentes Toletanæ diœcesis Parochus, edidit -

Arte breve de quenta Castellana y guarismo. Hispali apud Alphonsum Barrera an. 1609. in 8. olim cum hoc titulo, *Arte de quenta Castellana y Arithmetica.* Compluti apud Seb. Martinez 1570. in 8.

F. IOANNES GVTIERREZ DE LA MALDALENA, Toletanus, Carmelita, provinciæ suæ Castellanae aliquando Præfectus, quo munere vix defunctus obiit anno MDLXXIX. Scripserat vernaculo sermone

Vida de Santa Helena. Mariti apud Franciscum Sanchez 1576.

F. IOANNES GVTIERREZ A SANCTA MARIA, sacre Theologiæ Magister, ordinis Sanctissimæ Trinitatis, in Historia vulgari hujus sacre familiæ laudatur, uti author utilissimi, doctique operis sic inscripti,

Quæstionarium difficultatum omnium Sac. Scripturæ. An Latinum, an vulgare sit, editumne, an ineditum, ambigimus.

IOANNES DE GVZMAN, Latinis literis & rhetorica arte instructus apud Franciscum Sancium Brocensem Salmanticæ Pro-

fessorem celeberrimum, peregrinatus est non semel aut iterum novo in Orbe. Unde reversus, cum Pontevedræ Gallæcorum, tum Compluti Rhetoricam docuit, ediditque -

Primera Parte de la Retorica, dividida en catorce conbites de Oradores, donde se trata el modo que se debe guardar en saber seguir un concepto en qualquiera platica, razonamiento, o sermon en el genero deliberativo, de todo lo qual se pone theorica y practica. Compluti apud Ioannem Iniguez de Lequerica anno 1589. in 8.

Vertit item in sermonem vernaculum -

Los Georgicos de Virgilio y decima Egloga. Salmanticæ apud Ioannem Fernandez 1586. in 12.

F. IOANNES HENRRIQUEZ, Augustinianus, moralis Theologiæ domesticus Professor, dedit in lucem -

Questiones practicas de casos morales. Luciferi fano 1643. in 4. Compluti 1650. Itemque, nisi idem opus est,

Compendio de casos morales ordinarios. Astæ apud Ferdinandum Rey 1619. 8.

D. IOANNES HENRRIQUEZ DE ZV-NIGA, Guadalaxarensis, nobili stirpe, utriusque juris laureâ cohonestatus, urbes Conchensem, Legionensem, Abulensem vice Præfecti sive Correctoris, uti appellant, administravit, Consultor ipse Iudicibus, qui religionem tuentur. Scripsit -

Consejos politicos y morales. Conchæ 1634. in 4. Prodiit iterum Mariti hoc opus 1663. in 4.

Amor con vista: con una sumaria descripcion del Mundo, asi de la parte elemental, como terrestre. Mariti 1625. in 4.

Vida de Iulio Cesar.

F. IOANNES DE HEREDIA, Cæsaraugustanus, Carmelita, eximius verbi Dei præco, reliquit in Cæsaraugustano suo cœnobio M. S.

Sermones de Sanctos. volumine uno;

Sermones de Quaresima; duobus voluminibus; aliâque. Casanate in *Paradiso Carmelitici decoris* refert eum provinciæ Aragoniæ bis Præfectum fuisse.

IOANNES DE HERRERA, regius fabricarum Magister sub Philippo, Rege Hispaniarum II. ejusdem Architectus, ut vocant, generalis, Metatorque, invenit, præfuitque magnificentissimæ Laurentiani cœnobii atque Palatii ad Escuriale oppidum, fabricæ, quam & oculis omnium depictam, juxta omnes Architecturæ prospectus undecim chartis representare voluit, adjungens pro earumdem declaratione -

El Sumario y breve declaracion de los diseños y estampas de la fabrica de San Lorenzo
el

el Real del Escorial. Matriti 1589. in 8.

Iacobus Augustus Thuanus *Foxio* nescio cui suæ gentis laudem adjudicat structuræ hujus, quasi princeps fuerit & architectus amplissimi ædificii, qui non nisi unus fuit ex operis; de quo æquales ejus temporis homines fide digni attestantur.

IOANNES HEVIA BOLAÑOS, Ovetensis, cum in America Occidentali & Lima regia primariæque Peruani tractus urbe domicilium fixisset, ibi edidit, quæ plurimum manibus teritur, utpote quotidianæ praxis promptuarium, linguâ populari.

Curia Philippica; duabus partibus, quarum altera est de ordine Iudiciorum; altera de commerciis & contractibus, quæ quidem proprio nomine audit *Del comercio terrestre y naval*. Limæ anno 1603. 4. Matriti in fol. 1644.

Hic nullo gradu Academico suscepto sic in jure profecit, ut præter hos Tractatus utiliter nec indoctè conscriptos, in arduis pluribus causis patronum agēs obtinuerit: quod testantur, qui hominem coram noverunt.

IOANNES HIDALGO, nescio quis (nec multum interest, ut sciam, ignorémve) scripsit.

Romances de la Germanía, y vocabulario desta lengua. Barcinone apud Sebastianum Cormellas. 1609. in 12.

Thrasonicum intelligas quoddam sermonis genus, quo loqui amant inter nos fex illa hominum, qui jactantiæ ac temeritatis, non autem veræ fortitudinis famam censentur.

F. IOANNES A SANCTO HIERONYMO, & IOANNES A IESU MARIA, ordinis patrum Carmeli exalceatorum, conscripserunt.

Vitam & mores, spiritum, zelum, & doctrinam servæ Dei Theresiæ de IESU in compendium redacta. Bruxellis apud Rugerum Velpium 1610. in 4.

F. IOANNES HIERONYMVS CENEDO, Cæsaraugustanus, ordinis sancti Dominici, in juris, Theologiæque professione Doctorali apice cohonestatus, Decretorum cathedram in schola Cæsaraugustanæ urbis moderatus fuit. Extant ab eo.

Petri Cenedi fratris Quaestiones Canonica & Civiles, quas ille, cum in mortem incidit, elaborabat, absolutæ & pluribus aliis locupletatæ, ut luce dignum opus esset, quod vidit Cæsaraugustæ 1614. in fol.

Hispanâ quoque linguâ ex penu propria.

De la Pobreza religiosa. Ibid. 1616. apud Ioannem de Lanaja in 4.

IOANNES HIERONYMVS DE IRANZO, Iurisconsultus & Canonum Doctor A-

cademiæ Valentiniæ, ejusdemque urbis Metropolitanæ Ecclesiæ Præpositus, quod minus idiotismo hujus gentis, *Pavordre*, vocant, vespertinus cum esset Iuris Cæsargi Professor, publicavit.

De Protestatione & probarede gestione, Tractatum Iuris Analyticum, ad L. Et si quis XIV. §. Plerique D. De Religiosis & sumptibus funerum. Valentiniæ apud hæredes Chrysostomi Garriz 1636. 4.

IOANNES DE HOROSCO, latine vulgò OROSCIVS, Iurisconsultus, cum Salmantica quatuordecim plus minus annis civile Ius miram pronuntiandi venustate, præter eximiam eruditionis, ingenique commendationem, docuisset, quod Gaspari Baëzæ auditori (cujus in re testimonium extat in Tractatu de Decima Tutoris cap. 1.) credimus; post Fiscum apud Pincianos patrociniū, quod Carolus ei Cæsar obtulerat, bonam hujus veniā repudiatum, in eandem ipsam curiam Senator tandem evocatur. Vir fuit ad exactissimam Iuris cognitionem, rerum olim gestarum notitiā, Latinæque eloquentiæ facultate, quæ duo scilicet studia nisi conjunxisset, civilique doctrinæ attemperasset, Iuris se Sacerdotem appellari debere constanter alicubi pernegavit, haud perfunctoriè instructus; quod bene ostendit eius.

Ad Responsum Prudentum Commentarii; quorum duos priores libros ad totidem priores Digestorum uno volumine publicavit Salmantica in officina Andreæ de Portonariis. 1558. fol.

Ea forma scilicet Commentaria pangendi ad libros Iuris Oroscio placuit, quam post Accursium omnes Pragmatici, & in his Alciatus, Zafiusque superioris sæculi majora lumina sequuti sunt, ut singula verba legum explanantes, quidquid deinde ad illud annotari operæ pretium sit, statim subjicerent. Atqui noster, quā brevitate potis est, eaque summā, veterum Interpretum glossas adducit, & vel carbone, vel cretā (quod ait Horatius) sed permodestè notat, judicium suum interponens: quæ alibi tractata legi possunt, non repetit, digitum ad fontes (dici ut solet) intendisse contentus; tandem quidquid explanandæ rei è libris veterum Scriptorum deduci æquū atque opportunū fuit adstrictè docet. Quare de reliquis commentariis adhuc ineditis, si quæ sunt, dolere omnes, qui operam in jure ponimus, jure quidē possumus. Oroscium nostrates laudibus efferunt non vulgaribus. Gasparis enim Baëzæ judicio vir gravis est, elegantia ingenii cum Italicorum doctissimis comparandus; itemque vir gravissimus; Feliciano de Solis de Censibus scriptori, sapientissimus; Antonio Padillæ Menesio auditori, diligentissimus præceptor, Iudexque integerrimus.

D. 10-

D. IOANNES DE HOROSCO & COVARRUBIAS, Toletanus, Sebastiani Horoscii filius, alteriusque Sebastiani germanus frater, quorum utriusque infra meminimus, matrem habuit Mariam Valero de Covarrubias Didaci summi viri & Antonii Covarrubiarum sororem patrualem; sacre Theologiæ Doctor, in Segovienſi alma Ecclesia Canonicus, & Archidiaconus *de Cuelar*; ob insignem doctrinam dignus fuit existimatus, qui ad Siculos iret Agrigentinae Ecclesiæ Praeful. Typographiam ibi constituit, aliquotque libros ex ea prodire fecit. Vnde tamen ei calamitas, domique lites. Nam cum ex Ecclesiæ huius Sacerdotibus, laicisque aliquos non obscuros scriptis suis perstrinxisset, eo deventum est, ut iisdem accusantibus Romam evocaretur. Qua in Urbe post agitatâ diu causam liber ab impationibus sibi factis declaratus, ne Agrigentum rediret à Clemente VIII. Philippoque Hispaniarum Rege III. impetravit. Qui & operam dedit, ut Accitanæ Ecclesiæ in Batrica paulopost, anno scilicet MDCV. præficeretur; quem tribus tantum annis honorem gessit, uti ex Rocho Pirrho in *Notitia Ecclesiarum Sicilia*, aliisque accepimus. Viros literis atque eruditione spectatos amore & beneficiis prosequutus est maximis, doctus ipse, plurimumque scriptor. Edidit nempe -

De la verdadera y falsa Profecía, Tractatum; Antonio Covarrubiæ inscriptum, Toletanæ Ecclesiæ Canonico & Scholastico. Segoviæ anno 1588. in 4. apud Ioann. de la Cuesta.

Emblemas morales; tribus libris, partim solutâ, partim ligatâ oratione. Segoviæ 1591. in 4. apud eundem Cuesta. Quæ deinde Latine reddita simul cum Hispano authentico edidit Agrigenti 1601. 8.

Paradoxas Christianas contra las falsas opiniones del Mundo; duobus libris. Segoviæ apud Marcum de Ortega 1592.

Consuelo de Afligidos. Agrigenti 1605. in 8.

Doctrina de Principes enseñada por el sancto Iob. Pinciae apud Ioannem de Herrera 1605. in 4.

Origen y principio de las letras.

Arte de la memoria; MS. vidit Thomas Tamajus. Latine verò -

Symbola sacra ad Clementem VIII. P.M. Agrigenti 1601. in 8.

IOANNES HVARTE DE SAN JUAN, Doctor Medicus, curiosè, doctèque de Ingeniorum differentiis, & quæ quibus artibus ac scientijs convenient, disputavit in eo opere, quod vulgò & apud omnes gentes magni habetur, ita inscripto -

Examen de Ingenios. Iuliobrigæ 1580. in 8. Beaciæ apud Ioann. Bapt. de Montaña anno 1594. in 8. Barcinone 1607. 8. Com-

pluti 1640. 8. apud Antonium Vasquez. Lugduni etiam Batavorum apud Ioann. de Maire 1652. in 16. Latine id vertit, cum Theodorus Arctogonius Austriacus Argentina editum anno 1612. tum Æscasius Major Dobboranus, Colonia Anhaltinorum 1621. & Ienæ apud Samuelem Krebs 1663. in 8. Edidit & Possévinus Colonia apud Gymnicum 1610. in 8. & apud Claudium Capellet in 12. Reprehendit tamen quædam ex hoc libro idem Possévinus in Bibliotheca. Italicum dedit Camillus Camilli editum Venetiis 1582. in 8. iterumque Sallustius Gratiis, prodireque fecit Venetiis apud Matthæum Valentinum 1603. in 8. Gallicum quoque Gabriel Chapuis Turonensis, quod Lugduni editum est 1580.

Libet appendere Latini Interpretis Æscasii Majoris de hoc opere iudicium. *De cætero visus mihi est doctorum hominum nostri sæculi, si quisquam, longè subtilissimus: cui & publice summa omnia debeantur, & qui inter Scriptores optimi commatis, majorumque gentium, quantum, aut extare aut extitisse meminerim, iure suo transcribi mereatur. Retraxit enim in ævum nostrum fugitivam subtilitatem, atque à fatali veluti meta revocavit ad lucem solutam illam opinandi libertatem, quâ antiqui sapientes (quos hæc scriptio in certamen quasi acuminis vocasse videtur) ad intima naturæ adyta tam felici atque omnipotenti subsequente proficuo ausu penetrarunt. Hæc ille & alia.*

F. IOANNES HVRTADO, Cisterciensis monachus, regalis monasterii de Herrera alumnus, *Iuncaria*, ut vocant, cænobium administraverat, Philosophumque in Fiteriana domo sodales docuerat eo tempore, quo juris fecit publici -

Sermones para los Domingos y fiestas de Adviento. Cæsaraug. 1614. in 4.

Meditaciones para los dias de la Quaresma. Burgis 1620. in 4. Matritique anno sequenti in 4. apud Alph. Martinum.

D. IOANNES HVRTADO DE MENDOZA, Matritensis, regii huius municipii Decurio, ejusque loci, quem *Fresno de Torote* populares vocant, Toparcha, dictus vulgò inter cives suos ob amorem scientiarum, *Philosophus*, amœno quidem ac fertili ingenio, & verificatoriâ arte suo tempore censebatur, à quo & nunc extat -

El buen Placer trovato en trece discantes de quarta rima Castellana segun imitacion de trovas Francesas; simulque, *sobre los Discursos trece argumentos hechos por el P.F. Francisco de Tofino de la orden de S. Geronimo a instancia del autor*. Compluti 1550. in 8. apud Ioann. Brocar. Veræ solidæque voluptatis possessionem ab innocentia & probitate morum esse contendit.

Vida de San Isidoro Labrador; quæ quidem adfer-

adseruari dicitur in Archivio *Sant-Andreane Ecclesie Matritensis*.

IOANNES HVRTADO DE MENDOZA, Granatensis (si Francisco Pedrazæ in *Historia huius urbis* credimus) Præfectusque Castelli, quod *Bibataubin* vocant in eadem urbe, scripsit -

Del Cavallero Christiano. Antiquaria id opus edidit Andreas Lobato 1577. in 8.

F. IOANNES HVRTADO DE MENDOZA, Dominicanus, edidit -

Historia de la Santissima Imagen de N.S. de Atocha. Matriti 1604. in 8.

IOANNES YAGVE DE SALAS, Teruelensis in Aragonia, huic civitati à secretis, edidit hexametro, sed absque rhythmī lege, carmine Epopeiam Tragicam, cui titulus & argumentum,

Los Amantes de Teruel; con la restauracion de España por la parte de Sobrarve y conquista del reino de Valencia. Valentie apud Petrum Patricium anno 1617. in 8.

IOANNES IANEZ PARLADORIO, Iuriconsultus, Pincianæ Curia Advocatus elegantis ingenii, doctrinæq; in lucē edidit -

Rerum quotidianarum libros II. Quorum prior de variis rebus in usu fori quotidiano frequentibus, hoc est, inter alia, de Præscriptionibus, Vectigalibus, Decimæque venditionis. Seorsim fuerat editus ad Didacum Covarrubiam Castellæ Præsidentem Pincia typis Didaci Fernandez de Corduba an. 1579. in 4. Deinde una cum posteriore, cuius magna pars circa exequutionem instrumenti publici versatur, Salmantica prodit ex officina Michaëlis Serrani an. 1595. Adjuncta est -

De Ratione Iuris discendi, ad Ioannem & Hieronymum filios, Epistola. Pincia iterum edita sunt anno 1604. in fol. eodémque Marpurgi apud Germanos in 4.

F. IOANNES DE IANGVAS, Salmantica admissus ad religiosæ vitæ professionem inter Dominicanos, cum in cœnobio *Piedrahita* oppidi sodales Theologiam doceret, edidit -

De Aeterno Christi Sacerdotio, librum, uti refert Alphonsus Fernandez in *Bibliotheca Dominicana*.

IOANNES DE JARAVA, Medicus, Ferdinandi, quem à facello habebat Eleonora Austriaca Galliarum Regina, ex fratre nepos, Lovanii diu commoratus est, totus in vertendis Hispanorum proprio idiomate libris veterum ac recentium Scriptorum. Huius ea sunt;

Historia de las Hierbas y Plantas; ex Dioscoride & aliis, cum figuris æneis. Antverpiæ 1537. in 8.

Problemas ó Preguntas problemáticas, asi de amor, como naturales, y acerca del vino, bueltas de Latino en Castellano, y compiladas de varios autores. Adjungitur -

El Dialogo de Luciano de Icaro-Menippo, y otras cosas. Compluti apud Ioannem Brocar 1546. in 8.

Traduccion de los Oficios, Amicitia, Senectud de M. Tulio Ciceron. Antverpiæ anno 1549.

Los Paradoxos y el Sueño de Scipion de Ciceron. Ibidem in 8.

Traduccion de los Apotechmas de Erasmo con la tabla de Cebes. Antverp. 1549. in 8.

Filosofia natural breve. Antverpiæ 1546. Hanc Italica communicavit Alphonsus de Villosa: editaque fuit Venetiis una cum *Dialogis Petri Messie* ejusdemmet Interpretis Venetiis 1565. in 8. Necnon & ex Bibliis, cum eo tempore liceret,

Los Psalmos Penitenciales, el Cantico Graduum, y las Lamentaciones traducidas en lengua vulgar.

D. IOANNES IBANEZ DE DEZA FRECHILLA, viginti & octo annorum Professor juris Canonici Salmantinus, pomeridianum jam docendi locum, hoc est, primario proximum, suscepit, scribens -

De Excommunicatione. Salmantica 1597. in folio.

IOANNES DE YCIAR, Cantaber, Durangensis, ad exemplum trium se superiorum ex Italia orthographia practice Magistrorum Ludovici Vincentini, Antonii Taglienti & Ioannis Baptistæ Palatini typis excudi fecit Cæsaraugustæ, ubi commorabatur,

Arte subtilissima, por la qual se enseña à escribir y contar perfectamente. Cæsaraugustæ 1553. in 4.

Scripsit item -

Arithmetica practica. Ibidem anno 1549. in 4.

F. IOANNES A' IESV MARIA, Carmelitarum exalceatorum sodalis, dum in Hispania nova Indorum Occidentalium regeret ordinis sui domum, quæ in eremo quatuor à Mexico regia urbe leucis distito ædificata est, publicavit -

Epistolario espiritual para personas de diferentes estados. Continet epistolas LXXXII. sat prolixas, ut potius totidem opuscula dici valeant. Vclesii editas vidimus in officina Dominici ab Ecclesia 1624. fol.

F. IOANNES DE IESV MARIA, nescio an diversus à cognominibus aliis, una cum Ioan-

Ioanne Baptista Præfecto Provinciali, & Blasio de S. Alberto Præposito cœnobii de Medina de Rio-seco Carmelitis, formavit -

Instrucción de Novicios descalços del Monte Carmelo. Matrili apud Alphonsum, Martinez 1591. in 8.

F. IOANNES A IESV MARIA, olim *Ioannes de Sancto Petro*, Calagurritanus, ad reformatam excalceatorum Carmelitarum familiam anno LXXXIII. sæculi superioris admissus ætate jam perfectâ, cum in singularis prudentiæ, atque eruditionis, simulque integritatis & innocentie virum evasisset, ire in Italiam iussus fuit, propagando strictiori huic Deo serviendi atque hominibus proficiendi instituto, quod Tereciam sanctissimam & Ioannem Crucium, insignem & ipsum sanctitate virum, authores non dudum habuerat. Ibique non solum exemplo vitæ, fructuque doctrinæ sodales docuit, rigidaque hujus disciplinæ tenorem Italis commendavit; sed aliquando & integram familiam Italicam ab Hispana, uti expediens visum fuit, segregatam Præfectus Generalis tertius gubernavit, summè charus, magnoque pretio habitus à Paulo V. P. atque illo summo totius eruditionis & probitatis cardine Roberto Bellarmino, cunctisque Curie Romanæ ordinibus, usque ad annum MDCXIV. qui emortalis ei fuit in cœnobio Tusculani oppidi (*Frascati* nunc est) commoranti. Plures post se reliquit doctrinæ fructuosissimæ, eruditionisque piissimæ, quâ sibi & aliis præluere opitularique constanter voluit, non intermorituræ fidei & famæ testes libros, quos in publicam typorum lucem emisit. Qui quidem post alias editiones Colonia simul omnes ex officina Bernardi Gualteri anno MDCXXII. iterumque ex officina Iodoci Kalcovii MDCL. primum tribus, deinde quatuor voluminibus prodierunt. Hujus posterioris editionis tenor hic est. Primus tomus continet -

Librum Iob paraphrastice explicatum. Romæ jam olim editum 1611. in 4. apud Franciscum de Rubeis.

Cantici Canticorum interpretationem. Ibidem apud Stephanum Paulinum, anno 1601. Salmanticæ 1602. in 8. Moguntia 1603.

Lamentationum Hieremie interpretationem, in tres paraphrases, Historicam, Allegoricam & Tropologicam discretam. Neapoli 1608. in 8. Colonia 1611.

Psalmodum CXXXVI. LXXXIII. XLI. Interpretationem. Colonia 1611. 8.

Secundus tomus hæc -

Theologiam Mysticam. Colonia antea apud Gymnicum in 8.

Disciplinam Monasticam in Regulam primitivam fratrum excalceatorum Carmelitarum. Romæ per Iacobum Mascardum 1615. 8.

Instructionem Magistri Novitiorum. Parisiis 1611. in 24. Colonia 1613. in 16.

Instructionem Novitiorum. Romæ typis Caroli Vvlietti. 1605. in 8. Parisiis 1625. in 24. & 1644. in 24. Gallicè quoque ibidem 1630. in 24.

Disciplinam Clausuralem, sive Practicam actuum vitæ religiosæ. Colonia anno 1621. in 12.

Prudentiam Iustorum. Colonia 1614. in 12.

Stimulos Compunctionis. Romæ 1609. Coloniaque apud Andreæ Borderum 1610. in 12.

Scholam Iesu Christi. Romæ 1609. Coloniaque apud Milium anno 1612. in 12.

Scholam orationis & contemplationis. Quam, ut credimus, Hispanis communicavit Hieronymus Perez à S. Vincentio, ediditque Cæsaraugustæ 1615. 8. deinde prodit Matrili 1656. in 8.

Epistolam Christi ad hominem.

Artem amandi Deum. Versa est Hispanicè à Ioanne Baptista Cisterciensi monacho, atque edita Cæsaraug. 1633. in 16.

De Custodia Legum Tractatum.

Epistolas duas ad suos Religiosos.

Versus aliquot & Hymnos sacros.

Tertius hæc continet.

Instructionem Principum. Romæ prius editam 1612. apud Iacobum Mascardum in 4.

Artem gubernandi: seorsim Romæ 1613. in 16.

De Studio pacis. Ibidem eodem anno.

De bono usu, contemptuque honorum, divitiarum &c. Ibidem eodem anno.

Artem concionandi. Colonia, ac Romæ 1610. in 12.

Compendium vitæ B. M. Theresie de Iesu, opus ab authore elaboratum, conferente operam Ioanne à Sancto Hieronymo sodali. Romæ 1609. in 4. Bruxellis 1610. 4.

De Amore, cultuque Regine Cæli.

De Pia educatione, sive cultura pueritiæ.

Artem vivendi spiritualiter.

De bono usu Curie: seorsim Romæ 1612. in 16.

Artem bene moriendi.

Quartus & ultimus -

Viam Vitæ.

Praxim ad bene moriendum.

De Amore Dei parando atque tuendo.

Affertionem Missionum; Item Instructionem Missionum.

De Regimine monastico.

Orationes XIII. Romæ habitas in Natali die B. M. Theresie.

Orationem pro initio Theologie.

Zzz

Ora-

Orationes duas in natali S. Thomæ.
Physiologiam inferioris hominis.
Expositionem Symboli Apostolorum.
 Item *Fidei Professionem,*
Praxim de Amoris delectu: Exercitium preparatorium ad Natalem Domini.
Epistolas Anagogicas; item Pareneticas: Institutiones varias.

De Oratione Tractatum.
Exercitium ad obtinendam perfectionem regularem.

Rhetoricam Ecclesiasticam. Coloniae Formis 1618. in 8.

Pœmata sacra. Hymnos sacros.

Historiam missionum.

Vitam Ven. Fr. Petri à Matre Dei Carm. exalceati. Reperio quoque præter supradicta opera, nisi aliam & aliam inscriptionem diversæ editiones præferant,

Thronum Iustitiæ, in quo docetur quomodo anima viri Iusti seipsam iudicet, inquirendo in omnes affectiones, desideria, cogitationes &c. ex aliquot Societatis Iesu Patribus collectum. Coloniae 1624.

Virum hunc magnum pro meritis celebrant Franciscus de Sancta Maria ejusdem ordinis in *Historia Carmelitarum reformatorum* lib. II. cap. XXXVII. Ioannes Marquez in *Vita Venerab. P. Fr. Alphonsi ab Horosco Augustiniani*, qui sanctitate vir spectatissimus author fuisse Ioanni nostro dicitur amplectendi statum religiosum in recenti hac Carmeli propagine, cap. XXIV. Fr. Hieronymus de Sancto Iosepho in *Genio Historiæ*.

F. IOANNES INCA, Ordinis Minorum, provinciae Valentiae diffinitor, scripsit -

Historia de la provincia de Valencia de la orden de San Francisco. M.S. apud Vvaddingum.

F. IOANNES DE INCARNATIONE, Lusitanus, provinciae Portugalliae Minister, Vir doctus, & insignis concionator, verbis Lucae Vvaddingi -

Librum Primum Sententiarum Scoti dearticulavit. Conimbricæ apud Didacum Lopez 1609. in fol.

IOANNES INFANTE, scripsit -

De Forma libellandi, o Practica. Hispali apud Dominicum de Morales 1551. in folio.

IOANNES A S. IOANNE COZAR, presbyter, Patrûmque fidei vindicum apud nos minister, edidit -

Modo de rezar el rosario de Nuestra Señora.

F. IOANNES DE IODAR, Lusitanus, ex Tertio ordine fratrum Minorum, scripsit ad Ioannem III. Portugalliae Regem -

De Septem verbis. Hispali 1532.4.

F. IOANNES A S. IOSEPHO, Seraphici ordinis, edidit -

Exercicios quodidianos de perfeccion.

Hujus meminit Ant. Daza, atque item Petrus Alva in *Militia Conceptionis*.

F. IOANNES A S. IOSEPHO, gentili cognomine MAROTO, Segoviensis, inter Mercenarios sodales cum vota religiosæ vitæ nuncupasset, consiliûmque ad pristina observantiam reduci hoc institutû Pontificia autoritas probavisset, inter primos reformationis assecclas, nudavit calceis pedes, crassiorêque indutâ veste huic novæ sectæ nomen dedit. Ter fuit ejusdem Vicarius generalis, pluriûmque cœnobiorum, Præfectus, quorundam & author. Sanctissimis moribus diu vixit clarus. Ejus sunt -

Constitutiones Fratrum Discalceatorum B. Mariæ de Mercede; quas quidem ab Urbano VIII. P.M. anno MDCXXIX. secundâ die Iunii mensis confirmatas, Ferdinandus de Sancta Maria Vicarius post Ioannem nostrum generalis successus edidit.

Denatus est Matrî in æde Barbaræ martyri sacra nonis Februar. an. MDCXXXVIII. ætatis suæ LXVI.

F. IOANNES A SANCTO IOSEPHO, Lusitanus, ordinis Sancti Augustini, circa annum MDLX. scripsisse dicitur -

Augustiniani ordinis chronicon; itémque aliud ineditum opus, *De la vida del Beato P. Fr. Gonzalo de Lagos:* uti refert Fr. Antonius à Purificatione in *Theatro Triumphali Lusitaniæ*.

Attamen idē Antonius in Prologo ad *Chronicon Provinciae Portugalliae Eremitarum* cap. VIII. Ioannis hujus à S. Iosepho mentione habitâ, nullius ab eo confecti chronici, cum non alibi opportuniùs potuisset, meminit: hoc insuper annotato nihil aliud nomine ejus inscriptum prodissè in vulgus, nisi libellum -

Das Graças & excellencias da correa de Sancto Agostinho.

Iuvisse tamen hunc monet in pangendo *Chronico* hujus ordinis Hieronymum Romanum.

F. IOANNES DE IRIVARNE & IRABVRV, Franciscanus regularis observantiæ, provinciae Aragonensis, in quâ & Cæsaraugustâ urbe sacro fuit instituto addictus, Diffinitor, aut Custos, Theologiæ Lector emeritus, almôque rerum fidei Tribunali Iudicum Apostolicorum à censura Theologica: postquam plures annos huic sacrae scientiæ docendæ impendisset, ingentisque doctrinæ famâ in ore omnium ferretur, in lucem edidit -

In Quartum librum Sententiarum Ioannis Duns Scoti commentarios; duobus tomis.

mis. Cæsarangustæ 1614. fol. & 1616. apud Petrum de Labarte Turiasone 1623. in fol.

De Actibus humanis. Venetiis apud Marcum Ginamum 1635. in 4. & Cæsarang. 1643. Opus hoc tribuit ei solus Vvaddingus, non Scriptores Aragonensium rerum.

Tertium præparabat in eundem *Librum quartum Sententiarum* volumen; sed morte præventus non absolvit. Præterea scripsit -

Defensorio del pio voto y Inramento de defender la preservacion de la Madre de Dios; contra scriptum Gasparis Ram. M. S. Vidit P. Alva.

IOANNES ISQUIERDO DE PIÑA, Matritensis, cum regiæ curiæ, tum Iudicum, qui religionem tuentur, Notarius, scripsit præter alia -

Novelas morales. Matriti 1624. 4.

Primera parte de varias fortunas.

Primera y segunda parte de casos prodigiosos.

Epítome de la explicacion de las fabulas prima parte. Matriti 1635. in 4.

F. IOANNES IVBINVS, Majoricensis, ordinis Sancti Francisci, sacro carmine atque eleganti Latino saphico scripsit -

De Sacramento Eucharistiæ & ejus sacrificio adversus hujus nostri temporis Hæreticos. Barcinone 1570. in 12. ad Philippum Secundum Hispaniar. Regem. Item elegiaco-

De B. Virgine; *De D. Hieronymo*, item -

De Mundi contemptu ob secessum in vitam privatam Caroli V. Imperatoris. Barcinone apud Claudium Bornat 1568.

Episcopum hunc appellat Andreas Schotus in classe *Franciscanorum*: nec adjunxit quidquam è re domestica eorumdem nomenclator Lucas Vvaddingus.

IOANNES DE LARINAGA SALAZAR, eques Sancti Iacobi, in Panamenfi conventu Americano Senator, scripsit, Antonio Leone in *Indica Bibliotheca* sua attestante,

Tratado sobre el oficio de Protector general de los Indios. 1626. 4.

Scribebat & superioribus annis, ut idem ait Leonius,

Las Primicias del Nuevo mundo: hoc est, catalogum in India natorum hominum, qui sanctitate, literis, aut bellicâ virtute claruerunt, munerâque cujuscumque generis, sive ecclesiastica, sive civilia in patria, vel apud nos administraverunt.

IOANNES, cognomento inter nos LATINVS, patriâ & parentibus Æthiops, educatione Hispanus, jure sibi inter Scriptores nostros locum vendicat. Quippe ex Æthiopia usque infans advectus, in servitute Gonsali Cordubensis Sueffi Ducis enutritus pariterque fuit cum Domino in Grammaticis, atque

aliis liberalibus disciplinis excultus. Quæ quidem illius animum, quantumvis servi corporis, veluti restituerunt suis natalibus, rarumque Æthiopis è cathedra Latine atque eleganter dicentis exemplum posteris reliquerunt. Ab hero etenim liber esse iussus Grammaticæ artis scholam in Granatenfi Ecclesia, dum rerum ibi sacrarum D. Petrus Guerrero vir clarissimus, Ioannis verus Mœcenas, potiretur, moderandam suscepit. Hoc totis viginti annis munere functus est, charus omnibus propter ingenii ac morum dotes; matrimonio insuper honestæ nec ignobilis fœminæ supra conditionem ornatus. Poësim coluit maximè, quædâmque hujus artis manare ad posteros fecit: nempe -

Austriados, libros duos; sive de *Victoria navali Ioannis Austriaci ad Echinadas Insulas*: necnon *De obitu Pii V. ejusque in Philippum Regem studio*; heroico carmine ad Petrum Decam Granat. Curia Præsidentem.

De Augusta regaliū corporum ex variis tumultis in unum regale templum Escorialis translatione, atque illinc in Granatense Regiæ Ioannæ, *Epigrammatum*, sive *epitaphiorum* libros duos. Granatæ apud Hugonem de Mena anno 1576. in 4.

Iacet in Sanctæ Annæ parœciali Ecclesia Granatenfi, uti fert præ se lapidis titulus, quem ipse in ea urbe agens exscripsi,

DEL
MAESTRO IVAN LATINO
CATEDRATICO DE GRANADA,
Y DOÑA ANA DE CARLEVAL
SV MVGER
Y HEREDEROS. MDLXXIII.

Granatæ doctus, claræ Doctôrque juventa;
Oratôrque pius doctrinæ & moribus unus,
Filius Æthiopum, prolésque nigerrima patrum,
Infans illæsus cæpit præcepta salutis,
Augusti Austridæ cecinit qui gesta Latinus.

Conditur hoc cippo: surget cum conjuge fida.

In libro *Epitaphiorum* laudato sic ipse Ioannes de se refert. Hæc Ioannes Æthiops Christiicola ex Æthiopia usque infans advectus excellentissimi & invictissimi Gonsali Fernandi à Corduba Ducis Sueffi, Gonsalvi magni Hispaniarum Ducis nepotis servus, ab ipso infantia lacte simul nutritus, cum ipso à rudibus annis liberalibus artibus institutus & doctus, & tandem libertate donatus, Granatæ ab Illustrissimo pariter & Reverendissimo Petro Guerrero Granatenfi Archiepiscopo extra omnem aleam doctissimo S. Ecclesiæ Granatæ cathedram Grammaticæ & Latini sermonis accepit moderandam; quam per viginti annos feliciter moderatus est &c. Granatæ ætatis sue anno LVIII.

IOANNES LAVRENTIVS, scripsit -

Vida de Santos de la ciudad de Huesca. Ofcæ 1644. in 8.

Z z z 2 F. IO-

F. IOANNES LAVRENTIVS CAIRO-SA, Dominicanus, Sac. Theologiæ Magister, ex schedis Hieronymi Baptistæ de Lanuza, viri clarissimi, collegit, convertitque in sermonem Latinum -

Quinque Homilias de Augustissimo Eucharistiæ Sacramento, & sacrosancto Missæ sacrificio: quæ Antverpiæ apud Lesteenium editæ sunt 1649. in fol. & in 4.

IOANNES LAVRENTIVS CARNIZER, interpretatus fuit Hispanicè, additis glossis propriis,

El Collectorio, ó Inventario en Cirugia de Guido de Cauliaco, que avia glossado M. I. Falco de Montpellier. Cæsaraugustæ apud Georgium Coci 1533. in folio.

IOANNES LAZARVS GVTIERREZ, Medicus, scripsit -

De Fascino opusculum. Lugd. 1643. 4. Doctor Medicus hic Pincianus, in eadem Vniversitate, postquâ docuisset Philosophiâ, Professor publicus Medicæ artis, edidit -

Febrilogia Lectiones Pincianas. Lugduni apud Laurentium Anisson 1668. in fol. hoc est, de Febris Tractatum; cui subnectitur

Appendicem ad febrilogiam, doloris diagnosis, prognosim & curationem in communium artem sphymnicam continentem.

IOANNES LEDESMA, Mexicanus, Societatis Iesu presbyter, totos XXX. annos tam Philosophiam, quàm Theologiam docuit, magnis virtutibus doctrinam commendans; de quibus ad-fis *Bibliotheca Iesuitica* scriptorem. Inedita reliquit -

Commentariorum in S. Thomam, aliarumque lucubrationum volumina non minus quatuordecim.

IOANNES LEO, inter Mauros editus Granatæ, atque in Africa educatus dicitur, idemque cum à Christianis captus esset, ac Leoni X. Papæ oblatum, qui tunc temporis Ecclesiæ præerat, superstitioni Mahometicæ, accepto ad sacrum fontem patroni Pontificis utroque, proprio (Ioannes enim ante exaltationem vocabatur) atque item assumpto in ea nomine, renuntiassè. Variantia tamen sunt ejusdem authoris testimonia de patria sua. Namque in *Descriptionis Africa*, quam mox laudabimus, ea parte, quâ Africanorum encomiastem egit (pag. editionis Lugduno-Batavæ 95.) hæc habet. *Nec me latet quàm me ipsum debonestem, cum talia de Africa scribam, cui & vitæ initium & educationis meæ bonam partem debeo. At postea adjungit. Quod si Afros apud quosdam malè audire sensero, ego me ex Granata ortum affirmabo, sin autem Granatenses aliquo vitio notatos percepero, Afrum me profitebor.* Hæc ille. Adhuc juvenem se in quodam Xenodochio Fessæ urbis Notarium

egisse affirmat ipse lib. III. pag. 288. Tauris apud Persas fuisse eidem credimus lib. III. pag. 309. Qui & Asiæ plures regiones, nimirum Arabias tres, Ægyptum Asiaticam, Babyloniam, Persiæ, Armeniæ ac Tartariæ partem se percurrisse in juvenili adhuc ætate refert in fine lib. VIII. Quorum omnium descriptionem paratus fuit curiosis hominibus offerre post reditum suum, (verba ejus audis) *ab Europa in patriam*: in fine scilicet ejusdè libri. Quo tempore nondum forsitan Christo nomen dederat, reditum ad suos cogitans. Peregrinari eum cœpisse anno à Christo nato MDXIII. constat ex ejus testimonio, ubi de *Hadachite* oppido, pagina III. Italici aliquando hic sermonis factus compos Africa totius à se olim peragrata laudatam descriptionem, Arabicè prius à se conscriptam, in eam linguam convertit. De hoc apponam Ioannis Bodini elogium ex *Methodo ad facilem Historiarum cognitionem*, cap. IV. *Leo Afer genere Maurus, natione Hispanus, religione Mahometicus, deinde Christianus, postquam totam pene Africam & Asiam minorem, bonamque Europæ partem diuturnis itineribus obisset, captus est à Piratis, & Leoni P. M. dono datus; apud quem ea, quæ incredibili studio ac diligentia de Africa populorum moribus, legibus, institutis, totiusque regionis situ ac descriptione Arabicâ linguâ composuerat, in Italicum transtulit. Militarem disciplinam leviter tractat; sed offensiones & victorias Imperatorum inter ipsos sine ullis conceionibus & ornatu, non ut Historicus, sed quasi Geographus breviter commemorat, ac perpetuâ rerum novarum voluptate invitum detinet lectorem. Et mox paucis interpositis. Profectò unus est ex omnibus, qui Africam post annos mille infelici barbarie ac nostrorum hominum ignorantia sepultam aperuit, & omnium oculis patefecit. Hæc Bodinus; pariâque Bernardus Alderete lib. III. *Antiq. Hispania & Africa* cap. V. Prodiit quidem libris IX -*

Descriptionis Africa, Latina ex Ioannis Floriani eleganti versione, sapius edita Antverp. per Ioan. Latium 1556. in 8. itemque Gallicè typis Antverpiensibus 1564. apud Bartholom. Berton. in 8. Lugduniquè apud Ioann. Temporal. 1556. in fol. Hanc *Descriptionis* partem secunda alia debuit consequi, cujus ipse meminit in Africanorum encomiis, editionis Lugduno-batavæ hujus *Descriptionis* pag. 89. *De his, Deo favente (ait) secundo libro copiosius dicetur, ubi de Mahumetis fide, atque lege incidet mentio.* Quo de in secundo libro istius *Descriptionis* nihil annotatum reperio, ut necesse sit de alio eum opere intellexisse à *Descriptione* diverso. Meminit & hujus commentarii pag. 707. tanquam alterius.

Præter hanc scripsit -

De Africanis rebus libellum, quem prodiisse in lucem ipse monuit in *Descriptionis* lib. I. ubi de *Teculeto* Hæc oppido pag. 110.

De

De rebus Mahumeticis compendium. Meminit ibidem lib. II. pag. 122. ubi de *Culeihat Elmuridim* agit; & forsan pag. 155. in *Marochi* descriptione.

De Lege Mahumetica libellum. Laudat ipse lib. III. pag. 329. nisi illud sit, ejus suprà meminimus compendium,

Epitaphiorum, quæ in variis *Africæ* locis vidit, collectionem, Regis Fessani fratri obtulit: ut ipse ait lib. II. ubi de *Fessa* urbis & regni rebus, pag. 359.

Descriptiones *Asiæ* à se perlustratæ & ultimæ suæ à *Fessa* Constantinopolim profectio- nis, hinc in *Ægyptum*, atque inde in *Italiam*, cum ab *Europa* in patriam (ut ait ipse) fuisset reversus, daturum se promisit, ut ex fine libri octavi *Africane Descriptionis* apparet; quod jam monuimus.

Arabieam item dicitur noster *Grammaticam* reliquisse in schedis, quæ apud *Iacobum Mantinum* olim erat, uti lego in *Granatensibus* *Francisci Pedracæ antiquitatibus* lib. III. cap. XXV. Et ipse author hujus operis meminit lib. III. *Descriptionis* pag. 340.

De Vitis Philosophorum Arabum, ipse laudat opus in *Descriptione Africæ*, ubi de *Fessana* urbe & in ea *Alchimistis* agit pag. 352. *Ioannes Gerardus Vossius* in opere posthumo de *Philosophia* lib. I. cap. XIV. hunc librum laudat, de *Doctis* scilicet *Arabibus* inscriptum, atque ex eo de *Avicenna*, *Ioanne Melue*, *Averroe*, & *Maimonide* quædam annotat, eo libentiùs, quod liber (ait) necdum lucem aspexerit. Sed tandem eum habemus publicatum à *Ioanne Hentico Hottingero* in *Bibliothecario* suo lib. II. cap. III. qui in prolegomenon c. I. pag. 9. monet apographum se habuisse ex *Bibliothecæ Mediceæ M. S. codice*.

Ioannis Leonis vitam *Ioann. Baptista Ramusius* *Italus* prima parte *Itinerum* scripsit.

IOANNES DE LERAS, sive *LERES*, quidam scripsit -

Estilo de escrivir cartas. *Cæsarang.* 1569. in 8.

F. IOANNES DE LEZCANO, Prædicatorum fratrum sodalis, *Pampilone* in *Academico Dominicanorum cœnobio* Theologicas docebat literas bene gnarus ipse illius Theologiæ, quæ homines Deo gratos facit, solidèque sapientes, cum commentaretur -

De la Oration y meditacion, animo y limosna, y otros tratados pertenecientes a ellas: opus *S. Theresiæ* nuncupatum, magnòque apud omnes pretio habitum; duobus tomis. *Pampilone* apud *Ioannem de Orteiza* anno 1630. in 4.

Vidimus quoque manu exaratum, & nisi fallimur, hæcenus ineditum, *Confessionario*; sive *Instructionem Confessorum*.

F. IOANNES LVPVS, vulgari ut credas

idiotismo, *LOBO*, *Cisterciensis* *Moreruelæ* domus sodalis, scripsit, authoribus *Chrysolto- mo Henriquez*, & *Bibliothecæ Cisterciensis* scriptore,

Privilegiolorum Congregationis Hispaniæ, tomos III. *Salmanticæ* in 4. 1617. ubi non pauca reperiri ajunt ad ejus Congregationis Historiam valde utilia.

F. IOANNES DE LODENA. Vide *F. IOANNES DE LVDEÑA*.

F. IOANNES LOPEZ, in *Borja* regni *Aragonie* urbe natus, ordinis Prædicatorum, quem professus dicitur in *Pincianæ* urbis cœnobio *S. Pauli Apostoli*, Concionator in eo fuit generalis, indeque adsumptus ad *Crotoniensem Ecclesiam*: translatus postea ad *Monopolitanam* XXV. Novembris anni MDLXXXIX. Quâ dimissâ ex indulto Apostolico anno hujus sæculi VIII. vixit adhuc in studioso plenòque utilissimè negotii otio ad decrepitam, raròque contingentem, centenariò etiam octo annis majorem ætatem, scilicet usque ad MDCXXXII. ut affirmat *Ferdinandus Vghelus* in *Italia Sacra* prima parte in *Monopolitanorum Præsulum Catalogo*. Vir fuit Sacrarum Scripturarum, Sanctorumque Ecclesiæ Patrum lectione & cognitione instructissimus, ad hæc domesticæ Historiæ post *Ferdinandum Castellum* vindex egregius. Opera hæc in publicum dedit -

Tercera Parte de la Historia general de S. Domingo y de su Orden de Predicadores. *Pincia* 1613. apud *Franciscum Fernandez*; item -

Quarta Parte de la misma Historia. ibidem 1615. His continuavit *Ferdinandi à Castello* *Dominicane Historiæ* duo priora volumina, pertigitque usque ad annum hujus sæculi XV. Adjunxit -

Quinta Parte de la misma Historia; hoc est, *Additiones*, seu *Paralipomena* quatuor priorum partium. Ibidem apud *Ioannem de Rueda* 1621. folio. Has III. IV. & V. partes *Italicè* vertit duobus tomis *Hyacinthus Cambius*, *Florentiæ*que edidit 1643. fol.

Cætera spiritualia & sacra sunt;

Memorial de diversos exercicios, que frequentados en vida disponen à morir bien; y lo que para esso nos à de ajudar en el articulo de la muerte. *Barcinone* 1600. in 8. *Neapoli* cum duobus sequentibus 1608. in folio.

Tratado del Santissimo Sacramento del Altar y sacrificio de la Misa. *Neapoli* eodem anno, uti jam diximus.

Rosario de Nuestra Señora. *Cæsaravgustæ* 1584. in 8. *Salmanticæ*que 1589. in 8. *Medinæ-campi* 1595. in 4. *Neapoli* quoque unâ cum superioribus duobus operibus 1608. in folio, *Venetis*que.

Manua-l de Exercicios Christianos. *Barcinone* 1600.

Ma-

Manual de Oraciones diversas. Pinciae 1614. in 16. apud Ioannem de Rueda. Quæ duo non satis scio an eadem inter se, aut cum superius laudato *Memoriali diversorum exercitiorum* sint.

Letanias de Nuestra Señora. Hispali apud Ioannem de Leon 1601. in 16.

Practica espiritual. Compluti 1587. in 16.

Exposicion de los siete Salmos Penitenciales. Valentiae apud Garriz 1602. in 8. Latine autem iuvit concionatores verbi Dei, scribens-

Epitomen Sanctorum Patrum per locos communes, qui ad virtutum & vitiorum tractationem, & ad fidei nostræ mysteriorum expositionem pertinent, & ad sacras conciones per annum tam de tempore quàm de Sanctis; quatuor aut quinque voluminibus. Romæ 1596. fol. apud Guilielm. Faciotum, Venetiisque anno 1600. in 4. Antverpiæ inde 1614. Brixiae item atque Coloniae Agrippinae.

De patria in Aragoniae regno credimus Ioanni Marietæ Dominicano, qui sodalem bene notum habere debuit, asserenti lib. XIV. *Histor. Eccles. sive Catalogo Scriptorum sui ordinis*, & Blasco Lanuzæ in *Historia Ecclesiastica regni Aragoniae*, qui in Borgia huius regni urbe natum affirmat; cum Ægidius Gonzalez Davila temerè appellaverit Pincianum.

F. IOANNES LOPEZ, Granatensis, Hieronymianus monachus, scripsit, Pedraza in *Historia Granatensi* auctore,

Arte y vocabulario en lengua Arabe.

IOANNES LOPEZ DE HOIOS, Matritensis, Grammaticus, artis præcepta juventutem patriam docebat, necnon & Theologicas pro concione orationes habebat, eruditionis laude notus, cum edidit-

El Recebimiento que hizo la Villa de Madrid a la Serenissima Reina D. Ana de Austria, con una breve relation del triunfo del Serenissimo Don Iuan de Austria; el parto de la Reina, y solemne bautismo del Principe D. Fernando. Matriti in 8. 1578.

Relacion de la muerte y honrras funebres del Serenissimo Principe D. Carlos. Matriti 1568. in 8. Hanc Italicè convertit Alphonsus de Villosa.

Historia y relacion verdadera de la enfermedad, felicissimo transito y sumptuosas exequias de la Serenissima Reina de España D. Isabel de Valois. Ibidem 1569. in 8.

IOANNES LOPEZ DE PALACIOS RVBIOS, aliàs DE BIVERO PALACIOS RVBIOS, natus in oppido quodam Salmantinae diocesis nobili stemmate, cuius, & parentum ipse meminit ad Gundisalvum filium præfatus in opusculo *De Virtute bellica*, paulò infe-

rius laudando. Hic postquàm studio Iuris, bonarumque artium sese totum tradidisset, in collegio Bartholomæano gymnasii Salmantini togâ indutus anno MCDLXXXIV. honorèque magistri Decretorum Doctoris, professus ibidem fuit Ius Pontificum, atque item Cæsareum usque ad annum ejusdem sæculi nonagesimum. Quo anno creatus Index regius ad Cancellariam Pincianam venisse dicitur, ac in ejusdem nobilissimi tunc temporis municipii schola in magistratu ipso ex prima cathedra Ius iterum Canonicum docuisse. Hinc ad Curiam vocatus Concilii rerum Indicarum Senator, & quidem, ut fama est, primus renuntiari, necnon & Romam delegari promeruit ad obedientiae significationem publico & solenni Ferdinandi Regis nomine Iulio Papæ II. exhibendam. Hunc ipsum propter miram doctrinæ præstantiam & singularem rerum humanarum prudentiam delegit inter alios Rex ille magnus, quos Taurinarum, quo modo à loco promulgationis vulgò appellamus, Legum, hoc est, gravissimarum in maximi momenti rebus sanctionum auctores & formatores esse voluit. Ut non immeritò Lucius Marinæus Siculus, Grammaticus ejus temporis haud ignobilis, provocatus ab eo per literas, ut filios ejus suam artem docere vellet, in responsione, quæ libro XVI. hujus *Epistolarum* legitur, *Iurisconsultorum facile principem* appellasse eum videatur. Nec in opere agendo tantum, sed & in scripto tradendis iis, quæ ab aliis essent jure agenda, rei cōsulturus publicæ, in altissimis quoque rerum forensium & aulicarum occupationibus, podagræ etiam, conflictatus molestiis, commentaria panxit, demerèrique nunquam desiit posteritatem. Planè hæc opera condidisse eum, partim ex præfatione Alphonsi Perez de Bivero filii nō primogeniti, Cæsarei Iuris prolitæ, ad eum commentarium, cujus mox meminimus, partim ex libris Bartholomæani collegii, atque aliunde novimus: ex quibus agmen duo hæc priora ducunt,

Repetitio Rubricæ & Cap. Per vestras, De Donationibus inter virum & uxorem. quam semel atque iterum jam typis, Pinciae scilicet 1503, & alibi editam, & à se recognitam, denuò subjecit prelo Salmanticae anno 1523. Alphonsus Perez de Bivero is, quem diximus. Huic operi *Additiones* priores fecit Ioannes Bernardus Díaz de Lugo Calaguritanus Episcopus; quibuscum edita est Frācofurti 1573. posteriorèque alias Ioannes de Barahona regiae Curiae Advocatus. Hinc extractus fuit *De Bonis constante matrimonio quaestis* Tractatus, qui unâ cum Roderici Xuarez & Didaci de Segura *Repetitiombus* de eadem materia editus fuit Coloniae apud Gymnicum 1590. in 8. continens ea, quæ scripsit auctor à §. *Sed quamvis* 57. usque ad §. *Operatur aliud* 68. inclusivè. Accessit huic

huic commentario Francofurti -

Allegatio in materia hæresis. Romæ seorsim edita anno 1581. in 4. apud Gregorium Ferrarium.

Alterum est -

De Iustitia & jure obtentionis & retentionis regni Navarræ. Salmanticæ anno 1514. in folio.

Scriptit alia minoris operæ,

Glossæmata ad leges Tauri. Salmant. apud Ioannem Iuntam 1542. itémque -

Ad Fori Leges: quæ authori fuisse furto ablata conqueritur Alphonsus filius.

De Beneficiis in Curia vacantibus; sive pro tuendo Regum Castellæ Iure Patronatus etiam in iis beneficiis, quæ in Curia Rom. vacaverint. Hispali 1514. in fol.

Tractatum de Primogenitura. M.S. vidimus in Bibliotheca Sacri Môtis Granatensis.

Super Leg. Quoniam in prioribus, C. de Inoff. Testam. uti legi in collegii Sancti Bartholomæi quodam libro.

Insularum Maris Oceani Tractatum, sive de Indis in servitutem non redigendis: quem laudat ipse *De iusta obtentione regni Navarræ* II. Parte §. I. in fine: quem tamen D. Ioannes de Solorzano, qui eandem adornavit Spartam, vidisse se unquam negat.

Recollectiones ejusdem super Ius Canonicum laudat idem liber collegii S. Bartholomæi.

De Regis Institutione, opus erat M.S. in Bibliotheca Olivariensi, quem elucubrare eum circa annum MDXXIII. ut Carolo Imp. offerret, Alphonsus filius annotatum reliquit; itémque aliud -

De Pœnitentiis & remissionibus.

Vulgari quoque linguâ composuit -

Tratado del Esfuerzo bellico; pro instruendo Gundisalvo Perez de Bivero filio primogenito. Salm. 1524. & unâ cum *Relect.* ad Cap. *Per vestras: De iusta obtentione &c.* *Glossis ad Leges Tauri, & Beneficiis*

Del Gobierno domestico; ad fororem nostram (ait Alphonsus toties laudatus) hoc est, authoris filiam.

Tratado esforzando a los Indios a la Fee Catolica: quem promulgasse apud Indos Christophorum Columbum scribit Antonius de Herrera in *Hist. Indica*.

IOANNES LOPEZ DE SEGVRA, Sacerdos Burgenfis, ad Mariam Serenissimam Angliæ Reginam scripsit -

De la Instruccion Christiana y exercicios espirituales, y preparacion para la Misa y santa Comunión. Burgis ex officina Ioannis Iuntæ 1554. in 4.

Confessionario para conoçernos y tomar aviso contra vicios. 1555. 4.

IOANNES LOPEZ SERRANO, Malacitanus, Theologus, Granatę urbis incola, ver-

tit ex Latino Martini de Aspilcueta Doctoris illius Navarri celebratissimi, in Salmantina, urbe manens -

Discurso de el Silencio, que se debe guardar en los divinos oficios, principalmente en el coro sobre el Capitulo, In loco benedictionis, 5. *Questione* 4. Salmanticæ apud Petrum Lasso anno 1588. in 8.

IOANNES LOPEZ DE TVDELA, Medicus Doctor, scripsit -

De Medica materia ad Tyrones librum. Pampelone 1585. in folio. Hispali 1589. fol. apud Ioannem de Santander.

IOANNES LOPEZ DE VBEDA, Toletanus, scripsit, aut collegit -

El Cancionero general de la Doctrina Christiana. 1579. 8 & Complutiano 1586. in 8.

Vergel de Flores divinas. 1588. in 4. Compluti. Complutensis seminarii, in quo pueri aluntur orphani, author & fundator fuit.

IOANNES LOPEZ DE VELASCO, Chronographus regius sub Philippo II. Hispaniarum Rege Catholico, dedit -

Ortografia y pronunciacion Castellana. Burgis 1582. in 4.

IOANNES LOPIS, Valentinus, Artium liberalium & Medicinæ, Theologiæque simul (quod rarò solet) Doctor, publicavit ad Franciscum Ximenium mittens Toletanum Antistitem,

Aureum formalitatum speculum Scoti ac Francisci Mayronis doctrinam illustrans. Neapoli anno 1505.

F. IOANNES LOREDANO, si Hispanus est, edidit -

Vida de Adam. Matriti 1657. in 8.

F. IOANNES DE LORENZANA, Legionensis natu, Dominicanorum sodalis in Salmantina Stephano Protomartyri sacra domo, deinde in provincia S. Ioannis Baptistæ Peruani regni, cui sese adscribi, cum eo venisset, non agrè passus est; in Limensi Academia primas docendi partes gessit, provinciæ suæ præfuit, Iudicibusque Fidei consultor fuit Theologus. Scripsit -

In S. Thomæ Aquinatis universam Summam Theologiæ; quatuor tomis, qui in Tabulario monumentorum hujus ordinis cœnobii Romani S. Mariæ supra Minervam ad editionem custodiuntur.

IOANNES DE LVCENA, Lusitanus, ex oppido Trancofò Visensis diœcesis, anno redempti orbis MDLXV ætatis suæ XV. Societatem Iesu ingressus, adeo bonarum omnium disci-

disciplinarum scientiâ profecit, ut in Eboren-
si Academia Philosophiam interpretatus sit;
clarus in primis eloquentiâ, facultatêque
oratoriâ: ex cujus ore in Ecclesiasticis con-
cionibus totos viginti annos fidelium popu-
lus in Lusitaniæ regno pependit; quando &
nonnunquam in fine ipso quiescentem (quod
mirum iudices) clamor circumstantium, ut
progrediretur ulterius, sine fraude sollicita-
verit. Scriptam reliquit moriens elegantissi-
mo vulgari stylo Portugalliæ -

*La Historia da vida do Padre Francisco
de Xavier, e do que fçeraõ na India os mais
religiosos da misma Companhia de Iesu.* Vlissi-
pone 1600. in fol. Quam in Castellæ idioma
convertit Alphonsus Sandoval, Hispali edi-
tam 1619. in Italicum Ludovicus Mansonius,
Romæ 1613. uterque ejusdem Societatis.

Vitam exiit vir multis virtutibus, doctri-
næque merito charus omnibus ac venerabilis
in S. Rochi professæ domo Vlissiponenfi an-
no sæculari MDC. ætatis LI.

F. IOANNES DE LVDENÀ, Dominica-
nus, Matriti natus, in Tridentino magno
congressu sub Pio IV. Seguntini Episcopi Pro-
curator, habuit ad Patres orationem -

*De Tribus Domini nostri Iesu Christi
& ejus sponsæ tentationibus; I. Dominica Qua-
dragesimæ MDLXIII.* Adjungitur -

*Disputatio Theologica de Cali-
batu Sacerdotum contra Lutheranos,* Patavij an-
no 1563. in 4.

IOANNES LVDOVICVS DE LA CER-
DA, Toletanus, patrem habuit D. Ioannem
de la Cerda almæ hujus Ecclesiæ Canonicum.
Adolescens sacramentum religionis inter
Iesuitas in patria dixit; qui cum ad eloquen-
tiæ sacræ & profanæ, totiûsque eruditionis
studia animo penderet totus, eâ viâ grassari
ad virtutem & famam permissus fuit; atque
eo quidem successu, ut in assiduum eloquen-
tiæ ac Poeticæ in Carpentanis Professore
scriptis eruditissimis toto orbe celebratissi-
mum evaserit. Urbanus VIII. P. M. ingenio-
rum eximius æstimator effigiem ejus in ca-
mera sua repositam habuisse dicitur, Francis-
côque Cardinali Barberino Legato Sedis
Apostolicæ in Hispanias ad Philippum IV.
Regem nostrum eunti dedisse quidem in mæn-
datis, ut Cerda ad se vocato, Urbani nomi-
ne salutem diceret. Indefessi sui studii, ex-
quisitæque ac multiplicis eruditionis hæc in
vulgus monumenta dedit;

*Commentaria in omnia opera Publi
Virgilii Maronis;* tomis III. argumentis, expli-
cationibus & notis illustrata. Lugduni. 1617.
in folio. Prius tamen ac seorsim super *Buco-
lica & Georgica*, Matriti 1608. fol. Lugduni
an. 1619. *In sex priores Aeneidos libros*, Lugdu-
ni apud Cardon. 1612. fol. *in posteriores alios
sex*, ibidem 1617.

*Quinti Septimii Florentis Tertullia-
ni opera argumentis, explicationibus ac notis il-
lustrata;* tomis duobus: quorum prior editus
est Parisiis per Michaëlem Sonnum 1624.
alter 1630.

Adversaria sacra; quibus fax præ-
fertur ad intelligentiam multorum Scriptorum sa-
crorum. Accessit -

*Psalterium Salomonis Græco-la-
tinum cum scholiis, &c.*

*Tertulliani libri de Pallio commen-
tarius auctior.* Lugduni apud Ludovicum,
Prost 1626. in folio.

De Excellentia sacrorum Spirituum;
in primis de Angeli Custodis ministerio. Parisiis
per Sebastianum Cramoisy 1631. in 8. De
quo argumento, præter nostrum Iesuita alii
tractaverunt, Iacobus Hautinus Latinè, Fran-
ciscus Albertinus Italicè, Martinus de Roa,
Hispano sermone; necnon, & Andreas Victo-
rellus, teste Allatio in *Urbanis Apibus*.

*Orationem ab eo habitam in funere Ma-
riæ Augustæ Collegii Imperialis Matritensis fun-
datrix,* quæ in libro *De his exequiis* edito in,
lucem prodiit. Ludovici Cerda est opus -

Grammatica Ars Antonii Nebrissenfis,
quæ Hispanis ferè omnibus vulgaris est; nem-
pe ex *Nebrissenfis Introductionibus Grammaticis*
compendium à Cerda in usum pueritiæ ela-
boratum. De quo in Nebrissenfi jam diximus.

Ioannem Ludovicum promeritis ornat lau-
dibus Gaspar Barthius *Animadversionibus ad
Guilielmi Brittonis Philippidos* lib. VII. ver. 731.
& lib. XI. versu 36.

IOANNES LVDOVICVS HERBON,
sanctæ Compostellanae Ecclesiæ Canonicus
Magistralis, inque hujus urbis gymnasio
Theologiæ Professor, M.S. reliquit, authore
mihi Ægidio Gundisalvi Davila in *Theatro
Ecclesiæ Compostellanae,*

Animam captivam & liberatam;
sive opus ita inscriptum.

IOANNES LVDOVICVS VIVES, ex
blanca Marc, cujus alicubi cum *lectissima
atque pientissima femine* elogio meminit,
parenti Valenciæ natus, domi Gramma-
ticis, Lutetiæ verò Dialecticis studiis nava-
vit operam verè infelicitè, cum in ea tem-
pora incidisset, quibus bonæ omnes artes ab
eo exulabant Philosophiæ gymnasio, Gaspa-
rem Lax, Dullardumque totos cavillis So-
phistarum intentos, & quascumque alias di-
sciplinas contemptui habentes, præceptores
sortitus. Vnde natum fuit ei cum Nebrisse-
nsi Antonio contentionis studium propter
studia humanitaris, quæ magnus ille vir ut
necessaria omnino ad progressionem in aliis
faciendam vehementer commendabat, in-
staurarêque apud nos superiore ineunte se-
culo fuerat aggressus. Paulisper tamen bo-
næ menti sese restituens, ac dispellente judi-
cii

cii lumine crassissimas arrogantia, seu dicere mavis ignorantia, tenebras, Latinas & Græcas literas Lovanii seriò addidicit; quòque pronius olim à recto deviauerat disciplinarum calle, eò magis ab eo tempore perpurandis à barbariei situ & squallore ingenuis artibus, propriòque nomini in eruditissimorum illius ætatis hominum albo ad posteritatis memoriam consecrando industriam omnem atque ingenii contentionem adhibuit. Cujus laudabilis consilii specimen atque indicium fecit scripto in Pseudo-Dialecticos libello, qui Latini sermonis elegantia negabant aditus ad scientiarum mysteria: *quo quid potest* (exclamat ibi) *insanius dici? Quem errorem ego si decem annos valetudine non prorsus adversà Dei beneficio vixero, è mentibus illorum non argumentis, sed ipsà re delebo; ad opus suum de Causis corruptarum artium fortè respiciens. Philosophis hinc & bonarum omnium disciplinarum Magistris adiunxit Theologos, quantum per ætatem, illarumque artium, quæ mirificè ipsum ceperant, studia licuit: quod ille ait ad Libros S. Augustini de Civitate Dei præfatus. His instructus præfidiis ad evolvendum hunc maximum doctrinæ atque eruditionis maximi Ecclesiæ Doctoris veluti latentem adhuc atque adjutricis manus egentem thesaurum, Erasmi Roterodami monitu sese accinxit. Qui quidem Erasmus Hieronymo atque Cypriano nuper recognitis ad expendendam in Augustino similem operam aliorum operæ omnino se indigere prudenter viderat. Idque clarissimum in primis viri sapientissimi monumentum noster plurium antiquissimorum exemplarium ope restitutum, eruditisque ac luculentis commentariis explanatum Henrico VIII. Anglorum Regi doctissimo, etiam nunc Catholico, nuncupavit, significationemque ab eo grati animi, & summo, uti decebat, pretio habiti accepit muneris. Porro is sponte suâ inter Belgas commoratus est, quorum Brugensi domicilio censerî cœpit acceptâ inde uxore Bernardi Baldauræ & Claræ Cervantiæ Hispanorum, ut credo, parentum filiâ. Lovanii datus aliquando præceptor fuit Guiljelmo Croio adolescenti nobilissimo, quem Caroli Cæsaris beneficentia munerî vix maturum ad Toletanam Sedem non diu post exivit. Mariæ quoque Britanni laudati Regis filiæ natu majoris institutionem in Latinis suscepit. Sed ab ea aula discedere opus sibi esse novit, accedente Catherinæ Reginæ matris judicio, rei necessitati obtemperaturo, ex quo Henricus uxori ob novos ignes infensus honesti colorem meditato quærere repudio, atque huic excusando sceleri doctorum hominum etiam intentatâ vi extorquere velle judicium cœpit. Brugis, ut creditur, deinde manens scribendis libris, ac frugi doctrinæ, hoc est, veræ & Christianæ Philosophiæ, seminibus*

per corda hominum spargendis magna cum famæ claritate reliquum ætatis inlumpfit, spectatissimo cuique in pretio habitus, & in partem eruditarum lucubrationum non semel vocatus. Erasmus quippe Roterodamum in Seneca emendando, atque in Adagiis colligendis, aliòsque aliàs adjuvisse dicitur. Thomæ Moro, Thomæ Linacro, Iohanni Vergaræ charus fuit; exquisitâ eruditione, judicii que sagacitate & pondere nemini æqualium concedens; adeo ut florentissimos ejus temporis non nisi tres viros commendaverit posteritati vulgare proloquium, quod Budeo ingenium, Erasmo dicendi copiam, Vivi nostro judicii laudem ante alios adjudicabat. Cumulatissimis eundem elogiis amant compellere alii, quorum in literis magnum nomen est.

Acrius judicii virum Gerardus Ioan. Vossius *De Historicis Græcis* lib. II. c. XV. *Primis, maximisque ævi præcedentis hominibus comparandum* Antonius Sanderus *De Brugenſibus*, inter quos vixit, *eruditione claris* referens; *Virum apprime eruditum* Iosephus Scaliger *Animadversionibus ad Eusebii Chronic.* ad numer. CCCCLXXXVI. *Magno judicio præditum* Antonius Matthæus in *Traët. De Criminibus* Tit. XVI. cap. V. nu. 1. *Virum doctissimum* Isaacus Casaubonus in *Excercitationibus Baronianis; Virum insignis judicii & eruditionis* Gaspar Barthius in *comment. ad lib. II. Philippiidos Guilielmi Brittonis* vocant. *Doctè prorsus & accuratè multa eum elucubrasse* Sixtus ait Senensis, *in quibus summam eloquentiam cum absolutissima eruditione & Christianissima pietate conjunxit.* Adeo procul vero est, quod Lucas Osiander *Eptomes Eccles. Historiæ* cent. XVI. lib. II. cap. L. scribere ausus est à religione Protestantium, quam ipse puriorem vocat, non prorsus Vivem nostrum abhoruisse. Quasi in eadem vicinia fuerint antiquam parentum fidem tradere, & Scholasticorum jejunam siccitatem tædio habere. Vir item fuit, Pauli Iovii verbis, *in omni disciplinarum genere exercitatissimus, & de bonis literis optimè meritis: quo decedente* (subdit idem) *doctior nemo in Hispania superfuit. Rarum Valentia decus existimavit* Matamoros doctos Hispaniæ viros memorans, propterea quod & *Declamator egregius, & Philosophus magni nominis, & multis in rebus eminentissimus est habitus. Attamen quia sine vitio aliquo est mortalium nemo, placuisset multò magis viris eloquentissimis* (subjungit Matamoros) *si ut multa disertè, doctissimèque conscripsit, ita sermonis innatâ, insitâque durtie, & vocabulis quibusdam Greco-Latinis, quæ ad ampliandam linguam Latinam excogitavit, orationis gratiam non obscurasset.* Hæc Rhetor de facultate rhetorica. Sed à Theologis quoque aliquando audiit non optimè. Audiri dignus est Melchior Canus ad finem lib. X. *De Locis Theologicis.* Neque enim mi-

hi Ludovicus Vives probari potest in eo quod universam legum Romanarum, & vim innititur frangere, & elevare auctoritatem. Plus ille nimio interdum sibi indulget, dum corruptas disciplinas persequitur. Nec novitios solum errores, qui vel irrepserunt, vel intraserunt, coarguere, sed antiquorum recepta placita convellere pertentat, maximo quidem semper verborum ambitu, sed vi quandoque argumentorum minimâ. Dixit ille quidem in libris *De Corruptis Disciplinis* multa verè, multa præclare. Atqui fidenter pronuntiavit aliquando tanquam è Divorum Concilio descendisset. Multò autem viris doctis probaretur magis, si quâ diligentia & disertitudine causas corruptarum artium expressit, easdem collapsas restituisse. Sed in tradendis disciplinis elanguit, cum in carpendis erroribus viguisset. Displicuit aliis libertas, quâ usus fuit in Augustini nonnullis locis, dum libros *De Civitate Dei* percurreret, minùs probatis.

Sed hujus opera, post alias singularium, partium editiones, Basileensibus typis prodierunt tomis duobus anno 1555. ex officina Episcopii junioris. Primo volumine hæc continentur -

De Ratione studii puerilis, epistolæ duæ, lectu dignæ (ait Possevinus) quibus absolutissimam ingeniorum adolescentum & puellarum institutionem doctissimâ brevitate complexus est; uti Gesnerianæ Bibliot. Epitomes author ait. Aliàs Lugduni 1532. Basileæ 1557. Tiguri 1562. prodierunt.

Exercitatio lingue Latine, seu Dialogi. Hujus operis prima publicatio videtur Colonia fuisse anno 1494. in 4. sub *Primæ Latine loquendi exercitationis secundum ordinem verum quæ in quotidiano usu versantur*, appellatione. Editi sunt Venetiis quoque apud heredes Melchioris Sesse 1580. in 8. & sæpe aliàs. Hos semî-Græcarum vocû inibi usurpatarum nomine reprehendit, ut vidimus, Matamoros, atque item aliquantò acrius in *Annotationibus ad Horatii Artem poeticam* Franciscus Saneius Brocensis ad illud, *Si Græco fonte cadant*, ficta ab eo tot vocabula sic audacter & præter æquum ac decens in hac *Exercitatione*, non sine admiratione, ne dicam indignatione, excipiens. Qui tamen Dialogi semper in magno usu apud omnes fuerunt nationes, quibus Latina lingua cordi est & pretio. Ioannes Thomas Freigius *Notis illustratos Norimbergæ* edidit 1571. in 8. ubi & recusi sunt 1622. in 12. & Venetiis per Dominicum de Imbertis 1612. 8. In singula colloquia *Annotationes* fecit Petrus Mota Complutensis; *Indicemque Latino-Hispanicum difficiliorum vocabulorum*. Ioannes Ramirus adjunxit, ut editio fieret nova, tum alibi, tum Barcinone 1615. in 8. Cæsaraugustæque 1627. in 8. Matritique 1644. in 8. & cum inscriptione *Dialogistarum lingue Latine exercitationum*, Lermæ 1619. Gallicè quoque unâ cum Latino authoris prodierunt

Lugduni apud Gabrielem Cotier 1560 cum *Indice Latino-Gallico* Aegidii Housteville, Cadomi in gymnasio Montano Professoris; atque iterum ex nova Gallica versione Benjamin Iamini Parisiis apud Gabriel Buon 1578. teste Verderio. Germani etiam atque Poloni suos fecerunt, Draudo teste. Vilielmus item Vrsinis, ejusdem Draudi fide, quædam ex his hausit.

De Conscribendis epistolis, libellus, cum Erasmi alio ejusdem argumenti. Colon. apud Gymnicum 1536. & apud heredes Arnoldi Birchmani 1573. in 8.

De Ratione dicendi, libri tres: simulque -

De Consultatione, liber I. Basileæ apud Rob. Vvinter 1537. & Colon. apud Gymnicum: quem librum elegantissimum vocat Gabriel Naudæus in *Bibliographia Politica*.

Declamationes sex. Basileæ apud Vvinter 1538. de præsentis statu Europæ & bello Turcico.

Pompejus fugiens.

Fabula de Homine.

Liber in Psendo-Dialecticos. Selestadii apud Lazarum Seurerium.

Prælectiones IV. in Varia.

Aedes Legum.

Isocratis Orationes Areopagitica & Nicocles, Latine conversæ, editæque olim cum aliis Basileæ apud Vvinter 1538.

De Corruptis Artibus, & tradendis disciplinis, Libri XX. Antverpiæ apud Michaëlem Hillenium 1531. Brugisque eodem anno, Colonia apud Gymnicum 1532. Lugduniquè 1551. apud Ioan. Frellonium. 8.

Interpretatio allegorica in Bucolica Virgilio, sive Virgilii Bucolica cum Ioannis Vitis Valentini in eadem allegoriis: quod præ se fert editio Mediolanensis anni 1539. in 8.

Prælectio in Georgica Virgilii.

In Suetonium, quædam.

Secundo volumine hæc -

De Initiiis, sectis & laudibus Philosophiæ lib. I.

Anima Senis; sive Prælectio in Lib. De Senectute Ciceronis.

De Somno & vigilia, sive Prælectio in Somnium Scipionis. Basileæ apud Frobenium 1521. in 4.

Introductio ad Sapientiam: item -

Satellitium animi, sive Symbola, Principum institutioni potissimum destinata. Lugduni apud Trechsel 1532. Basileæ 1537. apud Rob. Vvinter. Lugduni iterum per Ioan. Frellonium 1556. in 8. Ambergæ 1593. 8. Lipsiæ 1594. in 8. & 1600. 8. Priorem istum Tractatum *De Introductione ad Sapientiam* Gallicè vertit Gvil. Paradinus, Lugduni editum 1550. in 8. item Ioannes Colin Parisiis apud Carolam Angelier 1548. teste Verderio.

Genetliacon Iesu Christi; sive de tempore, quo natus est Christus.

De Virtute fucata.

Clypei Christi Descriptio.

Iesu Christi Triumphus.

Virginis Deiparæ Oratio.

In Psalmos VII. Pœnitentiales Meditationes VII.

De Passione Christi meditatio in Ps. XXXVII.

Excitationes animi in Deum. Basileæ 1543. in 16. unâque -

Commentarius in Orationem Dominicam, cum -

Precaationibus ac meditationibus quotidianis ac generalibus. Basileæ apud Vvinter 1540. Gallicè vertit has Godefridus de Billy, Parisiisque edidit apud Claudium Fremy 1570. in 16. necnon & Petrus de Lencrau, teste Verderio.

De Sudore Iesu Christi sacrum diurnum.

Concio de nostro & Christi sudore.

De Veritate Fidei Christianæ Lib. V. qui (ait Possevinus) fuerunt postremus ejus sætus, & in quos plus diligentia atque laboris impendit. Basileæ apud Ioann. Oporinum 1543. & 1544. in 8. Colonizque apud Pet. Horst. 1564.

De Anima & Vita Lib. III. Lugduni, & Basileæ apud Rob. Vvinter 1538.

De Officio Mariti Lib. I. Brugis apud Robertum Crocum 1528. in 8. & Basileæ apud Vvinter.

De Institutione Fœminæ Christianæ Lib. V. iussu Catherinæ Anglorum Reginæ conscripti. Basileæ apud Vvinter 1538. Quæ ipsa curavit à Thesaurario suo Anglicè verti. Id & Gallicum operâ Iacobi de Chaugy Advocati Divionensis tum Lugduni in 16. tum Antverpiæ apud Plantinum in 8. & Hispanum interprete Ioanne Iustiniano Ducis Calabriæ familiari, Germanæ Reginæ nuncupatum Cæsaraugustæ prodiit 1555. & Pinciæ apud Didacum Fernandez 1584. in 8. Qui idem Iustinianus Italicum dare cogitaverat, uti ipse refert.

De Concordia & discordia in humano genere Lib. IV. ad Carolum V. Imp. cum institutum esset in Italia Concilium generale. Antverpiæ 1529. in 8. Lugduni 1532. in 8. simulque -

De Purificatione, Lib. I.

De Christianorum vita miserrima sub Turca, Lib. I. Lugduni 1532.

De Subventionem Pauperum, sive de Humanis necessitatibus, Lib. II. Parisi. apud Colinæum 1530. Lugduni 1532. Gallicè prodierunt Iacobi Girardi operâ Lugduni 1583 ex officina Ioannis Stratii in 8.

De Communionem rerum ad Germanos inferiores.

De Europæ diffidiis & Bello Turcico, Dialogus. Basileæ 1538.

Epistola variae; quarum selectiores Antverpiæ excusæ sunt operâ Simonis Verepæi, typis Simonis Guiljelmi 1571. & 1572. 8. Lego tamen in Simleriana Bibliothecæ Gesneri Epitome; Desideratur etiam sarrago Epistolarum ejus & quadam alia, quæ fortassis, dante Deo, aliquando publicabuntur. Certè aliquot nostri epistolas edidit Hadrianus Vlacq Londini 1642. in vastissimo volumine, quod Erasmi Roterodami Epistolarum libros XXXII. Philipppi Melanctonis libros IV. & Thomi Mori alias continet. Seorsim editi sunt -

D. Aurelii Augustini De Civitate Dei Lib. XXII. ad prisca venerandaque vetustatis exemplaria collati, eruditissimisque insuper commentariis illustrati; primum Basileæ apud Frobenium 1522. deinde Parisiis apud Carolum Guillard 1555. & Antverpiæ apud Plantinum in folio, Lugduniquè in 8. apud Honoratum: ad Henricum scilicet directi VIII. Angliæ Regem, ad quem scripsit nuncupatoriâ epistolâ ex Lovanio anno MDXXII. responsûmque Regis accepit ex regia Grenvici domo XXIV Ianuarii MDXXIII. In his cõmentariis quid Lovanienfis Theologis, quid Martino Navarro, quid Ioanni à Lovanio displicuerit, Antonius Possevinus in Aurelii Augustini mentione Sacro in Apparatu observavit. Atque ea quidem unâ cum Augustini opere linguâ Gallicâ dedit Gentianus Hervetus Parisiis apud Nicolaû Chesneau 1570. in folio. Præter hæc, librum, cui inscripsit -

De Construenda Schola, misit ad Senatum urbis suæ Valentiniæ; qui ineditus mansit, uti refert Gaspar Escolanus lib. V. *Hist. Valent.* cap. XXIII.

De Corrupto Iure Civili, opus laudatur in *Elencho Scriptorum Iuris*: quæ portio sit fortasse alterius operis *De corruptis disciplinis*, seu artibus.

Descriptionem Temporum & rerum Romanarum, sub Ioannis Vvarsenii nomine Lovanii 1534. editam tribuit ei Valerius Andreas. Isque & Possevinus & Simlerus in Epitome laudant ejusdem -

Epistolam ad Henricum VIII. Angliæ Regem de Francisco Galliarum Rege à Casare capto: & aliam *De Pace inter Casarem & Galliæ Regem*, deque optimo Regni statu.

In Ciceronem item de Legibus.

Antonius Possevinus adjungit -

De Charitate Dei & proximi, libellum, nondum editum, ut Simlerus annotavit.

De Prosperis & adversis.

Argumenta in plerosque libros Aristotelis; quæ cum ejus operibus Basileæ edita sunt ab Oporino.

Vsum linguæ Latinæ.

De Sudore: si diversum opus est ab alio superius laudato ejusdem argumenti,

Meditabatur *De Hispanis originibus* aliquid procudere, ut colligitur ex his ejus verbis ad eum locum libri VIII. *De Civit. Dei*, ubi Sanctus Augustinus de quibusdam Philosophis Hispanis tractat. *Restat ad hæc* (Vives ait) *tenuis priscorum temporum notitia Græcis literis ac Latinis consignata: unde spero me aliquando origines gentis nostræ illustraturum.*

Quibus & aliis eruditis & fructuosis cogitationibus manum iniecit mors Brugis, anno (si credimus Antonio Possevino) MDXXXVII. aut circiter.

IOANNES DE LVGO, Ioannis filius civis & Iurati (quomodo secundi subseclii Decuriones vocant) Hispalensis ex conjugē Theresia de Quiroga Matriti ei in Curia natus XXV. Novembris MDLXXXIII. dum ibi regnorum comitia, quorum pars ipse pro urbe sua suffragatum venerat, celebrarentur. Salmantica Iuri operam dedit, ubi & hortatu Francisci fratris sacramento ejus religionis jam obstricti Societatis Iesu institutum amplexus anno hujus sæculi tertio, ex Petro Arrubal Theologiam didicit. Quā Vallisoleti, post Philosophiam aliquandū Medina-campi dictatam sodalibus, quinquennio fere professus fuit. Hinc Romam, venit anno MDCXXI. evocatus eo, ut in collegio Romano ejusdem sacræ scientiæ docendæ munus gereret. Quod per viginti integros annos plausu magno ac discipulorum frequentia & profectū obivit, Antonium Perezium insignem Theologum successorem sortitus. Hujus meriti virum, quem alias religiosæ omnes virtutes in paucis ornatum confluerant, ex humili cella, in quam poliendis & in vulgus edendis lucubrationibus suis remotus ab omni ambitionis studio se incluserat, Urbanus VIII. P. M. ad Palatium Vaticanum trāstulit die XIV. Decembris MDCXLI. turbatione & stupore plenum, & tantum non morosum & reluctan-tem, quò pileum ibi rubrum acciperet, inter Purpuratos Patres sederet, sub eodemque tecto habitaret. Quem amplissimi ordinis sacrum confessum, non ante eum diem conspexisse dicitur, quo ab eis, quos Patres salutaverat, collega exceptus fuit. Tam longè à Curia & sæcularibus negotiis animum intra Curiam gerebat. Nec tamen a veteri instituto nova eum, vel minimum, quod potuit, deviare fecit dignitas; cujus quidem personam, aliam prorsus quam privati hominis suis contenti, gestare sic & circumferre, novit, ut iis tantum demptis, quæ schemati debebantur, nec domi nec foris quidquam, non religiosum, non superioris temporis conspiceretur. In pauperes liberalis fuit, in omnes æquanimis, in Societatem suam munificus: cujus Professam, ut vocant, domum Romanam bonorum omnium heredem, reliquit. Porro hæc sodalem suum Augusti

XXI. die anni MDCLX. inter domesticorum ac totius Urbis vota, quæ orbari se hoc doctrinæ & probitatis lumine agrè ferebat, pie, Christianèque ad plures translatum, ponens Ignatii parentis capellam sub hac inscriptione tumulavit.

D. O. M.

IOANNI CARDINALI DE LVGO
SOCIETATIS IESU THEOLOGO
EMINENTISS. DOMVS PROFESSORVM
ROM. HERES, VT VBI FVERAT
THESAVRVS EIVS, IBI
ESSET COR EIVS, PROPE CORPVS
SIGNATII EX EIVS SVPREMA
VOLVNTATE MONVMENTVM. P.
OBIIT ANNO SAL. MDCLX.
ÆTATIS LXXVII.

Edidit vivus -

Disputationes Scholasticas & Morales de Sacramentis in genere; De venerab. Eucharistia Sacramēto ac de venerando Missæ Sacrificio. Lugduni apud hæredes Prost. 1644. fol. & apud Philippum Borde & socios 1652.

Disputationes Scholasticas & Morales de Virtute, & Sacramento Penitentia: Item de Suffragiis & Indulgentiis. Lugduni 1638. in fol. & apud hæredes Petri Prost. 1644. & apud Borde 1651. in folio.

Disputationes Scholasticas & Morales de Virtute Fidei divinæ. Lugduni anno 1646. in fol. iterumque sumptibus Philippi Borde 1656. in folio.

De Iustitia & Iure; duobus volum. Lugduni 1642. & 1652. in fol. in eadem, Philippi Borde & sociorum officina.

De Incarnatione Dominica Disputationes Scholasticas. Lugduni apud Iacobum Prost 1633. & apud Borde 1653. folio.

Responsorum Moralium lib. VI. Ibidem apud hæredes Prost. fol. dein apud eundem Borde 1660. folio.

Trāstulit juvenis in Castellæ sermonem ex Italico -

La Vida del B. Luis Gonzaga, typis, ut audio, in Hispania editam.

F. IOANNES DE LVNA, Toletanus, fratribus Dominicanis adsociatus Segoviæ, generalis cum esset ordinis sui Concionator, edidit -

Adviento, Natividad, Circumcision y Epiphania de Nuestro Redentor, con todas las fiestas de Nuestra Señora y su Esposo San Joseph. Matriti 1608. in 4. apud Ioannem Cuesta.

Sermones de Quaresma desde la Septuagesima hasta la Resurreccion. Ibidem apud Alphonsum Martin. 1609. in 4. Obiit anno MDCX.

IOAN.

IOANNES DE LVNA, presbyter Cordubensis, edidit -

Documentos espirituales, que el M. Iuan de Avila dió a un mancebo discípulo suyo, para que con seguridad sirviese a Dios Nuestro Señor: simulque -

Norte de consideracion, como se an de exercitar las potencias del alma. Matri- ti apud viduam Alphonfi Martini 1623. 8.

IOANNES DE LVNA, qui Castellanae linguae interpretem se apud Gallos vocat, edidit -

Dialogos familiares, en los quales se contienen los discursos, modos de hablar, proverbios y palabras Españolas mas comunes, muy utiles para los que quieren aprender la lengua Castellana. Qui simul redditi sermone eunt Gallico Paris. apud Michaëlem Danielelem 1619. in 12.

IOANNES DE LVNA VEGA, Baticus, Marcienensis, Hispali Medicus, atque ejus Academiae Professor suae artis primarius, scripsit -

Exercitationes medicas. Hispali 1612. & 1613.

IOANNES DE LVQVE, Giennensis Advocatus, edidit -

Divina Poesia de conceptos varios a las fiestas principales del Kalendario. Olisipone in officina Ioann. de Lyra 1608. in 8.

IOANNES DE LVZON, Ferdinandi Regis Catholici tempore, confecit versibus, dicavitque Ioannæ Aragoniæ Regis filiae nuptiæ, Comitissæ de Frias, cujus se famulum profitetur,

Epilogacion de la moral filosofia sobre las virtudes cardinales contra los vicios y pecados mortales, en coplas de arte maior: simulque-Contemplaciones sobre la Passio de Nuestro Señor hechas por San Bernardo; & alia minutiora. Burgis ex officina Georgii Coci Germani anno 1508. in 4.

D. IOANNES MACHADO DE CHAVES, patriâ ex urbe Quito America meridionalis, Truxiliensis Ecclesiæ in eodem illo Novo Orbe Archidiaconus, deinde Archidiaconus etiam ac Thesaurarius Ecclesiæ de los Charcas, tandem Thesaurarius Ecclesiæ Limensis erat, cum Popajanae provinciae Episcopalis cathedra ei commissa fuit anno MDCLI. quâ tamen nondum occupatâ, anno scilicet MDCLIII. vitâ functus est. Scripsit -

Perfecto Confessor y Cura de almas, duobus tomis in fol. Quod opus magni habetur apud Theologiæ moralis studiosos, quantumvis linguâ scriptum vernaculâ.

F. IOANNES DE MADARIAGA, Valentinus gente, instituto vitæ Carthusianus, edidit -

Vida del Santo Bruno Patriarcha de la Cartuxa, con el origen y costumbres desta sagrada religion. Valentia 1596. in 4.

Del Senado y de su Principe. Valentia 1617. 4.

Latine verò edidit -

Litaniam encomiasticam de sanctissimo nomine Iesu ex Sancta Scriptura. ibidem apud Philippum Mey 1616. in 8.

F. IOANNES MADEIRA, Lusitanus, ordinis Prædicatorum, uti author -

Das vidas dos Reis de Portugal, adducitur à Francisco Macedo in Lusitania sua liberata pag. 739.

F. IOANNES DE LA MAGDALENA, Lusitanus, ex familia Eremitarum S. Augustini, Alphonfi Principis Ioannis Regis filii, sive, ut aliis placet, ipsius Regis præceptor, sex & viginti ferme annos in gymnasio Olisiponensi Theologiam docens exegit, Lusitanæ interim ordinis sui provinciae repetitâ plurium comitiorum designatione quasi perpetuus moderator. Tractatum edidisse refertur utilissimum -

De Sanguine miraculoso, qui non semel fluxit ex hostia Sanctissime Eucharistia; in quo plura dubia expendit & solvit. Causa scribendi fuit sanguis ille, qui ex consecrata hostia olim manaverat, Castellæque, quod est Ymbriae in Italia oppidum, ab Augustinianis fratribus adservatur: in quorum Bibliotheca M.S. hic liber permanet. Decessisse eum anno MDXIII. plures memorant.

IOANNES MALDONATUS, Conchen- sis natu, ex Salmantina verò urbe originem ducens, in Burgenfi Episcopatu Vicarius aliquando generalis, floruit maximè in Latine eloquentiæ studio, cujus extare fecit monumenta aliqua bonæ frugis plena: hæc scilicet,

Vita Sanctorum brevi, elegantique stylo composita, anno 1530. deinde ab authore ipso correctiores anno 1548. tandem Burgis prodierunt 1573. in 8. Vnde Laurentius Surius nonnulla desumpsit. Baronius Cardinalis disertissimum virum vocat in Notis ad Martyrologium XIX. Iulii, præclarissimorumque monumentorum authorem, Agiologicum hoc opus laudans.

Parænesis ad bonas literas anno 1527.

De Senectute Christiana.

Paradoxam, Vita hominis instar diei.

Ludum chartarum, & triumphum: hoc est, descriptionem ludi chartarum, & specialiter ejus, qui Triumphus audit ad docendam hujus exercitii non inhonesti latinitatem, ad exemplum fortè Ioannis Ludovici Vivis Dialogorum.

Genia-

Geniale Iudicium, sive Bacchanalia & oratiunculam dictam in Bacchanalibus. Edita hæc omnia simul Burgis apud Ioannem Giuntam 1549. in 8.

Hispaniolam, quæ Plantinâ festiuitate, Terentianâque sacundiâ redundans varios amantium casus, iucundosque successus non sine venustate elegantiâque complectitur: quo elogio liber inscriptus prodiit Pincii apud Nicolaum Tyerri 1525. in 4.

IOANNES MALDONATVS, in oppido Beturiæ (*Estremadura* pars nunc est) *Fuente del Maestre* nuncupato nobilibus parentibus ortus, Societati nomen dedit Salmanticiæ, postquam ibi ex optimis præceptoribus Dominico Soto & Francisco Toletio sacræ doctrinæ initiatus fuisset. Romam inde vocatus in collegio Urbis Theologiam docuit. Præcipuos tamen ejus professionis fructus colligere cœpit inter Gallos, homo quantumvis peregrinus, Parisiis fixâ docendi sede, quam per decennium tenuit; quo loco frequentissimæ auditorum, etiam eterodoxorum, coronæ (cui cum scholæ theatrum non sufficeret, in aperto, atque in viis publicis adstare opus non semel fuit Magistro), universam Theologiam quasi compendio annis quatuor, atque iterum eandem magna ex parte diffusius atque uberius tradidit. Cogitationes equidem omnes suas ad eum scopum ingenti animo, imperturbabilique proposito, parique virtute atque industriâ direxit, ut hæreticorum illâ ætate infantium conatus retunderet, veritatemque religionis orthodoxæ, quâ sacris Scripturis solidè explanatis, quâ disputationibus adversus Sectarios coram habitis ab eorumdem pertinacissima vi atque impressione tueretur. Nec ipse propriâ tantum virtute de Ecclesia meruit, quinimo jacto doctrinæ semine fecundavit Gallicum agrum viris undequaque egregiis, qui prælia Dei fortissimè, ad præceptoris exemplum, conculcatis Hydræ hujus tot capitibus, profligaverunt. Scripturarum tandem expositioni se se totum dedit in collegio urbis Bituricensis, quò secesserat declinato Academico campo & hostilibus concertationibus, cum ætate jam ingravescere cœpisset, deficiique corporis, non ingenii viribus. Quo in loco majorem partem *Commentariorum super Evangelia* scripsit, cætera Romæ, accitus eò à Gregorio XIII. P. M. ut editioni Græcæ Bibliorum LXX. Interpretum operam suam commodaret, Sed brevi hanc curam ei abrupta mors, quinquaginta dumtaxat annos natum aggressus V. die Ianuar. MDLXXXIII. ut immortalitati animam, quam tot insignibus præsumplerat meritis, consignaret. Deus quippe largâ in hunc virum manu ingentes effuderat dotes, ingenii subtilitatem, memoriæ præstantiam, iudicium excellens, in-

dultriâque ac diligentiam verè singularem, quæ ipsâ naturæ dotes insignium vitæ Christianæ ac religiosæ virtutum radiis magis elucebant. Plura de eo multi æquales ejus temporis, & qui eo posteriores sunt, quorum Alegambius in *Bibliotheca Societatis* quosdam laudavit. Basilius sanè Poncius Legionensis vir eruditione sacrâ superioribus annis præstantissimus Ludovico tantum Legionensi comparari posse arbitratus est; gravem scilicet, acutum, doctum, eruditum, elegantem sacrarum literarum Interpretem vocans, in quo nil puerile, nil non acutum. Nullum (prosequitur) tulit hæc ætas meo iudicio (*Legionensem excipio*) cum isto comparandum: in *Disputatione de Agno typico* cap. XI. Scripsit -

Commentarios in IV. Evangelia, duobus voluminibus; eâ perspicuitate, elegantia, solidâque brevitate munere functus interpretis, ut ferè alios omnes ab hujus argumenti replicandi proposito deterruisse videatur. Mussiponti Lotharingiæ primum, ut credo, editi sunt apud Stephanum Mercatorem anno 1596. deinde Brixia in Italia 1598. in 4. Parisiis postea in folio apud Sebastianum Cramoisi 1643. & 1651. & aliis in locis.

In quatuor Prophetas, Hieremiam, Baruch, Ezechielem & Danielem Commentarios: accessit -

Expositio Psalmi CIX. Item -

Epistola de Collatione Sedanensi cum Calvinianis. Lugduni apud Horatium Cardon 1609. Parisiis ejusdem sumptibus 1610. 4. Moguntia apud Ioannem Kinchiu 1611. in 4.

In Vetus Testamentum. Parisiis 1643. in folio.

Disputationes de Fide. Moguntia typis Ioannis Albini, 1600.

De Dæmonibus quoque liber ejus laudatur, Gallicè, credo, ab eo scriptus: extat enim hujus tituli opus, *Maldonat de Anges & Demons*, Parisiis editus 1617. in 12.

In schedis alia remanserunt. Nempe -

De Commentariis in Psalmos testes sunt Syluester Maurolicus in *Oceano Religionum*, & Antonius Possevinus in *Apparatu*: qui & -

De Commentario in Epistolam Pauli ad Romanos, jam prelo subiecto, nos docuit.

Commentarios item ejus breviores ad universam Theologiam scholasticam, vidimus Granatæ apud Thomam de Leone amicum nostrum ejusdem Societatis presbyterum eruditione præstantem. At quatuor alia opera -

De Constitutione Theologiæ,

De Indulgentiis,

De Cæremoniis Missæ,

De Purgatorio, adservati in Ambrosiana Bibliotheca Mediolanensi credere debemus ejus Catalogo. Qui & Maldonati nomine inscriptum habet *Commentarium* -

In quantum librum sententiarum; sed hic fortè idem est cum eo -

Disputationum ac Controuersiarum decisiarum circa VII. Ecclesiæ Sacramenta: qui duobus tomis in 4. sine Typographi nomine Lugduni prodiit anno 1614. quem tamen Commentarium, nec Maldonati, nec ullius è Societate esse Bibliographus ejus Alegambius affirmat: quemadmodum & existimare nos debere ait. Præterea -

Summam Casuum conscientiae; quæ tamquam hausta è scriptis & doctrina Maldonati, & collecta per Martinum Codo-gnat Minimorū sodalem publicata est apud hæredes Guilielmi Rovillii Lugdunensis Typographi, Coloniaeque eodemmet anno 1604. Venetiis quoque & alibi, hanc (inquā) partus quoque suppositi, erroribus scatentis, Maldonatōque prorsus indigni, ac merito suo ab Apostolica Sede damnati censurā configit:

F. IOANNES MALDONADO, tantum mihi notus est ex Georgio Cardoso in *Agio-logio Lusitano* XXVI. Martii pag. 318. qui ejus opus laudat.

De las Ilustres Mujeres.

IOANNES DE MALLARA, Hispalensis, Salmantica, dum literis incumberet, audito Franciscum Scobarium Valentinum eloquentiæ veterem, cum Parisiis, tum Romæ Professore, Latinas literas ac Rhetoricam artem magno auditorum concursu Barcinone docere, illuc, hoc est in Hispaniam usque extremam, properavit, ac præceptorem dicendi optimum annis aliquot, de quo ipse gloriatur, attentissime audivit. Quo factum est, ut Hispalim rediens, ludo in hac urbe aperto, insignem præstiterit hujusmet artis Professore; à quo omnes illi, qui ejus temporis æquales eloquentiæ nomine inter Hispalenses gloriari possunt, styli atque orationis cultum didicerunt. Excoluit hic maximè Poeticam, cum Latinam, tum vulgarem: ediditque -

La Filosofia vulgar: primera parte, que contiene mil refranes glossados. Hispali 1568. in folio, apud Ferdinand. Diaz: simulque cum Ferdinandi Nonii Pinciani *Adagiis*, nec non Garaji *Literis* ex iisdem adagiis scitè contextis, Matrili 1618. Nempe totius Philosophiæ præcepta continent, ac veluti è trivio ipso popularique turba docet Hispana Proverbia, quæ qui explicat, scholam ipsam in forum & quorumcumque hominum circulos profert. Quo forsan consilio inter Italos Aloysius Cinthius, *L'origini de' volgari Proverbii*, foras emisit Venetiis 1526.

Recebimento que hizo la Ciudad de Sevilla al Rey D. Felipe II. con una breve descripción de la Ciudad y su tierra. Hispali 1570. in 8.

Hercules; Poëma Heroicum octo-dis, seu singulis quibusque octo versibus certa lege rhythmis concatenatis (nos Otavias, & otava rima dicimus) ineditum; in quod se quidquid elegantiarum, quidquid boni ac perfecti in Græcorum & Latinorum Poëtarum libris repererat, conjecisse gloriatur.

Manu exarata nos vidimus Hispali duo alia metrica, nimirum -

La Psyche, XII. libris, Poëma vernaculum rhythmis liberum, Ioannē Hispaniarum Infanti, Lusitaniæ Principi dicatum. Item -

Descripción de la Galera Real del Serenissimo Señor D. Ioan de Austria Capitan General de la mar.

Meminit ipse aliorum; scilicet -

Peregrinacion de la vida; in libello nuper laudato De la entrada del Rey Don Felipe II. &c. fol. 137.

El martyrio de las Santas Virgines Iusta y Rufina, carmine latino & vulgari; ibidem folio 157.

Hujus operâ in lucem prodire *Aphthonii Sophiste Progymnasmata cum Latina versione & scholiis Francisci Scobarii præceptoris.*

D. IOANNES MALO DE BRIONES, Bononiæ apud Sanctum Clementem Hispanorum sodalis togatus, scripsit, ediditque, dum in eo commoraretur,

Descripción del Collegio de S. Clemente de los Españoles de Bolonia. Bononiæ in 4. anno 1630.

Vida del Beato Nuño Osorio. (sodalis hic fuit ejusdem collegii, ex nobilissima Asturicæ Marchionum familia, Canonicus & Cantor Conchenensis Ecclesiæ) in 4. ibidem, 1630. Obiit author Mediolani, cum ibi magistratus gereret, Finarii autem gessisset.

IOANNES DE MANDAVILLA, scripsit *Mar de Hiscorias.* 1531. in folio.

De las Maravillas del Mundo y viage de la Tierra Santa; de todas las provincias y hombres monstruosos de las Indias. Valentiniæ apud Ioannem Navarro. 1540. in folio.

IOANNES MARIA DE GVEVARA & CANTOS, edidit Limæ urbe regia America meridionalis -

Corona de la Virgen. an. 1641. aliàs 1643. in 8.

F. IOANNES DE SANCTA MARIA, Franciscanus, ex reformata secta exalceatorum provinciæ Sancti Iosephi, ejusque aliquando Præfectus; Mariæ Austriacæ Hispaniarum Infantis, deindèque Imperatricis Augustæ, dum esset apud nos, penitentiae Sacramenti administer, pietate & gratiâ apud Philippum IV. Regem Infantis parentem, spectatus; edidit -

Coronica de la Provincia de S. Iosef de los Descalços de la orden de los Menores de S. Francisco, y de las provincias y custodias, que dellas an salido; duobus tomis, quorum prior editus est Matrili anno 1615. posterior verò 1618. in folio.

Vida y excelentes virtudes y milagros del S. Fr. Pedro de Alcantara. Matrili apud Viduam Alphonsi Martini 1629. in 8.

Tratado de Republica y Policia Christiana para Reyes y Principes, y para los que en el gobierno tienen sus vezes; ad Philippum III. Regem Catholicum. Barcinone apud Sebastianum de Cormellas 1616. 8. & 1618. & Vlisipone 1621. 8. post principem editionem Matritemsem anni 1615. 4.

Relacion del Martyrio, que seis Padres descalços Franciscanos, tres Hermanos de la Compania y diez i siete Iapones Christianos padecieron en Japon. Matrili 1601. 8. & 1628. 8. Quæ quidem, ut credimus, Latine concepta Romæ edita primùm fuit, cum additionibus doctissimis Francisci Peña Rotæ Auditoris, 1599. cujus editionis Vvaddingus meminit.

Vida de S. Antonio en otava rima.

F. IOANNES DE SANCTA MARIA, Lusitanus, ordinis Sancti Augustini, circa annum MD. (si non fallit *Theatri triumphalis Lusitania* author) in Academia Perusiana Rhetoricam docuit, ediditque forsàn (nam laudatus author nil de operibus editis)

Exercitia spiritualia: cujus argumenti Gallicum opus sub hoc hominis nomine editum scio Lugduni 1637. 4.

F. IOANNES DE SANCTA MARIA, Matritemsis, Mercenariorum excalceatorum sodalis, postquam docuisset sacram scientiam in cenobio Salmantinæ urbis, domum rexit Pincianam Vicariatu provinciali ornatus. Diffinitor inde fuit generalis, tandemque Vicarius generalis, hoc est, totius Congregationis Hispanæ Præfectus: Vir pietate ac prudentiâ eximius, cui scilicet amplissimus Rex noster Philippus IV. in extrema ægritudine salutis animæ suæ negotium & curam utilissimo commisit consilio. Quapropter agonem regium in exemplum relicurus posteris scripsit.

Dichoso fin a la vida humana y feliz transito a la eterna del gran Monarca Felipe IV. Rey de las Españas; ad Serenissimam Mariam Annam Reginam viduam. Matrili in 4.

IOANNES MARIANA, Talaveræ in regno Toletano in lucem editus, adolescens que religioso habitu Societatis Iesu Compluti indutus, brevi tempore maximam in studiorum omni genere progressionem fecit. Quippe ad Theologiæ sacra liberalium artium, Historiæque tum Ecclesiasticæ, tum

profanæ, nec non linguarum trium Latinae, Græcæque, Hebraicæque non mediocrem peritiam attulit. Romæ primùm sacras literas docuit, in ætate vix sacerdotio maturâ; deinde in Sicilia duobus annis; tandem Parisiis quinquennio integro S. Thomam Doctorem Angelicum magno cum plausu scholæ illius amplissimæ, doctisque viris ornatissimæ interpretatus fuit. Perrexissetque bene mereri adhuc magis de scholastica juventute, & Academiæ Patribus, nisi tentata morbis valetudo eum cogeret, acrem licet & servidum, receptui canere, & à studiis severioribus contentioneque gymnastica mentis acie ad leviora & suaviora divertere. Quare in patriam redux, fixo Toleti domicilio, usque ad supremum vitæ spiritum ferè in ea urbe fuit cõmoratus, vixitque in magnâ, apud omnes doctrinæ atque eruditionis celebritate. In corrigendis ad exemplaria manuscripta *Isidori Hispalensis* operibus, in *Manuali Sacramentorum* Gasparis de Quiroga Toletani Præfulis formando, edendoque *Librorum prohibitorum Catalogo*, nec non in Ecclesiasticis aliis negotiis, quæque ad religionis curam pertinent, expediendis laudabilem posuisse operam dicitur. Nec tamen vir tot meritis ad famæ immortalitatem nitens effugere valuit sæva famæ discrimina; interpretantibus quædam ejus scripta principibus in Curia viris, tanquam iniqua, exertèque injuriosa sibi ipsis ac publicæ administrationi. Cujus rei nomine solemniter accusatus, non nisi post agitatam diu causam, ægréque statui pristino fuit restitutus. Feruntur omnium animis, omnium ore Marianæ monumenta, præcipuè historica, quibus res nostras mirificè illustravit: nempe -

Historia de rebus Hispaniæ libri XX, Toleti apud Petrum Rodericum editi 1592. in fol. cui decem alios libros postea adjecit. Integrum quidem XXX. librorum opus, vñâ & *Appendix*, quibus universam nostræ gentis Historiam comprehendit, Moguntiæ prodiit ex officina Balthasaris Lippii anno 1605. in 4. nec non & Francofurti in *Systemate Authorum Hispaniæ illustratæ*. Quæ adeo placuit Illustrissimo Ecclesiasticorum Annalium scriptori, ut ad annum DCLXXXVIII. volumine VIII. compellaverit Marianam nostrum, (quod quidem summè decet Historicum,) veritatis amatorem, pietatisque optimum consultorem; quique privato affectu carens accuratissimè persequutus fuit, rebusque nostris supremam apposuit manum; uti & Andreas Schotus Thucididis prudentiam & Taciti acumen diserto admodum, gravique stylo complexum fuisse unum dixerit. Hanc deinde Historiam vulgarem ipse fecit, divagatus sæpè à Latino exemplari, authorem ferè, non interpretem agens; quæ quidem Toleti apud Petrum Rodriguez 1601. fol. & apud Didacum Rodriguez 1616. fol. Matrili, & alibi sæpe,

sape, duobus voluminibus lucem vidit; ultimoq; Matriti apud Carolū Sanchez 1650. fol. Scripsit præter Historiam Politica hæc, & varia,

De Rege & Regis Institutione, lib. III. Toleti apud Petrum Rodriguez 1599. in 4. Francofurti 1611. in 4.

De Ponderibus & Mensuris. Toleti apud Thomam Guzman 1599. in 4. Francos. 1611. in 8.

Tractatus septem, tum Theologicos, tum historicos, videlicet -

De Adventu Beati Iacobi Apostoli in Hispaniam.

De Editione vulgata SS. Bibliorum;

De Spectaculis. Hispanam hujus opusculi interpretationem sic notatam vidimus, *Mariana contra las Representaciones, de Rey Nuestro Señor, memorial*.

De Moneta mutatione.

De Die & anno mortis Christi.

De Annis Arabum cum nostris annis comparatis.

De Morte & immortalitate lib. III. Ab hoc & alio de *Mutatione moneta* provenit auctori suo gravissima illa, cujus mentionem fecimus, calamitas.

Colonię simul omnes editi sunt apud Ant. Hierat 1609. in folio.

Scholias item brevias in *Vetus ac Novum Testamentum*; ubi etiam *Proverbia Salomonis*, *Ecclesiasten*, & *Cantica* elegiaco carmine reddidit. Antverpię, Parisi. que 1620. simulque cum *Scholiis* a'is *Emmanuelis Sa*, & *Ioannis Stephani Menochii* Iesuitarum.

Publicavit primus, notisque illustravit -

Luca Tudensis Episcopi de altera vita, fideisque controversis adversus *Albigensium* errores, lib. III. qui extant volum. III. *Biblioth. Vet. PP.* seorsimque editi sunt *Monachii*, & *Ingolstadii* 1612. in 4.

S. Isidorum contra *Iudeos* disputantem libris duobus ex septem codicibus M. SS. emendavit, annotationesque addidit.

Ejusdem *Proemia* in *libros Veteris ac Novi Testamenti*, ex totidem aliis M. SS. adjunxitque notas.

Ejusdem *Synonimorum* libros duos ex codicibus X. ex quibus varias lectiones & notulas adjecit. Omnia hæc in editione Matritenſi anni 1596. publicata sunt,

Præterea redegit in *Epitomen Photii Bibliothecam*; Latinasque ex Græcis fecit *Cyrilli Alexandrini Episcopi* & *Octaginta Homilias*; quæ duo tamen lucem non aspexerunt, uti ait *Societatis Bibliotheca* auctor.

Extat quoque -

Eustathii Antiocheni Episcopi Homilia in *Hexameron Genesin* &c. Latine à *Ioanne Mariana* reddita. Haud dicit locum, *Philippus Labbæus* in *Bibliotheca M. S. sive Specimine antiquarum lectionū* II. parte pag. 22

Circumfertur præterea (idem inquit *Bibliotheca* scriptor) Hispanice, Gallicę, Italianę, Latine excusus -

Distursus de erroribus, qui in forma gubernationis *Societatis Iesu* occurrunt, xx. capitibus, *Burdigalæ* per *Ioannē de Burdeos* anno 1625 in 8. & alibi. Sed is clam illi subductus à malevolo quopiam ad conciliandam *Societati* invidiam extrusus in lucem est; adjectis etiam fortasse nō paucis, ut primum est existimare, ab ipsius observationibus atque animo alienis. Hæc ille.

Nonagenarius *Toleti* decessit XVII. Februarii MDCXXIII. Magno eruditionis ambitu oppugnavit *Mariana Historiam*, nomenque *Petrus Mantuanus*, propugnavit *D. Thomas Tamajus de Vargas*, qui testimonio satis idoneo affirmat rem prodigii similem, nempe noluisse *Marianam* legere, nec *Mantuani* censuram, nec *Tamaji* amicissimi capitis *Apologiam*, etiam ante editionem sibi ab auctore ad pervidendum & emendandum oblatam: quod crederet vix posteritas *Politicum* ad hæc, si quosdam excipias *navos*, cordatum & pium, appellat *Christophorus Besoldus* *Tract. de Aerario* cap. VII. num 11.

F. IOANNES DE MARIETA, Victorienſis, Dominicanus, in patriæ urbis cœnobio huic familiæ adscriptus, plura dedit ad Ecclesiasticam nostræ gentis Historiam pertinentia; qualia sunt,

Historia Ecclesiastica de los Santos de España. Conchæ apud Petrum del Valle 1596. in folio.

Vida de S. Raimundo Confesor de la orden de Santo Domingo.

Vida del Venerable P. Fr. Luis de Granada, brevi quidem compendio diffinita. Matriti apud *Ioannem de la Cuesta* an. 1604. Quæ una cum laudati *Granatenſis* operibus excudi solet.

Historia de los milagros de Nuestra Señora del Rosario, que está en el convento de Victoria y su origen. Matriti apud *Ludovicum Sanchez* 1611. in 8.

Historia de la santa imagen de Nuestra Señora de Atocha, con la vida del Padre F. Juan Hurtado de Mendoza. Matriti 1604.

Martirio del santo Inocente de la Guardia y de Santa Casilda virgen natural de Toledo. Matriti apud *Ioannem Cuesta* 1604. 8.

Catalogo de todos los Arçobispos que a avido en la Santa Iglesia de Toledo desde S. Eugenio hasta los tiempos de agora. Matriti 1600. in 4.

Catalogo de los Obispos de la orden de Santo Domingo, tributum eidem reperio: quem nondum vidi.

Decessit vir pietate spectatus Matriti in S. Thomę collegio Decemb. mense an. MDCXI

F. IOANNES MARQUEZ, Matritenſis,
Bbb aliis

aliis Toletanus, Eremitarum sodalis, in quorum verba iuravit is Matriti in domo principis S. Philippi Apostoli, doctrinæ sacræ cum expositivæ, tum ejus, quæ à scholasticis concertationibus vocitatur, lumen in paucis fuit clarissimum. Quorum hanc docuit pomeridianis horis Salmanticæ, cathedram sustinens professioni huic Theologicæ præscriptis legibus Academiae tributam. Prioris illius nomine ob munus Ecclesiasticis apud Philippum Regem III. egregiè exercitum, insigni adeò famæ celebritate floruit, cui neque hominum eloquentissimorum gloria illius ævi æqualium detraxit, neque posterorum oblivio quidquam usquam detractura videatur. Præstanti fuit corporis & oris specie, utebaturque eo in concionibus, quo cuncta ejus scripta emicant, castæ, jucundæque dictionis nitore: gratia autem illa & vis, quæ inerat dicenti, ab his, qui hominem coram, noverunt, maximopere desideratur. Prudentiam, rei que politicæ veram exactissimamque, hoc est, viro Christiano dignam cognitionem, totiusque antiquitatis notitiam, proprias illius dotes, deprehendimus passim, hodie & amplexamur, qui opera ejus hæc legimus,

El Gobernador Christiano deducido de las vidas de Moysen y Josue Principes del Pueblo de Dios. Obsequium in hoc argumento circubrando *Feria Ducis* exhibuit. Liber editus est primùm Salmanticæ anno 1612. in folio. deinde anno 1619. tertio Compluti 1634. tandemque Matriti 1640. Sed extra Hispaniam prodiit etiam Bruxellis 1664. Qui quidem inter similia nostrorum scripta præcipuum quemdam tuetur locum. Italicè id loquens dedit Martinus de S. Bernardo Cisterciensis, Neapoli 1646. in folio. Gallicè quoque Dom. de Virion Consiliarius Ducis Lotharingæ, Nancæi 1621.

Los dos estados de la espiritual Gerusalem, sobre los Psalmos CXXV y CXXXVI. ad Christophorum Gomezium Sandovalium Cæz atque Vzeda Ducem. Medina 1603. 4. Salmanticæ 1610. in 4.

Origen de los Padres Ermitaños de San Agustin, y su verdadera Institucion antes del gran Concilio Lateranense; ad D. Franciscum Gomezium Sandovalium Lermæ Ducem. Salmanticæ apud Antoniam Ramirez anno 1618. folio: qui prodiit Italicus ab Innocentio Rampino Augustiniano, Taurini 1620. in folio.

Vida del Venerable P. F. Alonso de Horozco. Hunc post omnes alios libros ab auctore circa annum MDCXX. confectum & in schedis M. SS. illius repertum, luci dedit Thomas de Herrera itidem Augustinianus Matriti 1648. in 8.

Inedita laudantur -

Modo que se a de guardar en predicar a los

Principes: cujus quidem meminit in opere *De rebus Matritensibus* Hieronymus Quintana.

Tratado del Juramento acerca de defender la pureza de la Concepcion de Nuestra Señora.

Comedia sacræ de immaculatæ Conceptionis Deip. Virginis mysterio sub schemate Historiæ Reginæ Esther olim à nostro editæ, ut in Academia Salmantina recitaretur, meminit Ioann. Ant. Velasquez *De Maria Immaculata* lib. V. Discursu III. ad 7.

Author *Anastasis Augustiniana* annotans scriptis nostrum in *Iosue* fallitur, si quidquam aliud innuere voluit à *Gubernatore Christiano* diversum. Nec existimo commentatum fuisse eum in *Tacito*, ut idem author ait, ex eoque Miræus.

Denatus est Salmanticæ Præfectum in hujus urbis cænobio agens nondum sexagenarius, anno MDCXXI. cui mæsti sodales hanc inscriptionem posuerunt,

M. FRAT. IOANNES MARQUEZ

H. S. E.

CORPORIS ET ANIMI SPECIE INSIGNIS, ELOQVENTIÆ FLVMEN ET FVL MEN,

REGIVS ECCLESIASTES, RERV M FIDEI CENSOR, VESPERTINVS APVD SALMANT. THEOL.

PRIMVS ANTECESSOR, ADMIRACVLVM DOCTVS, HVIVS COENOBII PRIOR, LITERARVM DAMNO RAPTVS IANVARII XVII. MDCXXI. ÆTAT. LVI. HEV QVIS NON ABIBIT, SI HIC ABIT?

IOANNES MARTINEZ, Sacerdos, almæ Ecclesiæ Hispalensis Musicorum Præceptor, scripsit -

Arte de canto llano puesta y reducida nuevamente en su entera perfeccion segun la practica: quam recognovit & correxit Ludovicus de Villafranca, exindèque publicavit Hispali 1560. in 8. apud Ioan. Gutierrez.

IOANNES MARTINEZ, Cæsaraugustanæ Cathedralis Ecclesiæ Portionarius Sacerdos, cum vice Rectoris Academiae hujus urbis præesset, edidit -

Relacion de las exequias, que la ciudad de Çaragoça celebrò por el Rey D. Felipe primero deste nombre. Cæsaraugustæ 1599. in 4. apud Laur. de Robles.

F. IOANNES MARTINEZ, Bilbilitanus, ordinis Seraphici, prelo dedit ligatum numeris opus, hoc scilicet,

La Historia de Nuestra Señora de Magallon: quæ sacra Imago Virginis Deiparæ asservatur in *Lexinena* oppido diocesis Cæsaraugustanæ.

farauugustanæ . Prodiit ea anno 1610. 8.

F. IOANNES MARTINEZ, ex familia redemptorum Sanctissimæ Trinitatis sacra, Præfectus quondam Aragoniæ provinciæ, foras dedit -

Manipulum floridum Privilegiorum ordinis Sanctissimæ Trinitatis.

IOANNES MARTINEZ, Cordubensis, Iesuita, iuventutis in re Grammatica institutor, edidit -

Grammaticam.

IOANNES MARTINEZ, Theologus Doctor Complutensis, atque hujus scientiæ Professor, dum vixit, celebris, primas etiam docendi partes fuit adeptus; in Collegiata Complutensi Ecclesia Canonicus, scripsit -

Artium cursum: qui à multis scholæ hujus præceptoribus etiâ hodie auditoribus explanatur: præterea -

De Trinitate volumen: obiitque anno MDCLVI.

IOANNES MARTINEZ DE ALEGRIA edidit -

Epitomen de Diis Gentium. Valentia 1545.

IOANNES MARTINEZ DE BAHAMONDE, Compostellanus, Rector parochialis Ecclesiæ sancti Ioannis ejusdem urbis, edidit -

Elogios de algunos Santos y Santas canonizados y beatificados, y de algunos Varones excelentes en virtud, con algunas descendencias suyas. Moguntia apud Ioannem Theobaldum 1624 in folio.

IOANNES MARTINEZ DE OLANO, Navarrus gente, domo ex Stella urbe, in suprema Curia hujus regni Advocatus, cum non omnino acquiesceret Antinomiarum inter civile jus & regium observationibus à Ioanne Baptista de Villalobos Toletano ante aliquot annos editis, considerans leges Partitarum, hoc est, Ius regium, à Romanis legibus ferè desumptas, retractavit hoc opus & longo habito examine argumenti ejusdem aliud peperit, cujus hæc inscriptio,

Concordia & nova reductio antinomiarum Iuris communis & regii, in qua veræ horum Iurium differentia, & quamplurimum legum regiarum communiumque intellectus, & recepta praxis causarum forensium explicantur, cui addite sunt differentia inter Ius regium & regni Navarra; &

Epilogus Legum septem Partitarum, quæ per alias leges posteriores & per desuetudinem, aut contrarium usum in totum vel in partem correctæ sunt, atque abrogatæ inveniuntur. omnia simul Burgis 1575. in fol.

Nempe ex CCCCLX. differentiis à Villalupæo notatis, plusquam CCC. ait se reperisse, quarum nulla esset ratio, aut momentum, è contrâque CCXX. & amplius noviter observasse, atque illis antiquis, quæ verè essent tales, addidisse.

IOANNES MARTINEZ POBLACION, scripsit -

De Usu Astrolabii Compendium. Parisiis 1527. 8. ibidemque apud Guilielm. Cabellat 1556. 8.

F. IOANNES MARTINEZ DE PRADO, Pincianus, ordinis Prædicatorum, sacra Theologiæ Magister, Professorque Complutensis primarius, & in collegio sodalium ejusdem oppidi, sancti Thomæ Aquinatis nuncupato, studiorum Præfectus, Censor Theologus apud Patres Fidei vindices, vir eximie doctus, & magni judicii in moralibus, quæ maxime frequentabat. Edidit *Cursum Artium*, quinque tomis; hoc est -

Dialecticas Institutiones, sive Summulas. Compluti apud Mariam Fernandez 1649. in 8.

Dialecticam, in 4.

De Generatione & corruptione, in 4.

De Anima, in 4.

Quæstiones Physicas. Ibidem 1650. item -

Controversias Metaphysicas. Ibidem 1650. in fol.

Præter hæc Philosophica -

Theologia moralis quæstiones precipuas. Accedit opusculum, *De Stigmatibus sanctæ Catherine Virginis Senensis.* Compluti in eodem sancti Thomæ collegio 1654. fol.

Theologia moralis quæstionum precipuarum volumen secundum. Ibidem 1656. in folio.

De Sacramentis; duobus tomis: prior est de Sacramentis in genere, Baptismo & Confirmatione; alter de Eucharistia & sacrificio Missæ. Compluti in folio. Tertium volumen parabat, cum ad Præfecturam provinciæ Castellæ promotus fuit: post cujus decursum tempus obiit Segoviæ anno MDCLXVIII.

IOANNES MARTINEZ DE RIPALDA Navarrus, Pampilonensis, religiosum vitæ institutum Societatis Iesu sodalium vix pubes amplexatus brevi tempore Philosophicarum literarum Monte-forti, Theologicarum verò in ipso Salmantino gymnasio celebris devenit Professor. Vnde in Matritense collegium nutu superiorum se conferens morum Theologiam interpretatus fuit; sacro Inquisitionis archi-senatui interim factus (uti vocant proprio verbo) Qualificator, sive à censura. Posteritatem cogitans varia elucubravit; nempe -

De Ente supernaturali Disputationum

Bbbb 2

tionum

tionum tomos duos. Burdigalę primū apud Guilielmum Millangium 1634. fol. secundū Lugduni apud Petr. Proft Philippum Borde & Laurentium Arnaud 1635. in fol. Accessit post breve tempus -

Appendix ad Disputationes De ente supernaturali adversus articulos olim à Pio V. & Gregorio XIII. & novissimè ab Urbano VIII. P. M. damnatos; quæ tertium tomum confecit. Colonia, seu magis Amsterodami apud Cornelium ab Egmont 1643. in folio. Continet refutationem doctrinæ Michaëlis Baji Doctoris Lovanienfis. Cui statim repositus fuit libellus sic inscriptus, Ioannis Mart. de Ripalda è Societate nominis Iesu Vulpes capta per Theologos sacre facultatis Lovanienfis. in 4. Cæterum integrum opus De Ente supernaturali denuo prodiit ex officina Lugdunensi tribus volum. 1663. in folio.

Brevem expositionem literæ Magistri Sententiarum cum questionibus, quæ circa ipsam moveri possunt. Lugduni per Gabrielem Boissat 1636. in 8.

Posthumi prodierunt -

Tractatus Theologici & Scholastici de Virtutibus, Fide, Spe, & Charitate. Lugduni apud Philippum Borde & socios 1652. in folio.

Ejus item est, licet Martini Giron de Palacceda nomen præferat,

Discurso de la eleccion del sucesor del Pontificado en vida del Pontifice; quem confecisse eum Cæsarangustæ anno MDCXLII. mandato Comitissæ Olivariensis, cui erat tunc temporis à confefsionibus, vulgo fuit relatum.

Matriti diem suum obiit ante dictum annum MDCLII.

IOANNES MARTINEZ SILICEVS, à silicis nomine Latino, quo exprimere voluit patrium ac familiare cognomen *Guixeno* seu *Pedernales*, sodalis cuiusdam Parisiensis consilium sequutus, Villagarcia prope Ellerenam Extremadurę urbem rusticis parentibus editus, atque Ellerenę Grammaticis præceptionibus imbutus Hispali artem Logicam in fordibus & egestate hausit. Valentia postea, atque Parisiis, ignoti cuiusdam pietate exhibitus, quod daret Philosophiæ operam, peregrinatus est. Unde Salmanticam evocatus ab amicis quibusdam unâ cum Dominico à S. Ioanne de Pie del Puerto Mercenariorum, sodali, Professorque in hac schola Philosophiæ allectus, Bartholomæani collegii togâ per hoc tempus indutâ, eâ cæpit haberi estimatione doctrinæ, ut & Cauriensis Canonicus, quomodo appellant, Magistralis, exindèque Philippi Hispaniarum Principis Præceptor, aliis posthabitis magnæ famæ viris, ab Elisabetha matre, Cæsaris Caroli uxore, deligi meruerit: ita ut velut cumulo quodam honoris, & à confefsionibus & à

sacris simul esset Philippo. Nil tamen in hac fortunæ prosperitate de literarum amore remisit; quippe qui dum ad Bibliopolarum tabernas cœmendorum librorum causâ se conferret, passus sit nunquam exportari eos à famulis, ipse enim suismet manibus sustinebat: urgentibus verò amicis, ut hoc onus aliis cederet, neutiquam fecero, aiebat, libri me honorarunt, quidni eos vicissim gestando honorem? His meritis & gratiâ sublevatus brevi Carthaginensi Ecclesiæ, ac mox Ioanne Taverâ è vivis sublato almæ Sedi Toletanæ MDXLV. salutis anno, postulante regio alumno, præficitur; undecimque annorum in hac dignitate exacto spatio, Sacre Romanę Ecclesiæ Cardinalis sub Sanctorum Nerei & Achillei titulo cooptatur, non diu supervicturus, videlicet usque ad MDLVII. quo Pinciæ fuit Maji XXXI. die denatus, sepulturæ loco sibi ad Virginum collegium, impensis suis Toleti erectum designato. Vir fuit ob pietatis, doctrinæ, integritatis, munificentia (ut & verus audiret pauperum pater) merita supra sortem nativitatissuæ clarus, ac venerabilis, gestisque honoribus omnino par. Verum nempe insigni documento fecit Poëtæ satyrici illud non-satyricum. *Nobilitas sola est atque unica virtus.* Sed quod ad album nostrum veniret referendus, his lucubrationibus in publicum editis, fecit;

In Aristotelis Periermenias, Priores, Posteriores, Topica & Elenchos. Hoc volumen, Parisiis editum in folio, Doctorique *De Pedernales* adscriptum, se habuisse in Hispania, retulit ad me Illustrissimus D. Fr. Gabriel Adarzo à Santander Hydruntinus Præsul.

Arithmetica theorica & practica. Parisiis scripta atque edita 1514. in 4. Valentiaque 1544.

Suisse t Angli opus, quod *Calculationem* appellant, à mendis expurgavit, digessit & novis titulis illustravit; Salmanticæ editum 1520. in folio.

De Divino nomine Iesus per nomen Tetragrammaton significato, liber unus; cui accessere,

In Canticum Magnificat;

In Orationem Dominicam & Salutationem Angelicam explicationes duæ; ad Carolum Cæsarem. Toleti 1550. in 8. Has expositiones ex Latino vertit quidam Silicei familiaris, atque Hispanicè edidit Toleti anno 1551. in 8.

Pro Statuto Toletanæ Ecclesiæ: cuius ipse author fuit. Silicei mentionem non sine magna laude fecit Martinus Doctor Navarrus in *Commentario de Finibus humanorum actuum*, & inter externos Paulus Iovius ad finem *Elogiorum*, Sepulveda laudato. Huic autem proximum accedere audimus (ait) Martinum Silicem Carthaginensem Episcopum, qui lectissimis moribus ac literis & castâ facundia, dum Philippum Cæsaris filium persanctè & so-

lenter

letter edoet, optimum Principem, & ad patrum decus, & ad regni felicitatem instituit. Hæc Iovius.

IOANNES MARTINVS CORDERO, Valentinus, plura utiliter in sermonem Castellæ vernaculum, tam priscorum, quam recentium authorum opera convertit, nec non & alia propria ex penu edidit; nempe

Los Siete libros de Bello Iudaico de Iosefo Hebreo; post veterem, quæ ei displicuit, Catholicorum Regum Chronographi interpretationem. Antverpiæ 1557. in 8. Matriti 1616. in 4.

Historia de Eutrapio Varon Consular, de lo que passò desde la fundacion de Roma hasta el Emperador Valente. Antverpiæ apud Nutium anno 1561. in 8.

Flores de Lucio Anneo Seneca. Fragmenta sunt epistolarum, sive integræ Epistolæ in vernaculum conversæ. Antverpiæ apud eundem 1555. in 8.

Promptuario de Medallas traducido de diversas lenguas, cum iconibus numismatum. Lugduni 1561. in 4.

Alciato de la manera del Desafio: ex Latino magni hujus Iurisconsulti. Ant. apud Nutium 1555. in 8.

Las Christiadas de Geronimo Vida. Ibidem 1554. in 8.

Las Quejas y llanto de Pompeio, donde brevemente se cuenta la destruicion de la Republica Romana; unaque -

El Hecho horrible y nunca oido de la muerte del hijo del Gran Turco Solimano dada por su mismo padre; ad Gundisalvum Perezium Philippo Hispaniarum Regi à secretis. Item -

Declamacion de la muerte por consolacion de un amigo: atque item -

Exortacion a la virtud; utrumque ex Latino N. simúlque -

Modo de escribir en Castellano para corregir los errores ordinarios. Omnia hæc Antverpiæ prodierunt uno volumine apud eundem Nutium 1556. in 8.

Summa de la Doctrina Christiana; ex formatione, seu libello Latino Philippi II. Hispaniarum Regis iussu edito ad instruendam Angliæ Christianitatem. Ant. apud Guilielmum Simonem 1556. in 8.

Memoria espiritual de devotas oraciones. Barcinone apud Sebastianum de Cormellas 1612. in 8. Valentia 1613. in 16.

Instruccion para confesar. Valentia anno 1588. in 8.

F. IOANNES DE MARVILA, Lusitanus, ordinis Sanctissimæ Trinitatis redemptionis captivorum, scripsit Lusitanicè, ut credimus,

Documentos spirituales.

F. IOANNES DE MATA, Dominicanus ex Medina-campensi cœnobio, generalis ordinis sui Concionator, edidit -

Sanctoral de los dos santissimos Patriarcas y hermanos nuestros PP. Santo Domingo y S. Francisco, y de los Santos de entrambas Religiones. Barcinone 1637. in 4.

Triunfos del Sol de Justicia, Pasquas y solemnidades.

Rios del Paraíso en honrra de la Virgen Maria. Pampilone 1631. in 4. Compluti 1647. in 4. Latineque Antverpiæ anno 1652. in 4.

Adviento y Dominicas hasta Quaresma en Discursos predicables. Compluti 1638. 4.

Mata Concionum duo volumina ex Latina, nescio cujus, interpretatione Antverpiæ prodierunt anno 1652. in 4. imò & Lublini in Polonia anno 1650. in 4. Mariale verò Italicè Clementis à Barrera Frânciscani operâ, Venetiis, 1638. in 4.

IOANNES MATTHÆVS, primus regionum Philippi IV. tunc regnantis venatorum qui ballistis armantur, Gundisalvi Matthæi filius, quem Philippus Rex III. eidem exercitio præpositum habuit, foras emisit -

Origen y dignidad de la Caza. Matriti 1634. in 4. cum potius Artem venatoriam, sive præcepta illius debuisset inscribere, ut foras proderet libri argumentum.

IOANNES MATHIAS DA COSTA, Lusitanus, Iuris Doctor, & in suprema Olisiponensi curia Advocatus, edidit -

Domum supplicationis Curie Lusitanæ, Olisiponensis magistratus stylum, supremique Senatus Consulta. Olisipone apud Gerardum de Vineâ 1622. in folio.

Ioannem Martinez da Costa vocant alii.

IOANNES MATHIAS STEPHANVS, Aragonus, rerum Hispanicarum bene peritus, varia reliquit in schedis laudata a Ioanne Francisco Andrea Vstarrozio in Defensione patriæ. Sancti Laurentii fol. 135. ex quibus hæc nominat -

Diario de las cosas de España: item -

Tratado de los Santos naturales Aragonenses, y de algunos otros estrangeros, cujas reliquias estan en Aragon. Fuit apud D. Franciscum de Vrrea. Laudat quoque hunc Tractatum Ioannes Tamajus en las Advertencias al memorial de la ciudad de Jaca sobre la patria de Santa Eufrosia.

Nobiliario de las familias de Aragon.

D. IOANNES DE MATIENÇO, Pincianæ urbe oriundus, cui natales se debere suis ipse in scriptis profitetur, Iurisconsultus, postquam in Pinciana Curia referendarum coram regiis Iudicibus causarum partes obiisset, impendi maioribus Republicæ officiis,

& in

& in Americam destinari meruit, Argentinæ urbis ac territorii civibus, quo loco alter è tribus est Iuridicus Conventus Peruanæ regni, Senator datus. Cujus quidem Prætorii obtinuit postmodum Vicariam, ut credimus, Præfecturam. Exquisitâ fuit, notitiâ & prudentiâ Iuris, rerumque agendarum dexteritate, cujus quidem posterioris rei argumentum præstat regius ibi Fiscus quingentorum ferè millium ducatorum augmento annuo industriâ illius locupletior factus. Edidit in testimonium doctrinæ suæ multiplicis, exactique iudicii sequētia opera;

Dialogum Relatoris & Advocati Pinciani Senatus, sive de munere Renuntiatorum (aliàs Referendariorum) Advocatorum, & Iudicum, eorūque dignitate & eminentia. Pinciæ 1559. & 1604. Francofurti in Germania 1618: iterumque ex officina Ioannis Berneri 1623. 4. Qui liber ei primum Magistratus honorem (uti Ioannes Matienus nepos alicubi voluit testatum) peperit.

In Librum V. Collectionis legum Hispaniæ (vulgò Nueva Recopilacion) commentaria. Matrili ex officina Francisci Sancii 1580. in folio, ibidemque apud Ludovicum Sancium 1613. in folio.

Stilum Cancellariæ; cujus meminit D. Ioannes Solorzano lib. II. *De Iure Indiarum* cap. I. num. 3. Ioannes Gutierrez lib. I. *Præf.* quest. I. num. 16.

Ineditum reliquit utile opus linguâ vulgari -

Gobierno del Pirù, quatuor libris; quod adservabatur Matrili in D. Laurentii Ramirez de Prado regii Cōcilii Castellæ Senatoris Bibliotheca, teste mihi Antonio Leone in ea, quam scripsit, *de Indicarum rerum Scriptoris;* laudatque opus Senator alijs regius V. C. D. Ioannes de Solorzano in II. libro *De Iure Indiarum*, laudato nuper loco. Cujus exemplum quoddam apud nos est excerptum ex codice Bibliothecæ Barberinæ.

Obiisse dicitur in hac ipsa Indica provincia & munere Senatorio, prole sibi eo loci prospectâ.

D. IOANNES DE MATIENZO DEZA, Iurisconsultus Matriliensis, scripsit -

De Mutatione Legum. Matrili 1639.

Obiit in eadē Curia post annum MDCL.

IOANNES MATIENZO DE PERALTA, Matriliensis, Iurisconsultus, Bernardum regis hujus curiæ Advocatum parentem habuit, Ioannemque avum Indico magistratu, ac Iuris nostri illustratione clarissimum, paulò ante laudatum. Familiari autem is exemplo animatus, pusillâ licet corporis specie, literarum merito exhibere dignum, se muniis curialibus, quod ipse non dissimulat, edito in vulgus quodam juris opere,

olim contendit. Nempe extant eo auctore -

Repetitiones XIII. in varia Iurisconsultorum responsa, Imperatorum sanctiones & Pontificum decreta. Antverpiæ 1627. in folio.

IOANNES DE MATOS, Lusitanus, Olisiponensis, Societatis Iesu Sacerdos, Doctor Philosophus ac Theologus, collegiorum Olisiponensis atque Eborensis Rector, Romæ autem Assistent generalis Præpositi, paratos editioni habuisse dicitur tempore, quo prodit in lucem *Bibliotheca Societatis*,

Theologia moralis tomos duos; alterum de Iudiciis humanis, alterum de Iudiciis divinis.

D. IOANNES DE MATOS FRAGOSO, inter Comicos hujus nostri ævi poetas nomen professus edidit ad hoc usque tempus, quod sciam,

Primera Parte de Comedias. Matrili 1658. 4.

F. IOANNES A MATRE DEI, Lusitanus, ex familia Seraphica reformatâ provinciæ Arrabida dictæ, scripsit -

Explicação dos Psalmos Penitenciaes. Vlisipone 1613. in 8.

F. IOANNES DE MEDINA, Benedictinus monachus cenobii Salmantinæ urbis Vincentio martyri sacri, edidit -

De la Orden que en algunos pueblos de España se a puesto en la limosna para el remedio de los verdaderos pobres. 1545. Salmant. apud Ioannem Iuntam in 4.

IOANNES DE MEDINA, scripsit -

Suma de notas de Escrivanos. Pinciæ 1538. 4.

IOANNES DE MEDINA, Complutensis, in tribus cognominibus; quorum celebris fama est, Theologis (Bartholomæum Dominicanorum, Michaëlem Franciscanorum sodales intelligo) ætate superior fuit. De quo nil prius debeo quàm Alvari Gomezii *De rebus gestis Frãcisxi Ximenii* Cardinalis Toletani, originēque, ac progressu Complutensis Academiæ scriptoris prudentissimi atque elegantiissimi verba his meis subtexere. Ioannem Carrascum Theologiæ Professore in schola ista cū laudasset octavi libri principio, ejusque ab ea excessum docuisset; huic (inquit) *suffectus fuit Ioannes Medina juvenis adhuc, sed perspicacis ingenii & gravis iudicii. Hic plusquā viginti annos Theologicæ scholæ præpositus, tantā sibi laudem comparavit, ut ejus nomen brevi celeberrimum per universam Hispaniam fuerit. Erat in eo admirabilis in explicando distinctio, adeoque materiam propositam sine ulla ambagibus colligebat, ut nihil esset tam perplexum*

plexum aut obscurum, quod vel tardissimus non assequeretur. Et in argumento nonnunquam arido & jejuno tantâ verborum volubilitate & copiâ, tanto ordine, tamque aptâ & connexâ serie, tam intentâ contentione, tam firmis sensibus ad rem semper facientibus, tam acutis & veris rationibus utebatur, ut nihil in illo ad perfectam eloquentiam præter verborum delectum desideraretur. Quâ nempe re animos omnium attentos faciebat, qui, si semel vagarentur, frustra postea intentionem revocarent. Concursum undique ad cum fiebat in rebus dubiis, aut certè parum cognitis, tanquam ab oraculo claritatem petentium. Ex immoderato studio varios morbos contraxit, qui illum indignis modis cruciabant, podagram, calculum, & iliorum dolores; atque ita ante tempus è vivis sublatus scholam Theologicam, atque adeo universam Academiam suâ morte mœstissimam reliquit. Neque enim annum quinquagesimum septimum attigit. Situs est in D. Ildefonsi sacello. Obiit an. Dom. MDXLVI. quod insculptum epigramma testatur. Reliquit sue doctrinæ monumenta libros de penitentia & restitutione, qui & si manibus studiosorum circumferuntur (sunt enim multis in rebus cum primis utiles) verum longe majori cum admiratione is sua verba sonans audiebatur, quàm postea ejus scripta leguntur. Hec Gomezius. Brevius aliud, sed æquè magnificum, adjungam Alphonsi Garciæ Matamori elogium. Is postquam Franciscum Victoriam Dominicanum Salmanticæ Doctorem pro dignitate celebrasset. Huic (inquit) tam excellenti & divino homini parem fuisse arbitramur Ioannem Mathymneum Complutensem, non ingenio solum, quo plurimum viguit, sed doctrinâ & subtilitate quâdam differendi, & reliquis etiam animi ornamentis, quæ permulta in hoc singulari et summo viro fuerunt: quem nec à scribendo deterruit amplitudo Victorie, nec hujus unius studia, quæ per annos XX. Compluti floruerunt, potuit quispiam suâ copiâ obscurare. Conspirant quidem in ejus laudes quotuscunque in literis primas tenet. Doctorem egregium vocat eum Dominicus Sotus, lib. IV. de Iustitia & Iure; Clarissimum Doctorem, & magistrum suum Antonius de Corduba in libris De detractiōe & restitutione fama, & De ratione tegendi & detegendi secretum; Virum doctissimum Alphonsus de Castro lib. II. De potestate legis pœnalis cap. VIII. magni nominis Theologum, & in Complutensi gymnasio de professione Theologica præclare meritum, Didacus Covarrubias in Epitome super Quart. Decretalium, secunda parte cap. VIII. virumque insignis eruditionis, lib. III. vers. VII. doctissimū perspicacisque ingenii virū Martinus Navarrus Manualis cap. I. num. 10. Complutensis academice decus & ornamentum, Antonius Padilla in L. XI. C. De resciden. vendit. Latinum quoque Epigramma Ioannes Petreius Poëta & Rhetor Complutensis in ejus laudē panxit, quod in Bibliotheca extat Andreæ Schoti. Opera hæc sunt;

De Restitutione & contractibus Tractatus, sive Codex, nempe de rerum dominio, atque earum restitutione, & de aliquibus contractibus, de usura, de cambiis, de censibus. Salmanticæ apud Andream de Portonariis 1550 in folio, Ingolstadiique 1581. apud Sartorium; Colonia item in 4. 1607. & Brixia 1606. in 4.

In Titulum de Pœnitentia, ejusque partibus Commentarius, scilicet de pœnitentia cordis, de confessione, de satisfactione, de jejunio, de elemosyna, de oratione. Salmant. apud eundem 1550. folio, deinde Ingolstadii apud Albertum Hungherum.

F. IOANNES DE MEDINA RINCON, Segovienſis, Mexici Indorum, quo Antonius pater regii fisci Advocatus fuerat missus, Eremitis Augustinianis fratribus nomen dedit, cœnobiiq; cum rexisset oppidi de Atotonilco atque ejusdem regie urbis, provinciæque integræ aliquando præfuisse, Mechoacanensibus tandem datus fuit Pontifex, pietate ac prudentiâ vir, & in pauperes misericordiâ spectabilis; quo loco fuit denatus anno MDLXXVIII. Scripsisse eum spirituales quosdâ Tractatus, necnon & Res ab illustribus sui ordinis viris gestas, novimus affirmantium fide, scilicet Ioannis de Grixalva in Chronico hujus ordinis Eremitarum Mexicane provinciæ, & Antonii à Sancto Romano in libello quodâ Solatium pœnitentium appellato.

IOANNES MELENDVS, Aragonus, Sacerdos in Ecclesia Villa-roia territorii Bilbilitani oppidi, carmine octosyllabo parum culto, atque eo rhythmici generis, quod Quintillas vocamus, post Alphonsum Arandam, se antiquiorem edidit.

Historia de la Aparicion y milagros de Nuestra Señora de la Sierra del lugar de Villaroia. Cæsaraug. 1627. in 8.

IOANNES DE MELO, Toletanus, M. S. reliquit.

Siete Centurias de Adagios Castellanos; cui operi prologum composuit Ambrosius Morales. Vidit D. Thomas Tamajus.

IOANNES MELO DE SANDE, Galleus, Coruniensis, Ferdinando Henriquez de Ribera Duci de Alcalá à secretis, in vulgus emisit.

Doctrina moral de las Epistolas que Lucio Anneo Seneca escribió a Lucillo repartida en setenta capitulos por el mismo estilo dellas. Martirí 1612. in 8. apud Alph. Martin.

IOANNES DE MELO DE SOVSA, Lusitanus, cum nobilitate & avorum sanguine, tum sôphiâ clarus, uti de eo ait Resendius, Curie regie Senator, quamvis magnis implicatus negotiis, nonnullas horas Musarum operi fructuo-

fructuosissime impendit, sed sacrarum. Ex quibus nata sunt, quæ quidem curâ Simonis filii post parentis obitum excusa prodierunt, insignia hæc exametris versibus monumenta;

Paraphrasis in librum Iob.

De Reparatione humana, lib. VIII.

De Miseria Hominis, liber singularis; quem viro magno Ludovico Granatensi hortatore se confecisse testatum ipse in præfatione voluit. Lugduni hæc omnia edita sunt apud Horatium Cardon 1615.

IOANNES DE MENDAÑA, in vulgus dedit -

Silva de varios Romances. 1588. in 8.

IOANNES MENDEZ, Hispalensis, Iesuitarum sodalis, philosophiâ docuit in municipio Frexenal & in urbe Corduba, Theologiam scholasticam & moralem Hispali; in qua urbe obiit Hispalensibus Fidei vindicibus à censura Theologica, reliquit prelo parata-

Quæstiones ex Theologia scholastica hoc sæculo celebriores, & delibatas ex doctrinâ Sancti Thomæ & Scoti, ut plurimum in concordiam vocata.

Oeconomica seu domesticam administrationem tripartitam in conjugalem, filialem, & servilem.

Explicationem Bullæ Cruciatæ.

Explicationem Bullæ in die Cænæ Domini legi solitæ.

De Ecclesiasticis censuris ac pœnis tractatum.

Hispanicè item -

Guia de Religiosos.

IOANNES MENDEZ DE AVILA, fecit vulgare -

Theatro de varios acaecimientos de fortuna, que escrivio en Italiano Geronimo Garimberto Obispo de Galesse. Salmant. apud Ioannem Baptistam de Terranova 1572.

IOANNES MENDEZ DE VASCONZELOS, scripsit -

Liga deshecha por la espulsion de los Moriscos. 1612. in 8.

F. IOANNES DE MERINERO, Matritensis, Compluti sacram scientiam diu professus fuit, domum Matritensem, nec non & provinciam integram Franciscanorum Castellæ, quorum erat sodalis, Præfectus rexit; demumque totum ordinem generalis Minister. Episcopus ad hæc Civitatenfis, deinde Vallisoletanus meruit ob mansuetudinis & pietatis ac prudentiæ (quod Lucas Vvaddingus ait in *Bibliotheca*) dotes ad legi. Scripsit -

Commentaria in universam Aristote-

lis Dialecticam juxta Ioannis Duns Scoti Doctoris subtilis mentem, una cum disputationibus & quæstionibus hoc tempore agitari solitis. Compluti apud Ioannem de Villodas & Orduña 1629.

Commentaria in Regulam sanctæ Clare, duabus partibus. Matriti 1642.

Tractatum de Conceptione Deiparæ Virginis Mariæ, sive de huius articuli diffinitibilitate. Pinciæ in 4.

Habere illum in universam Philosophiam, selectasque materias Theologiæ paratos commentarios affirmat ipse Vvaddingus. Vulgari sermone edidit -

A puntamientos para reformation de su orden de S. Francisco. Matriti 1641.

Obiit anno MDCLXIII.

F. IOANNES MICHAEL, nomine tenus mihi notus, edidit -

Librum exercitiorum spiritualium. Lugduni 1568.

F. IOANNES MICHAEL PEREZ DE HEREDIA, Darocensis, ex sodalicio Cisterciensi monachus, habendis ad populum de verbo Dei sermonibus clarus, dum cœnobium habitaret Salmanticæ urbis, cum olim se in Vallis-paradisi domo religioni ad-dixisset, eamque aliquando administrasset, edidit -

Libro de varias consideraciones sobre los Evangelios, que canta la Iglesia la Quaresma. Salmanticæ 1604. in 4. & iterum 1613. apud Viduam de Cusio.

Sermones de Santos. Ibidem apud Antoniam Ramirez 1609. in 4.

Destierro de la Virgen nuestra Señora a Egipto. Matriti 1613. in 4. Cēsaraug. 1615.

F. IOANNES MICON, ordinis Prædicatorum, Valentinus gente, patriâ vero ex Palomar vallis d' Albaida nuncupati oppido, in hoc religiosissimo ordine sac. Theologiæ fuit Magister concionandi munere præstantissimus; floruitque, dum viveret, omnimodæ virtutis & sanctimonix famâ: miraculis etiam effulsit. Hujus vitam Laurentius Palmirenus scripsisse dicitur, quædamque, præter Dominicanos Scriptores, ex ea delumpserunt Lanuza in *Historiis Aragonensibus* lib. VII. cap. XXXII. & lib. V. cap. XL. Gundisalvus Poncius de Leon in opusculo *De Sodalitate Nominis Iesu*, cum quo edidit Miconis opusculum paulò post laudandum. Scripsit, ut Alphonsus Fernâdez inquit *De Scriptoris Prædic. familiæ*,

Officium de pretioso sanguine Christi; maximis laudibus elatum in comitiis Romæ generalibus anni MDXLV.

Rosarium, sive Psalterium nominis Iesu; primum Valentix, deinde Romæ operâ laudati Gundisalvi Ponze de Leon Hispalensis, una

unâ cum opusculo *De Sodalitate nominis Iesu*, apud Ioannem Baptistam de Cavaleriis in 4. editum.

Obiit sanctissimus vir pridie Kalend. Septembris MDLV.

IOANNES MINGVES, Valentinus, Seabitanus, scripsit -

Compagem artificiosam totius Summæ Theologiæ S. Thomæ Aquinatis. Valentia 1592. 8.

F. IOANNES DE MIRANDA, ordinis Minorum, scripsit, Vvaddingo authore,

De Sensibus Sacra Scriptura. Salmant. 1625.

IOANNES DE MIRANDA, si appellationis testimonio credimus, nostras est, qui dum apud Italos versatur, scripsit Italicè -

Osservazioni della lingua Castigliana. Venetiis 1567. 8.

Ex Italico Maximi Trojani Neapolitani dedit vulgaria -

Los Dialogos de las bodas de Guillerme Conde IV. Palatino del Rin y Duque de Baviera y Madama Renata de Lorena. Venetiis 1564. in 4.

De la Venida de los Sereniss. Archidukes de Austria y de la Reina Christierna de Dinamarca y los Principes de Germania a la ciudad de Monaco. Ibidem eodem anno in 4.

F. IOANNES MIXANGAS, Augustinianus, apud Indos religionis negotium, quod sermone atque piis congressibus coram expediebat, de scripto etiam, editis concionibus propriâ gentis linguâ, Mexicano scilicet idiomate, procuravit, his nempe -

Primera parte de Sermones para las Dominicas y fiestas de los Santos. Mexici 1624. in 4.

Espejo Divino: de quibus Antonio Leoni *Bibliotheca Indica* scriptori credimus, tit. XVIII. *Partis occidentalis*.

IOANNES MOGROVEJO, formavit - *Arbol de los Veras*. Mediolani 1636.

IOANNES MOHEDANVS, patriâ ex oppido *Pedroche* Cordubensis diocesis, in collegium, quod vetus, sive Sancti Bartholomæi vocant, Salmantinæ Academiæ receptus, cathedram in schola obtinuit, ex qua Codex Iustiniani explanatur. Vnde ad Ioannis Taveræ Compostellani Antistitis vices gerendas, seu Vicarii munus exercendum profectus, meruit quoque ad maximum Ecclesiasticæ monarchiæ tribunal, Romanam nempe Rotam, Iudex mitti à Carolo Cæsare, tandèmq; Ravellenfis Episcopus (*Ravello* posita urbs est in *Principatu*, quem vocant *Citra*, Neapolitani regni, cuius sedes unita

Scalensi nunc est) in locum Antonii Lunelli etiam Hispani anno præteriti sæculi uno supra quadragesimum creari. Propositus quoque fuisse dicitur ab eodem Cæsare ante alios ex quibus uni deberet Paulus Pontifex III. coccinei Insignis honorem conferre; nec tamen electus propter privatas quasdam, cum Paulo, antequam publicam personam gereret, olim habitas similitudines. Quod tamen in libro quodam Bartholomæani collegii scriptum vercor ne veritate deficiatur; quemadmodum temerè, credo, adjunctum est ibidem Mohedanum nostrum pro expedienda Syndicatus, ejus, qui tunc erat, Proregis causa Neapolim missum rempublicam interim administrasse; ibique diem extremum, nempe anno MDL. obiisse. Quod utique, rerum abenas tunc temporis utique ad annum MDLII. Petro Toletano Marchione de Villafranca constanti apud Cæsarem gratiâ, continuoque fere XXII. annorum imperio tenente, argumento ipso temporis venit exclusum. Floruit Ioannes Mohedanus doctrinâ, divitiis, liberalitate, aliisque virtutibus; reliquitque Antonii Augustini curâ post aliquot annos edendas -

Decisiones Rotæ Romanæ. Bononiæ 1578. in 8. Romæ 1589. in 4. demumque cum *Additionibus Pauli Bonfilii*, ibidem 1604. in 4.

Denatus anno MDXLIX. dicitur à Ferdinando Vghello in *Italia sacra*. Hic forsitan Mohedanus est Hispalensis Canonicus, cujus recordatur I. Genes. Sepulveda *epistola* XXX. ad Petrum Messiam scribens.

IOANNES DE MOLINA, ex Civitate-regali Castellæ novæ, Valentia incola, Bachalauri appellatione perpetuâ in his, quæ post se reliquit, industriæ suæ monumentis, dignosci voluit. Ea sunt Hispanicæ Latino-rum Scriptorum interpretationes sequentes;

Chronica de los Reies de Aragon; ex Lucio Marineo Siculo. Valentia apud Ioannem Iofre 1524. fol. ad D.D. Alphonsum de Aragon Ampuriensem Comitem, Segobri-censemque Ducem.

Lucio Marineo Siculo *de las cosas memorables de España*. Compluti 1539. in fol.

Antonio Panormita *de los dichos y hechos del Rey Don Alonso de Napoles*. Burgis apud Ioannem Iuatam 1530. in 4. Cæsarang. 1553. apud Augustinum Millan.

Homiliario de Alcuino; sive seriè Homiliarum diversorum veterum Patrum toto anni circulo recurrentium; quod opus Alcuinus Caroli magni præceptor in gratiâ regii alumni atque Imperatoris piissimi composuit. Valentia 1552. in folio, apud Ioannem Navarram.

Epistolas de San Geronimo. Valentia apud Georg. de Castilla 1526. fol.

Los Triunfos de Appiano; ad Rodericum

Cccc

ricum

ilicium de Mendoza Valentini regni Præregem, Zeneti Marchionem. Valentia 1522. fol. Singulares nempe *Appiani* libros, secundum tamen Publii Candidi, quam quidem inuiores ut rusticam aspernantur, versionem. At ejusdem de *Bello civili* opus alterius curæ relicum est.

Confessionario de Iuan Gerson. Compluti 1519. 4. item -

Gamaliel; sive Gamalielis, ut credit, librum ex Catalana lingua convertit, continentem plura capita de vita Christi, Deiparæque Virginis; Gamalielis utique, de quo *Actorum* V. 34. & XXII. 3. Valentia apud Ioannem Iofre 1525. in 4.

IOANNES DE MONCADA, Matritensis, Iesuita, S. Scripturæ per multos annos Professor, Huetensisque collegii aliquando Rector, edidit -

Commentarios in B. Iudæ Apostoli Epistolam Canonicam.

Item, aut alius ejusdem nominis, Tractatum composuit *De Conceptione Mariæ Virg. immaculata*.

D. IOANNES DE MONCAIO & GVRREA, Marchio de San-Felices in Aragoniæ regno, Divi Iacobi Eques, donis Mularum dives, edidit -

Rimas Poéticas. Cæsaraugustæ apud Petrum Dormer 1652. 4.

La Atalanta, en octavas.

IOANNES DE MONTALEGRE, edidit - *Praxis civil*. Matriti 1624. fol.

F. IOANNES DE MONTALVO, domo ex oppido *Leza* prope *Lucronium* in *Rioxa* tractu, Augustinianus, ipsèque Don Petri Guerrerii Granatensis Archiepiscopi ex fratre aut sorore nepos, in America scripsit - *La Vida del Venerable Padre Fray Iuan Bautista de Moia*; ejusdem ordinis, qui tum apud Indos, tum in Hispania magnarum floruit virtutum meritis inclytus. Authorem habeo Ioannem Gonzalez de la Puente hujus ipsius familiæ sodalem in *Chronici provincie Mechoacanensis* lib. III.

IOANNES DE MONTALVO, Iesuita, Rector collegii Matritensis, scripsit anno MDCXXXIII.

Vna Carta a los Padres Rectores de la provincia de Toledo, en que refiere la muerte del P. Geronimo de Florencia de la misma Compañia de IHS.

F. IOANNES DE MONTANCHES, Augustinianus ex Salmantina domo, circa annum MDXVII. (ut Hieronymus Romanus centuriâ XII. *Chronici* hujus ordinis nos docet) *Chronicon* & ipse *Augustinianum* digessit.

De quo opere nil ultra notum habemus.

IOANNES DE MONTEMAIOR, domo ex oppido *Cenizeros* Calaguritanae diocesis, Iesuitarum sodalis, varia apud suos munera gessit; pluribus in locis Philosophicas ac Theologicas literas docuit, doctrinâ, judicioque spectatissimus. Qui tandem, cum antiquissimus omnium Societatis Professorum jam esset, in ultima senectute obiit Salmantice XIII. Martii MDCXLI. Varia responsa consultus dedit petentibus, nec non de rebus domesticis, atque item politicis, super quibus Theologicè fuerat interrogatus. Nempe -

Super Matrimonio Caroli Principis Vallia cum Serenissima Maria Austriaca.

De Statutis Hispaniæ circa descendentes ex maculata origine.

De Censu constituto cum onere non redimendi nisi in moneta argentea, utrum aliquando æreâ possit redimi.

De Ordine Iudiciario aliquando in Societate servando.

De Bonis, que nostri Societati donarunt, an, si dimittantur, sint restituenda.

Responsionem ad quinque calumnias in Societatem Salmanticæ jactas.

De Iure Societatis Iesu ad legatum à Serenissima Regina ei relictum in codicillo sine solemnitate Tabellionis.

De Iure Regis Catholici ad concedendum licitè Religiosis facultatem exportandi aromata ex India orientali non solutis vectigalibus.

D. IOANNES DE MONTESDOCA, Hispanensis, Philosophus ac Theologus ætatis suæ in paucis clarus, ex quo tempore inter sodales collegii Bononiensis Hispanorum vigere cœpit singularis ingenii & exquisitæ doctrinæ famâ, certatim deinde ab omnibus Italiæ Academiis maximè ambitus, & magnis fuit conditionibus ad Philosophiam, docendam invitatus. Bononiæ primum docuit artem sophisticam anno MCDXCIX. sequenti verò sæculari Logicam. Inde Carpos se contulit Alberto Pio hujus loci Principi viro literis eximio ut morem gereret, Minoribusque cœnobitis ejusdem oppidi, ob inopiam domestici præceptoris, Scotum explanaret. Sed Bononiæ iterum se sistens annum ejus sæculi septimum Philosophiæ repetitâ professione signavit. Princeps autem Carporum hominem tractandis magnis negotiis idoneum visum abripuit ab schola, & in Germaniam, Belgiûmque destinavit, quo tempore cœuntibus præcipuis Europæ Regibus ictum fuit Cameraci fœdus contra Venetorum Rempubicam. Reversus tamen, Bononiæ tertium jam Philosophiæ suæ, ac ordinario præceptoris muneri adhæsit, biennio quidem Alexandrum Achillinum, triennioque

niôque inde proximo Petrum Pomponatii Philosophiæ lumina collegas sortitus. Anno XIV. evocatus Romam à Leone Pontifice, plusquam sex annis idem docendi pensum voluit; ut Patavii ex anno XXI. ad quinque alios, scutorum sexcentorum stipendio cōductus. Sed oblato sibi pinguiore alio occuringentorum à Clemente VII. Papa, ut Pisis doceret, anno XXV. venit iterum Romam, Pisisque mansit per annum, Florentiæque per alium annum suo muneri incumbens. Bello autem calamitatēque direptionis Romæ urbis, hoc tempore, quiete Italiæ atque studiorum otio turbatis, interea destitit, usque dum restitutis iu pristinum statum Pontificis rebus, iterum ab eo benevolē susceptus fuit, unāque cum Cardinali Medico Genuam usque ad occursum Cæsaris Caroli pergere iussus. In quorum comitatu Bononiā venit an. MDXXIX. visitavitque suum collegium S. Clementis censoriis vicibus Cardinalis Protectoris instructus. Hinc Vrbi redditus, cū anno MDXXXII. iter in Bononiam dirigeret, apud Perusiam urbem obiisse diem suum refertur. Hæc annotata habent sodales Bononienses de Ioanne nostro in authenticis admissionum libris, quorum participes nos fecit vir probus atque eruditus D. Emmanuel Cavallus Marotus ex eodē collegio literis datis anno præterito MDC-LXVIII. Balthasar tamen Porrenus in *Aegidii Cardinalis Albornoii vita* occisum eum fuisse à grassatoribus prope eam urbem, nescio unde affirmare potuit, sodalibus in tam accurata rerum, quæ vivus gessit, notitia, rei nesciis. Certe hoc ipso tempore D. Antonius quidam de Berrio ejusdem collegii Bononiensis apud Fabrianum fuit interfectus, jacetque in oppido *Rocca-contrada* nuncupato; quæ forsan Porrenus fuit erroris occasio, falso alias & in assignanda nostro Ioanni patria ex Aragoniæ regno, quem Hispalensem disertē appellat Ioannes Genesius Sepulveda domesticæ rei, atque amici & collegæ hominis melior testis. Hic enim in Antopologia pro Alberto Pio Carpeni, Ioannes Montedocus (ait) *Hispalensis, summus vir in doctrina Peripatetica, quæ Theologiæ quoque cognitione præstans Pisis atque Patavii maximis premiis propositis Philosophiam docuit*. Nil tamen ab eo ex propriis lucubrationibus typorum luci fuit commissum, aliorum enim commentaria edere, quam sua paratior semper fuit. Servantur tamen aliqua in Bibliothecis manu adhuc tantum exarata, ut legimus in *Patavina Philippi Thomadini*: nempe -

Expositio ejus (sub nomine Ioannis Hispani) in *Primum librum de Cælo Aristotelis*. In ædibus Marci Antonii Gabriëlli nobilis Patavini D. Marci equitis, inter opera M. SS. Petri Pomponatii, volumine quinto. Item eorundem volumine decimo extat -

Questio de Primo cognito Domini Ioan-

nis Hispalensis, cui subjuncta est hæc nota. Finis, MDXXIV; die V. Aprilis, quo tempore, ut vidimus, Patavii docebat.

Questio de Minimis, examinata ab excellentissimo Doctore Ioanne Hispano MDXXIV. VI. Kal. Augusti. In fine est. Et ista sufficiant pro hac questione, & pro lectura hujus anni MDXXIII. XIX. Kal. Septembris. Finis huic questioni sub Excell. Ioanne Montedoco Hispalensi in gymnasio Patavino, quod faustum, felixque sit.

Questio an dentur dimensiones interminata cœternæ materiæ primæ, examinata sub Ioanne Hispano in Quintum Physicorū comm. 63.

Dubitatio ejusdem in textum 76. lib. III. de Anima. Omnia hæc apud laudatum Gabriëllū, teste Thomasio pag. 98. & 100.

Recollecta Mag. Ioannis Hispani in VII. libros Physicorum Patavii MDXXV. &

Lectura in Prolegum Aveirois ejusdem Ioannis Hispani: in Bibliotheca Nicolai Triviani. Thomasinus pag. 110. & 112. Qui & refert habere se domi.

Expositionem Ioannis Montedoca Hispani in librum IX. Physicorum, & libri II. textus VIII; Patavii MDXXIII. pag. nempe 132.

Vulgavit Ioannes noster æquus aliorum, famæ, quod virum probum maxime decuit.

Aristotelis Parva naturalia, cum interpretatione & notis Nicolai Leonici Thomæ. Venetiis 1523. dein Parisiis apud Ludovicum Craneum 1530. in folio. Qui in epistola quadam præambula ad Discipulos scholasticos Patavinos. Valere (inquit) juvenes nobilissimi, & proficite, & majorum vestigiis nixi ingenue, me docente, operam Philosophiæ impendite, explosis è gymnasio isto nostro Sophistarum cavillamentis & nugis; Kal. Octob. Patavii data MDXXII.

Lecturam Fratris Pauli Scriptoris ordinis Minorum de Observantia, quam edidit declarando subtilissimas Doctores Subtilis sententias circa Magistrum in primo libro. Carpi per Benedictum Dulcibellum Carpensem anno 1506.

Ad cujus editionem sic præfatur noster Ioannes Montedoca Hispanus *Artium ac Theologiæ Professor* fratribus Minoritanis ab observantia provinciæ Bononiensis in cænobio Carpeni discipulis suis S. P. Egistis mecum sæpe numero, optimi Patres, ut meas quasdam in Ioannem Scotum authorem exactissimum annotationes ederem. Quod ego pertinacissime recusavi, non quin vobis morem gestum nollem; id enim vix sine piaculo facere possim: sed quia nihil planè haberem editione dignum; nec ad eum usum scripseram, sed memoriæ causa (ut sit) paucula quedam in libellum retuleram. Verum cum acrius instaretis, nullusque esset apud vos deprecationi locus, excogitavi, quo pacto & vestra isti cupiditati satisfaceret, & mea fama in tuto collocaretur. Incidimus nuper in acutissimum Ioannem Scoti interpretem Paulum cognomento Scriptorem vestri loci ac ordinis hominem, quem quoniam in

Cccc 2 tota

tota Italia rarissimus inventu foret, nostro sumptu ac labore pulcherrimis typis excudendum dedimus Benedicto Dulcibello Carpeni singularis exempli artificij, ut eâ re nobis simul & sacrarum literarum studiosis omnibus prodessemus. Pro quo illam unam mercedem à vobis peto, ut vestris apud Deum Opt. Max. precibus assidue intercedatis. Albertum Pium divino Principem ingenio, & totius Philosophia ac Theologia consultissimum, vita præterea integritate & morum sanctitudine (absit invidia verbo) nemini secundum; cuius jussu vobis Scotum magni frequentia quotidie prælego illi hoc, quidquid est, munusculi acceptum feratis, illius beneficium, illius vocetur obsequium. Valete Carpi MDVI. Kal. Aprilis.

Ex nota autem in fine libri adjecta constat Paulum hanc lectionem fecisse in conventu fratrum Minorum in alma universitate Tibignensi anno salutis 1498. quod observatum volui, cum apud Vvaddingum nil de ætate, quâ Paulus Scriptor floruit, annotatum legam.

Lectionem item Excellentissimi S. Theologiae Magistri Gratiani Brixiensis in Secundo libro Sententiarum ejusdem Scoti. Ibidem eodem anno in folio. Franciscanus & hic, cuius Vvaddingus quoque meminit, & Ioannes Genesius Sepulveda in Antapologia pro Alberto Pio aduersus Erasmus, Alberto eidem Pio admodum charus, ut constat ex nuncupatoria epistola, quam quod raro in manus veniat hæc editio, æque ut priorem illam, subungere placuit.

Alberto Pio inclito Carpeni Principi Ioannes Montesdoca Hispanus felicitatem.

Multi viros amant tantummodo, complures ne viros quidem ex animo, sed eos callidâ amoris simulatione ad tempus prosequuntur, utilitati, non officio seruietes; paucissimi defunctorum amicos agunt. Tu vero, Princeps inclite, quos semel in tuam fidem & amicitiam recepisti, ita complecteris, ut eos & incolumes adhuc assiduis beneficiis cumules, & satò assumptos familiarissimè desideres, ipsorumque memoriam quoquo pacto prorogare studeas. Indicium est Fr. Gratianus noster in sacris literis præceptor, quem tu sanè, dum vixit humanissimè & liberalissimè tractasti, ubi decessit, ab interitu vindicare non desinis. Quare edixisti, ut ejus lucubrationes tibi nominatim dicatæ ad communem omnium utilitatem per me quàm emendatissimè in lucem exiret; quod ego tam diligenter, quàm libenter præstiti. Debeo enim tibi, debeo illi hanc curam & intensionem. Spero futurum, ut apud iustos rerum aestimatores pietatis tuæ ac beneficentiæ fructum capias sempiternum. Vale. Carpi MDVI. Kal. Maji.

IOANNES DE MONTESDOCA, Medicus, scripsit.

De Febris pestilentis essentia. Hispali anno 1630.

IOANNES DE MONTOLA, Matriten-

sis, Dominicanus provincie Bæticæ, ejusdem, ut dicere amant, generalis Concionator, scripsit.

La Regla de S. Agustín y Constituciones de las monjas de S. Domingo, con sus declaraciones y un Tratado de los tres votos de la Religión. Cordubæ 1600. in 8. typis Andree à Barrera.

Del Rosario de Nuestra Señora; ex libris Ludovici Granatensis. Cordubæ anno 1592. in 8.

IOANNES DE MORA, Toletanus, presbyter, scripsit, nuncupavitque D. Gaspar à Loaisa Philippi Principis tunc præceptor. D. S. Discursos morales. Matriti 1589. in 4. apud Petrum de Madrigal. In priore regulæ his addiscendæ, præceptaque traduntur, quibus cordi & curæ est in aula, vel inter cives suos sine reprehensione versari; posterior alia de moribus continet.

Explicación de las efígies de los Emperadores de Suetonio impressas por Felipe Gallo; M. S. in folio. Vidit Tamajus.

F. IOANNES DE MORALES, Baticus, Malacitanus, Ioannem Valentiam eximitum ævi sui liberalium artium Professore ac Poëtam in Grammaticis habuit præceptorem: deinde sese familiæ ac instituto tradens fratrum Minimorum in patriæ civitatis domo, rexit eam aliquando, imò & provinciam integram; scripsitque.

Epítome de la fundación de la provincia de Andalucía de la orden de los Mínimos de San Francisco de Paula. Malacæ 1619. in 4. apud Ioannem Rene.

F. IOANNES MORENO, Franciscanus, scripsit, uti Lucas Vvaddingus ait,

Estaciones del camino del Cielo.

IOANNES MOSQUERA, Iesuita, ex Italico vertit.

Relación de la Conquista del Imperio paterno del Principe Demetrio Duque de Moscovia en el año MDCV y su coronación. Pincia apud Andream de Merchan 1606. in 8.

F. IOANNES DE MVNIESA, Aragonus, ex oppido Lezera Cæsaraug. diæcesis, Fránciscanus tñ suæ provincie Præfectus, tum Virginû Deo sacrarum Matritensium exalceatarum à confessionibus minister; deinde anno MDCLXI. Commissarius generalis totius familiæ Ultramontanæ creatus, edidit.

Sumario de la Esclavitud de IHS. sacramentado, Maria Inmaculada y Josef Justo, intitulada, Rebaño del Buen Pastor, aprobado por la Santidad de Inocencio X. con Bula especial y grandes Indulgencias. Cæsaraug. anno 1654. in 16.

Obiit paralyti correptus Matriti die VII. Septem.

Septembris MDCLXVI. vir modestiâ & pietate in paucis clarus.

F. IOANNES DE MVNATONES, Ioannis Sancii à Birviesca, & Ioannæ à Muñatones nobilium parentum proles, Augustinianusque sodalis in Toletana domo; Carolum Imperatorem in Germania diu comitatus est à concionibus sacris ei minister: nehon & Carolum Cæsaris nepotem Hispaniarum Principem literas docuit. Segobricensis (qui idem tunc erat cum Albarracinenfi) Episcopatus insulis jam septem annis decoratus Synodo interfuit Tridentinæ, quæ circa annum MDLXII. celebrabatur; & circa annum MDLXX. obiisse diem suum dicitur. Scripsit breviter Latine, quam deinde à se in vernaculum conversam *Historia Domus Salmantina Augustiniana* Thomas de Herrera intexit cap. XXI.

La Vida del Bienaventurado S. Thomas de Villanueva Arçobispo de Valencia. Meminit etiam ejus in *Alphabeto Augustiniano* pag. 442.

F. IOANNES MVÑOZ, ordinis Minorum, S.T. Lector emeritus, scripsit.

Dissertationes & argumenta Complutensium circa varias Sacræ Theologiæ doctrinas, &c. Cæsaraugustæ 1649. in 4.

IOANNES MVÑOZ, Procurator causarum in urbe Osenfi Aragoniæ regni, edidit. *Practica de Procuradores.* Matriti anno 1603. in 4. & 1659. & prius apud Suarez de Castro 1596. in 4.

F. IOANNES MVÑOZ, Cæsaraugustanus, Carmelita, Vicarius provincialis Aragoniæ, reliquit in Cæsaraugustani coenobii Bibliotheca M.SS.

Sermones de Quaresma, de Adviento y de Santos; tribus voluminibus.

Obras de devocion y oraciones lib. I. uti refert *Paradisi Carmelitici* author.

IOANNES MVÑOZ DE GALYES, collegii Hispalensis Iesuitarum Rector, nec non Baticæ provinciæ Præfectus, edidit.

Carta a los Superiores de la provincia de Andalucía, de la muerte y virtudes del P. Diego Ruiz de Montoia. Hispalensi anno 1632.

IOANNES MVÑOZ DE PERAL, centuriæ equitum Præfectus, & cataphractorum turmæ Alcaniciensis Marchionis Procenturio, scripsit.

Reglas militares para el servicio de la Cavalleria. Cæsaraugustæ 1640. in 8.

IOANNES DE NABASQVES, Sanguetanus in regno Navarræ, Medicus, publicavit.

Ioannis Mesue Damasceni librum I. seu methodum medicamenta purgantia simplicia deligendi & castigandi theorematis quatuor absolutum, cum interpretatione & expositione. Cæsaraugustæ 1550. in folio.

D. IOANNES DE NARBONA, Toletanus, Canonum Doctor, natus an. MDXCI. Curionem prius in urbis hujus ædæ sacra maxima, & in gymnasio Sexti Decretalium Professorum, ac Decretorum præstitit: Vicarium deinde Toletani Præsulis ibidem, atque inde in amplissima Matritensi Curia. Vnde & ad Ecclesiam Sanchtorum MM. Iusti & Pastoris Complutensem, quæ veluti sedes emeritorum est, dimissus, Abbas major, ut vocant, seu Præfectus agebat ante paucos annos. Hic frater germanus est, & quidem natu maximus, Alphonso ac Didaci Narbonarum, Eugenii ex fratre Alphonso nepos, quorum omnium in monumentis literarum editis extat memoria. Scripsit noster.

De Appellatione à Vicario ad Episcopum, Tractatum 1615. in 4.

F. IOANNES DE NATIVITATE, Lusitanus ex oppido Ouren diocesis Leiriensis, Matritensis tamen domus fratrum, quos vocant, Mercenariorum regulæ reformatæ alumnus, Siciliæ provinciæ bis Præfectus, M.S. reliquisse dicitur.

Curso de Artes; tribus tomis.

IOANNES NAVARRO, Valentinus, Alcodianus, presbyter, totos XXX. annos oratoriæ facultatis Professor publicus in Academia Valentina, qui primus omnium (ait Schotus in *Bibliotheca*) gymnasium hoc Musarum domicilium reddidit, propter eruditionem pari probitate conjunctam charus omnibus venerabilisque. Habuit, sed nunquam edidit.

Orationes doctissimas *Paraneticas* plures *Contra Sophistas*; *De studiis*; atque *De optima Inventutis institutione*.

IOANNES NAVARRO DE ZVNIGA & ALVARADO, edidit.

Informacion en derecho divino y humano por Maria Santissima &c. en el injusto pleito de su inmaculada Concepcion. Matriti anno 1651. in folio. Item libellum cui titulus est,

Glosa de la Salve en decimas. Salmant. 1649. in 4.

IOANNES NAVEROS, Complutensis, Artium Theologiæque Professor, Ioannem Medinam in sacris literis magistrum habuit, scripsitque.

Expositionem super duos libros Periermenias Aristotelis. Compluti anno 1533. apud Michaëlem de Eguia in fol. & apud Ioan.

Ioannem Brocar anno 1543. in folio.

Theoremata super universalia Porphyrii.

D. IOANNES DE NAXERA, Tribunus militum in Chilensibus bellis, M.S. reliquit, Antonio Leonio auctore in *Bibliotheca Indica* Tit. IX,

Relacion de la Guerra de Chile.

IOANNES NICOLAUS CREVSNADES, Valentinus, Segobricensis, in Nosocomio generali urbis Valentiniæ à sacris, edidit -

Fiesta que la ciudad de Valencia hizo a la Concepcion purissima de Nuestra Señora y certamen poetico. Valentiniæ 1623. in 8.

F. IOANNES NEGRON, sodalis Mercenariorum provincie Castellæ, cui & præfuit, & in cuius Academia Pinciana creatus Doctor Durandum ex propria cathedra, atque inde Philosophiam naturalem docuit. M.S. reliquit in ejusdem urbis cœnobio -

De Sacramentis in genere & in specie, grande volumen. Cujus rei mihi author est Illustriss. D. D. Gabriel de Adarzo & Santander Hydruntinus Episcopus ex eodem ordine assumptus.

IOANNES NVÑEZ, Granatensis, si fidem præstamus Francisco Pedrazæ Granatensium rerum Chronographo, scripsit -

Las Vidas de los Arçobispos de Granada.

F. IOANNES NVÑEZ, Augustinianus, tanquam unus ex Mexicanis Scriptoribus ab *Alphabeti Augustiniani* auctore Thoma de Herrera laudatur (nihil ultra addito) pag. 486.

D. IOANNES NVÑEZ DA CVNHA, Lusitanus, scripsit.

D. Pedro o cruel de Castilla; five hujus Regis vitam.

F. IOANNES NVÑEZ FRANCO, Bæticus, ordinis Deip. Mariæ de Mercede S. Theol. Magister, scripsit -

Ejercicios Espirituales. Hispali 1623. in 4.

Et *Conciones* plures evangelicas. Vixit & mortuus est pie admodum.

IOANNES NVÑEZ FREIRE, Lusitanus, Portum urbem incolebat scribens ligatâ numeris, tam Lusitanis, quam Castellanis, solutâque oratione -

Os Campos Elyfios. In Portu Lusitanæ, 1624. in 4.

F. IOANNES NVÑEZ DE TORRES, Franciscanus provincie Sancti Jacobi, ejus-

que Diffinitor, scripsit -

Instruccion de todos los estados de la Iglesia, autoridad y potestad de los Prelados. Salmant. apud Antoniam Ramirez 1628. 4.

Nescio an alius ab hoc diversus, Auberto Miræo laudante, ediderit -

Chronicon Ordinis Minorum, usque ad ann. MDXVII. romis duobus.

F. IOANNES DE OCARIZ, Hieronymianus monachus, vertit ex Italico Cherubini Eremitæ Augustiniani, non ex Latino sermone, quo primum conceptus fuit labor,

Ceremonial y Rubricas generales del Missal Romano. Pampelone apud Thomam Porralis anno 1578. in 8.

F. IOANNES OCHOA, Dominicanus S. T. M. in collegio D. Thomæ Hispalensi studiorum Præfectus, deinde alterius collegii fundator extitit, cui à Monte-Sion in eadem civitate inditum nomen est; vir literis & pietate suo tempore clarus. Fertur vulgò Ægidium & Constantinum Fontanum, Ecclesiæ Apostatas virus suum clam & subdolè apud Hispalim effundentes, à Ioanne nostro primum de via recta decedere olim deprehensos, & apud Iudices rerum Fidei violatæ religionis postulatos, jureque damnatos ignem à se in hac urbe sinceræ pietati admotum suâ morte restinxisse. Scripsit -

Omnes primarias conclusiones omnium & singulorum articulorum partium D. Thomæ, additionumque in carmen redactas, quo facilius memoriæ mandari possint. Romæ anno 1565. in 8.

IOANNES OCHOA DE LASALDE, Priorem se dicens perpetuum Sancti Ioannis Lateranensis, edidit -

La Carolea, enchiridion, que trata de la vida y hechos del Invictissimo Emperador D. Carlos; duabus partibus. Prior edita fuit Olissipone 1585. in domo authoris; posterior adhuc desideratur.

Coronica del esforzado Principe y Capitan George Castrioto Rey de Epiro o Albania; ex Lusitanico in Castellanicum conversum ab auctore. Hispali 1528. in folio. Curta men non è Latino Marini Barletii?

F. IOANNES DE ORCHE, natus in oppido cognomine *Alcarria* (quomodo vocamus septemtionalem Castellæ novæ partem) Hieronymianus frater in domo Paralis Segoviensis, scripsit sub nomine *Laurentii Calveti* fratris -

Historia de la vida del glorioso S. Frutos Patron de la ciudad de Segovia y de sus hermanos S. Valentin y Santa Engracia &c. Pincie 1610. 8. Vide in Laurentio Calvete.

F. IOANNES DE ORDAS, Augustinianus,

nus, cum Vicarius fuisset cœnobii monialiū reformatarum ejusdem ordinis oppidi *Eybar* in provincia Guipuscoæ, scripsit -

Vida de la venerable madre Mariana de la Fee; quæ sanctitate floruit in eadem domo. Meminit hujus Historiæ, ut propediem edendæ, Ludovicus Muñozius in *Vita ven. M. Mariana a S. Iosepho*, introductione ad lib. II.

IOANNES DE ORTEGA, domo ex oppido *Albanchez*, in regia oceani classe vexillifer, atque instructoris aciei adjutor erat, (quod totum apud nos audit, *Alferez y Ayudante de Sargento maior de la Armada real*) cum scripsit -

Numerato de quatro esquadrones, y declaracion por donde se sabrà el Aureo numero y la Epacta y Luna y mareas. Gadibus 1624.

F. IOANNES DE ORTEGA, Dominicanus provinciæ Aragoniæ, scripsit vulgari linguâ, correctum postea ab aliis, ut inscriptio ostendit,

Tratado sutilissimo de Arithmetica de nuevo enmendado per Iuan Lagarto y antes por Gonzalo de Busto. Granatæ 1563. 4. Primum prodiit Hispali apud Ioannem Cromberger 1537. in 4.

Floruisse circa annum MDLXVII. affirmat Ioannes Marieta.

F. IOANNES DE OSNAYA, mihi de cætero ignotus, scripsit -

Relacion de la guerra del Almirante de Francia contra el Emperador Carlos V. en Italia con la Batalla de Pavia donde fue preso el Rey de Francia. M. S. erat in 4. in Bibliotheca Olivariensi.

IOANNES OSORIVS ex oppido *Villasandino* Burgensis sacri territorii, Salmanticæ admissus juvenis ad Societatem, postquam graviores disciplinas didicisset, posteaque docuisset, concionatorio muneri totus incubuit, cujus monumenta hæc ad posteros curavit pervenire,

Concionum nempe quinque volumina; quæ in Hispania primum, deinde Antverpiæ, Parisiis, Colonia, Venetiis ab anno 1594. prodierunt. Sextum absolutum reliquit, nec non & -

In *Ecclesiastem* Commentarios attribui ei refert Alegambius.

Denatus fuit Medinæ-campi in collegio anno MDXCIV. ætatis suæ LII.

F. IOANNES DE OVANDO, Franciscanus, patriâ Cazerensis, in provincia sancti Iacobi, cœnobioque Salmantinæ urbis Theologiam docens florenti famâ, dum viveret, functus est. Scripsit verò nostratæ linguâ -

Tratado Pastoral; sive de instruc-

tione Prælatorum. Salmanticæ 1601. in 4. apud Didacum de Cussio.

Consideraciones y exercicios santos sobre los Evangelios de las Dominicas despues de Pentecostes. Vllissipone apud Ludovicum de Estupian 1609.

Discursos predicables sobre los mysterios de la Fee. Compluti apud Ioannem Gracianum 1593. in 4. Latini autem prodierunt Venetiis apud societatem Venetam 1605. Lugduniquæ 1606. in 8. Item Parisiis. Præter hæc refert in hunc censum Vvaddingus -

Commentaria in Tertium librum Sententiarum.

Expositionem in Symbolum Apostolorum. Compluti 1593. in 4. quod vercor ne idem opus sit cum *Prædicabilibus de mysteriis Fidei* discursibus suprâ laudatis.

Ceremoniale Officii divini; quod quidem ipse ab aliis compositum edidit Toleti 1591. Ioannis Ovandi *Tractatus de Incarnatione ad Concionatores divini Verbi* pertinens Salmanticæ editum in 4. alicubi est.

D. IOANNES DE PADILLA, Cartusianus monachus, antiquatâ iam carminis formâ scripsit -

Retablo de la vida de Christo. Hispali apud Ioannem de Vela 1518. in folio; adjungendus Theodori Petrei *Bibliotheca Cartusiana*.

F. IOANNES PADVANVS, vulgo DE PADVA, Lusitanus, ordinis Minorum, scripsit -

Manuale Chori secundum usum fratrum Minorum & monialium S. Clare; quod de novo correctum & in multis auctum juxta Missale & Breviarium Romanum Pii V. & Clementis VIII. Vllissipone ex officina Petri Craesbek prodiisse refert Vvaddingus.

D. IOANNES PAEZ DE VALENZVELLA & CASTILLEJO, Cordubensis presbyter, scripsit -

Nuevo estilo y formulario de escribir cartas missivas y responder a ellas. Cordubæ 1630. 4. Luciferi fano 1645. 8.

Vida del Siervo de Dios Francisco de Santa Ana primer Hermano maior delos Ermitaños del desierto del Albayda de la ciudad de Cordoba. Bis hæc edita est, & quidem secundo locupletior, Cordubæ 1626. in 4.

IOANNES DE PAIVA, Conimbricensis, atque ejus scholæ Doctor Theologus, Deiparæ Virginis de *Penarova*, quæ illiusmet Conimbricensis diocesis Ecclesia est, Præfecturam (Prioratum vocant) cum obtinisset, apud Lamecenses deinde Canonicum, quod Doctorale audit, sacerdotium gessit. Quo munere ornatus dedit in vulgus -

Doctrinale Sacre Scripturæ omnes illius sen-

sensus, tum literales, tum mysticos, nec non canones, hoc est, regulas interpretandi ac intelligendi sacras literas, phrasas præterea, modisque ac versiones libris XXIII. complectens. Conimbricæ apud Didacum Gomez de Loureiro 1631. folio.

D. IOANNES DE PALAFOX & MENDOZA, Jacobi Harizæ in Aragoniæ regno Marchionis filius, natus in eodem atque educatus, cum ad capiendam disciplinam viro nobili dignam se se in scholam Salmanticæ urbis contulisset, iam inde cœpit altissimæ indolis documenta in vulgus edere; quam adultior & iusta ætas maximis quibuscumque negotiorum momentis, præcipueque exercendis eloquentiæ artibus parem utique manifestatura videbatur. Sed quominus data ei esset colligendæ hinc, unde maximam poterat, laudis copia & occasio, Iuris studium fecit, cui, utpote reipublicæ gerendæ necessario, destinatus eò venerat. Deest namque hodie jam primi subseclii Iuriconsultis, qui jus ex munere dicunt, opportunitas, quæ olim fuit tam frequens, in conspectu hominum artificiosè ac laudabiliter dicendi; verèque tota hæc plausus & gloriæ seges in Evangelici præconi buccinatorum hujus nostræ ætatis gremium recidit. Applicuit virum rebus jam maturum Rex noster Philippus IV. tuendis fisci sui rationibus in bellicæ rei Senatu; quo initiatus ad majora quæque munera viam sibi amplā communivit; imbibito interim efficacissimo & manifestissimo pietatis studio; quod eâ virtute, eoque gradu hominem summè decebat, promptoque illi ad sacræ Politicæ ordinem, capeffendisque Ecclesiæ honores aditus patefecit, subsidiâque fidissima comparavit. Quare districtum jam aliquot annis Concilii hujus bellici, deindeque alterius, quod Indicarum rerum curæ intendit, cognitionibus, Serenissimæque Imperatricis Mariæ Archieleêmofynarium, Ecclesia Episcopalis Angelopolitana in Nova Hispania, Americæ III. die Octobris MDCXXXIX. regiâ nuncupatione Pastorem fortita est. In gerenda hujus administratione singularem ejus industriam, charitatem ardentissimam, perfectamque ad muneris præscriptum vivendi formam omnes hominum ordines constantissimè cebraverunt; præcipueque paternam, atque evangelicam curam in istius regionis incolis impesam, qui ad fidem olim perducti Christianam spirituali pabulo deficiebantur. Nisi quod ob pervicaciter defensas ordinis sui & officii rationes in magnas difficultates incidit, nonnumquamque ad evitandum vitæ periculum latebris se committere Antistes sacrorū opus habuit; quinimo à Rege evocatus remeare in Hispaniam. Quò cum advenisset, gestorūque pro dignitate tum Episcopalis curæ, tum Prore-

galis Mexicanæ provinciæ regiminis, quæ remoto hinc Didaco Pacioco Escalonensi Duce demandata ei fuerat, rationes prudentissimo ac benignissimo Monarchæ approbasset, primò in Aragonensium Senatorum ordinem adsciscitur, ac paulò post ad Oxomensen Hispaniæ nostræ Ecclesiam, transfertur. Quæ in sede ab anno MDCLIII. Novembris XXIV. die usque ad supremum vitæ spiritum, pari modestiâ, virtutumque omnium ornatu ac morum sanctitate charus Deo & hominibus vixit. Qui, si Theologiam professus fuisset, haberet planè hæc ætas quem in promovenda coram populis morū doctrina, concitandis, componendisque affectibus, audientiumque animis ad arbitriū fingendis, veterum, noviorūque eloquentissimis opponeret. Quem tamen defectum egregiè supplevit libris quampluribus pro se relictis, quos insigni quodam elegantia atque facundia paratu, numquamque cessantibus vivacissimi ac fertilissimi ingenii luminibus, quasi ex tempore, nullo utique lituræ dispendio, ut à domesticis accepimus, instruebat simul & ad unguem perficiebat. Ex iis hæc vidimus;

Discursos espirituales: hoc est, *Semanas espirituales; Taculatorias del Alma a Dios; Gemidos espirituales; Suavidad de la virtud; Reverencia que se debe al matrimonio: De las miserias de la vida y calamidades de la Religión católica; Peligros del agrado del varon espiritual entre mugeres; Breves documentos de la perfecta casada; Riesgos de la salud, y consuelos de las enfermedades; Manual de Sacerdotes; y otras cartas.* Matriti 1641. in 4.

Varon de deseos, en que se declaran las tres vias de la vida espiritual, purgativa, illuminativa y unitiva. Mexici 1642. in 4. Matritique.

Pastor de noche buena: quo libello Cebetis Thebani inventum sequutus Christianum hominem, præcipueque aliorū Pastorem, absterret à vitiis, provocat, ducitque ad virtutes. Sæpius typis mandatus fuit, tandèmqe Bruxellis 1655. in 12.

Semana Santa: *Injusticias que intervinieron en la muerte de Christo nuestro Redemptor.* Mexici 1644. in 4.

Carta Pastoral à la Venerable Congregacion de San Pedro de la ciudad de los Angeles y a los Reverendos Sacerdotes de todo el Obispado. Mexici 1640. in 8. apud Bernardum Calderon.

Carta Pastoral a las Madres Abadesas y religiosas de los monasterios de la ciudad de los Angeles. Ibidem 1641. in 8.

Carta Pastoral a los Diaconos, Subdiaconos y Clericos del Obispado de la Puebla de los Angeles que an de recibir el santo Sacramento del Orden este año MDCXLI.

Carta Pastoral a los Fieles del estado secular de la misma ciudad y Obispado.

E x o r-

Exortacion a la vida espiritual a las almas devotas del mismo Obispado.

Sobre el verso de David, Averte oculos meos, ne videant vanitatem; Psal. XVIII.

Carta pastoral de la Paciencia en los trabajos y amor a los enemigos; simúlq; alia-

A la santa Escuela de Christo nuestro Señor de la Imperial villa de Madrid. Matriti apud Didacum Diaz de la Carrera 1655. in 8.

Carta pastoral del Rosario de Nuestra Señora.

Trompeta de Ezechiel; Carta pastoral a los Curas y Sacerdotes de su diócesis. Matriti 1658. in 4. Duobus quidem voluminibus in 4. editæ sunt, ut credimus, Pastorales istæ omnes epistolæ, aliæque ascetica.

Historia Real y sagrada; luz de Principes y subditos; sive Paraphrasim & considerationes primi libri Regum. Angelopoli 1643. in folio Matrrique..... Bruxellis quoque 1655.

Año Espiritual. Casaraugustæ ex officina Iosephi de Lanaja 1656. 4. postea Bruxellis in quatuor voluminibus 1662. Similiter inscriptum Gallicum opus extat à Ioanne Suffren Iesuita anno 1643.

Vida de S. Iuan el Limosnero, Patriarca y Obispo de Alexandria: simulque -

Vna Carta consolatoria a sus subditos de la resignacion en los trabajos. Matriti 1650. in folio. Ioannis vitam scripsit olim Leontius Neapolis in Cypro Episcopus, à quo didicit Simeon Metaphrastes.

Tratado de las Reglas, Constituciones y meditaciones, que formò para la Congregacion de IHS. Redemptor nuestro en el huerto orando. Matriti apud Paulum de Val. 1657. in 12.

Peregrinacion de Philothea al santo templo y monte de la Cruz. Matriti 1659. 3.

Cartas de santa Teresa de IHS, con notas; duabus partibus. Casaraugustæ apud Didacum Dormer 1658. in 4.

Dictámenes de Curas. in 4.

Afectos del Espiritu in 8.

Devocion a Nuestra Señora in 8.

Virtudes del Indio; in 4. hoc est de natura & moribus Indorum Novæ Hispaniæ, ad Regem Catholicum.

Memorial por la dignidad Episcopal de la Puebla; Defensa Canonica: in lite adversus quemdã religiosum ordinem formata. in 4.

La Historia del Sitio y socorro de Fuenterabia y sucesos del año XXXVIII. suppresso tamen nomine. Matriti in 4.

Credimus etiam ab authore & ædificatore ipso natam -

La Relacion y descripcion del Templo real de la Puebla de los Angeles en la Nueva España acabado por D. Iuan de Palafox el año de DCXLIX. con dos Cartas pastorales del mismo sobre la materia. Vidimus in Bibliotheca D. Gasparis Ibañez de Segovia Marchionis Acropolitani, Matriti.

Obiit prid. Kal. Octobris anno MDCLIX ætatis LIX. relictis aliis in dies editionem expectantibus, nempe -

Excelencias de San Pedro Principe de los Apostoles; primera parte. Prodiit quoque eodem anno 1659. in fol. ex eadem officina.

Segunda parte de las Excelencias de San Pedro: in dies expectatur.

Luz a los vivos y escarmiento en los muertos; in folio. Quod opus jam vidit lucem Matriti 1661. apud Mariam de Quiñones, in folio. Accesserunt -

Direcciones pastorales; Instruccion de la forma con que se ha de gobernar el Prelado en orden a Dios, a si mismo, a su familia y subditos: ex Pastoralis scilicet S. Gregorii Papæ, S. Caroli Borromæi operibus, Sanctorumque & consiliorum Ecclesiæ documentis. Item -

Carta pastoral de la debida paga de los diezmos y primicias.

Instruccion al verdadero Christiano; in folio.

Homilias de Tempore. in 4.

Tratado de Recogimiento interior: cujus meminit is qui supra memoratum edidit librum, Luz a los vivos, nuncupatum in præmonitione ad Lectorem Epistolæ pastoralis de solutione decimarum, quæ illi appenditur.

Exercicios devotos en que se pide a Maria Madre de Dios amparo para la hora de la muerte. Prodiit Matriti 1659. apud Paulum de Val paucis post mortem authoris diebus in 16

Reliquisse in schedis quoque dicitur Relationem vitæ suæ sub nomine Confessionum exemplo Augustini, Theresiæ & aliorum: ex quibus & plurium testimoniis fide dignis vitam ejus literis tradidit Antonius Rosen-de Clericus regularis ex instituto Minorum, vir doctus, cujus Historia, cum hæc scriberemus, si ad manus nobis fuisset, viri amplissimi elogium pro dignitate & aliquantò uberius ab iis prodiisset.

F. IOANNES DE PALENCIA, Dominicanus, Seraphini Cavalli Magistri generalis jussu elucubrauit Salmanticæ Martyrologium sui ordinis Predicatorum; quod in ea urbe prodiisse anno MDLXXIX. alicubi legimus, cum de eo Dominicani nomenclatores altum fileant.

F. IOANNES DE PALMA, domo ex Palma Comitum in confluenta annuum Batris & Singilis totius Baticæ clarissimorum, Franciscanus sodalis ex ea prouincia, quæ à sanctis Angelis fortita est nomen, religione ac literis prudentiæque, ac morum gravitate dignus, quem viri principes, & in univsum omnes ordines non parum venerarentur. Serenissimæ Principis Margaritæ Austriacæ confessiones olim excepit, quæ inter

D d d d

Vir-

Virgines Deo sub instituto Claræ heroinæ sacras regii atque Imperialis sanguinis splendorem illustrissimarum virtutum majore ac puriore lumine perfudit. Hanc ipse intus & in cute (vt ajunt) notam, cujus in occulto animi regimine viveptis præfuerat moribus, demortuam eleganti, veréque pio dicendi caractere palam sub oculis omnium exhibitam celebravit, scribens -

Vida de la Serenissima Infanta Sor Margarita de la Cruz religiosa descalza de Santa Clara. Matrili 1636. in folio. Item -

Reglas para la Oracion. Hispali 1611.

Ejusdem Sacramenti pœnitentiæ ministerium deinde præstitit Serenissimæ Hispaniarum Regina Elisabethæ Borboniæ, nec non & Mariæ Theresiæ Principi ejus natæ Galliarum nunc Regina; totiúsque familiæ ultramontanæ Commissarius, quomodo appellant, generalis fuit, atque in vivis tandem esse desiit Matrili anno MDCXLVIII.

IOANNES PALOMEQUE, Cæsaraugustanus, Presbyter, doctórque Theologus, cum Romæ ageret, Paulo Papæ V. nuncupavit doctum opus -

De Clericorum instituto, & de optima educatione, electione & institutione; libris quatuor. Venetiis apud Iacobum Sarzinam 1616. 4.

F. IOANNES PANOESIVS, vulgò (nisi fallor) DE PANES, ordinis Minorum observantiæ regularis, scripsit -

Annotaciones rudimentarias, hoc est Grammaticam Artem. 1561. in 12. unâ cum Tractatibus duobus, *De Accentu, & De Orthographia.*

IONNES PARDO, Gallæcus, nescio quid scripsisse dicitur -

De los Linages de España, sive de re genealogica.

D. IOANNES DE PAREJA, sive in *Talavera* ad Tagum fluvium, sive in *Cassarrubios* oppido, ejusdem Toletanæ diœcesis utroque, natus, Pontificia Iura in Salmanticensi Academia principe diu explicuit: nec nisi jam emeritus, hoc est docendi munere post vicennium dimissus, Pincianos inter Senatores fuit allectus. Vnde ad regium patrimonium tuendum in curiam vocari promeruit; quod in negotio juris præstant Iudices quidam seu Senatores legum periti, quos *Oidores del Consejo de Hacienda* idiotismus noster vocat. Edidit, dum Academicum versat onus cum laude nō mediocri,

Otium Quadrimestre in duas partes divisum; primam ad *Regulæ Cætonianæ*; secundam ad *Legis Iuliæ & Papiæ, & caducorum interpretationem spectantem.* Salmanticæ apud Ioannem & Andreæm Renaut 1591. 4.

Priores ad nobilem & difficilem Innocentii III. Summi Pontificis Decretalem Epistolam, relata in cap. In præsentia VIII. De Probationibus, curas. Salmant. 1620. in 4.

Obiit Matrili circa annum MDCL.

IOANNES DE PAREJA, nescio cujus religionis Militiæ Commendatarius Eques, confecit (quod Gundisalvus Argote de Molina ad manum habuit)

Calendario de cosas acaecidas en su tiempo. M. S.

IOANNES PAVLVS BONET, Aragonius, Regi nostro à munere quodam, quod Burgundiæ domus vocabulo *Barlet-servant*, apud nos audit, & à tormentariæ rei ministerio (*Entretenido cerca de la persona del General de la Artilleria* idiotismo nostro) magnóque Castellæ Comestabili à secretis; edidit -

Reduccion de las letras, y Arte para enseñar a hablar a los mudos. Matrili an. 1620. apud Franc. Abarca in 4.

Nempe mira hæc res, ut naturâ muti verba efferant, in artem ivit apud nos egregiâ industriâ viri perspicacissimi Petri Põrii Benedictini monachi; de quo & ejus hæc arte, quam videtur Bonetus publicasse, adire operæ pretium erit Ambrosium de Morales in, *Descriptione Hispaniæ*, quæ secundo volumine ipsius *Historiæ* ad manum est.

IOANNES PAVLVS FONS, Catalanus ex oppido *Priera* diœcesis *Barcinonensis*, inter Iesuitarum sodales emicuit Evangelicâ intimandi verbum Dei mortalibus eloquentiâ, de quo multa *Bibliotheca Societatis* author; scripsitque -

Compendio de las Vidas de S. Ignacio y S. Francisco Xavier; ex Italico desumēs.

El Myítico Seraphin de S. Buenaventura para el Prelado y subdito religioso, con reglas de gobierno ecclesiastico y secular. Barcinone apud Sebastianum Matevad. 1622. 4.

E vita abiit Barcinone XXIX. Iunii anno MDCXXII. ætatis XLIX.

IOANNES PAVLVS MARTIR RIZO, Conchenensis natu, Petri illius Martyris Anglariensis tempore Catholicorum Regum, apud nos famâ literarum Latinarum florentis nepos, Historiæ totius nostratis, linguarumque per Europam vulgariam cognitione promeruit, ut apud regios quosdam Legatos operam reipublicæ impenderet. E penu sua deprompsit, atque item aliunde ad nos varia opera transvexit, sirmate Hispanico exoticos Scriptores adornans. Hæc illa sunt. Ex Gallico Petri Matthæi -

El Dichoso de dichado, vida de Elio Seiano. Madrili 1625. 8.

Prosperidad infeliz de Felipa Cata-

Catanea. Matriti eodem anno in 8.

Muerte del Rey de Francia Henrique IV. de Borbon. Ibidem eodem anno in 8.

Proprii autem ingenii documenta -

Historia de la vida de Lucio Anneo Seneca. Matriti 1625. 4.

Historia de la vida de Mecenas. Ibidem 1626. in 8.

Norte de Principes. Ibidem 1626. in 8.

Historia tragica de la vida y muerte del Duque de Viron. Barcinone 1629. in 8.

Defensa de la verdad que escriviò D. Francisco de Quevedo Villegas en favor del Patronato de Sant Iago Apostol; adversus D. Frãsciscum Morbelli de Puebla. Matriti 1628. in 4.

Historia de la muy noble y leal ciudad de Cuenca. Matriti 1629. in folio.

Historia de las Guerras de Flandes contra el Conestaggio. Valentia 1627. in 8. quam quidem is edidit, Petro Matthæo imputans exemplar Gallicum, quod nusquam fuit. Quare in schedis suis M. SS. quas vidimus, pectore suo natam, non aliunde emendicatam, seriò affirmat.

Paratam prelo habuisse *Petri Martyris Decadum Oceani* versionem Hispanam alicubi lego. Ipsèque de alio opere, videlicet, *De las Casas solariegas de España*, quod sub incude sibi esset, in *Historia Conchensi* testis est cap. XVI. tertiæ partis.

IOANNES, cognomento PECCATOR, minister laicus fororum de *Penitentia* cœnobii Matritensis, edidit versibus -

Invocacion a la Virgen Nuestra Señora y alabanzas suyas. Matriti apud Didacum Flamenco. 1620. in 16.

F. IOANNES DE PEDRAÇA, ex ordine Sancti Dominici provinciæ Castellæ (aliis Lusitanæ, quod utrumque verum est, naturâ prius, adscriptione, sive, ut vocant, filiatione alterum) Sac. Theol. Doctor ac Professor Conimbricensis, in qua schola pomeridianis horis eam docuit. Etate jam defectâ muneris renuntians, posteros adhuc cogitavit scribens, atque typis commendans non diu supervicturus -

Suma de casos de conciencia. Toleti 1567. Salmanticæ eodem anno, & 1570. per Ioannem Baptistam de Terranova. Valentig 1568. in 8. Compluti eodem anno, ad D. Iulianum de Alva Episcopum Mirandensem, cuius nutu hoc opus formatum fuisse author ait. Italicè cum inscriptione, *Istruttione per Confessori*, Venetiis apud Georgium Angelierum 1584. in 8. lucem vidit.

F. IOANNES PEDROLO, Catalanus, ordinis Carmelitarum, provinciæ suæ Præfectus, Philosophiam ac Theologiam plures annos professus, reliquit M. S.

Lecturas Logicales; libris duobus.

De Potestate Clavium, librum unum. Qui adservantur in collegio S. Angeli Barcinonensis urbis. Floruit circa annum MDXC. Marcus Antonius Alegre de Cassanate in *Paradiso Carmelitici* decoris hæc de eo refert.

F. IOANNES DE PEDROSA, Benedictinus monachus, generalis in Curiâ Romanâ Congregationis Hispanæ Procurator, scripsit -

De Martyrio ducentorum monachorum S. Petri de Cardena responsiones ad objectiones sanctæ Congregationis Sacrorum Rituum. Quæ edita est cum Alphonsi Ciaconii Dominicani ejusdem argumenti libello.

IOANNES DE LA PEÑA, Hispalensis, bonarum literarum in collegio D. Michaëlis Professor, emisit in publicum -

Panegyricum centonem ex diversis Poëtarum versibus in D. Isidori Hispalensis Archiepiscopi laudem. Hispali 1643. in 4.

F. IOANNES DE LA PEÑA, domo ex oppido Hita diœcesis Toletanæ, ordinis Sancti Dominici, cui Toleti fuit adgregatus, Salmanticæ docuit vespertinis horis, qui alter à primo locus est, in Academia; scripsitque, inedita usque nunc,

Super IV. Partes Sancti Thomæ commentaria. Obiit diem suum circa annum MDLX. Ioannes Marieta hæc de eo annotavit.

IOANNES DE PERALTA, Societatis Iesu sodalis, scriptam reliquit in schedis -

La Vida de Christo Señor nuestro. Quæ adservatur in domo probationis Matritensis.

IOANNES PERALTA CORTEREAL, Lusitanus, scripsit -

Discurso sobre la navegacion de la India, qui fuit M. S. in Bibliotheca Olivariensi.

IOANNES PETREIVS, vulgo PEREZ, Toletanus, Complutensis Rhetoricæ artis Professor, de quo dicturus injuriam ei facerem, si meis potiùs verbis, quàm Alphonsi Garziæ Matamori Hispalensis in eadem schola ejusdem doctrinæ Professoris laudarem. Hic immaturâ morte nobis ereptus (ait) ingenii & eloquentiæ suæ triste desiderium Academiæ Complutensi reliquit. Impetratum hoc (quantum ego arbitror) à Citeronis manibus, ne si diutius ille vixisset, inventus esset aliquis, qui ex eloquentiæ laude ad ipsum Ciceronem aspirasset. Sed cum esset juvenis, delectabat magis, quàm inflammabat, & quodam quasi cantu detinebat auditores, & suavitatem vocis, cuius plurimum illi natura dederat, sic exhilarabat animos, ut peroratâ causâ dimissi qui in ea concione ade-

Dddd 2 rant,

vant, honorificè & cum admiratione de huius viri eloquentia loquerentur, & multis post diebus sermonibus requirerent amœnitatem illam. Sed me movebat magis Ioannis Petreji Poësis, quæ non humanum aliquid, aut infimum, sed divinum, excelsûmque sonabat; ubi non ille languor inerat, quem orationis iucunditas, ubertas lactea, suaviore numeri, imitatio Ciceronis afferebat; sed magnitudo quædam & sublimitas mentis, quæ vi quidam occultâ & spiritu magni vatis hominum mentes permovebat. Vtrâque verò arte plurimum valuisse testes sunt Complutenses. Nec illi defuit extemporale facultas, vel ultro & ex consuetudine declamanti, vel sæpe etiam adventu Procerum & virorum nobilium intercluso, ubi non paratum aliquid & præmeditatum recitabat, sed de omni re proposita, quam modò intellexisset, ornatè & copiosè & incredibili quâdam suavitatè differebat. Hæc Matamoros. Conspirat aliud de eo testimonium Alvari Gomezii de Rebus gestis Ximenii libro VIII. dum de Professoribus agit Academiæ Complutensis. Refertur quoque Andreæ Navagerium hominem scriptis suis benè notum, cum Venetorum Reipub. ad Carolum Cæsarem Legatus veniret, audito eo Compluti, palmam Italici aliquando prærepturum ingenuè confessum fuisse. Sublatus tamen fuit è vivis quinto vix ac trigésimo ætatis anno ingenii sui monumenta hæc relinquens, Andrea Schoto & aliis authoribus,

Magdalena; Heroicum & grandiloquum Poëma.

Epigrammata (eleganti, tersoque stylo scripta) de laudibus clarorum Complutensium.

Comedias IV. ex Italicis Latinas, numeris tamen non adstrictas, quas post authoris mortem vulgavit Antonius frater Toleti anno 1574.

Progyrnasmata *Rhetoricæ artis*, simulque *Annotationes*.

In *Senecæ Declamationes*, controversias & deliberationes. Compluti 1539. in 4. De quo opere Andreas Schotus in *Notis ad Senecæ* has *Suasorias* censet, varia Petreji testimonia inde adducens.

Abstineo Ludovici Catenæ Cancellarii Complutensis elegantissimo epigrammate, quo Petreji obitum luxit, cum apud Schotum in *Bibliotheca* præstò sit.

IOANNES PEREZ, laudatur eo quòd scripserit.

Itinerario de la India.

Author rei est D. Franciscus de Herrera Maldonado, & ex eo Antonius à Leone in *Bibliotheca Orientali* Tit. II.

IOANNES PEREZ, inscribitur author sequentium operum in *Indice Hispano librorum prohibitorum & expurgandorum*.

Catechismo.

Traducción de los Salmos.
Sumario de Doctrina Christiana.

IOANNES PEREZ DE MOIA, Beticus, ex oppido S. Stephani Marianorum montium, diocesis Giennensis, in Metropolitana Granatæ urbis Ecclesia Canonicus, insignis Mathematicus, ut iis prodesset, qui vernaculam dumtaxat linguam callerent, sive ut, consilio Ciceronis, hanc ornaret suarum artium & disciplinarum delitiis, publico dedit.

Fragmentos mathematicos, en que se tratan cosas de Astronomia, Geometria, y Geografia, Filosofia natural, Esfera y Astrolabio, y Navegacion, y Reloxes. Salmant. apud Ioannem de Canova 1568. in 8.

Ex hoc volumine post aliquot annos triplicatum majus factum est opus, nempe volumina tria sic inscripta;

Tratado de Matematicas, en que se contienen cosas de Arithmetica, Geometria, Cosmografia, y Filosofia natural.

I. *De Arithmetica*, quod seorsim prodit Salm. 1562. apud Matthiam Gast. Matritique 1615. in 8.

II. *De Geometria practica y especulativa*.

III. *De cosas de Astronomia, Cosmografia y Filosofia natural*. Compluti 1573. in fol. apud Ioannem Gratianum.

Manual de Contadores. Compluti apud Ioann. Garfiam 1582. in 8.

Filosofia secreta, donde baxo de Historias fabulosas se contiene mucha doctrina provechosa a todos estudiosos, con el origen de los Idolos o Dioses de la Gentilidad. Compluti 1585. in 4. iterumque apud Andreæ Sanchez 1611. in 4.

Varia Historia de santas y ilustres mugeres en todo genero de virtudes. Matriti anno 1583. in 8. apud Franciscum Sanchez.

Comparaciones, o similares para los vicios y virtudes. Compluti 1583. in 8. Valentia 1599. in 8. Latine quoque edidit.

Silvam Entrapeliæ; idest comitatis & urbanitatis: ex variis probatæ fidei authoribus & vitæ experimentis. Hispali anno 1579. in 8. Philosophiæ arcana plura præstigiisque oculorum iucunditate plenas ea continet.

IOANNES PEREZ DE MONTALVAN, Matritensis, Alphonsi Perezii Bibliopola filius, septemdecim annos natus scribere Comœdias cœpit, quæ non sine adstantium plausu in theatris Hispaniæ recitatæ sunt; Lupi à Vega sectator & quasi alumnus, perpetuusque admirator. Humaniores quoque literas amavit, ingenio præditus amœno, & sive prosam sive versam pægeret orationem, parato & facili. Scripsit.

Novelas; seu fabulas ingeniosas atque elegantes. Matriti 1624. & 1626. 4. Hispalique apud Nicolaum Rodriguez 1641. in 8.

Has

Has Gallicè convertit Dominus de Rampale, Parisiisque edidit apud Petrum Recolet anno 1644. Idem opus cum hac inscriptione, *Sucesos y prodigios de Amor*, excusum fuit Hispali 1633. in 4. Dertusæque 1635.8.

Vida y Purgatorio de S. Patricio. Matriti 1627. in 8. rursusque 1656.

Para todos; sive variæ lectionis librum exemplis moralibus divinis & humanis ornatum. Matriti 1640. in 4. 1651. & aliàs; necnon Bruxellis.

Elogios à Lope de Vega Carpio, o Fama posthuma. Matriti 1636.

Comedias; duobus tomis. Matriti & Compluti 1639. in 4. Valentiaque an. 1652. in 4.

Orfeo en lengua Castellana. Matriti anno 1624. Cujus quidem poematii verus author est Lupus à Vega Carpio, qui Montalvano ad famam hæc viâ grassanti autographum consignavit in manus, proprio ut nomine in vulgus ederet, propriæ suppellectilis, quam ditissimam sibi fertile, mirumque faciebat ingenium, prodigus. Sesquianno ante obitum phrenesi correptus fuit; quæ tandem eum extinxit non plus XXXVI. annis natum. Parabat laudati operis, *Para todos*, alterum volumen, nec non *Artem bene moriendi*, dignum hoc quidem Sacerdote, uti erat, opus: quæ ab Amicis post mortem ejus fama percrebuit. Mortuo parentarunt Hispanæ Musæ eo libro qui Matriti editus fuit.

La grimas a la muerte del Doctor Juan Perez de Montalvan inscriptus. 1639.

IOANNES PEREZ DE NVEROS, Bilbilitanus, sive ex *Calataiud* nobilissima Aragoniæ regni urbe, utriusque Juris Doctor, regalique Fisci Advocatus, quem celebrat in *Commentariis rerum Aragonensium* Hieronymus Blancas pag. 752. & 784. editionis Francofurtensis; tantumque apud cives suos honoris nomen adeptum fuisse ait, ut tanquam alter Scævola Iurisperitorum eloquentissimus & eloquentium Iurisperitissimus censeretur. Scripsisse dicitur.

Memorabiliu libros: ex quo opere eum laudat Ioannes Franciscus Andreas Vitarrozius in *Notis* ad opus, seu systema *Coronationum*, pag. 247. & in *Notitia authorum* ibidem adductorum.

Summis item laudibus Blancas effert *Accusationem adversus quosdam Ioannis Lanuza Justitiæ, ut vocat, Aragoniæ violatores*; ab eo, tanquam Fisci Patrono, Iudicibus oblatam, ex qua nonnulla is produxit, linguâ hominem & consilio suæ urbis principem appellans.

F. IOANNES PEREZ DE ROXAS, Cordubensis, ordinis B. Mariæ de Mercede redemptionis captivorum Bætici provinciae, Astigitanæ domui cum præesset, edidit -

Sermones de las Dominicas de Pentecostes. Astigi apud Simonem Faxardum, 1624. in 4.

Parata habebat alia *Concionum* volumina, propediem publicanda; *Marial*; *Quaresma*; *Santoral*: *Dominicas del año*: nec non & in *Tobiam commentaria* elaborare se affirmabat. Habeo etiam testem Petrum de Sancto Cæcilio excalceatum hujusmet ordinis sodalem in Tractatu hucusque M. S. *De Scriptoribus ejus sacrae familiae*, de alio ab his diverso Ioannis nostri opere *pro Immaculata Deipara Conceptione*, anno superiore MDCXVIII. typis excudi cæpto. Quod quidem adfervari in cœnobio Hispalensi refert Sylvester de Saavedra in lib. *De Sacra Deipara* disp. XVI. sectione XIV. num. 658. Mors quidem eum immaturè exemit è vivis, cum & in Italia, Ioannis Cypriani generalis Præfeti vices, & procuratorium in Vrbe totius ordinis mandatum prudenter administrasset.

IOANNES PEREZ DE VARGAS, nescio quis, reliquit M. S.

De los Linages de España, quem librum habuit Gundisalvus Argote de Molina; eratque in Bibliotheca Excellentissimi Ducis de Olivares.

IOANNES PERLIN, Matritensis, in sodalitiò Iesuiticò eximie floruit, artium & linguarum Græcæ, Hebraicæ, Latinæque peritiâ, Historiæ, Philosophiæ, Juris, Theologiæque; quam apud Indos, eò delatus, variis in urbibus Peruani regni atque in Hispania, Murcia, Compluti, Matritique in Curia docuit. Inde in Germaniam veniens, Coloniae Doctoris acceptâ laureâ, magnâ illius Aca- demici commendatione eandem ibi scientiam professus fuit. Sed cum è Belgio in patriam rediturus, navigationi se accingeret, Dunkerkæ obiit XXXI. O&MDCXXXVIII. Edidit -

Apologiam Scholasticam, sive Controversiam Theologicam pro magnâ Matris ab originali debito Immunitate. Lugduni per Iacobum, Mattheum & Andreæm Proft, an. 1630. in 4.

Sacrum Convivium, seu de frequentia & usu Eucharistiæ. Coloniae apud Ioannem Kinckium 1632. in 4.

IOANNES PETRVS FONTANELLA, Catalanus, Juris utriusque Doctor, & in Barcinonensi Curia Patronus causarum celeberrimus, editus est in oppido Olot Vicensis diocesis anno MDLXXVI. & inter Honoratos, ut vocant, cives Barcinonenses olim albo adscriptus. Legatus urbis suæ & Principatus in Curiam venit anno MDCXXI. ut ipse de se *De pact. nuptialibus* scribens claus. X. glos. unica num. 35. refert; magnâque nominis celebritate & famâ, quam doctissimis

lucu-

Iucubrationibus in vulgus editis, quæ hodie extant, mirificè augebat, charus omnibus vixit. Et nisi in tempora incidisset turbata, discissæque miserabiliter reipublicæ, cuius æstu inter primos fuit abreptus, secundiore adhuc famâ nomen suum immortalitati commendavisset. Creatus enim tempore eo, quo Veleziorum Marchio cum regio exercitu Barchinonensis urbis instabat mœnibus, summus ejusdem urbis Prætor (*Iuratum in capite* vocant) magna pars enatarum inde turbatarum, præfractæque civium contumaciæ fuisse dicitur. Nemo tamen æqualium hujus temporis doctrinæ ejus præstantiam non summis laudibus extollit; quorum laudatorum Catalogum Iosephus Fontanella, filius in Galliis nunc exul, *Decisionum*, quarum jam meminimus, editioni adfixit. Opera ejus hæc sunt;

De Pactis nuptialibus, sive Capitulis matrimonialibus Tractatus; duobus tomis. Prior nuptialia pacta, quibus parentes filio uxorem ducenti, posterior ea, quibus filia nubenti prospicere solent, comprehendit. Barcinone 1612. in folio. Genevæ 1638. in folio. Venetiis apud Bertanos 1645. fol. Genevæ iterum 1659. in folio.

Sacri Senatus Catalonia Decisiones; duobus voluminibus. Barcinone apud Petrum de la Cavelleria 1639. & 1645. in fol. Prius eorum Venetiis quoque 1640. Genevæ demum utrumque 1662. in folio.

Parare se non uno loco scripserat, *Testamentum illustratum*.

IOANNES PETRVS GVTIERREZ, Sacerdos ordinis Alcantaræ, Philippo II. Regi Hispaniarum à sacris, primusque Sacrista, edidit, ab Arnolde Vvione eo nomine laudatus libro I. *Ligni vite* cap. LXXXIV. vernaculè, ut suspicor, obscurè, perperamque.

Del Origen de Alcantara. Matriti apud Alphonsum Gomez 1576. in fol.

IOANNES PETRVS DE PATOS, Cæsarguſtitanus, ut inscribitur, Miles, & Iuriconsultus, librum edidit -

In Observantias & Fora regni Aragonum; quæ cum aliis aliorum antiquiorum scholiis M. S. adservabatur in Bibliotheca Antonii Augustini Tarraconensis Præfultis: ut videre est in ejus Catalogo, Latino scilicet M. S. codice CCCCXLII.

IOANNES DE PINA, Matritensis, Iesuitarum sodalis, Rector olim collegiorum de Almonacir & S. Clementis, qui anno elapso MDCLVII. in Matritensi admodum senex commorabatur, scripsit doctè -

Commentarios in Ecclesiasticum; tomis V. Lugduni apud Jacobum, Andreæ, Matthæum Proſt 1637. in folio.

Protologiam ejusdem de Beata Virgine

Maria, vidit M. S. Petrus de Alva Francisca- nus, de qua in *Militia Conceptionis*.

IOANNES DE PINA, Notarius, ut credo, Matritensis, scripsit varia, scilicet -

Novelas y Comedias. Matriti anno 1624.

Varias fortunas y versos. Ibidem anno 1627.

Epitome de Fabulas antiquas. Ibidem anno 1635.

F. IOANNES DE PINEDA, Medinæcampi nobilissimo Castellæ veteris oppido natus in Minorum familia, provinciæque prius Sancti Iacobi, postmodum Conceptionis, præterito sæculo, sacræ, profanæque eruditionis laudem singularem laboriosissimis editis in publicum Christianæ Philosophiæ atque universalis Historiæ monumentis collegit. Desideratur in eo tamen à doctioribus cum styli elegantia, quam adhibere minùs curavit rebus omninò intentus, tum Historicorum veterum, Berosique & aliorum ab Annio Viterbiensi in lucem editorum, quos eruditi omnes respuunt, maturius examen. Edidit nempe -

La Monarquía Ecclesiastica, o Historia universal del Mundo; XXX. libris, quatuorque voluminibus divisam. Salmanticæ 1588. in fol. Barcinonæque 1594. fol. apud Iacobum Cendrat. Quintum volumen elenchus conficit.

Agricultura Christiana, que contiene XXXV. Dialogos familiares, donde se trata muy varia, provechosa y apacible doctrina; duobus tomis. Salmanticæ apud Petrum de Adurze & Didacum Lopez 1589. in quibus (ait Vvaddingus) quidquid ad animum Christianè excolendum expellet, artificiosè, miræque eruditionis & rerum varietate intexit.

Historia maravillosa, de la Vida maravillosa y excelencias de S. Iuan Baptista. Salmanticæ apud Gasparem de Portonariis 1574. in 4. Barcinone 1596. in 4. Medinæcampi 1604.

Ex antiquo libro M. S. lucem vidit Pinedæ curâ libellus, qui vulgò circumfertur hæc inscriptione,

El Paso honroso defendido por Suero de Quiñones. Salmanticæ 1588. in 8. apud Cornelium Bonardi.

Alia tribuit nostro Lucas Vvaddingus de Scripſtoribus ordinis Minorum, quæ lucem desiderant; nempe *Chiliadas universi*, carmine Hispano, duobus tomis: *Hecatompæon*, sive magnum opus Latinorum sermonum, totidem tomis; quæ duo opera ipse appellat author in præfatione *Agriculturæ*; *Chriam Philothimicam adversus ambitiosos*; Librum contra peccata & errores linguæ; *Miscellanea diversa*; *Commentaria in X. primos Davidis Psalmos*; in *Threnos Ieremiæ*; *Eptanomicum prelium ad expli-*

explicationem Decalogi; Pentalogum juniorum Prædicatorum; Convivium nobilium; Visionem delectabilem carmine Hispanico cum glossis; Alveola IV. locorum communium diversarum materiarum; Commentaria in Metaphysicam. Hæc Vvaddingus. Adjungit Antonius Daza IV. parte *Historiæ ordinis Minorum* lib. IV. c. XIV. *Commentaria in Symbolum S. Athanasii*; observâtque omnia ejus commentaria, deducto calculo, sex millia octingenta viginti sex papiraceæ chartæ folia implere. Decessit octogenarius, jacetque in patrio sui ordinis monasterio.

IOANNES DE PINEDA, Hispalensis, nobili loco natus, in Societate Iesuitarum, cui salutis anno MDLXXII. accenseri voluit, omnigenâ doctrinâ sic profecit, virtutumque omne genus coluit, ut patriæ suæ, ac sodalitati clarissimæ immortale quoddam decus atque ornamentum pepererit. Virtutes celebrat *Iesuiticæ Bibliothecæ* author. De studiis verò ut referamus, quæ in primis huc pertinent, ephœbus adhuc, necdum Sacerdos Philosophiam docuit Granatæ, posteaque Hispalî, Theologiam item D. Thomæ Cordubæ; necnon & Sacræ Scripturæ libros decem & octo integris annis, cum Cordubæ, tum Hispalî, tum Matriti sodalibus exposuit. Præfuit Hispalensi domui Professæ, collegiôque à fratre in eadem urbe fundato. Præterea Romam venit provinciæ suæ Baticæ Procurator, ubique & apud omnes singularis doctrinæ atque exquisitæ eruditionis famam sibi comparans. Nam & Eboræ in Academia, cum illac transiret, solenni oratione fuit salutatus, inscriptumque parieti ad posterorum memoriam, *Hic Pineda fuit*. Lucubrationes ejus doctissimæ omnes produnt authoris sui dotes animi singulares, quibus instructus ad scribendum accessit, ingenium capax & acutum, inexhaustam eruditionem, omniumque ferè librorum notitiam, trium linguarum Latinæ, Græcæ, Hebraicæque non vulgarem cognitionem, subactum pertinaci Sacrarum Literarum, veterumque omnium Patrum ac profanorum, Scriptorum lectione animum, rarâque in enodandis & eruendis Bibliorum sensibus dexteritatem. Opera hæc ab eo habemus;

Commentariorum in librum Iob, adjunctâ singulis capitibus sua Paraphrasi, quæ & longioris commentarii summam continet, tomos duos. Prior Matriti editus fuit ann. 1597. posterior 1601. in folio; Hi subinde Coloniz apud Antonium Hierat 1600. Venetiis, Antverpiæ anno 1609. recusati sunt.

Salomonem prævium, ad commentarios scilicet suos in Salomonem, sive *De rebus Salomonis* lib. VIII. Lugduni 1609. in fol.

Commentariorum in Ecclesiasten, duos tomos. Antverpiæ apud Belleros anno 1620. in folio.

Prælectionem sacram in Cantica Cantorum, quâ nomine Theologici gymnasi acceperit Hispalî Cardinalem de Guevara hujus urbis Præsulem, cum collegum Societatis inviseret. Hanc vulgarem vidimus Hispalî apud Clementem Hidalgo 1602. in 4.

Indicem expurgatorium librorum, vastæ molis, & stupendæ lectionis opus, auctoritate S. Inquisitionis Hispaniæ editum, semelque, atque iterum auctum; quem illi laborem D. Antonius Zapata S.R.E. Cardinalis, supremus Fidei apud nos Censor, suo, totiusque ordinis nomine gratulatus est per epistolam. Prodiit 1640. in fol. Matriti.

De C. Plinii loco inter eruditos controverso ex lib. VII. Cap. L. Atque etiam morbus est aliquis per sapientiam mori; & minutiora aliqua in amicorum gratiam.

Hispana hæc -

Memorial de la Santidad y Virtudes de D. Fernando III. Rey de Castilla y Leon. Pro quo Philippus Rex noster Catholicus propriis literis ei gratias egit; designavitque Pinedam oratorem suum ad Summum Pontificem, ut ejusdem Sancti Regis canonizationem procuraret; nisi ætas & alia privata incommoda obstitissent.

Sermon de la Inmaculada Concepcion de Nuestra Señora; simulque -

Advertencias del Privilegio XI. de los del Señor Rey D. Juan el Primero de Aragon en favor de la fiesta de la Concepcion de Nuestra Señora, con una Constitucion de Cataluña, y otro Fuero de Aragon del Señor Rey D. Juan el Segundo en la misma materia. Hispalî 1615. in 4. Postea suppressio nomine -

Memorial de respuestas a las oposiciones que se hazen contra el Privilegio del Señor Rey D. Juan el Primero de Aragon.

Oracion fúnebre en las exequias de Doña Luisa de Caravajal (quæ Londini Anglorum decessit anno MDCXIV. eximie sanctitatis ac zeli Heroïna) *que se dixo en el Colegio Ingles de la ciudad de Sevilla.*

Posthumum reliquit, non tamen omnino expolitum,

Instrumentum Domus Sapientie: seu sacram æquæ ac variam supellectilem Sacris Scripturis apparandis, adornandis, instruendis, pro dignitate tractandis necessariam, XIV. libris expositam.

Decessit sexto Kal. Februarii an. Christiano MDCXXXVII. ætatis suæ LXXX.

D. IOANNES DE PINEDA HVRTADO DE MENDOZA, Clementinus Bononiæ sodalis. in collegio Hispanorum, Canonumque vespertinus in Academia ejusdem urbis Professor, in regno Neapolitano generalis fuit copiarum militarium Iuridicus, ac Vicariæ Curiz criminalis Iudex. Scripsit *Prolem Aegidianam*.

De quo opere nil aliud scio.

IOAN-

IOANNES PINTO RIBEIRO, Lusitanus, Iuriconsultus, non vulgariter laudatus doctrinæ atque eruditionis merito ab Antonio Brandaõ Cisterciensi in Præfatione suæ continuationis *Monarchiæ Lusitanæ*; dum Brigantinus Portugalliæ non bono jure dominaretur, scripsit libellum, quem Italicâ linguâ vidimus Romæ,

Anotomia delli regni di Spagna, nella quale si dimostra l'origine del dominio, la dilatazione delli Stati, la successione delle linee de i suoi Rè: simûlque -

Discurso dell' usurpatione, retentione, e ristoratione del regno di Portogallo. Olisipone apud Sancium Beltrandi 1648.4. Lusitanæ.

Preferencia das Letras as Armas. Hunc Tractatum laudat Georgius Cardosus in *Agiologio Lusitano* die IV. Iunii pag. 542.

Senatorem se Concilii Camerae ipse inscribit; confecisseque eum *Commētarios sobre Luis de Camoës* Brandanus idem eo loco refert.

F. IOANNES PINTO DE VICTORIA, Lusitanus, patria ex Madera Lusitanæ ditioris in Oceano Insula, Carmelitarum habitu in Valentia urbe suscepto, Præfectus hanc domum, imo & Aragoniæ provinciam aliquando gubernavit, Baticamque cum potestate Visitatoris iustravit, Doctor Theologus. Scripsit de rebus domesticis -

Gerarquía Carmelitana y gloria de los Santos del Monte Carmelo, con Sermones para los dias de sus fiestas: scilicet priorem partem. Valentia 1616. in 4. apud Ioannem Chrysost. Garriz.

Vida del Venerable P. M. Fr. Iuan Sanz del orden de Nuestra Señora del Carmen: simûlque -

Vida de las hijas espirituales del Venerable Padre Fr. Iuan Sanz. Item -

Vida del Príncipe de Macedonia Pedro Angelo Zernobichio, o Fr. Angelo Religioso del Carmen. Ibidem 1612. in 8. apud Chysostrum Garriz.

Inter vivos esse desit Valentia anno MDCXXXI. nondum absolutus Aragoniæ provinciæ Præfecturâ.

D. IOANNES PIZARRO DE ARAGON *Truxilii* ortus, Calatravensis eques, ingenuâ eruditione, moralisque doctrinæ præceptis eleganter institit in eo libello, cui ita inscripsit,

Discursos de la Rason. Matti 1629. 8. Hæ sunt epistolæ quorundam vitiorum ad virtutes, harumque invicem ad vitia mutuò datæ, stylo nempe rationis exarata. Navabat in alio libro operam, cum hos discursus emisit foras, sic indigitato, *Erudicion de Reies y privados.*

F. IOANNES DE LA PLATA, Hispalensis, Carmelita, ordinis sui Ecclesiastes &

Chronographus, edidit -

Defensorio de la Antiguedad, Legisladores y Santos de la sagrada Religion de Nuestra Señora del Carmen de la antigua observancia. Hispali 1639. in 4.

Defensivo contra el frenesi de Portugal; sed suppresso nomine. Compluti 1641.

Paulo post transfretavit in Americam, cogitans nescio quid de *Cantabrorum Historia.*

IOANNES PLAZA, domo ex Medina-celi oppido, Iesuitarum sodalis eximie morum sanctitatis, obiit Mexici Novæ Hispaniæ anno MDCII. ætatis LXXV. cum inter alia edidisset Concilii Provincialis Mexicani iussu,

Cathecismum, quo rudimenta Christianæ religionis teneræ ætati traderentur.

F. IOANNES POIG, nescio cujus familiæ religiosæ sodalis, edidit sic inscriptum opus,

Del Mayor del Cielo. Cæsaraugustæ anno 1615.

IOANNES POIANCO, Burgenfis, Romæ ingressus Iesu Societatem an. MDXLI. cum adhuc Pater Ignatius in vivis ageret, Pataviûmque destinatus pro capiêda Theologorum doctrina, fructuosissimum se se in omnibus novæ sodalitatis operarium exhibuit. Tribus namque Præpositis generalibus, Ignatio nimirum, Iacobo Lainio, & Frâncisco Borgia à secretis, à consultationibus, & ut dici solet, pedes & manus fuit. De quo plura *Societatis Bibliotheca* author. Scripsit -

Directorium ad Confessarii & contentis munus rectè obeundum. anno 1554. quod editum sæpius indidem fuit; Venetiis quidem per Iacobum Leonium 1574. in 12. & alibi. Recoctum Paderbornæ vidimus 1617. in 8. Italicum autem operâ Ioannis Mariæ Tartia Venetiis apud Damianum Zenarum 1579. Illiricè quoque vertit, characterèque Latino edidit Simon Budinaus Iadrensis Romæ typis S. Congreg. de Propaganda Fide. 1636. in 8. Gallicè item prodiit Lugduni ex officina Nicolai Choquenot 1598. in 16.

Doctrinam Christianam; Italicè Venetiis apud Franciscum Pampazzetum 1570. in 16.

De septem Peccatis mortalibus.

De Humilitate item paulò ante mortem aptissimè ac luculenter scripsisse eum *Bibliotheca* ait Scriptor.

Extat quoque inter opuscula *Pro Sodalitate B. Virginis*, ejus -

De modo orandi, & psallendi cum fructu, libellus; quod Ant. Possevinus in *Apparatu sacro* refert.

Constitutiones Societatis Iesu à S.P. Ignatio Hispanè conscriptas latine vertit.

Industrias quoque quasdam edidit ejusdem B. Patris jussu ad usum doctrinamque operariorum,

riorum, qui in missionibus versantur: ut refert Bernardus de Angelis in Præfatione ad *Industrias P. Claudii Aquavivæ*. Scripsit præterea, ut refertur in eadem *Bibliotheca*, Tractatum sanè præclarum hoc titulo,

Industria ad vitam secundum triplicem conatum, ad Deum eundi, ad nostra exeundi, ad Deum redeundi. Reperio etiam Ioannis Polanci nomine inscriptum -

Methodum ad eos adjuvandos, qui moriuntur. Qui & Macerata per Sebastianum Martellinum 1575. in 12. & Romæ per Victorium Alianum 1577. in 12. editus fuit.

Decessit è vita sexagenario major XXI. Decembris MDLXXVII.

F. IOANNES PONZE, ordinis Sanctissimæ Trinitatis, cœnobiorum Conchenfis, Burgenfis & Salmantini, aliorumque Præfectus, S. T. Magister, vitæ sanctimoniam spectabilis, scripsit, uti domestici docent, *Jardin de Monjas*.

Del Santuario in figne de Nuestra Señora de Texeda, & alia pia opuscula,

D. IOANNES PORTER, Aragonius, dedit foras libellum -

De Vera Oboli signati Aragonii estimatione. Cæsaraugustæ 1616.

F. IOANNES DE PORTVGAL, Lusitanus, ordinis S. Dominici, Vifensis in eo regno Episcopus, scripsit -

De Spiritu sancto; tomis duobus. Conimbricæ apud Didacum Gomez de Loreiro 1644. Laudat Ioannem de Portugallia Comitum Vimiosum filium Alphonsus Fernandez, ejusque erudita *Commentaria ad Primam Partem S. Thomæ*; eundem fortè cum nostro.

F. IOANNES PRUDENTIVS, Cæsaraugustanus, Mercenariorum, quos vocant, fratrum sodalis, in Complutenfi Academia primarius Theologiæ Professor insigni doctrinâ, singulari memoriâ, & promptissimâ, etiam ex tempore, Latinæ linguæ usu & eloquentiâ præditus; scripsit -

De Incarnatione Verbi, in Tertiâ Partem Sancti Thomæ. Lugduni 1654. in fol. & alia, quæ in schedis remanserunt. Obiit namque post annum MDCLX.

F. IOANNES DE LA PVENTE, domo ex urbe Pincia veteris Castellæ, Dominicanorum sodalis, Historicen & sacras literas egregiè calluit, iudicio usus limato & solido. Quare Philippus III. Rex Catholicus destinavit eum rerum sub ejus imperio gestarum enarratorem. Hoc munere functus fuit non minùs sub Philippo IV. ad Sancti Thomæ collegium Matritense, cui & præfuit, Fidei rerum apud Sancti, ut vocant,

officii Iudices interim censor. Publicavit ingentis operis volumen primum, quod sequi debuerunt alia tria; scilicet -

La Conveniencia de las dos Monarquias Catholicas, la de la Iglesia Romana y la del Imperio Español; y defensa de la precedencia de los Reies Catholicos de España a todos los del Mundo. Matriti 1612. in folio.

Scio intercessisse Patris secundæ publicationi nescio quam Senatoris regii, cui hæc cura injuncta fuit, pertinaciam, sive superstitionem haud permittendi in vulgus ire quidquid author adversus supposititium, Scriptorem *Dextrum*, hujusque farinæ alios liberè, doctèque in eo volumine consignaverat. Quo ut librum multaret, morigerum se præbens illius consilio, censuræque, persuaderi numquã voluit. Videndus de Pontano nostro Ioannes Lopez Episcopus Metropolitanus IV. Parte *Historia ordinis Predicatorum* Lib. III. cap. LVIII. & LXII. Nescio an hujus sit libellus sic inscriptus *Arbol de la Vida*, editusque Compluti 1572. in 8.

F. IOANNES DE QVINONES, Mexici Novæ Hispaniæ natus, Eremitarumque ordinem professus, vir pius, scripsit linguâ Tagallicâ, ut author est Ioannes Grixalva in *Chronico Neo-Hispanensi Augustiniano*, *Arte y Vocabulario de la lengua Tagalica*.

D. IOANNES DE QVINONES DE BENAVENTE, patriâ ex oppido Chinchon agri Toletani, post aliqua exercitia jus populis dicendi munera, in collegio tandem Iudicum, qui criminalibus negotiis in Curia præfunt, Regemque comitantur (*Alcaldes de Casa y Corte* vulgo appellamus) diu sedit magna cum laude, usque ad obitum scilicet. Delectabatur variâ lectione, librariâ supellectile affatim dives. Cujus rei opuscula ab eo typis edita non obscuri sunt testes. Scripsit namque -

Tratado de las Langostas. Matriti anno 1620. in 4.

Discurso de la Campana de Villila. Matriti 1625. in 4.

Discurso contra los Gitanos. Ibidem 1631. in 4.

Tratado del Carbunco, donde se trata sus virtudes, y de las otras piedras, que estavan en el Racional del Sumo Sacerdote. Matriti anno 1634. in 4.

Explicaciones de unas monedas de oro de Emperadores Romanos, que se hallaron en el Puerto de Guadarrama. Ibidem 1620. 4.

Suceso de la batalla memorable de Pavia. Ibidem 1634. in 4.

Apologia contra los Indios.

Falsedades de Miguel de Molina. (hic falsarius fuit insignis, qui suspendio vitam finivit) Matriti 1642. in 8.

Eccc

Del

Del Monte Vesuvio. Ibidem anno 1632. in 4.

Discurso sobre la Carta, que la Magestad del Rey D. Felipe IV. escribió a las ciudades, Grandes y Titulos de su reino a la entrada en el gobierno de sus reinos. Erat M. S. in Bibliotheca Olivariensi.

Disputa Politica, que consta de seis Oraciones, en que se trata de como se a de hazer la guerra felizmente; ex Latino Nicolai Vernulæi in Hispanum vertit sermonem; Matritique publicavit 1644. in 8.

Memorial a la Inquisicion sobre un Indio que tenia menstruo. in 4.

Corografia de Lerida . . . & nescio an alia. Desit inter vivos esse ante annum MDCL.

IOANNES DE QVINTELA LEDESMA & BRACAMONTE, Segoviensis, vulgavit Letras divinas; vario carminis genere. Matriti apud Thomam Iunti anno 1623. 8.

F. IOANNE DE QVIROS, Minorita, Theologiæ Lector emeritus, Pater, ut vocant, provinciæ Baticæ, Indiarumque Vicecommissarius generalis, edidit -

Rosario Inmaculado de la Virgen Santissima y maiores testigos de su originea gracia. Hispali 1650. in folio.

Marial, o secundo tomo de los mysterios y glorias de Maria. Hispali 1651. fol.

IOANNES DE QVIROS, unus ex Parochis almæ Ecclesiæ Hispalensis Metropolitanæ, lufit seriò -

Christopatia, o Passion de Christo Nuestro Señor, septem Canticis. Toleti apud Ioannem Ferrer. 1555. in 8.

F. IOANNES DE RADA, Aragonius, Taussensis, ex ordine Seraphico, princeps in Salmantina Ordinis sui domo sacræ scientiæ Professor, propter excellentiam doctrinæ, ut refertur, Romam fuit accersitus, quò in ancipiti illa de Auxiliis divinæ gratiæ controversia inter Dominicanos & Societatis Patres excita consultor esset. Romæ in comitiis ordinis generalibus Ultramontanorum Commissarius, ut vocant, generalis renuntiatus, Clementi VIII. & Paulo V. Clementis successori gratus valde extitit, doctrinæque, ac subtilis admodum ingenii, modestiæque & gravitatis nomine maximè habitus. Consequutus inde est Tranensem Archiepiscopalem sedem in regno Neapolitano. At cum Philippus Rex III. ad Pactensis in Sicilia Episcopatus obeundum officium eidem Paulo Pontifici solito more commendasset, illèque cum retentione Archiepiscopalis etiam tituli providisset eum huius Ecclesiæ pastorem pede nondum insulæ il-

lato in cœnobio ipso Sancti Francisci de Paula Calabria provinciæ magno omnium dolore inter vivos versari desit V. die Ianuarii anni MDCVIII. Scripserat Salmantica, atque ediderat -

Controversias Theologicas inter S. Thomam & Scotum; duabus partibus. Salmantica 15. . . & 1599. folio. Venetiis 1598. in 4. Parisiis apud Arnaldum Sittart 1589. in 8. Colonia 1616. in 4. Item Venetiis eodem anno.

Ab his, quæ ex Inca Vvaddingo desumpta sunt, variat aliquantulum Vincentius Blascus Lanuza in Historiarum Aragonensium volumine altero lib. V. cap. XLIII.

IOANNES RAMIREZ, Toletanus, Compluti in Rhetorum gymnasio Antonio Nebriffensi successit, vir leni quâdam facundiâ, & styli elegantia ac puritate excellens, tantâ verò probitate & in rebus domesticis tractandis vigilantia, ut meritò frugi appellari potuerit. Multa scripsit, partim dialogis, in quibus scribendis multum oblectabatur, partim oratione perpetuâ, fermè ad œconomien cuncta pertinentia, quæ in lucem nondum venerunt. Alebat domi adolescentes ingenuos, quos & moribus & literis probè instituebat. Hæc de eo totidem verbis Alvarus Gomezius De rebus gestis Ximenii lib. III.

IOANNES RAMIREZ, ordinis Sancti Iacobi Sacerdos, Salmantica in collegio humanitatis splendido ac divite Iuri operam viginti quatuor annis laudabilem posuit, creatus etiam Iuris canonici Doctor, ejusdemque per octodecim annos, susceptis quatuor per vices cathedris, Professor. Iam Lucroniensis Inquisitor factus edidit -

Expositionem Bullæ Alexandri III. De confirmatione ordinis Militiæ D. Iacobi; ad Philippum III. Regem. Burgis ex officina Ioannis Baptistæ Varese 1599. in folio.

Annumeratus aliquando fuit supremi Senatus Patribus, qui religionem tuerentur. Nec non inter Burgenfis Ecclesiæ Canonicos eum numerat Theatri Ecclesiastici author Aegidius Gonzalez Davila.

F. IOANNES RAMIREZ, patriâ ex opido Morillo, quod in Rioja est, Dominicanus, Sac. Theol. Magister, eximiâ vitæ integritate probavit adeo se Philippo III. Regi, ut anno MDC. Guatemalensis apud occidentales Indos Antistes ab eo nominaretur, sed, ut decebat, invitatus. Egerat olim subdita illius gentis causam ad nos ex Indiâ ipsâ rediens, quo tempore libellum supplicem publicavit -

Advertencias sobre el servicio personal, a que son compelidos los Indios de la Nueva España. Nec frustra; siquidem statim de non

non imminuenda eorum libertate fuit provisum. Scripsit item -

Campo florido, exemplos de Santos para exortar a la virtud con su imitacion y exemplo. Hic fortè liber aliàs audit, *Altar de las virtudes*, Madriti editus anno 1658.

Obiit anno MDCIX. Cujus cadaver sexennio jam exacto nil contraxisse corruptionis apparuit. Hæc Aegidius Gundifalvi Davila regius Castellæ & Indiarum Chronographus in *Theatro Indicarum Ecclesiarum*, præter domesticos testes.

F. IOANNES RAMIREZ, ordinis Minorum provinciæ Sancti Iacobi, scripsisse dicitur insignem -

Regula Sancti Francisci expositionem; quem laudat Ludovicus Mirandensis, non Vvaddingus.

F. IOANNES RAMIREZ, Toletanus, ordinis Sanctiss. Trinitatis, scripsisse dicitur -
Del Patrocinio de Nuestra Señora.

IOANNES RAMIREZ DE ARELLANO scripsit -

Suma de la Ortografia Castellana. Antverpiæ apud Plantinum in 16.

D. IOANNES RAMOS DEL MANÇANO, Salmantinus, Francisci regii Senatoris atque Indiarum olim Pro-præsidis, nunc Regis nostri Caroli II. Præceptoris filius, fortis, ut cum Poëta dicam, creatus forti, Iuris libros paterno exemplo, non jejune, sed amœniori totius doctrinæ tam sacræ, quam profanæ collectis & ubique sparsis floribus in Ticinensi Academia, delatus eo cū patre Magistratus extraordinarii Mediolanensis Præsides, quos Salmanticæ olim didicerat, explicuit exteris, Professore Legum primarium agens; ediditque ad specimen sui Iurisprudentiæ studiosis dandum -

Academica Analecta ex L. Axiomæ sive Deprecatio XI. D. De Lege Rhodia de jactu. in 4.

Tribonianum, sive errores Triboniani de Pana Parricidii. Mediolani 1659. in 4.

Creatus inde Fiscalis Advocatus Mediolanensis, posteaque Senator, paulò post Matritum evocatur, ubi in Concilio regii patrimonii Senator quoque jus dixit ad obitus diem usque, sibi & aliis, si de re profanè loquimur, immaturi; quem contigisse credimus sive Iulio sive Augusto mense anno MDCLXVIII.

Delectabatur is non mediocriter Poëtico studio, formabátque non ineleganter aut ineruditè carmina vulgaris linguæ, quorum in primis laudatur Tragicomædia hujus tituli,

Abides, o el Pastor regio, sub anagra-

matico nomine *Romani Sfortiæ Cusani Academiçi Affidati Ticinensis gymnasi*, singularis genii atque eruditionis, nec vulgo scriptum opus: quod Franciscus pater non invidēbit forsan publicæ luci.

IOANNES RAPHAEL MOXIVS, vulgò MOX, Gerundensis, Doctor Medicus, vulgavit -

Methodi medendi per venæ sectionem morbos muliebres acutos, libros quatuor; quibus succedit, *Spicilegium eorum*, quæ à variis sunt scripta de curandi ratione per venæ sectionem febres, quas humor putrescens accendit. Colonia Allobrogum apud Samuēlem Crispinum 1612. in 8.

IOANNES REBELLO, Lusitanus ex opido Prato Lamecenfis diœcesis, Societatis Iesu Sacerdos, vir pius, vernaculâ dedit linguâ Hispaniæ Castellana -

Historia de los milagros del Rosario de la Virgen Nuestra Señora. Vllispone 1599. & 1617. in 8. sive *Del Santo Rosario.* Eboræ 1599. 8. & 1600. tribus tomis apud Eman. de Lyra.

Dos Dialogos de la Virgen Nuestra Señora.

Doctrina Christiana.

Vida y Corona de Christo Nuestro Señor. Olisipone apud Franciscum de Lyra 1600. in folio: aliâque nondum edita.

Denatus est Eboræ XIV. Julii MDCII. ætatis suæ LX. Ferdinandi Rebelli frater germanus fuit, de quo alibi egimus.

IOANNES REZIO DE LEON, scripsit, ut Antonius Leo ait in *Biblioth. Indica*,

Relacion y descripcion de las provincias de Tipuanc, Cunchos y Paititi 1624. folio.

D. IOANNES DE REDIN, Pampilonensis, Iuris Doctor, Pincianæ Curia tum causarum criminalium Iudex, tum civilium fuit, deinde Corunienfis urbis, Galleciæque totius Iuridicum conventum Præfectus rexit. Nec non & apud Granatenses eodem gesto munere, meruit tandem inter Fidei rerum summos Iudices suffragium ferre, indidēque ad amplissimum ordinem Castellæ Senatus, hoc est, ad supremum regni Magistratum, vocari. Quæ inter probitatis, miræque integritatis, solertiæque ac doctrinæ ad gerendam rempublicam, forique praxim utilis adepta fama, in excelsio eum, sublimique loco apud æquales omnes constituit. Sed cū talis vir sacrorum administrationis dignus maximè videretur, à Philippo Rege II. immortalis memoriæ Pontificiam Turiafonensis Ecclesiæ infulam obtinuit, dum, annus verteret superioris sæculi septuagesimus septimus. Emisit in publicum -

De Majestate Principis Tractatum
Eccc 2 tum

rum Relectioni Proœmii Institutionum Imperia-
lium accommodatum; ad Carolum Principem
Hispaniarum. Pincia 1568. in folio.

De Interdictis, alium Tractatum in
schedis reliquit.

Abit ad plures anno MDLXXXIV. Quē
meritissimum regium Consiliarium, indeque in-
tegrum Praefulem vocat Ignatius Lopez
de Salzedo in *Addit. ad Bern. Diaz Praxim*
crimin. c. LVIII.

F. IOANNES REDONDO, ordinis San-
ctissimæ Trinitatis, scripsit -

Tratado de la limpiſſima Concepcion de
la Virgen Santissima Madre de Dios, sobre el
Psalmo XLVII. Hispali 1616.

F. IOANNES DE RIBAS, Franciscanus
frater provinciae S. Gabrielis, ē duodecim
unus, qui sementem Evangelii apud infide-
les Indos reperti nuper orbis primi fecerunt;
zelo ardens commissæ sibi provinciae utiliùs
gerendæ conscripsit Mexicano idiomate -

Christianam Doctrinam, seu Ca-
thecismum:

Dominicales per totum annum Sermo-
nes.

Dialogum devotissimum de vita hominis
Christiani. Nec non & ex Latino in eandem
linguam convertit -

Vitas Patrum Sanctorum: item-
que *Vitas Patrum*, & suorum sociorum, qui
primi lucem Evangelii his populis intulerunt.

Tetzeucano in cœnobio curvatis prope
lectulum genibus sanctissimè expiravit, die
Iunii XXV. anno MDLXII.

F. IOANNES DE RIBAS CARRAS-
QVILLA, Dominicanus cœnobii Cordu-
bensis, edidisse fertur -

Defensa de la doctrina del Angelico Doc-
tor mejor exequentada &c. Madriti 1663. fol.

IOANNES DE RIBERA, Barcinonensis
author est -

Duarum Orationum, alterius de
Philosophia laudibus, alterius in laudem Sancti
Dionysii Areopagite. Barcinone anno 1578.
in 4.

D. IOANNES DE RIBERA, Presbyter
Hispalensis, edidit

Declaracion del Credo y otras Ora-
ciones. Matriti apud Ludovicum Sanchez
1591.

Catecismo de los Moros nuevamente
convertidos. 1599. 4.

D. IOANNES DE RIBERA, Petri Afan
de Ribera Tarifa Marchionis & Alcalitani
Ducis, qui Neapolitanum regnum pro Rege
administavit, filius nothus, germanum
Christianæ pietatis, virtutumque sacro Im-

perio dignarum exemplar, post gubernatam
Pacensem Ecclesiam, Valentinus Archiepis-
copus, simulque Patriarcha Antiochenus,
creatus fuit anno exacti sæculi LXVIII, æta-
tis suæ XXXVI, cuius præcipuè impulsu me-
morabilis illa facta est e regno illo atque
universâ Hispaniâ Mauriforum, hoc est,
Mauri sanguinis reliquiarum, expulsio, de
quâ multi multa dicunt, atque inter alios
Gaspar Escolanus lib. X. *Historia Valentina*
cap. XXVIII. & sequentibus. Edidit Fran-
ciscus Scriva Iesuita quidquid ab Archiepis-
copo in literas datum fuit super hoc argu-
mento, scilicet -

Infrancia hecha para la espulsion
de los Moriscos.

Memorial para lo mismo.

Sermon que predicó luego que se publicó
la expulsion. Valentia apud Petrum Mey.
1612. in 4. Item prodierunt ab eo -

Constituciones de la Capilla y Cole-
gio de Corpus Christi; quod ipse crexit. Va-
lentia 1605.

IOANNES DE RIBERA, Magister Theo-
logus, laudatur, ut scriptor -

Declarationis Symboli Apostolorum,
& *Orationis Dominice,* à F. Pedro de Alva in
Militia Conceptionis.

IOANNES DE RIBERA, Americanus,
in Nova Hispania natus, in Iesuitarum so-
dalitio Philippinis Insulis, Manilæ usque ad
mortem permanens, illuxit splendore vitæ
religiosæ ad amissim directæ: reliquitque -

Responsa moralia; quæ lucem hac-
tenus non viderunt: præter -

Annuaſ literas Philippinarum à Iu-
nio MDCII. ad Iunium MDCIII. Italico
sermone Romæ editas anno 1605.

IOANNES DE RIBERA SAAVEDRA,
Hispalensis Curia in criminalibus causis
Notarius, atque item regiarum Castellæ &
Portugalliæ classium, optimo & raro laicis
exemplo edidit -

Lecciones para saber morir. Hispali
1642. 8.

F. IOANNES DE RIERA, Majoricensis,
ordinis S. Francisci, vir pius ac doctus,
doctrinæ Raimundi Lulli civis sui addictis-
simus; cuius causam Romæ multis annis de-
fendit edito insuper docto -

Tractatu, in quo respondet omnibus, quæ
hucusque objecta sunt Raimundi doctrinæ. Pal-
mæ Majoricarum 1627. in folio.

Decessit in Hibernorum seu S. Isidori col-
legio Romano, uti Lucas Vvaddingus refert.

IOANNES RIPOL, Cæsaraugustanus
civis, Notarius, scripsit -

Dialogo de consuelo por la expulsion
de los

de los Moriscos de España. Pampelone 1613. in 4. Hunc elegantia nomine lectu dignissimum Vincentius Blascus Lanuza *Rerum Aragonicarum* scriptor affirmat, commendans quoque facultatem authoris poeticam subliméque dicendi genus.

IOANNES ROA DE AVILA. Prior Caveri ordinis Canonorum regularium D. Augustini, (uti refert Leo Allatius in *Apibus Urbanis*) S. Theologiæ Doctor, edidit.

De Providentia Dei & Prædestinatione, libros III. ad Philippum Hispaniarum Principem. Matrili apud Petrum Madrigal anno 1591. in folio.

De Iuribus Principalibus &c. Ibidem in folio 1591. Ita Allatius. In Indice Tridentino librorum prohibitorum mentio fit Ioannis de Roa Davila *Apologia de Iuribus Principalibus defendendis & moderandis iuste*. Attamen reperio in schedis ejus M. SS. Barberinæ Bibliothecæ hanc notam. *Liber meus de Iuribus principalibus tempore Clementis VIII. inclusus fuit in Indice expurgatorio: at ipse per sententiam S. Officii Congregationis absolutus fui ab omni suspitione hæresis in causa libri.*

Tabulas quinque de Annis Mundi & successionebus, & Genealogia Iesu Christi. Romæ 1610. 4.

Apologiam pro Immaculata B. Virginis Conceptione. Bracciani apud Andreæ Phœu 1614. in 4.

Alia ejusdem M. SS. opera in Bibliothecis fervari Allatius adjungit, nempe,

De Potestate Ecclesiæ & concursu potestatis Principum, tomos IV.

Apologias varias de materiis Theologicis.

De Immaculata Dei paræ Virginis Conceptione plenior Tractatus.

De explicatione divinarum mysteriorum Tractatus Logicum, Physicum & Methaphysicum.

De Misericordiæ actibus, elemosyna, & correctione fraterna & judiciali.

De Cambiis & contractibus nummulariis.

De Astrologicis Theoricis & Iudiciis utendis & repellendis sapienter. M. S. in Bibl. Barberina.

Resolutio moralium materiarum pro confessione & ministeriis ecclesiasticis, & pro participantibus ministeria; quæ scripta ibi adnotatur ab anno MDXCV. ad MDCVI. M. S. in eadem Bibliotheca est.

Resolutionis controversiæ Auxiliorum Compendium. in eadem Bibliotheca Barberina.

Resolutionem veram & Catholicam de causalitate divina omnino perfecta, actuum humanorum servatâ incolumi libertate, Ibidem vidimus.

F. IOANNES DE ROBLES, Benedictinus monachus, Abbas Monasterii Vincentii Martyri apud Salmanticenses sacri, vulgari linguâ convertit atque edidit.

La Regla del Glorioso Padre S. Benito Salmant. ex officinâ Alexandri de Canová 1571. 8. & ex Luca Junta 1583. in 8.

F. IOANNES DE ROBLES, ordinis Prædicatorum provinciæ Castellæ, primusque cœnobii S. Genesio sacri Talaverensis Carpentariæ municipii alumnus, circa annum MDXXX. scripsit, Ioannē Marietâ in *Catalogo Scriptorum hujus ordinis* authore,

La Vida de F. Juan Hurtado: item *Las fundaciones de algunas casas de la provincia de Castilla.*

IOANNES DE ROBLES, Francisci de Robles Minoritæ fratris aut cognati librum, *de Ratione accentuum omnium, seu dictionum linguæ Latinæ, Hebræicæque, & quarundam Græcarum, præcipuè earum; quæ per Sacras Literas sparguntur, accuratè castigavit & auxit; cui succedere voluit.*

Copiam accentuum in Breviarium Romanum novissimum, & in Regulam D. Augustini, & in Officium additum Breviario Romano juxta ritum ejusdem Patris Augustini. Tolenti 1552. in 8. Berlangaque 1564. in 8.

IOANNES DE ROBLES, Prior, ut se vocat, & Vicarius Sancti Iuliani Complutensis, interpretatus est, fortè ex Italico, siquidem editionem apud nos procuravit, *Vida y excelencia y milagros de Santa Ana*, nescio cujus Canonici regularis Brixienfis; Salmantica 1522. in 4. secundoque Hispali 1604. in 4.

IOANNES DE ROBLES CORVALAN, Presbyter, ex oppido Caravaca oriundus, S. Theologiæ (ut appellare amat Schola) Licentiat, scripsit.

Historia del misterioso aparecimiento de la Santissima Cruz de Caravaca, e innumerables milagros, que Nuestra Señora a obrado y obra por su devocion. Matrili 1615. 4. Hanc in compendium Latinum redegit Melchior Treviño Sacerdos Iesuita apud Germanos, ediditque Augusta Vindelicorum 1619. 4. Nec non & Gallica, sive interpretatio, sive, summarium prodiit Lugduni apud Guilielmum Barbier 1653. in 8. ut lego in Gallicis librorum his annis editorum catalogis.

IOANNES DE ROCHA, Lusitanus, Bracharenfis, Iesuita, strenuus Evangelii apud Sinas operarius, transtulit ejus gentis sermone.

Doctrinam Christianam, quam Marcus Georgius ejusdem Societatis Lusitanicè formaverat.

D. IO.

D. IOANNES ROCHO DE CAMPO-FRIO, domo ex *Alcantara* Extremadura oppido, atque ordinis, qui ab eo nomen habet, unaque ex militaribus est Hispania, Sacerdos regularis, Iurisconsultus, Doctorque Valentinus, Inquisitor Apostolicus, necnon & rationum regiarum Concilii Præfectus, Zamorensis, Pacensis, Cauriensisque ex ordine Episcopus, reliquit in schedis -

Tratado sobre que no devia efetuarse el matrimonio de la Infanta D. Maria de Austria con el Principe de Galles.

Discurso de lo mucho que conviene limpiar en España los estatutos de limpieza. Obiit anno MDCXXXVII.

IOANNES RODRIGVEZ, Presbyter, scripsit -

Luz de los mysterios soberanos del culto divino. Matriti 1632. in 8.

IOANNES RODRIGVEZ, qui Bachauri appellatione voluit dignosci, author est ejus Comædiæ prosa oratione conscriptæ, quam hoc titulo prænotatam legimus,

Comedia llamada Florinea, que trata de los Amores del buen Duque Floriano con la linda, muy casta y muy generosa Belisea. Medinæ 1554. in 4.

IOANNES RODRIGVEZ DE LEON, cognomēto apud nos Indicus, in regno enim Peruano est ortus, quippe Antonii Leonis germanus frater, quem à relationibus causarum diu habuit regius Senatus Indico-Matritensis virum satis loco suo laudatum. Sacerdotiū is *Tlascalsensis* Ecclesiæ Canonicum obtinuit, quod oppidum in Nova Hispania *Populi Angelorum* Christianā donatum est appellatione; Doctor Theologus, & Ecclesiastes probatus, hæc opera edidit;

La Perla, vida de S. Margarita virgen y martyr. Matriti 1629. in 4.

El Predicador de las gentes S. Pablo, ciencia, preceptos, avisos y obligaciones de los Predicadores Evangelicos con doctrina del Apostol. Matriti 1638. in 4.

Panegyrico Augusto Castellano-Latino al Rey D. Felipe IV. Mexici 1639.

Parecer sobre la ingenuidad del Arte de la Pintura. Prodiit simul cum Vincentii Carducci Dialogis de *Pictura*. Matriti 1633.

Edidisse eum quoque *El Martyrologio de los que an padecido en las Indias por la Fee*, in *Theatro Ecclesiæ Angelorum Novæ Hispaniæ* refert *Ægidius Gundisalvi Davila* regius *Chronographus*; item, *Relacion del viaje de los galeones de la real armada de las Indias el año de MDCVII. con descripcion de los puertos, en que entraron*: Antonio Leonio fratre testimonium præbente in *Bibl. Indica Occid.* Tit. XVI. Adscriptam huic quoque video -

Quaresima meditada en epigramas: quæ

fuit in D. Laurentii Ramirez de Prado Bibliotheca. Lego & sub Ioannis Rodriguez nuncupatione opus -

Prudente Confessor, appellatum, Valentiaque editum 1645. quod fortè alterius est.

IOANNES RODRIGVEZ DE PISA, Granatæ ortus, ut existimo, in quâ urbe se Decurionatum pluribus annis gessisse author ipse est, ubi & in Prætorio seu Curia Senatorem egit; nomine suo inscriptum voluit opusculum, quo praxim Hispani Fori explicuit, sub hoc nempe titulo,

Curia Pisana, cum alibi saepe, tum Medinæ-campi anno 1548. apud Petrum de Castro, typis mandatam,

D. IOANNES RODRIGVEZ DE SALAMANCA, Eques D. Iacobi, Bononiæ ad S. Clementem sodalis, Iurisconsultus, in Mediolanensi Statu pluribus muneribus integrè gestis, nempe Fiscalis Advocati urbis Cremonæ, Auditoris generalis, Quæstoris atque inde Præsidis extraordinarii Magistratus, Senatoris, ac Vicecancellarii, inter Patres demum supremi rerum Italicarum Concilii annumerari dignus est habitus. Scripsit -

De Præcedentiis, Tractatum in 4. Ex relatione Clementini hujus collegii Bononiæ urbis.

IOANNES RODRIGVEZ DE SOBARZO, *Esquiviensis* è regno Toletano, Tertium Sancti Francisci ordinem professus, edidit - *Instruccion de los Terceros hijos de S. Francisco.* Matriti 1655. in 8.

Promisit quoque is *Ordinis sui Chronicon*.

IOANNES RODRIGVEZ DE VILLAFVERTE, Salmantinus, nobili loco natus, laudatur eo nomine quod scripserit -

Adiciones sobre el Arçobispo D. Alfonso de Cartagena, quo titulo appellat opus Ambrosius Morales lib. XIII. cap. I. Alibi tamen sic inscriptum legi; *Translacion de la Genealogia* (fortè *Anacephaleosim* intelligit) de D. Alfonso de Cartagena, con notas.

F. IOANNES DE LAS ROELAS, Hispalis ex familia antiqua & nobili prognatus, Carmelitarum ordinem in patria professus, S. T. Magister, tam collegium S. Alberti, quam cœnobium ejus urbis, & fortè alias alibi domos rexit. Extat ab eo liber -

De la Hermosura exterior de la Virgen Nuestra Señora. Hispali 1621.

Obiisse creditur circa annū MDCXXXII.

IOANNES ROIZ (alias RODRIGVEZ, quod idem est) GIRAŌ, Lusitanus, Iesuitarum sodalis, laudatur in *Bibliotheca* hujus religiosæ familiæ ut Scriptor -

Litc-

Literarum Iaponicarum plurimum annorum scilicet MDCIV. V. VI. IX. X. XI. XII. & XXVI. Vidimus nos eas, quæ datæ sunt anno MDCVI. ad Præpositum gener. Cl. Aquavivam, Romæ editas Italicè anno 1610. apud Zannettum in 8.

D. IOANNES DE ROXAS, domo ex oppido *Rota Sancti Clementis*, Iuris utriusque, ut schola dicere amat, Licentiatus, Valentia prius, deinde in Sicilia regno Inquisitor Apostolicus ac religionis fuit vindex. Quem ob doctrinæ præstantiam, morumque gravitatem, integræque gestum munus hoc pietatis, ornavit post Summus Pontifex Gregorius XIII. commendante Philippo Rege Catholico, Agrigentina ejusdem insulæ ac regni Ecclesiæ pastoralibus infulis. Hac tamen dignitateactus intra annum obiit, anno scilicet MDLXXVII. aut sequenti, ut in Rochi Pyrrhi *Notitia Sicularum Ecclesiarum* legimus. Doctè scripsit -

Singularia Iuris in favorem Fidei, heresisque detestationem. Venetiis per Franciscum Zilletum 1583. in folio.

Tractatum de Hæreticis, cum L. Analyticis assertionibus & privilegiis Inquisitorum Venetiisque simul cum superiore opere 1585. in 4.

Epitome omnium successuum ex testamento & ab intestato, Iure communi, & regio. Valentia apud Petrum de Huete anno 1568.

Præter hos alium *de Differentiis inter causas civiles & criminales* à Ioanne Valero Segobriensi adjutus, qui tandem Carthusianus fuit monachus *Scalæ Dei*, librum à multis annis conscribebat: cujus editionem eadem ipsa, quæ authorem extinxit, mors inhibuit. Salmantica olim noster ad Divi Iacobi Conchenſe collegium fuit sodalis, posteaque Alvari Moscosi cum in Zamorensi, tū in Pampilonensi Episcopatibus Vicarius generalis, ut ipse de se scribit *singulari* CIII. num. 8. & 50.

F. IOANNES DE ROXAS, Toletanus, ordinis Sancti Francisci provincie Castellæ, vernaculæ linguæ opus hoc, inscriptum, quamvis Latine, dedit,

Commentariorum in concordiam Evangelistarum juxta translationes literales, anagogicos, morales, & allegoricos sensus, tomos tres. Matrili apud Ioannem Cuestam anno 1627. in folio.

IOANNES DE ROXAS, Toletanus, Societatis Presbyter, edidit ex Horatii Tursellini Latino idiomate -

Historia Lauretana de las translationes, milagros, sucesos de la Santa Casa de Nuestra Señora de Loreto. Matrili apud Petrum Madrigal 1609. in 4.

Parabat de vita & morte Iesu Christi opus ingens, cui mors filium abruptit.

F. IOANNES DE ROXAS, Toletanus ordinis Sanctissimæ Trinitatis, S. Inquisitionis Iudicibus à censura Theologica, scripsit -

Historia y milagros de Nuestra Señora de las Virtudes, cuya imagen está en el convento de la Santissima Trinidad en Toledo.

Refert Franciscus à Iesu Maria in Catalogo ejus ordinis.

D. IOANNES DE ROXAS SARMIENTO, Ioannis de Roxas primi Marchionis de Poza Marinaeque Sarmiento Comitis de Salinas & Ribadeo natæ, filius, studiis liberalibus ita incubuit, ut Episcopalibus infulis jam destinaretur, cum Carolus Imperator aut Philippus Hispaniarum Principem in Belgium sequutus Lovanii in Mathematicis Gemmæ Frisio operam dedit, advocatusque ab studiis aliis armatæ militiæ se se accinxit, Valentiaque in reditu uxorem duxit. Quidam in Thraciam profectum periisse commemorant. Instructissimam libris Bibliothecam reliquit, præsertim manuscriptis. Hæc ferè Andreas Schotus in *Bibliotheca*. In mathematica professione sic bene horas collocavit, ut & in publicum emiserit -

Commentarium in Astrolabium, quod *Planisferium* vocant. Lutetia Parisiorum anno 1551. in 4.

Vidimus quoque Hispanum docti viri opusculum, cujus hæc nota,

Oracion consolatoria, que D. Juan de Roxas Sarmiento escribió a la muy Ilustre Señora D. Elvira de Roxas su hermana Marquesa de Alcañizes, Lovanii editam in officina Rutgerii Retzii 1544. in 8. Commendatur hæc Latinis elegantibus epigrammatis Ioannis Verzosæ, Francisci Gratiani Toletani, atque Alphonsi à Mendoza Augustiniani scriptis suis sæt noti.

IOANNES RVDOLPHVS A CORDVBA, Arevalensis, Societatis Iesu Theologus, scripsit -

Catenam Proonymam versionum, glossematum SS. Patrum, veterum, & neotericorum Interpretum Hebræorum, Græcorum, Latinorum in IV. libros Regum sive hujus operis tomum primum cum Institutionibus moralibus. Lugduni sumptibus Philippi Borde & Sociorum 1652. folio.

IOANNES RVFO GVTIERREZ, Cordubensis, hujusque nobilissimæ urbis, ut vocant, Iuratus, ingenio alacer ac disertus vir, cujus epigrammata breviori carmine octosyllabo sententiarum aculeis innocenter armata ferè omnium illorum ore non cadunt, qui his non inutilibus nugis delectantur, quoties de similibus jocis & facetiis recurrit sermo.

sermo. Scripsit purè ac perspicuè de victoria navali ad Naupactum à Turcis reportata XXIV. librorum seu canticorum historiam, cui à Ioanne Austriaco Christianæ classis summo Præfecto inscripsit -

La Austria da. Compluti apud Ioannem Gratianum 1586. in 8. Necnon & scripsit -

Las sesenta Apotecmas y otras cosas en verso. Toleti 1596. in 8.

D. IOANNES RVIZ DE ALARCON, Mexici, ut credo, apud Occidentales Indos natus, ex Hispania oriundus, comædiarum author parentum memoriâ, inter eos, qui classem hujus artis ducunt, meo iudicio annumerandus, & vix uni aut alteri puritatis, urbanitatæque & copiâ atque inventionem comparandus. Quæ ad hoc tempus editæ sunt, duabus partibus prodierunt: è quarum numero sunt. *Los favores del Mundo; La Industria y la suerte: Las paredes oïen: El semejante à si mismo: La cueva de Salamanca: Mudarse por mejorarse: Todo es ventura: El desdichado en fingir.*

IOANNES RVIZ DE ALARCON, qui se in albo militari Colonellum, hoc est, legionis Tribunum appellat, manu exaratum reliquit opus, uti docet in *Bibliotheca Indica* Antonius Leonius Tit. IX. scilicet -

Historia de la Guerra del Chile.

IOANNES RVIZ DE ANGVLO, ex oppido *Martin Muñoz*, edidit -

Espectaculo de virtudes y alabanza del hombre virtuoso. Matriti apud Antonium Gomez 1568. in 4.

IOANNES RVIZ DE AZAGRA, Aragonensis, ut existimo, Serenissimorum Rodulphi & Arnesti Bohemiæ Principum à secretis, qui ab æqualibus audit doctissimus & eruditissimus, minuta quædam elucubavit; nempe -

In Corippum Africanum Poëtam De Laudibus Iustini Iunioris notas breves; quibuscum editus fuit in 4.

Verecundi Vticensis Episcopi, alterum ex duobus libris metricis, quos Felix, sive Anonymus author de XII. Scriptoribus Ecclesiasticis, qui Isidoro, & Ildefonso subijci solet, ei adtribuit, de Pœnitentia scilicet, hoc initio, *Quis mihi massa dabit lachrymosis imbribus ora,* cum scholiis Azagræ nostri penes se esse scriptum reliquit in notis, ad Luitprandi Chonicon Era DCLXXXV. Hieronymus Romanus de la Higuera.

IOANNES RVIZ DE BVSTAMANTE, scripsit -

Formulas Adagiales Latinas y Españolas, Casaraug. apud Stephanum de

Naxera anno 1551. in 8.

Grammatica en Castellano cuius meminit Palmirenus.

IOANNES RVIZ DE HERRERA, Toletanus, Religionis Sancti Mauritii & Lazari Miles, scripsit nescio quid in *totam Bibliam. Expositionem* appellat Petrus Alva in *Militia Conceptionis*, manûque exaratam adservari ait quinque voluminibus in *Bibliotheca Sancti Didaci Complutensis*. Sed exemplum hoc est aliunde descriptum. Audi sis Petrum Gonzalez de Mendoza, Franciscanum, plurimum Ecclesiarum olim ex ordine Episcopum, in *Historia Monasterii Montis Celia*, sive de la *Salceda* pag. 683. Qui refert inter M.SS. codices hujus monasterii Bibliothecæ sacrorum Bibliorû opus extare duodecim non minùs sâtque corpulentis voluminibus digestum, operâ *Ioannis Ruiz de Herrera*; quod ipse opus à Complutensi Academiâ adprobaturum author obtulit Philippo Regi II. At cum Garfias Loaisa vir clarissimus Philippi tunc Principis, deinde Regis III. Magister contenderet, id ut in Bibliotheca Scurialis oppidi & monasterii manuscriptum remaneret, author verò è contra ut typis ederetur, nihil tunc actum est, donec Philippo Rege defuncto, cum spe suâ decidisset omnino Herrera, autographum obtulit monasterio huic Salzedano; ejusque exemplum quoddam esse in monasterio S. Antonii de la *Cabrera*. Hucusque Petrus Gonzalez de Mendoza, non satis declarans, quidnam rei hoc ita mole vastum opus fiet.

D. IOANNES RVIZ DE LAGUNA; Chynchoënsis, regius Medio'anensis Senator, collegiique amplissimi Decanus, Ticini Prætor cum esset, edidit -

Amplissima quæstionis salaria Finariensis inter regium Fiscum & Serenissimam Rempubl. Genuensem in supremo rerum Italicarum Concilio exagitata discussionem. Ticini 1633. in folio.

Deinde creatus jam in supremo Matritensi rerum Italicarum laudato Senatu Fiscalis Advocatus scripsit -

De origine, autoritate, dignitate, honoribus & privilegiis regii Fiscus Patroni; tum de Præcedentia illius adversus Secretarios declarata. Mediolani apud Ph. Guisulphum 1636. in 4.

Hispanicè quoque ab eo extant -

Compendio Historial de la ciudad de Placencia en Lombardia. Matriti anno 1635. in 4.

Discurso del derecho, que tiene su Magestad para fabricar puerto en el Final, y de la necesidad de su fabrica, y conveniencias, que se seguirán. Mediolani 1633. in 4.

Discursos sobre el origen del Económico del Estado de Milan.

IOAN-

IOANNES RVIZ DE SANCTA MARIA, Toletanus, reliquit M.SS. in 4.

Rimas varias. Vidit D. Thomas Tamajus.

IOANNES RVIZ DE SAA, Lusitanus, scripsit -

A notaciones al Conde D. Pedro de Portugal. Hic liber est Genealogicus omnium aliorum princeps. M.S. fuerunt apud Gundisalvum de Argote & Molina.

F. IOANNES DE SAGASTIZAVAl, in Bilbilitana domo Prædicatorum fodalis, circa annum MDC. publicavit librum vulgari linguâ, ut scribit Alphonsus Fernandez,

Del santo Rosario de Nuestra Señora, sus milagros, Breves y Indulgencias concedidas por los Pontífices. Italicum hoc idem opus inscriptum, *Effortatione alla santa divotione del Rosario della Madre di Dio &c.* editum est Florentiæ 1637. in 4.

IOANNES DE SAHAGVN, Doctor Iuris & Professor Salmantinae Academiae, florentissimo ingeniorum tempore in paucis laudabatur, vespertinis horis Pontificium Ius docens, in quo scripsit editurus, præter *Academicas solennes prælectiones*, singularem *Relectionem ad Caput ultimum de Sequestratione possessionis*.

IOANNES DE SALAIA, Valentinus patria, Gallorum princeps gymnasium Parisios urbem petiit imbuendus Philosophicis literis atque Theologicis. Quo loco usum fuisse eum Ioannis Martini Silicegi egeni tunc atque alieno ære visitantis, postea apud nos summa honorum Ecclesiasticorum fastigia ob eximiam vitæ integritatem atque eruditionem promeriti famulatu, Siliceus ipse superbiæ securus ex schedis propriâ manu exaratis non ignorare posteros voluit. Suscepto jam Doctoris pileo in patriam reversus, demandatas sibi partes ejus Theologiæ, cui schola ipsa nomen à se indidit, cives docendæ, summâ quidem doctrinæ atque ingenii existimatione, lyceum ipse administrans, diu tenuit: quem Petrus Antonius Beuterus ejusdem urbis non inceleber Theologus inter hujus Academiae principes viros alicubi cõmendat. Pietate verò spectatus non minùs quàm studio sacrarum literarum Salaja perpetravit tamen, quare subrustici animi atque illiberalis, bonæque studia averfantis nomine malè à posteris audiret. Siquidem renascentis apud nos antiqui evi contemplationis ætatem nactus, indignè ferens à Christianis hominibus horridæ vetustatis rubigine obfitos lapides venerabundè tractari, antiquasque inscriptiones consuli, velut piaculo exoneraturus urbem, suasit ac persuasit credulis magistratibus, ut quidquid hujus-

modi monumentorum prisca sæculi totâ urbe reperiretur, pontis cujusdam, quæ de novo extruebatur, fundamentis substernerent. Quod præposteræ pietatis consilium viri illius gentis docti atque eruditione præstâtes, in primisque Petrus Ioannes Nunnescius Musarum corculum referentes (ut Escolanus in *Historia Valentina* lib. IV. cap. XII. testis est) dolentiùs cõquerebâtur. Extat Salajæ nostri-

Expositio in VIII. libros Physicorum Aristotelis cum Quæstionibus ejusdem secundum triplicem viam B. Thomæ, Realium & Nominalium. Parisiis apud Emundum de Febura 1502. fol. Item Commentarius -

In Secundum librum Sententiarum secundum eorundem triplicem viam; ad Carolum Imperatorem. Valentia 1531. in 4.

In Quartum volumen Sententiarum quæstiones, quæ in Valentino gymnasio anno MDXXV & MDXXVI. dictavit. Valentia apud Ioannem Iofreu 1528. in 4.

In quo posteriore commentario affirmat confectas habere se in *Summulas Petri Hispani*, atque *Dialecticam*, nec non & utramque *Aristotelis Philosophiam, naturæ & morum* lucubrationes; quorum forsitan prelo mandata quædam hodie sunt. Lucas Vvaddingus de *Scriptoribus ord. Minor.* agens Ioan. Zelaia, qui *Quæstiones* edidit in *Tertium Sententiarum*, laudat minùs rectè, ut videtur, Franciscanis annumerans: quæ à nostro diversû cur existimabimus, quanquam hujus in *Tertium Sententiarum commentarii* mentionem nusquam inveniamus factam. Alius antiquiorque nostro est Ioannes Celaia, aut Salaia Castellanus, Divi Bartholomæi fodalis apud Salmanticenses, sacræque Theologiæ Magister, atque Astrologiæ ibidem Professor, qui floruit ante annum MD.

IOANNES DE SALAS, natus in oppido *Gumiel de Izan* Oxomenis diocesis, Societatis Iesu sacerdos, Theologiæ sacræ inter domesticos plurium annorum professionem exercuit, pluribus locis docens, Compustellæ, Barcinone, Salmantice, Pinciæ ac Romæ tandem; unde revocatus animum ad scribendum appulit, deditque foras -

Disputationes in Primam Secundam D. Thomæ; tribus tomis. Primus completitur *Quæstiones XLVIII. priores, Barcinone* editus apud Gabriëlem Graells & Gerardum Dotil 1607. fol. secundus *XLI. quæstiones sequentes usque ad LXXXIX. inclusivè;* ibidem apud Sebastianum Mathevad & Laurentium Deu 1609. fol. tertius (quo sibi præcipuè nomen peperit) à *quæst. XC. usque ad CVIII.* completitur *Tractatum de Legibus;* Lugduni apud Ioannem de Gabiano 1611. in folio.

Posthumi verò typis editi sunt -

Tractatus quinque in Secundam Secundam Sancti Thomæ: nempe de *Emptione & venditione; de Vsuris; de Censibus; de Cam-*
F f f f b i i s ;

biis; de Ludo. Lugduni apud Horat. Cardon anno 1617. in folio.

Salmantica denatus fuit Septembri mense anno MDCXII.

F. IOANNES DE SALAZAR, Naxarenfis, Benedictinus, Procuratorem Hispanæ Congregationis in Curia apud Pontificem egerat olim, scribens -

Arte de ajudar à disponer à bien morir à todo genero de personas. Romæ 1608. in 4. Deinde, cum regeret Oberenensem in Rioxæ finibus regiam domum, edidit -

Politica Española, que contiene un discurso cerca de su Monarquía, materias de estado, aumento y perpetuidad. Lucronii anno 1619. in 4. apud Didacum Mares.

D. IOANNES DE SALAZAR, Vbetensis Ecclesiæ, quæ Dignitas est in Giennensi sacro collegio, Archidiaconus; indeque, ut fertur, Compostellanæ Canonicus, & quod privilegium speciale est hujus Apostolicæ Ecclesiæ, Cardinalis, edidit -

Tratado Apologetico de la Verida y predicacion de SantIago Zebedeo Apostol en España. 1610. in 4.

IOANNES DE SALAZAR MVNATONES, Eques ordinis S. Iacobi, Toparcha loci de Alcolea de Torote, Duci Vcedæ, cum in Philippi III. Regis gratia floreret, à secretis, vir magnæ pietatis, iudicii, atque rerum politicarum & militarium experientiæ, reliquit M.S.S.

Discursos Politicos o Fundamento de las Monarquias; diversis Tractatibus; qui sunt *De la Verdad; De la Iusticia; Del credito y opinion del Principe; Del zelo de la Religion.* Hòsque penes se habere scripsit ad me Illustrissimus Archiepiscopus Hydruntinus D. Gabriel Adarzo de Santander cum hac authoris commendatione.

IOANNES SALGADO DE ARAVXO, Lusitanus, ex oppido Monçon diocesis Bracharenfis, olim *Doni Laurentii de Souopirez,* dein *Pere* Abbas, Protonotarius Apostolicus, præter alia, quæ nondum, credo, emisit in lucem, communis usus fecit -

Ley Regia de Portugal, Primera parte. 1627. in 4. Marriti; sive Ideam iusti Principis exemplis Regū Lusitaniæ formatā.

Sumario de la familia de Vasconzelos. Martæ Lusitano.

F. IOANNES SALON, Valentinus, ordinis Minorum provinciæ huiusmet regni, Hebrææ linguæ, atque item Astrologiæ rei in paucis peritus, Gregorii XIII. Papæ iussu, cujus aspiciis jam diu Romæ commorabatur, scripsit -

De emendatione Romani Kalendarii,

& Paschalis solemnitatis reductione, Tractatum. Florentiæ anno 1572.

Espejo Astrologico para sangrias, medicinas &c. ad Medicinæ usum. Barcinone 1578. in 8.

F. IOANNES SALVATOR, fortè Franciscanus, laudatur apud Georgium Cardosum in *Agiologii Lusitani* III. volumine die XXVI. Maji lit. C. obita inscriptum opus,

Dichos y hechos de los Varones ilustres de la orden; S. Francisci, ut credimus.

F. IOANNES SALVATOR BAPTISTA DE ARELLANO, Franciscanorum Tertiî ordinis provinciæ Bæticæ sodalis, scripsit, fortè urbem patriam adornans,

Antiguedades y excelencias de la Villa de Carmona, y Compendio de Historias. Hispali 1628.

Idémne an alius? certè si idem, ad Redemptores captivorum Sanctissimæ Trinitatis pertinebat, cum scripsit in domo Hispalensi -

Antiguedad del convento de la Santissima Trinidad de Sevilla, origen y principio de la Santa Imagen de Nuestra Señora de los Desconsolados: simúlque -

El Libro, en que se declara, como fueron halladas y traídas à Sevilla las reliquias de S. Iusta y Rufina, y de las maravillas que N.S. a obrado por ellas. Hispali 1633. in 8.

F. IOANNES DE SALZEDO, Seraphici ordinis, scripsisse dicitur, Petro Alvá teste, in *Militia Conceptionis*, Tractatum ita inscriptum,

An Seraphica Militie labor in propugnanda Immaculata Conceptione Mariæ nova Christianæ militie erectione certâ victoriæ spe coronetur, Mariæque originalis gratia utriusque militie conatibus proximè diffinibilis constitutur. Pinciæ 1625. in folio.

IOANNES SANCHEZ, Abulæ natus, Doctor Theologus, apud Matritensem regiam ædem Incarnationis Iesu Christi sacris Deo Virginibus à capellæ & Sacramentorū ministerio, eorūmq; in Curia ista examinatus, qui confessiones ritu Christiano excepturi essent pœnitentium; in earum rerum, quæ ad mores pertinent, doctrinā versatissimus, opus Theologicum morale edidit hoc tempore, valde commendatum, scilicet -

Selectas & practicas Disputationes de rebus in administratione Sacramentorum præsertim Eucharistiæ, & Pœnitentiæ passim occurrentibus.

Accessit -

Tractatus de Ieiunio; & -

Disputatio de dubia impotentia circa matrimonium. Lugduni 1636. in fol. ex principe nimirum Matritensi editione an. 1624. in

In folio, in qua tamen deest ultima hæc disputatio.

Antonini Dianæ Scriptoris hoc sæculo clarissimi, & inter primos hujus moralis doctrinæ præceptores, qui ante paucos annos Romæ obiit, verba subjiciam pro integro Ioannis nostri & hujus libri elogio. *Opus immortalitate (ait) dignissimum, in quo author acumen & doctrinam luculenter demonstrat. Vtinam alios ingenui sui fetus in lucem emittat.* Hæc ille in selectorum authorum componendæ Bibliothecæ moralis Theologiæ Indice, primo volumini operum præfixo. At sacra Indicis Congregatio Romana decreto suo XVIII. Decembris, anno MDCXLVI. *Selectarum* hoc opus prohibuit, donec à quibusdam non secundum veræ Theologiæ regulam dictis expurgeretur: quod quidem publicatum in Hispania fuisse anno sequenti, Ioannes Martinez Dominicanus in *Quest. Moralium* cap. XV. §. IV. num. 24. testatur.

IOANNES SANCHEZ, Cordubensis, vulgavit-

Principios de la Grammatica Latina y Española. Hispali apud Franciscum Perez 1584. in 8.

IOANNES SANCHEZ PANTERO, scripsit-

Relacion breve de los secretos que ay en el Bolcan de Mafica, que los Indios llaman Infierno en la provincia de Nicaragua del Mar del Sur. M.S. in 4. vidit D. Thomas Tamajus.

F. IOANNES SANCHEZ SEDEÑO, Dominicanus monasterii Salmanticensis, ibidemque Theologicis ac Methaphysicis apprime instructus literis, primariam Compostellæ cathedram Theologiæ nactus edidit-

Quæstiones in universam Aristotelis Logicam. Salmanticæ typis Ioannis Fernandez anno 1600. folio. deinde Venetiis apud societatem Venetam 1610. in 4.

Scripsit & *super Metaphysicam*, sed non edidit. Anno MDCXV. ad plures abiit.

IOANNES SANCHEZ VALDES DE LA PLATA, scripsit in Civitate-regia, vnde erat fortè oriundus,

Coronica y Historia general del Hombre. Matrili 1598. in folio.

D. IOANNES DE SANTANS & TAPIA, S. Georgii ordinis Eques, militum Centurio, & militaris Architectus (quod in bello munus, *Ingeniero militar*, nos dicimus) Belgici exercitus, scripsit-

Tratado de Fortificacion militar destos tiempos breve e inteligible puesto en uso en los estados de Flandes: ad D. Franciscum de Melo Belgii & Burgundiæ Gubernatorem. Bruxellis apud Guiliclmum Scheibels 1644. 4.

IOANNES DE SANTIAGO, domo Tolletanus, sodalis Iesuitarum, Græcis, Latinisque literis benè instructus, docuit Hispali artem oratoriam, cum laicus, tum in Societatem jam receptus, pluribus annis; argumentaque hujus doctrinæ edidit: hæc scilicet-

De Arte Rhetorica libros IV. Hispali apud Ioannem Leonium 1595.

De Methodo concionandi. Ibidem.

De conscribendis Epistolis.

Obiit Marcienæ in Bætica septuagenarius die XIII. Ianuarii anno MDCIV.

F. IOANNES DE SANCTISSIMO SACRAMENTO, Carmelita excalceatus, ordinis sui Diffinitor generalis, olim in sæculo Sacerdos ordinis Calatravensis, edidit-

Disquisitiones regulares de officio & potestate Prioris claustralis, & de Vicario religioso. Matrili apud Didacum Diaz de la Carrera 1655. 4. iterumque Coloniz apud Ioannem Busæum 1665. in 4. vnâ cum Fr. Petri ab Angelis *Indice Regulari.*

F. IOANNES DE SANTISTEVAN & FALCES, Aragonensis, Hieronymianorum sodalis, monasterii Sancti Michaelis Regum Valentini quondam prior, ac Brundusinus deinde creatus Episcopus circa annum MDCXXXII. notus erat in Italia Leoni Alatio, qui hominem laudat in *Apibus Vrbanis*, uti horum scriptorem;

Methodus ad cognoscendas hæreses; ad Vrbani VIII. Romæ apud Alfonso Ciaconum 1630. fol.

Fragmenta Consolationum pro omni tribulatione; ad Alexandrum Cæsarinum S.R.E. Cardinalem. Romæ apud Iacobum Mascardum eodem anno in 8.

Pharmacum tribulationum, seu considerationes ad perferendos dolores; ad Excellentissimum Comitem de Monterey. Romæ eodem anno 1630. in 8.

Assumptum ad Episcopale munus anno MDCV. die IV. Iulii, totos XXXI. annos sedisse Antistitem scribit Ferdin. Vghellus Volum IX. *Italiæ Sacre.*

F. IOANNES DE SANCTIS, vulgò DOS SANTOS, Lusitanus, Eborensis, Dominicanis fratribus se in religiosam vitam dedit, non ut sibi tantum consuleret, sed ut remotas orbe alio & sensu pietatis gentes Evangelii verbo ad rectum quærendæ salutis tragem revocaret. In Africam quippe Orientalem, quæ à præternavigantibus in Indiam Lusitanis tota ferè lustratur, veniens, undecim annis in ea ora hæsit, scripturus in reditu patriâ linguâ-

Ethiopia orientalis varia historia de consas notaveis de Oriente. In domo Eborensi Dominicanorum 1609. in folio.

Hærebat adhuc huic operæ in India, cum

Ffff 2

Al-

Alphonfus Fernandez de *Scriptoribus ordinis* fui commentabatur.

IOANNES SARDINHA MIMOSO, Lusitanus Sacerdos, Setobricæ natus, publiciuris fecit.

La Relacion de la Real Tragicomedia, con que los PP. de la Compañia de IHS. en su Colegio de S. Anton de Lisboa recibieron a la Magestad de Felipe segundo Rei de Portugal y de su entrada en este reyno. Olissipone 1620. 4. apud Georgium Rodriguez.

F. IOANNES SANZ, gente Valentinus, patriâ ex oppido Ontinente, anno MDLVII. ortus, Carmelita, sacra Theologiæ Valentinus Doctor, quam, & Philosophiam Bibili in Aragonia, Valentiaque docuit, ejusque provinciæ semel Præfectus, vir sanctitate morum, zeloque Dei eximius, miraculisciam, ut dicitur, à morte clarus, pia scripsit hæc opuscula, quæ typis sunt mandata;

Abeceario del Santissimo Sacramento para ganar las Indulgencias concedidas por el Papa Paulo V.

Seis Abecearios a las cinco llagas de Nuestro Señor Iesu Christo.

Ocho Abecearios espirituales para diversas cosas: cum contrapositionibus in Christo Iesu patiente,

Regla espiritual y modo de vivir, a la Virgen Theodora, &c.

Siete avisos para la oracion afectiva y intellectiva.

Carta ala Abadesa del convento de la Santissima Trinidad, sobre la oracion afectiva.

Otra de la mortificacion, alas Religiosas del convento de Zaidia. Omnia hæc credimus edidisse uno volumine Ioannem Chrysostomum Garriz (non semel Valentia prius usque ad annum 1610. edita) anno 1612. in 8.

M. S. vidit Carmelitici Paradisi Author Ioannis librum alium hoc titulo; *Fasciculus Sponsæ, & Epistolæ plures spirituales.* Denatus est vir sanctus Valentia XXV. Iulii anno MDCVIII. ætatis LVII. jacetque sub honorifica inscriptione virtutes ac vitæ illius sanctitatem eleganter significante, quam posuit ei Michael Ioannes Vimbodinus loco suo a nobis laudatus.

IOANNES SEBASTIANVS DE LA PARRA, Darocensis ex Aragoniæ regno, presbyter Societatis, morum sanctitate præclarus, ad Indos occidentales delatus Lima provinciam bis rexit, tandemque in collegio ejusdem urbis, cui præerat, magno sui relicto desiderio, insigniumque virtutum admiratione ad plures abiit XXI. alias XXX. die Maii MDCXXII. natus ipse LXXVI. annis. Scripsit.

Del Bien, exelencias y obligaciones del estado clerical y sacerdotal; duabus parti-

bus; primâ Hispali apud Mathiam Clavio 1615. in 4. altera 1620. in 4. Latè de eo agunt Alegambius in *Bibliotheca Societatis*, & Ioannes Eusebius in operis Hispani *De Viris ejusdem Illustribus* volumine primo: nec non Ioannes Nadasii in *Anno Dier. memorab. Soc. Iesu*, XXI. Maji.

IOANNES SEDEÑO, Arevalensis, miles manu promptus, merito suo Alexandrinæ urbis Ducatus Mediolanensis arcu tuendæ impositus, horas bellicæ suæ professionis cum Apolline & Musis Historiarumque Scriptoribus dividens, adhuc magis notum se dedit posteris calamo, quam gladio, scribens.

Summa de Varones Ilustres, en que se contienen muchas sentencias y grandes hazañas y cosas memorables de CCXXIV. famosos Emperadores, Reies y Capitanes de todas naciones por el orden del A. B. C. Arevali 1551. Toletique 1590. folio.

Tragicomedia de Calixto y Melibea; versibus. Salmanticæ apud Petrum à Castro 1540. 4.

Vertit ex Italicis in Castellanas octoades. *La Gernsalem de Torquato Tasso.* Matriti 1587. 8. apud Petrum Madrigal.

Las Lagrimas de San Pedro de Luis Tansilo. Quæ duo opera sic probavit Hieronymus Ghilinus speciali elogio Sedeñum, consecrans in *Theatro suo literatorum hominum* vulgari Italicâ conscripto, ut iudicio literatorum penè equasse illum affirmet vtriusque viri magni laudem. Alexandria denatum idem scribit Ghilinus; imo non Arevali, sed in *Xadraque* regni Toletani oppido natum: quod unde scit, ignoramus, editionem *Summæ Virorum Illustrum* in designanda huic *Arevalo* patria sequuti.

F. IOANNES DE SEGOVIA, cognomento à natali urbe adsumpto, Prædicatorum familiæ sese in sanctæ Crucis monasterio ejusdem urbis adgregans, Pinciæ ad D. Gregorii fuit sodalis; proptérque eximiam divinarum Scripturarum totiusque Theologiæ, quam expositivam vocant, cognitionem, eloquentiæque dotem, Ecclesiastes ordinis sui generalis renunciari promeruit. Hoc equidem munus ipse non egregiè tantum administravit, sed & ceteros Dei præcones secundum normam perfectissimæ artis Christianæ atque Ecclesiasticæ obire docuit, gereréque, conscripto opere multum laudato.

De Prædicatione Evangelii; libris III, sive *De forma studendi ac docendi Scripturam sacram, & de Concionatoris officio.* Quod quidem ex breviori Hispano ingens postea edidit Latinum, Compluti 1573. in folio typis Ioannis Graciani. Prodiit deinde extra Hispaniam, Brixia anno 1586. in 4.

ex Officina Petri Mariæ Marchetti.

Scripsisse hunc etiā docent ejus domestici-
Concionum Sacrarum volumina
tria; quæ non vidimus.

Gestā quidem is Lucronii, Carrionēque
apud sodales Præfecturā, demum in patria
mortem obiit climactericum agens, anno
MDXCIV. pridie Idus Novembris, aliās
MDXCII.

D. IOANNES SEGVI, Balearis, Majo-
ricensis, hujus nempe Ecclesiæ Canonicus,
ut vocant, Pœnitentiarius, scripsit -

*De la Vida y bechos del admirable Do-
ctor y Martyr Ramon Lull.* anno 1606. editū,
sæculo tamen superiore conscriptum opus,
Philippoque Regi II. inscriptum.

IOANNES DE SEGVRA, Doctor Com-
plutensis liberalium artium, ad Sancti Ilde-
phonfi majus collegium sodalis, mathema-
ticas disciplinas ea in schola publico stipen-
dio & cathedrā ornatus docuit, interimq;
Sacerdotium obtinuit in Collegiata SS. MM.
Iusti & Pastoris ejusdem nobilissimi muni-
cipii Complutensis Ecclesia. Extant ab eo -

*Mathematicæ quædam selectæ propo-
sitiones ex Euclidis, Boëtii, & antiquorum libris
decerptæ, quibus liberales disciplinæ in quoddam
compendium reductæ non magno negotio perviæ
addiscerentibus erunt.* Accessit -

*Arithmetica, Geographicæque partis
Compendium utilissimum.* Compluti 1566. 4.

IOANNES SEGVRA DE AVALOS, Vbe-
tensis, Iurisperitus & Doctor, in sacello
D. Iacobi ejusdem urbis Archimythes, dum
pro D. Gaspare S. R. E. Cardinali Quiroga
Toletano Pontifice Visitatoris partibus Ma-
triti fungeretur, edidit ad eundem Præsulē -

Directorium Iudicum Ecclesiasticorum.
Matriti 1585. in 4. apud heredes Alphonfi
Regii: quod recoctum fuit postea Venetiis
1596. in 4.

F. IOANNES SENDIN CALDERON,
Seraphici S. Francisci ordinis de observantia
sodalis in Complutensi cœnobio, ibidem-
que Professor Theologus, edidit -

Epitome sacro &c. in explicationē
Brevis Alexandri P. VII. pro declaratione
cultus dati ab Ecclesia universali Deiparæ
Mariæ Immaculatæ Conceptioni. Matriti
1663. in folio.

F. IOANNES SERRANO, Franciscanus,
domus apud Paredes oppidum Præfectus, ad
Agnetem Manrique Comitissam *de Paredes*
scripsit -

*Informacion para las Viudas Chris-
tianas.* Medinæ anno 1554. 8. apud Fran-
ciscum del Canto. Hujus Vvaddingus non
meminit, sed sequentis tantum.

F. IOANNES SERRANO, ejusdem cum
superiore nominis & instituti, ordinis quip-
pe Minorum, ætate autem ferè sæculo infe-
rior, Alcazarenfis natus, ut ipse indigitat se
in *Tractatu de Conceptione*; quod nescio an
de *Alcazarē* non longè a Pincia urbe, aut
aliquo alio *Alcazar* dicto, quod non unū est,
oppido, accipiam; magis autem verosimile
est ex *Alcazar de Consuegra* oriundum fuisse,
cū Franciscanorum provinciam Carthagi-
nensem huic propinquam Novæ Castellæ
municipio sibi matrem habuerit; quam & li-
teris nobilitavit; quemadmodum & seipsum
atque ordinem suum infulis Acernensis Ec-
clesiæ. Scripsit -

*De Sacrosancto Missæ Sacrificio, ejus-
que mysteriis.*

*De Immaculata prorsusque pura San-
ctissima sempérque Virginis Genitricis Dei Ma-
riæ Conceptione,* libros quinque. Neapoli apud
Aegidium Longum 1635. in folio. Creatus
Episcopus XX. Novembris MDCXIII. reli-
quit locum successori vacuum anno MDC-
XXXVII.

IOANNES SERRANO, Aragonius, ex
oppido *El villar de los Navarros* nuncupato,
in Cælaraugustana Academia Philosophiæ
Lector, edidit -

Dialecticæ Institutiones, anno 1562.

F. IOANNES DE SILVA, Franciscanus,
scripsit, ediditque -

*Advertencias para el gobierno de los
Indios.* 1621. in folio. Antonio de Leone
auctore in *Bibliotheca Indica*; supplendus in
Vvaddingi Scriptoribus.

D. IOANNES DE SILVA, Manrici filius,
Ioannis Marchionis de *Montemaior* nepos,
ductā in Portugalliæ regno uxore Portale-
grensi Comitissā ejusdem Silvæ domus, Se-
bastianum Regem inauspicatæ expeditionis
ducem in Africam sequutus fuit, legatio-
nem apud eum Philippi II. Regis Catholici
avunculi exercens. Liber inde rediens Ma-
triti sedit, Lusitani regni paulo post in Phi-
lippi gremium iure successionis casuri, itē-
que ejusdem bello jam quæsitū rebus admi-
nistrandis intentus; magni ingenii, perfec-
tissimæ eloquentiæ, solertis judicii, miræ-
que in exponendis coram aut per literas ani-
mi sensibus prudentiæ, & urbanitatis famā
clarus: cujus rei testimonium exhibent -

Epistola vulgari linguā ad diversos
temporis sui Proceres, regiōsque ministros
datæ, quarum ingens volumen M.S. servat
D. Hieronymus Mascarenas Calatravensis
Eques in Portugalliæ regio Concilio olim
Senator, nunc Segoviensis Episcopus. Supple-
vit etiā *Historiam Rebellionis Granatensis* ab
clarissimo viro D. Didaco de Mendoza con-
scriptam aliquot successuum relatione, quæ
in

in illius aurei libelli M. SS. exemplaribus deerant, purpuram hercle purpuræ attexens: quo cum supplemento editus fuit Ludovici Tribaldi regii Indiarum Chronographi curâ Matriti 1610. deindeque Vlisipone 1627. in 4.

D. IOANNES DE SILVA & TOLEDO, Toletanus, Toparcha de Cañada hermosa, numerum angere volens Heroum fabuloso- rum, ut nihil ageret, scripsit -

Historia del Principe D. Policisne de Boecia hijo de Minandro y Guemedela Reies de Boecia. Pinciae apud Ioannem Iniguez de Lequerica 1602. in folio.

F. IOANNES DE SILVEIRA, Lusitanus Olisiponenſis, Carmelitarum ſodalis, Sacrae Theologiae Magiſter & Profeſſor emeritus ac ſtudiorum moderator, ſcripſit ſacri verbi promulgatoribus utile opus, quod multum commendari ſolet,

Commentariorum in Textu Evangelicum, tomos V.

I. *Completitur Chriſti Domini ingreſſum in mundum ab exordio Evangelii ad Ioannis teſtimonium.* Olisipone anno 1640. Lugduni anno 1645. Matriti anno 1648. in folio.

II. *Explanat primum prædicationis ejuſdem Domini Ieſu Chriſti annu.* Lugduni 1645. in folio. Matriti 1648. folio.

III. *Continet ſecundum annum prædicationis.* Lugduni 1649. apud Aniſſon. Matriti 1651. in folio.

IV. *Explanat tertium prædicationis annum uſque ad geſta in canaculo excluſivè.* Lugduni 1655. folio, & 1657. apud Laurentium Aniſſon.

V. *Continet reliquum vitæ Ieſu Chriſti.* Lugduni anno 1659. & ſimul omnes V. apud eundem Aniſſon 1662. in folio. Deinde publicavit -

Commentariorum literalium & moralium in Apocalypſim B. Ioannis, duo volumina. Lugduni apud Laurentiũ Aniſſon 1663. & 1669. in folio.

Tractatum quoque de Tertiariis ordinis Carmelitarum, tribuunt Silveiræ Ioannes Baptiſta de Lezana parte ſecunda tomi I. *Quæſt. Regul. cap. XIV. num. 7.* & Auguſtinus Barboſa *Apoſtolic. deciſſ. collectaneo DCC.*

IOANNES SILVESTER, laudatur eo quod ſcripſerit nescio quid operis -

Iardin de Monterey, nuncupati atque Matriti editi 1640.

IOANNES SOERIVS, Luſitanus, Conimbricenſis, per decem annos in ſacra Sinici regni expeditione navatâ operâ, Sini- cè edidit -

Tractatum de Præceptis Decalogi.

Instructionem quoque ejus, qui ad Chriſtianam legem aſpirat.

D. IOANNES SOLANO DE FIGVE- ROA ALTAMIRANO, Truxilienſis, Doc- tor Theologus, atque Eccleſiaſtes frugi, Eccleſiæ Metellinenſis Archipreſbyter, Elle- renenſiumque violatæ Fidei Iudicum à com- miſſionibus miniſter, edidit -

Historia y Santos de Medellin; culto y veneracion à San Eusebio, a San Palatino, y nueve compañeros Martyres, a San Theodoro Anacoreta, y S. Raimundo confesor, hijos desta noble Colonia. Matriti apud Franciſcum Garziam 1650. in 4.

Editurum ſe alia promittit.

D. IOANNES DE SOLORZANO PEREI- RA, Matritenſis, ſancti Iacobi Eques, Sal- manticæ adhuc ephæbus theatrum ſibi jam fecerat cum amœnæ atque humanioris li- teraturæ, tum exactæ Iuris æquique pruden- tiæ ſtudiorum. Quidquid inde in Iure civi- li ab huius ſcholæ candidatis ambiri ſolet, ſi tamen primarium, hoc eſt, antemeridianis horis docendi, munus exemeris, prono om- nium favore demeruit. Hunc etenim vespere profitentem, doctrinæ ſingulari famâ, editoque jam de *Crimine parricidii* aureo li- bello ſpectatum ſatis ſupérque, Petri Caſtrii Lemorum Comitſ provida rerum Indica- rum, quibus apud Philippum Regem III. præerat, cura ante alios cooptavit, quem notandis rerum Novi illius & ſepoſiti or- bis Americani momentis, diſponendoque *Legum Indicarum Codici* (quod potiſſimum expoſcebat reipublicæ illius ratio) ſimulque ei gerendæ, conſilio optimo, & quaſi divi- natorio quodam animi motu deſtinaret. Anno huius ſæculi nono Limenſis in Perua- no regno Senator renunciatus, octodecim non minùs annis hunc Magiſtratum geſſit. Quouſque non ampliùs ſuſtinens abeſſe à patria tam longè diùque, apud Pincianos, aut Granatenſes Patres, qui primus vacaret, loci ſpe invitatus in Hiſpaniam rediit. Ap- pulſo ad nos regiarum facultatum Indici patrimonii procuratio ſcalis injuncta eſt; ſequentique anno ad Senatorum ordinem in hac ipſa Curia ſuprema Indica recipitur. Poſt plures ſupremi etiam Caſtellæ Senatus Patribus (dicis tantum cauſâ, quod utique honoris, magis quàm rei nomen indulgeri ac ſuſcipi non ingratè ſolet) annumeratur. Quâ tandem Senatoriâ dimiſſus curâ prop- ter aurium quamdam tarditatem, viridem nihilominus, quanvis proveſtam, agens ſe- neſcutem, perficiendis ac efficiendis utiliſſi- mis aliis, præter jam vulgata, optimæ frugis operibus, in altiſſima vixit tranquillitate animi atque ſtudiorum: nec ſine debita noſtrorum hominum ob inſignem ejus vir- tutem atque doctrinam veneratione, qua om-

omnes virum doctissimum atque humanissimum, verèque Indici Iuris, vastique illius ad occidentem Solem positi terrarum orbis novum & alterum, post inventores illius ac domatores, novà literarum viâ grassatum asfertorem prosequerantur. Scripsit inter Academicum olim pulverem -

De Crimine Parricidii Disputationem. Salmanticæ apud Artum Tabernier 1605. in 4. Sequutum est post peregrinationem Indicam ingentis pretii opus -

De Indiarum Iure Disputationes; sive de Iusta Indiarum Occidentalium Inquisitione, acquisitione & retentione; tribus libris. Matriti apud Franciscum Martinez. 1629. in folio, duobus voluminibus. Desiderantibus tamen iis, qui Latine haud sciebant, laicis videlicet hominibus reipublicæ curam gerentibus, à tam idoneo præceptore doceri, factum fuit alterum illud, pluribus nempe in compendium redactis, pluribus adjunctis, opus vernaculum, quasi superioris Interpretis, hoc titulo,

Politica Indiana sacada en lengua Castellana de los dos tomos del derecho y gobierno municipal de las Indias Occidentales. Matriti apud Petrum Diaz de la Carrera 1648. in folio. Edidit item -

Memorial sobre que el real Consejo de las Indias debe preceder en los actos publicos al de Flandes. Matriti 1629. in folio.

Memorial, o discurso informativo Iuridico, Historico, Politico de los derechos, honores, preeminencias y otras cosas que se deben dar y guardar a los Consejeros honorarios y Iubilados, y en particular si se les debe la pitanza que llaman de la Candelaria. Ibidem 1642. in 4.

Inter Iuris allegationes, quas Advocati fiscalis Indici Prætorii regii munus gerens edidit, libens, quòd de Iure publico scripta est, nec triviale continet argumentum, numero -

El Discurso y alegacion en derecho sobre la culpa que resulta contra el General D. Juan de Benavides Bazan y Almirante D. Juan de Leoz en razon de aver desamparado la flota de su cargo, que el año de MDCXXVIII venia a estos reinos de la provincia de Nueva España. Matriti 1631. in folio.

Tandem emeritus, & jam suus & Musarum, foràs dedit eruditione multiplici variegatum opus Politico-Historicum, scilicet -

Emblema Politica. Matriti an. 1655. in folio.

IOANNES SOPRARIVS, Aragonius, Alcaniciensis, in Italia Medicæ arti navatâ operâ reversus ad nos Cæsaraugustæ medicinam fecit, eruditione ac Poeticâ facultate præstans. De quo L. Marinæus Siculus lib. I. *Carminum*,

*Hic puer Aonidum sacro nutritus in antro
Excoluit claris artibus ingenium.*

Nuper ab Italia patrias conversus in oras

Civibus adduxit munera magna suis.

Scripsit enim patriæ laudes, populūmq; Senatū;

Et quidquid tellus fertilitatis habet.

Patria cui tantum debet, me Iudice, quantum

Corduba Lucano, Mantua Virgilio.

Scripsit -

Commentaria in Sedulium Poëtam; in quorum laudem Marinæus idem alterum, confecit epigramma, quod legitur ejus lib. II. *Carminum*.

Panegyricum D. versuum de gestis rebus Ferdinandi Regis Catholici. Meminit ipse scribens ad Vgonem de Vries, inter Marinæi *Epistolas* libro XII.

In patriæ laudem nonnihil dedisse innuit idem, ut vidimus, Marinæus; in cujus *De Ioannis Regis Aragoniæ vita* libri commendationem carmen Soprarii habemus. Bis meminit hujus Vincentius Blascus Lanuza in *Historia Aragonensi*, parte I. lib. V. c. XXVII. & parte II. lib. V. cap. XLIX. Oratorem & Poëtam summum eum vocans, supervixisseque usque ad MDXXX. affirmans. Adducit quoque sepulchro ejus inscriptum hoc tetraſtichon, in æde sacra principe Alcaniziensis oppidi,

Carmina quòd lugēt quòd Musæ flebile cantāt,

Quòdque caret cultu lingæ Latinæ suo,

Non mirum; cessit superis Soprarius oris.

Hoc saxum corpus, spiritus astra tenet.

IOANNES SORAPAN DE RIEROS, domo ex oppido Logrosan diœcesis Placentinæ, Medicus Doctor Inquisitorum Ellerenensis & Granatensis urbium, Hispali medicinam quoque fecit, ediditque utiliter Granatæ duabus partibus -

Medicina Española contenida en Proverbios vulgares de nuestra lengua. 1616. 4. & 1617. Ioannis Mallaræ Hispalensis, qui Philosophiam ex Proverbiis vulgaribus eduxit, æmulus.

F. IOANNES DE SORIA BVITRON, Franciscanorum sodalis, Theologiæ in cœnobio Conchæ urbis Professor, edidit -

Epilogum Summarum; sive Compendium Theologiæ Moralis ex variorum, præcipueque Henrici de Villalobos, scriptis. Conchæ 1650. in 4. deinde Parisiis apud Simeonem Piget 1656. in 8.

Epilogo de la vida de San Francisco. Conchæ 1649. in 4.

F. IOANNES DE SORRIBAS, Valentinus, ordinis Carmelitarum, S.T. Magister, ejusdemque Doctor Valentinus, edidit -

Perfecto Cura de Almas representado en la vida, virtudes y milagros del Ven. Sacerdote Juan Baptista Beltran Cura de la Villa de Alcora en el reyno de Valencia. Cæsaraugustæ apud Ioannem de Ybar 1665. in 4.

Ser-

Sermones varios; ibidem in eadem officina 1668. in 4.

Parata habet, uti fama fert, ac prelo matura, *Commentaria literalia & moralia in Acta Apostolorum; cum appendice in Canticum Magnificat; atque alia concionatoria*. Degit nunc Matriti Concionator regius verè hoc munere dignus.

IOANNES DE SOSA, Doctor Medicus, scripsit-

De Argenti vivi temperamento. Hispali 1605.

IOANNES DE SOTO, Medicæ artis Professor vespertinus in Granatensi schola, edidit-

Libro del conocimiento, curacion y preservacion de la enfermedad del Garrotillo. Granatæ 1616. 4. apud Ioan. Muñoz.

F. IOANNES DE SOTO, Matritensis, ordinis Eremitarum Sancti Augustini, S. T. Magister, Poetræque non inceleber, exemplum, sibi à quatuor ejusdem familiæ, præter aliàs aliarum, sodalibus, nempe Ludovico Legionensi, Petro Malon, Alphonso Mendoza, Hieronymo Canton, in eodem opere paraphrastico per partes monstratum, solide imitatus, Psalterium integrum vario genere carminis Hispanè redditum Margaritæ Austriacæ, aliàs de Cruce, sacre Deo inter excalceatas Seraphicæ familiæ Virgini dicavit hæc inscriptione,

Exposicion parafrastica del Psalterio de David en diferente genero de verso Español, con exposiciones varias de varios y gravissimos autores, Compluti 1602. 4. Necnon & Hispanis versibus reverenter explicuit Ecclesiæ Cantica eo in opere, cui inscripsit-

Alabanzas de Dios y de sus Santos, con alusion a los Canticos de la Iglesia. Compluti 1615. 8.

Prosaicè quoque -

Margaritas preciosas de la Iglesia; la Virgen y Martyr; la llamada Pelagio monges la Serenissima Reyna de Escocia en tres libros: y las virtudes y excelencias, que dellas sacò la Señora Reyna D. Margarita de Austria. Compluti apud Andream Sanchez 1617. in 4.

Obligaciones de todos los estados y oficios, con los remedios y consejos mas eficaces para la salud espiritual, y general reformation de costumbres. Compluti 1619. in 4.

Compendio de la Summa del Cardenal de Toledo. Ibidem in officina Ludov. Martinez 1614. in 8.

F. IOANNES DE SPIRITU SANCTO, Carmelitarum nudipedum semel atque iterum generalis Præfectus, duplicem ex munere dedit epistolam, commendans sodalibus religiosæ disciplinæ observantiam. Prima Toleti data est atque edita, *A los Religiosos*

del Carmen descalço, nuncupata, anno 1627. in 8. altera deinde anno 1640. in 8.

IOANNES STEPHANVS, vulgò ESTEVAN, Emeritenfis, Parochus oppidi *de la Nava*, scripsit pio & fructuoso consilio in conjugatorum instructionem -

Avisos de Casados. In oppido Bilbao apud Petrum de Ivarra 1595. in 4.

F. IOANNES SVAREZ, Lusitanus, domo ex *Abbatia Ceptensi* Portuensis diœcesis, professione Augustinianus, quam Salmanticæ anno MDXXIII. emisit, S. T. Magister, Lusitanæ Regi Ioanni hujus nominis III. à sacra exomolegesi, atque à concionibus fuit, Ioannisque Principis præceptor. Conimbricensem inde Ecclesiam Præsul obtinuit, in Tridēna Synodo Legatus regius insigni habitâ oratione clarus. Tres nimirum Lusitani Antistites interfuerunt ei eodem tempore, spectatæ in literis famæ omnes; Bartholomæus à Martyribus, Gaspar Casalius & Suarezius noster: quos omnes laudatura illa ætās, in hoc dicterium, quidquid in eorum quoque placeret, conjecit. Ex his primum multa paucis (hoc erat copiosam Bracharenfis Antistitis brevitatem laudare) tertium, scilicet nostrum Conimbricensem, paucis multis (erâtque id eloquentiæ facultatem, quæ in eo summa fuit, quæque nimio suo splendore non multum eminere ipsas res sinebat, commendare) Casalium denique Leiriensem in utriusque illorum laudis summam evectum multa multis dicere solitum, in vulgus, quasi proverbialiter, illius temporis homines efferebant. Fertur is, quod laterem unum è Lauretana Divæ Virginis sacra æde pio furto, connivente scilicet Ædituo, subripuisset, tot statim doloribus conflictari cœpisse, ut nisi sacrum pignus in locum suum reponeret, è vita sibi mox esse abeundum putaret; quod factum est, uti rem Ioannes Bonifacius Iesuita in *Virginali* refert *Historia*. Peregrinatus est deinde in sacris Hierosolymorum & Palæstinæ locis dimisso jam Concilio, cum à Pio IV. sacrorum Principe commeatum indulgenter obtinuisset: quod ipse ad *Caput secundum D. Marci*, tractatu primo reliquit scriptum. Certè his & aliis argumentis quæsitâ pietatis fama, nec vulgaris doctrinæ laus dignitatem hominis ad populum declamantis egregiè tuebantur. Monumenta hæc posteris reliquit;

In Evangelium D. N. Iesu Christi secundum Matthæum commentaria. Conimbricæ apud Ioannem Barrerium 1562. fol.

In Evangelium S. Lucæ. Paris. 1578 Conimbricæ 1579. fol. atque iterum Parisiis locupletior 1604. Adjunguntur in duabus posterioribus editionibus-

In Evangelium Marci Homiliæ. Obiisse circa annū MDLXXX. conjectatur Tho.